

திராவிடப் பொழுதில்

DRAVIDA POZHIL

திராவிட ஆய்விதழ்

Jan-Mar 2021 Quarterly

The Journal of Dravidian Studies

திராவிடப் பொழில்

திராவிட ஆய்விதழ்

DRAVIDA POZHIL

Jan-Mar 2021 Quarterly Vol.1, Issue 1

The Journal of Dravidian Studies

Patron

Dr. K.Veeramani

Chancellor

Editorial Board

Prof. **Dr. Kannabiran Ravishankar**

Prof. **Dr. P. Jagadeesan**

Prof. **Dr. P. Kalimuthu**

Prof. **Dr. Nam. Srinivasan**

Dr. Soma Ilangoan

Dr. V. Neru

Published by

Centre of Excellence for

Periyar Thought

Periyar Maniammai Institute of

Science and Technology

(Deemed to be University)

Vallam, Thanjavur - 613403

Tamil Nadu, India.

Language

Bi-lingual

Single Issue (India)

Rs.200/-

Annual Subscription (India)

Rs.800/-

Single Issue (International)

\$15

Annual Subscription

(International)

\$50

Designed & Printed at :

PMIST Press

Vallam, Thanjavur - 613403

Tamil Nadu, India.

Tel: (91) 98401 32684

Email : dravidapozhil@pmu.edu

Visit our Website at

dravidapozhil.pmu.edu

1. A Foreword from the Editors 3

2. Message of Greetings
- Dr. K.Veeramani 7

3. Greetings from
Prof. Dr. Sascha Ebeling
- The University of Chicago 17

4. அவ்வை நடராசன்
அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி 18

5. பேரா. டாக்டர் மறைமலை இலக்குவனார்
அவர்களின் வாழ்த்துப் பதிகம் 19

6. Greetings from
Dr. Vedagiri Shanmugasundaram 20

Research Papers - ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

7. Dravidian Canvas in Sanga Tamil
- Prof. Dr. Kannabiran Ravishankar (KRS) 23

8. Quest to breaking the Caste Barriers
in India and across the World
- Dr. Madhvi Potluri 51

9. British and European Sankritist Scholars
and the Foundations of Indian Culture
and Society
- Prof. Dr. P. Jagadeesan 58

10. தமிழ்நாடும் - தந்தை பெரியாரும்
- பேரா. முனைவர். ப.காளிமுத்து 67

11. திராவிடஇயக்கமும், 'கருப்பின உயிர்களும்
உயிர்களே' இயக்கமும்
- முனைவர் வா.நேரு 85

12. நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய சைவசபையில்
திராவிடமும் ஆரியமும்
- பேரா. முனைவர். இரா.அறவேந்தன் 103

A Foreword from the Editors

Worldwide Dravidian Tamils and Distinguished Scholars, Greetings & Vanakkam from Dravida Pozhil!

“By the grove resides the spring, by beauty resides the life (poḷil vati vēnil, pēr eḷil vāḷkkai)” – so sings Sanga Tamil. The Journal of Dravidian Studies (JODS) – Dravida Pozhil also starts its beautiful journey with this issue. This is a journey of education, a journey towards the people, a journey joining the scholars and the people, and a journey of social justice, wherein the doors of education were made wide open to all, by the Dravidian Movement.

The Tamil word ‘Pozhil or poḷil’ not only means a grove, garden or oasis. It means where the water fluxes continuously and self-sustains in a grove of flora & fauna. Similarly, in this Dravidian Oasis – Dravida Pozhil, the concepts of Dravidian culture will flux and self-sustain with continuous improvement.

Rationality, Culture, Civilization, Art, History, Language and Humanities are the facets of the humankind. This Research Journal aims to dwell on those domains and enable a deep

academic research in those faculties and deliver the benefits of research to all.

- Fine Academic Research in the domains of Dravidian Culture, Dravidian Civilization, Dravidian Social Justice, Dravidian & Tamil Studies.
- Deliver the fruits of this research to benefit both the Dravidian Tamil general populace and the scholars alike.
- Integrate Dravidian thoughts and philosophies with the auspices of Global Scholars, maintaining high Educational Standards and Global Academic Standards.
- Showcase the research capabilities of the Dravidian Intelligentsia globally, and maintain a Dravidian database of research papers and thesis.

In view of the above goals, we will collaborate with global scholars and also provide opportunities for other scholars, budding women scholars and blossoming scholars from the underprivileged communities. This Journal on Dravidian Studies

is quarterly, **Bi-lingual**, deemed-university based and will also partner with global indexes.

This first issue contains 6 splendid research papers. In addition to papers from Tamil Nadu, we also have papers from Canada and Europe. "Every town is my town, Every human is my kin" is a great humanist thought, offered to the whole world by Tamilnadu. If anywhere, there exists a threat to the Tamil philosophy of "All lives are Born Equal", then that threat exists to Tamil Nadu as well. (Injustice anywhere, is a threat to justice everywhere). The papers include:

- Black Lives Matter agitations in America & the Dravidian Movement – An Analogy
- Dravidian Philosophies in the Classical Sanga Tamil Age
- British/European Sankritist Scholars and the Foundations of Indian Culture & Society
- The Onomastics of the word 'Tamil Nadu' and the role of Periyar
- Dravidian/Aryan dichotomy in the 19th CE Saiva Sabhas
- Caste Eradication via knowledge propagation of DNA Testing and Genetics

Papers on the above subjects were duly reviewed by domain experts. Please read and spread the word. If you have any questions, please do not hesitate to reach out to the Editors or the Authors themselves directly.

Academic Excellence in Dravidian Studies is the need of the hour and we thank Aasiriyar Dr. K.Veeramani for recognizing this need and spearheading this research effort. At this hour, we also reminisce and pay our thanks and respects to Dravidian Intellectual Stalwarts like Pt. Iyothee Thass, Periyar EVR, Dr. B.R.Ambedkar, Arignar Anna, Dr. Kalaingar M.Karunanidhi and thousands of other stars in the Dravidian Galaxy, as we start this academic journey.

See you every three months on this Dravidian Pathway of Academics. We wish on this great Tamizh festive day, 'Happy Pongal' and 'Merry Tamil New Year' to all our readers.

- The Board of Editors.

- Prof. Dr. Kannabiran Ravishankar
- Prof. Dr. P. Jagadeesan
- Prof. Dr. P. Kalimuthu
- Prof. Dr. Nam. Srinivasan
- Dr. Soma Ilangovan
- Dr. V. Neru

ஆசிரியர் குழுவின் ஆய்விதழ் முகவுரை

உலகெங்கும் உள்ள திராவிடத் தமிழார்வலர்களுக்கும், அறிவுச் சான்றோர்கட்கும் முதல் வணக்கம்!

"பொழில் வதி வேனில், பேர் எழில் வாழ்க்கை" என்று சங்கத்தமிழ் நவிலும் அழகுமிகு வாழ்க்கை போலவே, 'திராவிடப் பொழில்' ஆய்விதழும் தன் பயணத்தைத் துவங்குகிறது. இது ஒரு கல்விப்பயணம். மக்களை நோக்கிய கல்விப்பயணம். மக்களையும் அறிஞர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் கல்விப் பயணம். கல்விக் கதவுகளை அனைத்து மக்களுக்கும் திறந்துவிட்ட திராவிட இயக்கச் சமூகநீதியின் கல்விப் பயணம். பொழில் என்ற சொல்லுக்கு, வெறும்சோலை, பூங்கா என்று மட்டுமே பொருள் அல்ல; பொழிந்து உள்ள சோலையே, பொழில்! நீர்பொழிந்து, நீர் இடையறாது, தன்னகத்தே ததும்பும் சோலையே பொழில். போலவே, திராவிடம் பொழிந்து, திராவிடம் இடையறாது ததும்பும் சோலையே, 'திராவிடப் பொழில்'.

பகுத்தறிவு, பண்பாடு, நாகரிகம், கலை, வரலாறு, மொழி, மனிதம் போன்ற நன்னயங்களில், திராவிடம் சார்ந்து, ஆழமான கல்விப்புல ஆராய்ச்சியை, அனைவருக்கும் கொணர்வதே இந்த ஆய்விதழின் நோக்கம்.

- திராவிட நாகரிகம் / திராவிடப் பண்பாடு / திராவிடச் சமூகநீதி / திராவிடமும் தமிழும் சார்ந்த அறிவுப்புலத் துறைகளில், நயன்மிகு ஆராய்ச்சி செய்தல்.

- இந்த ஆராய்ச்சியின் வாயிலாகத் திராவிடத் தமிழ்ச் சமூகமான பொது மக்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் பயன்மிகு பொருண்மை வழங்கல்.

- உலக அளவிலான கல்விப்புலத் தரத்திலே (Global Academic Standards), உலகக் கல்வியாளர்களைத் திராவிடச் சிந்தனை சார்ந்து ஒருங்கு திரட்டல்.

- திராவிட இயக்கத்தின் ஆய்வுப் புலமை மற்றும் அறிவுப் புலமையை உலகறியச் செய்து, திராவிடக் கருத்தியலுக்கான தரவுத் தொகுப்பாக விளங்குதல்.

மேற்சொன்ன முன்னெடுப்புகளில், உலகெங்கும் உள்ள துறைசார் பெருவல்லுநர்களோடு, திராவிடம் சார்ந்த இளநிலை ஆய்வாளர்களையும், இளநிலைப் பெண் ஆய்வாளர்களையும், ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களில் முகிழ்த்தெழுந்துள்ள இளநிலை ஆய்வாளர்களையும், 'திராவிடப் பொழில்' ஆய்விதழ் ஊக்குவிக்கும். காலாண்டுதோறும், இருமொழி உள்ளீடுகளோடு, உலக ஆய்வுத் திரட்டிகளில் இணைந்துகொண்டு, நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகத் 'திராவிடப் பொழில்' வெளிவரும்.

இந்த முதலாம் இதழில், 6 சீரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தமிழ்நாடு மட்டுமல்லாது, கனடா, ஐரோப்பாவிலிருந்தும் இடம்பெற்றுள்ளன. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது தமிழ்நாடு உலகுக்கே அளித்த கொடை. பிறப்பொக்கும்

என்ற நெறிக்கு, உலகில் எங்கு அச்சுறுத்தல் நேர்ந்தாலும், அது நமக்குமான அச்சுறுத்தலே. (Injustice anywhere, is a threat to justice everywhere)

- அமெரிக்கக் கறுப்பினச் சமூகநீதிப் போராட்டமும், திராவிட இயக்கமும் - ஓர் ஒப்பீடு
- சங்கத் தமிழில் திராவிடக் கருத்தியல்
- ஆங்கிலேயே / ஐரோப்பிய அறிஞர் சிலரின் சம்ஸ்கிருத நிலையும், இந்தியச் சமூகமெய்யான பண்பாடும்
- தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வரலாற்றில் பெரியாரின் பங்கு
- 19 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சைவச் சபையில் திராவிட / ஆரிய எதிர்நிலைகள்
- மரபணு அறிவியல் அறிதலின் மூலமாகச் ஜாதி ஒழிப்பு

இவை துறை அறிஞர்களால் சீராய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் பொருண்மை. வாசித்துப் பயனுறுக. மேலதிக வினாக்கள் இருப்பின், இதழாசிரியரையோ அல்லது கட்டுரையாளர்களையோ நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ளலாம்.

திராவிடத்துக்கான ஆய்விதழின் காலத் தேவையை அறிந்து, இதனை முன்னெடுத்துள்ள ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்களுக்குச் சமூகநீதி திகழ் நன்றி. இச்சமயத்தில், வரலாற்றிலே ஒளிரும் திராவிட அறிவுத் தகைமையாளர்கள் அயோத்திதாசர், தந்தை பெரியார், அண்ணல் அம்பேத்கர், அறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி உள்ளிட்ட ஆயிரம் ஆயிரம் விண்மீன்களை நினைவு கூர்ந்து வணங்கி, அவர்கட்கு நன்றி நவின்று, பயணம் தொடங்குகிறோம்.

இனி, காலாண்டுதோறும் சந்திப்போம். காலத்துக்குத் தேவையான திராவிடம் பழகுவோம். இக்கல்விப் பயணத்தில் இணைந்திருங்கள்; நனி நன்றி. வாசகர்களுக்குத் தமிழர் திருநாளாம் தைப்பொங்கல் / தமிழ்ப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

- ஆசிரியர்குழு

- பேரா. முனைவர் கண்ணபிரான் இரவிசங்கர்
- பேரா. முனைவர் பெ.ஜெகதீசன்
- பேரா. முனைவர் ப.காளிமுத்து
- பேரா. முனைவர் நம். சீனிவாசன்
- மரு. சோம. இளங்கோவன்
- முனைவர். வா. நேரு

Dr. K.Veeramani
Chancellor

**PERIYAR
MANIAMMAI**
INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY
(Deemed to be University)
Established Under Sec. 3 of UGC Act, 1956 • NAAC Accredited
think • innovate • transform

MESSAGE OF GREETINGS

We are immensely glad on the advent of **Dravida Pozhil (The Journal of Dravidian Studies)** as it blooms into a quarterly research journal, published by the Center of Excellence for Periyar Thought - Periyar Maniammai Institute of Science and Technology (Deemed to be University).

Academic Research is the key component that distinguishes a University from regular colleges.

A University is a great laboratory for academic research. That's why the Periyar Maniammai Institute of Science and Technology (PMIST) enshrines in its logo, the keywords: "*Think, Innovate, Transform*". Studies in Research should be the seedlings for Intellectual Development. They should facilitate a fertile field for wholesome and constructive innovation. Research should serve as a catalyst in the above goals, and that's the reason we spearhead such academic efforts like Dravida Pozhil.

The name: Dravida Pozhil is very apt!

As the ageless wisdom of Thirukkural sings:

"The world relishes the intellect of the truly wise, like when water fills the lake for the village supplies", Dravida Pozhil is proud to have on its Board of Editors, Scholars from both International and Indian Academia, and reputed social enthusiasts.

World's richest civilizations and cultures are explored by archaeology and the resulting knowledge is shared with the populace. Similarly, the explorations of Dravida Pozhil will benefit the student and teaching communities and will serve a sumptuous meal to the seekers of knowledge.

Dr. Robert Caldwell in his scholarly work: '*A Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages*' details in the introductory sub-section: '**Use of the Common Term – Dravidian**' as follows:

"I have designated the languages now to be subjected to comparison, by a common term, because of the essential and distinctive grammatical characteristics which they all possess in common, and in virtue of which,

joined to the possession in common of a large number of roots of primary importance, they justly claim to be considered as springing from a common origin, and as forming a distinct family of tongues.

But though Tamil is probably the oldest and most highly cultivated member of the family, and that which contains the largest proportion of the family inheritance of forms and roots; yet as it is, after all, but one dialect out of several, and does not claim to be the original speech out of which the other dialects have been derived; as it is also desirable to reserve the terms 'Tamil' and 'Tamilian' (sometimes to be erroneously written 'Tamul' and 'Tamul-ian') to denote the Tamil language itself, and the people by whom it is spoken, I have preferred to designate this entire family, by a term, which is capable of a wider application.

The word I have chosen is '**Dravidian**' from **Drâvida**, the adjectival form of **Dravida**.

This term, it is true, has sometimes been used, and is still sometimes used, in almost as restricted a sense **as that of Tamil itself**, so that though on the whole, it is the best term I can find, I admit that it is not perfectly free from ambiguity. It is a term, however, which has already been used, more or less distinctively by Sanskrit philologists, as a generic appellation for the South Indian peoples and their languages, and it is the only single term, they seem ever to have used in this manner. **I have, therefore, no doubt of the propriety of adopting it.**

Manu says (x. 43, 44) : "The following tribes of Kshatriyas have gradually sunk into the state of Vrishalas (outcasts), from the extinction of sacred rites, and from having no communication with Brâhmans, viz. — Paundrakas, Odras, **Dravidas**, Kâmbojas, Yavanas, S'akas ... Pâradas, Pahlavas, Chinas, Kirâtas, Daradas, and Khasas". Of the tribes here mentioned, the

only tribe belonging to Southern India, is that of the **Dravidas**. This name, therefore, appears to have been supposed to denote the whole of the South Indian tribes.

The same statement is made in the *Mahabhârata*; and in the two lists of degraded Kshatriyas therein given, the **Dravidas are the only South Indian tribe mentioned**. It must be concluded, therefore, that the term is generically used, seeing that the more specific names of Pândyas, Cholas, & c., had become well known in Northern India by that time. Doubtless it is, in the same sense that Satyavrata, the Indian Noah, is called in the *Bhâgavata Purana* 'the lord of Dravida' (Muir's "Sanskrit Texts," vol. i.) The more distinctively philological writers of a later period, used the term *Dravidian* what appears to be substantially the same sense, as that in which I propose that it should be used.

The principal Prakrits — that is, colloquial dialects — of ancient India were the *Maharâshtri*, the *Sauraseni*, and the *Mâgadhi*. Amongst minor or less known Prakrit dialects, the *Drâvidi*, or language of the *Dravidas*, was included. A Sanskrit philologist quoted by Muir (vol. ii. 46) speaks of the language of *Dravida* as a *vibhâsha*, or minor Prakrit; and another (p. 50) speaks of 'the language proper to *Dravidas*' (in which persons of that race should be represented, as speaking in dramas) as the *Drâvidi*. It is evident that we have here to understand, not the Tamil alone, or any other South Indian language alone, but the *Dravidian* languages generally, supposed in a vague manner by North Indian writers, to constitute only one tongue.

The only property these languages can have possessed in common, must have been the contempt in which they were held by Brahman philologists, in virtue of which, it must have been that, they were styled also *Paisachi*, the language of *pisâchas*, or demons. The more accurate term *Drâvidi*, has continued to be used occasionally by northern scholars up to our

own time. As late as 1854, the learned Hindu philologist Babu Bajendra Lâl Mitra, speaks of the 'Dravidi' as one of the recognized Prakrits, equally with the Sauraseni, and as being, like it - the parent of some of the present vernaculars of India. It thus appears that **the word 'Drâvida' from which the term *Dravidian* has been formed, as equivalent to Tamil, is better fitted, notwithstanding for use as a generic term**". Comparative Grammar, Pages (4-7).

***

The 'Revolutionary Poet' Bharathidasan was not only a poet, but in addition, an erudite Tamil scholar and researcher, highly proficient in Literature and Grammar. In his magazine 'Kuyil', he wrote on the Topic 'Dravidam' (kural 1, isai 7, dated 15.07.1958), which sheds more light on the Dravidian context.

"The word Dravidam, is an exonym of the word Tamizham, and hence, is a Tamil word. It is not an Aryan word. Let us reproduce some poems (veNpaas) that I have written on many occasions, below.

*In Pali there arose the Mahavamsa book,
A detail from there – Lofty we took,
Thamizh? Is it Tamil? They asked; They can't.
It's the non-native tongue's rant!*

*The Teacher Ptolemy called
Tamilnadu thence,
Tampirici in those days, why?
– Nonnative sense!
Hence dear friend, do realize in their mounds,
Our words do change some sounds.*

*Thamizh in Purana Matsya was sounded like
Tramil, can you see? – Dear Tamizha alike,
They call padi as prathi, that northern tongue.
But do we doubt, our own rung?*

*Thamizh grows as Tampirici and
yonder beyond,*

TramiL, Tramil, Tamil –

*Can you see it spawned?
They are still Thamizh,
but those tongues refill.
Tamizh kingdom not affected still.*

*Changed tongues are yet, still Tamil tongues!
River or Canal – flows the same water young!
Even our folks call pazham, payam or palam;
It's all just the tongue's scam.*

*With the anecdotes above, hey, can you see,
Tamizh got tongued as Dravidam – agree!
Dravidam, even if tongued different and spun
Dravidam or Tamizh is Non-Aryan!*

*Betwixt south Kumari Pahruli
and north Venkatam,
Well defined home land –
the great Tamizh flam,
Contains many many wealth,
flourishingly warm
With Tamizh names and form!*

*Dravidian is not Aryan, No, Definitely not!
Dravidian is tongued – Tamizh only ought!
Did Aryans, they name our
happy Tamizh land?
No! Tamizh or Dravidam, is our sand!*

*Dravidam is Tamizham,
it's dance of the tongue.
Dravidam is Not Aryan, be assured
– oh young.
The Victory of Dravidam is the
Victory of Tamil!
Synonymous are both, they will!*

*Dravidam is not, some other foreign stealth!
Dravidam is our own, Chen Tamizh wealth!
Ancient those days, All things ours with glee
Names denoting us, you see!"*

(Kuyil 1958–“Dravidam” –Vantavar moliyā? Centamiḷ celvamā?)

Poem by Paavendhar Bharathidasan.
Translation: Dr. Kannabiran Ravishankar)

Hence the Tamizh-Dravidam conundrum picked by a few and poked by a few, will be cured by Bharathidasan’s very own words of wisdom. And hence, both on the historical front and on the native Tamizh front, **Dravida Pozhil is a very appropriate name for this Research Journal.**

Prof. Dr. Gilbert Slater served in the University of Madras during 1915 as a faculty in Indian Economy. On retirement, he was awarded at the prestigious Oxford University. His famous work was: ‘The Dravidian Element in Indian Culture’ published in 1923. The word ‘Dravidian’ finds a key place in such deeply researched papers and departmental field studies in the global academia.

The ancient Indus Valley Civilization is hailed as ‘Dravidian’ by world scholars. The Spanish scholar and historian - Fr. Henry Heras (Enrique Heras de Sicars) visited Annamalai University and delivered a research lecture on the Dravidian component in Indus Valley. This was aptly recorded in the book – *Dravida Iyakka Varalaaru* (History of the Dravidian Movement Vol 1, Pg. 101-102) by Dr. (Navalar) Nedunchezhiyan, who was a student then, at the very same Annamalai University, and later rose to the ranks of Hon’ble Minister of Education in the Government of Tamil Nadu. Excerpts from the book, below.

“Dravidian Civilization by Fr. Heras: In the dual mission of religious service and historical research, Fr. Henry Heras from Spain visited India, Tamil Nadu in particular, and delivered a lecture series on Indus Valley Civilization (IVC) at the Annamalai University, where I was studying for my Hons. Degree. He was emphasizing that: IVC was essentially Dravidian,

*and the seals and hieroglyphs at IVC, bear witness to the antiquity of Tamil. Many facets of IVC got expanded to Mesopotamian, Arabian, Egyptian, Babylonian, Greece, Rome and other civilizations and also influenced his home-country Spain, and other European nations. I took a lot of notes from his lecture. On the last day of the series, he concluded stating that: **Hitherto the speaker who spoke, was not Heras from Spain, but a Dravidian from Spain!** And lo, there was a thunderous applause from Professors and Students in the audience.*

The next day, I met him at the guest house, felicitated him with a Sangam Literature book and asked him for an autograph, with the very same words that he had spoken the previous day. He was pleased and gifted me his autograph as: “I, the undersigned, am a Dravidian from Spain”. Thus, many Civilizations of the world have been influenced by the Dravidian Civilization, as Fr. Heras affirms“.

We have chosen the academically apt word ‘Dravidam’ for our research journal – Dravida Pozhil being published by our deemed University – PMIST, Center of Excellence for Periyar Thought. The antiquity of Language, Civilization, Culture, Heritage & Philosophy of Tamil, enshrines the word Dravidam.

The prolific research scholar on Indus Valley Civilization – R. Balakrishnan, IAS (retd.) delivered a lecture on 04.02.2011, as a part of Prof. Malcolm Adiseshiah memorial lecture series, at the International Institute of Tamil Studies on the topic: ‘Indus Valley Civilization and Sangam Literature’. Excerpts below.

“... Whereas, the Dravidian people of South India, especially the Tamil people of Sangam Age, also had their ancient roots in the Indus Valley Civilization, and we have an intensive research basis for those foundations. Yet, the geographical gap between the lands, and

the time gap between the cultures, provide a challenge to that research. Those who could not accept the Dravidian theory, only place this gap, as their argument. The great scholar Dr. Iravatham Mahadevan, who was fully supportive of the Dravidian theory, had also referred to this gap at one point of time.

The Natives of the North and Central Dravidian languages were inherently closer to the Indus Valley, on a geographically comparative basis, yet they differ on a culturally comparative mode. At the same time, the South Indian civilization which flourished in the Sanga Tamil classical age, exhibits close resemblance to the Indus Valley Civilization. We need to reconcile these differences via newer empirical data, and that is the challenge before the Indian Research and Academia".

Dravida Pozhil – Journal of Dravidian Studies will undertake such scholarly research and attempt to find more answers to academic challenges. I offer my wholehearted greetings in this initiative.

Research should be free from fear or favour, and should be using scientific techniques, focusing more on empirical than anecdotal evidence, and be data based. That will usher in the light of education.

"*Dravida Nal Thirunaadum*" is the phrase in the Tamizh Thaa Vaazthu (Tamil Nadu State Anthem) compiled from the Poem of Manonmaniyan Sundaranar. Nobel Laureate and the Master Poet, Dr. Rabindranath Tagore of Bengal, has also included the same phrase, "*Dravida Utkala Banga*" in his poem Jana Gana Mana, which is sung today, as the National Anthem of India.

Thus, in both the State & National Anthems, the word 'Dravidam' finds a place of respect. Everyone stands up in salutation when both the anthems are sung. In any government function, both at the start and the end of the event, people

arise in attention, twice - for the word 'Dravidam' - with fondness and respect.

That word: Dravidam, is both a civilization and a philosophy, and that word: Dravidam, is now blossoming as Dravida Pozhil (Journal of Dravidian Studies). May it usher a green revolution in the academic field, satiating the taste buds of scholars, and quenching their thirst for knowledge. I wholeheartedly wish success to the scholar community, board of editors and the team of Dravida Pozhil.

May the knowledge - pour, pour and pour!
May the truth - flow, flow and flow!

K. Veeramani

Chancellor
Periyar Maniammai Institute of
Science and Technology
(Deemed to be University)

BIBLIOGRAPHY:

1. Dr. Robert Caldwell, A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages - Harrison: London, 1856.
2. Bharathidasan, Vantavar moliyā? Centamil celvamā?– Kuyil (kural 1, isai 7), dated 15.07.1958
3. Gilbert Slater, The Dravidian Element in Indian Culture - University of Michigan, 1982
4. Dr. R. Nedunchezhiyan, Dravida Iyakka Varalaaru
5. R. Balakrishnan, Indus Valley Civilization and Sangam Literature - 04.02.2011, Prof. Malcolm Adiseshiah memorial lecture series.

வாழ்த்துச் செய்தி

பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் (நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்) பெரியார் சிந்தனை உயராய்வு மய்யத்தின் சார்பாக 'திராவிடப் பொழில்' என்ற தலைப்புடன் காலாண்டு இதழ் வெளிவருவது கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஒரு பல்கலைக்கழகத்தினைக் கல்லூரியிலிருந்து பிரித்துத் தனித்துக் காட்டுவது அதன் ஆராய்ச்சித் தளமேயாகும்.

ஆய்வுகளுக்கான மிகப் பெரிய கூடம்தான் பல்கலைக்கழகம்; எனவேதான் பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தின் அடையாளக் (Logo) குறிச்சொற்களான "சிந்தனை - புத்தாக்கம் - முழுமையான மாற்றம் (Think, Innovate, Transform)" என்பதற்கொப்ப ஆய்வுகள் அறிவு வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவோடு, வளர்ச்சியடையச் செய்து, முழுமையான ஆக்கப்பூர்வ புத்தாக்க மாற்றமாக்கிடவும், பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வுகள் செயல் ஊக்கிகளாக அமைய வேண்டும் என்கிற நோக்கத்திற்குரிய செயல் வடிவமே இத்தகைய சிறப்பான முயற்சிகள்.

தக்க ஆய்வு நிலை அறிஞர்கள் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கல்வியாளர்கள், சமூக ஆர்வலர் பலரும் இதன் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்று, தங்களது பங்களிப்பைத் தர முன் வந்திருப்பது, 'ஊருணிநீர் -

பேரறிவாளர் திரு' போல பலருக்குப் பயன்படுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக அமைவதாகும்!

திராவிடப் பொழில் என்பது பொருத்தமானது

உலகின் மிகப் பெரிய பண்பாடு, நாகரிகம் என்பது புதைப்பொருள் ஆய்வு மூலம் பலருக்கும் தெரியவருவது போல, தொட்டனைத் தூறும் ஊற்றாக 'திராவிடப் பொழில்', மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், அறிவு வேட்கையாளர்களுக்கும் பெரியதொரு அறிவு விருந்தாக அமையக் கூடும்.

'திராவிடம் என்பது ஒரு பொதுச் சொல் ஆட்சி' என்ற தலைப்பில், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணக்கம் எழுதிய டாக்டர் கால்டுவெல்,

"... நான் மேற்கொண்ட சொல் திராவிடம் என்பது. இறுதியாக, என்னால் காணக்கூடிய தகுதி மிக்க சொல் இதுவே என்றாலும், இதுவும் கவர் பொருள் உடையதே என்று நானே ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில், தமிழ் என்ற சொல்லைப் போலவே, இதுவும் வரையறுக்கப்பட்ட பொருள் நிலையிலேயே ஒரு காலத்தில் ஆளப்பட்டிருந்தது, இன்றும் ஆளப்படுகிறது என்றாலும், தென்னாட்டு மக்களையும், மொழியையும் குறிக்கும் சொல்லாக சமஸ்கிருத மொழி நூல் ஆசிரியர்களால் வழங்கப்பட்ட சொல் இதுவே. ஆகவே, இச்சொல்லின் தகுதிப்பாடுபற்றி எனக்கு அய்யம் இல்லை.

"பின்வரும், பவுண்ட்ரீகர், ஓட்டரர், திராவிடர், கம்போஜர், யவனர், சாகர், பாரதர், பக்லவர், சீனர், கிராதர், தரகர், கலர் என்ற ஷத்திரிய இனத்தவர், சிறிது சிறிதாக வேத உரிமைகளை இழந்தும், பிராமணர்களின் தொடர்பை இழந்தும், விஷாலர் என அழைக்கப் பெறும் இழிந்த இனத்தவராகி விட்டனர்" என்று மறு கூறுகிறார். ஈண்டுக் குறிப்பிடப்பட்ட இனத்தவருள், தென்னிந்திய இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரே இனத்தவர் திராவிடரே. ஆகவே, இச்சொல் தென்னிந்திய மக்கள் அனைவரையும் குறிப்பிடுவதாகவே தோன்றுகிறது. மகாபாரதத்திலும் இதுவே கூறப்பட்டுள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட ஷத்திரிய இனங்களாக இரண்டு பட்டியலில் கூறப்பட்டவருள், தென்னிந்திய இனத்தவராகக் கூறப்பட்டவர், திராவிட இனத்தவர் ஒருவரே. அக்காலத்தில், பாண்டியர் சோழர் போன்ற தனி இனப்பெயர்கள், வட இந்தியாவில் தெளிவாக உணரப்பட்டிருந்தன என்பதை நினைப்பில் வைத்து நோக்கினால், திராவிடம் என்ற சொல். பொது நிலையிலேயே ஆளப்பட்டது என்பது உறுதி செய்யப்படும். பாகவத புராணத்தில் சத்ய விரதன் என்பவன், இப் பொருளிலேயே, திராவிடத் தலைவன் என்று அய்யத்திற்கு இடம் இன்றி அழைக்கப் பெற்றுள்ளான்.

இதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த, மொழி நூல் பயிற்சியில் தெளிந்த அறிவு வாய்ந்த ஆசிரியர்கள், அச்சொல், எப்பொருளில் வழங்குதல் வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகின்றேனோ, அப்பொருளிலேயே ஆண்டுள்ளனர். அவர்களால், சிறிய அல்லது சிறிதே அறியப்பட்ட பிராகிருத மொழி வரிசையில் திராவிடம் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமஸ்கிருத இலக்கண ஆசிரியர் ஒருவர், "திராவிடம் ஒரு விபாஷா" என்று கூறியுள்ளார். தமிழ்மொழி ஒன்று மட்டுமோ, பிற தென்னிந்திய மொழிகளில் தனி எம்மொழி மட்டுமோ அல்லாமல், திராவிட மொழிகள் அனைத்துமே ஒரே மொழியாக அமைந்திருந்தனவாக, வட இந்திய எழுத்தாளர்களால் கருதப்பட்டுள்ளன என்பதை நாம் உணரலாம் என்பது உறுதி. பிராமண மொழி நூல் ஆசிரியர்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளாகிய காரணத்தால், பிசாச்சி மொழி எனப் பெயர் இட்டு இழித்து உரைக்கப்படும் மொழி வரிசையில் திராவிடமும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தகுதி வாய்ந்த சொல்லாகிய திராவிடம், நம்முடைய காலம் வரையிலும் கூட, வட இந்திய மொழி நூல் ஆசிரியர்களால் ஆளப்பட்டு வந்துள்ளது. 1854இல் வாழ்ந்திருந்த, இந்திய மொழி நூல் வல்லுநரான, பாபு ராஜேந்திரலால் மித்ரா அவர்கள், சவுராசெனி என்ற மொழிக்கு நிகரான மொழியாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும், அதைப் போலவே, இந்திய மொழிகள் பலவற்றின் தாய்மொழியாம் தகுதியுடையதுமான 'திராவிடி' என்ற மொழி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே, திராவிடம் என்ற சொல், தமிழ் என்ற சொல்லைப் போலவே, வரையறுக்கப்பட்ட பொருளைச் சில இடங்களில் குறிக்கும் என்றாலும், பொதுச் சொல்லாக வழங்கும் உரிமையும் பெற்றுள்ளது என்பது காணப்படுகிறது. (பக்கம் 9-11)

புரட்சிக் கவிஞர் சிறந்த தமிழ் அறிஞர். இலக்கண இலக்கியத்துறையின் கற்றுத் துறை போகிய ஆய்வறிஞரும்கூட! அவர் நடத்திய 'குயில்' இதழில் (குரல்:1, இசை:7, 15.7.1958 நாளிட்ட இதழ்) 'திராவிடம்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய விளக்கக் கவிதை தெளிவினைத் தரும் ஒரு கலங்கரை வெளிச்சம் ஆகும்.

திராவிடம்

இது 'தமிழம்' என்பதன் திரிபு, ஆதலின் தமிழ்ச் சொல்லே. ஆரியம் அன்று. இதுபற்றிப் பல தடவைகளில் என்னால் எழுதப்பட்ட வெண்பாக்கள் இங்கே தரப்படுகின்றன.

"பாலி மொழியிற் பகர்ந்த மகாவமிச நூலில் ஒருசெய்தி நோக்குகின்றோம்! மேலாம் தமிழ் என்ற சொல்லைத் தமிழோஎன் றார்! ஏன்? தமிழரல்லார் நாக்குத் தவறு.

தமிழ் நாட்டை ஆசிரியர் தாலமி முன்னாள் தமிழரிசி என்றுரைத்தார். தாம்ஓர் - தமிழரல்லர்! ஆதலினால் தோழா அயலார் ஒருசொல்லை ஒதலினால் மாறுபடல் உண்டு.

தமிழென்று சாற்றுதற்கு மச்ச புராணம் த்ரமிளென்று சாற்றியதும் காண்க - தமிழா படியைப் ப்ரதிஎன்னும் பச்சைவட வோரிப் படியுரைத்தால் யார்வியப்பார் பார்.

தமிழோவும் மற்றும் தமிழிசியும் வேறு
தர்மிள தர்மில் எல்லாம் சாற்றின் - தமிழன்
திரியே அவைகள்! செந்தமிழ்ச் சொல் வேந்தன்
பிரிந்ததுண் டோ இங்கவற்றில் பேசு.

திரிந்ததமிழ்ச் சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லே
ஆற்றில்
பிரிந்தவாய்க் காலும் பிரிதோ? - தெரிந்த
பழத்தைப் பயம்பளம் என்பார் அவைகள்
தழைந்த தமிழ்ச்சொற்கள் தாம்.

உரைத்த இவை கொண்டே உணர்க தமிழும்
திராவிடம்என் றேதிரிந்த தென்று! - திராவிடம்
ஆரியர்வாய் பட்டுத் திரிந்தாலும் அந்தச்சொல்
ஆரியச்சொல் ஆமோ அறி.

தென் குமரிப் பஃறுளியும் சேர்வடக்கு
மாமலையும்
நன்கெல்லை கொண்ட நடுவிடத்தில் - மன்னும்
பொருள்கள் பலவாம்! பொலிந்தனவே அந்தப்
பொருள்கள் தமிழ்ப்பெயரே பூண்டு.

திராவிடம் தன்னத் தனியா ரியமா?
திராவிடம் இன்பத் தமிழின் - திரிபன்றோ!
இன்பத் தமிழகத்துக் கிட்டார் திராவிடப்பேர்
என்பார்சொல் ஏற்புடைய தன்று.

திராவிடம் என்னல் தமிழின் திரிபே
திராவிடம் ஆரியச்சொல் அன்று - திராவிடம்
வெல்கஎன்று சொன்னால்நம்

மேன்மைத் தமிழர்கள்
வெல்கஎன்று விண்டதுவே யாம்.

வந்தார் மொழியா திராவிடம்? மாநிலத்தில்
செந்தமிழ்ச் செல்வமா அந்தச்சொல்! - முந்தியே
இங்குள்ள நற்பொருள்கள் எல்லாவற் றிற்குமே
எங்கிருந்து கொண்டுவந்தார் பேர்"
- குயில் (15-07-1958)

எனவே, தமிழ் - திராவிடம் என்ற சிற்சிலரின்
குழப்பமும், குதர்க்கமும் இதன்மூலம் தீரும். எனவே
'திராவிடப் பொழில்' அருமையான பெயர்! - வரலாற்றுப்
புலமும் பெருமையான வழிவழி மதிப்பும் குன்றாது
நிலைத்ததினால்தான்.

பேராசிரியர் டாக்டர் கில்பர்ட் சிலேட்டர் அவர்கள்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1915இல் இந்தியப்
பொருளாதாரப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு
பெற்று, ஆக்ஸ்போர்டு விருது பெற்றவராவார். அவர்
1923-இல் எழுதிய நூலின் தலைப்பு 'The Dravidian
Element in Indian Culture' என்றே குறிப்பிட்டிருப்பதால்
இதன் பண்பாட்டுப் பின்னணி - பின்புலம் ஆழமானது
என்பது விளங்கும். அது மட்டுமா?

திராவிட நாகரிகம் சிந்துவெளியில் பல்லாயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன்னே சிறப்பாக இருந்ததைப்பற்றி,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்து
உரையாற்றினார் ஸ்பெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த ஈராசுப்
பாதிரியார். திராவிட நாகரிகம் பற்றி ஈராசுப் பாதிரியாரின்
கூற்றை, அந்நாளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக
மாணவராகவும், பின்னாளில் தமிழ்நாட்டின் கல்வி
அமைச்சராகவுமிருந்த நாவலர் டாக்டர் இரா.நெடுஞ்
செழியன் அவர்கள், தாம் எழுதிய 'திராவிட இயக்க
வரலாறு' (முதல் தொகுதி, பக்கம் 101-102) என்ற நூலில்
பதிவு செய்துள்ளார்.

"திராவிட நாகரிகம் பற்றி ஈராசுப் பாதிரியார்
ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து, கிருத்தவச் சமயத்
தொண்டு ஆற்றவும், வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பணியை
மேற்கொள்ளவும் இந்தியாவிற்குக் குறிப்பாகத்
தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த திருமிகு ஈராசுப் பாதிரியார்
அவர்கள், நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில்
ஆனரஸ் வகுப்பில் பயின்று கொண்டிருந்தபோது,
'சிந்துவெளி நாகரிகம்' பற்றிச் சில நாட்கள் தொடர்
சொற்பொழிவாற்றினார்.

அவர் சொற்பொழிவாற்றும் போது, சிந்துவெளி
நாகரிகம் திராவிட நாகரிகந்தான் என்றும், அங்குள்ள
முத்திரைகளும் எழுத்துக்களும் தமிழின் தொன் முது
நிலையைக் தெளிவுபடுத்துவனவாகும் என்றும், சிந்து
வெளி திராவிட நாகரிகந்தான் மெசப்பொடேமியா,
அரேபியா, எகிப்து, பாபிலோனியா. கிரீஸ், உரோம்
நாடுகளைக் கடந்து, தாம் பிறந்த ஸ்பெயின் நாட்டிற்கும்,
பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்றது என்றும் காரண
காரிய விளக்கங்களோடு தெளிவுபடுத்திக் காட்டினார்.
அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவிலிருந்து நான் அரிய
குறிப்புக்கள் பலவற்றைக் குறித்துக் கொண்டேன்.

ஈராசு பாதிரியார் அவர்கள், இறுதி நாளன்று,
தமது சொற்பொழிவை முடிக்கும்போது,

“இதுகாறும் உங்களிடத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது, பாதிரியார் ஈராசு அல்ல; ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து வந்துள்ள ஒரு திராவிடனே ஆகும்” என்று அழகாகவும், அருமையாகவும் குறிப்பிட்டார். அப்பொழுது மண்டபத்தில் குழுவியிருந்த பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய அத்துணைப் பேர்களும் பெருத்தக் கையொலி எழுப்பி ஆரவாரம் செய்தனர்.

மறுநாள், நான் அவர் தங்கியிருந்த விருந்தினர் விடுதிக்கு சென்று, அவரை நேரில் கண்டு, “தாங்கள் நேற்று சொற்பொழிவை முடிக்கும் போது சொன்ன சொற்றொடரை, அப்படியே எழுதிக், கையொப்பமிட்டுத்தாருங்கள்!” என்று அன்போடு கேட்டுச், சங்க இலக்கிய தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை அவரிடம் நீட்டினேன். அவர் பெரிதும் மகிழ்வு கொண்டு, அந்த நூலின் முகப்புப் பக்கத்தில், “கீழே கையொப்பம் இட்டுள்ள நான், ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து வந்துள்ள ஒரு திராவிடன்” (I, the undersigned am a Dravidian from Spain) என்று எழுதிக், கையொப்பமிட்டுத் தந்தார். தாமும், திராவிட நாகரிகத்தின் வழிவழி வந்த ஒரு வழித் தோன்றலே என்பதை உறுதிப்படுத்தவே, அவர் அவ்வாறு எழுதிக் கையொப்பமிட்டுத் தந்தார்.”

இப்படி, மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம், தத்துவங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒரு பழமையான செம்மொழி வளமும், வரலாற்றுப் பொருண்மையும் படைத்த ஒரு சிறப்பு மிகுந்த சொல் திராவிடம் என்பதால், அதன் பொழிலை நமது (நிகர்நிலை) பல்கலைக் கழகத்தின் பெரியார் சிந்தனை உயராய்வு மய்யம் தேர்வு செய்தது மிகவும் சாலச் சிறந்தது!

சிந்துவெளி நாகரிகத்தினைப் பற்றி மிகவும் ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்துவரும் ஆய்வறிஞர் திரு.ஆர். பாலகிருஷ்ணன் அய்.ஏ.எஸ். (ஓய்வு) அவர்கள் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் 4.2.2011-இல் “சிந்துவெளி நாகரிகமும் சங்க இலக்கியமும்” என்ற தலைப்பில், நிகழ்த்திய “பேராசிரியர் மால்கம் ஆதிசேஷய்யா நினைவுச் சொற்பொழிவின் முதலாம் பகுதியில் ‘திராவிடக் கருதுகோள்’ என்கிற தலைப்பில் குறிப்பிடும் ஒரு முக்கிய கருத்து பின்வருமாறு:

“... அதே நேரத்தில் தென்னிந்தியாவில் வாழும் திராவிடர்களைக் குறிப்பாக சங்க காலத் தமிழர்களின் தொன்மங்களை சிந்துவெளியோடு தொடர்புபடுத்த ஆழமான அடிப்படை உள்ளதெனினும், இவ்விரு நிலப் பகுதிகளுக்கும் உள்ள பூகோள இடைவெளியும், சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கும் சங்ககாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் உள்ள கால இடைவெளியும் குறுக்கிடுகின்றன.

திராவிடக் கருதுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் இந்த இடைவெளியைத் தான் தங்களின் முக்கிய வாதமாய் முன்வைக்கிறார்கள்.

தொடக்கத்திலிருந்தே, திராவிடக் கருதுகோளில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கும் அய்ராவதம் மகாதேவன் கூட ஒரு காலகட்டத்தில் இவ்விடைவெளியைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

வட மற்றும் நடு திராவிட மொழிகளைப் பேசும் பழங்குடியினர் நிலவியல் அடிப்படையில் சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கு (ஒப்பீட்டு நிலையில்) அருகில் இருந்தாலும், பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலையில் அதன் உன்னத்திலிருந்து துருவ வேறுபாட்டுடன் விலகி நிற்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தியாவின் தென்கோடியில், தொன்ம மரபுகளோடு செழித்த சங்ககாலத் தமிழ்ப் பண்பாடு, சிந்துவெளிப் பண்பாட்டோடு நெருக்கம் காட்டுகிறது. இந்த முரண்பாட்டைப்பதிய தரவுகளின் துணைகொண்டு நேர் செய்யமுடியுமா என்பதே இந்தியாவில் எதிர்நோக்கும் மிகப்பெரிய வினாக்குறி” என்று தெளிவுபடுத்துகிறார்.

அதற்கெல்லாம் ‘திராவிடப் பொழில்’ ஆய்விதழில் தங்களது ஆய்வுப் புலமையோடு தக்க விடைகாண இது ஓர் புதிய, அரிய வாய்ப்பாக அமையும் என்ற நன்னம்பிக்கையோடு இதனை வாழ்த்துகிறேன்.

ஆய்வுகள் விருப்பு வெறுப்பற்ற அறிவியல் பூர்வ ஆய்வாக சரியான தரவுகளோடு புதுவெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சக் கூடியதாக அமையும்; அமைய வேண்டும்.

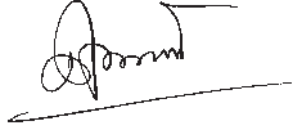
‘திராவிட நல் திருநாடும்’ என்று தமிழ்நாடு மொழி வாழ்த்தில் மனோன்மனியம் சுந்தரனாரால் எழுதப்பட்ட “நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்...” பாட்டில் இடம் பெறுகிறது.

இந்திய நாட்டுப் பண்ணாக அரசு விழாக்களில் பயன்படுத்தப்படும் பெருங்கவிஞர் நோபல் பரிசு பெற்ற, வங்கத்து டாக்டர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய 'ஜனகனமண' என்ற கவிதையில் 'திராவிட உத்கலவங்கா' என்ற வரிகளில் திராவிடம் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுவதோடு, இன்றும் 'எல்லோரும் எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்தும் தனித் தகுதி பெற்றதாக' உள்ளது.

ஒரு பொது அரசு நிகழ்ச்சியில் முதலிலும், முற்றாக நிகழ்ச்சிமுடிவிலும் இரு முறை மரியாதை பெறக் கூடிய தனிப் பெருமை பெற்ற 'திராவிடம்', பொழிலாக வந்து, கருத்தியியலில் ஒரு 'பசுமைப் புரட்சி' பொழிந்து, அறிஞர்களின் கருத்து விருந்தோம்பும் அறிவுப் பசிக்கு அறுசுவை உண்டியாக அமைவதற்குப் பொறுப்பேற்று உழைக்கும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும், ஆசிரியர் குழுவினருக்கும் பதிப்புக் குழுவினருக்கும் உளங்களிந்த வாழ்த்துகளும், பாராட்டுகளும் பொழிக! பொழிக!! புகழோடு பொழிக!!

வழிக வழிக வாய்மை வழிக!

கி.வீரமணி,

வேந்தர்,

பெரியார் மணியம்மை மற்றும் அறிவியல்

தொழில்நுட்ப நிறுவனம்

(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்)

தரவுகள் :

1. டாக்டர் கால்டுவெல் - 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்'
2. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - 'வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?'
3. கில்பர்ட் சிலேட்டர் - 'The Dravidian Element in Indian Culture.'
4. டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் - 'திராவிட இயக்க வரலாறு!'
5. ஆர். பாலகிருஷ்ணன் - சிந்துவெளி நாகரிகமும் சங்க இலக்கியமும்.

Greetings from Prof. Dr. Sascha Ebeling

The Editorial Board
Dravida Pozhil

Chicago, 30 December 2020

Dear Editors of *Dravida Pozhil*,

The founding of a new research journal is always a cause for celebration. But the birth of *Dravida Pozhil* is particularly momentous. International in scope and with high scholarly ambitions this new journal will be welcomed and read with great interest by Tamil scholars around the world. The first issue presents the reader with a wide range of themes that will doubtless resonate with a wide audience. I am sending my congratulations and gratitude to the editorial board for undertaking this service to the community of all of us interested in all things Tamil: Your effort and dedication will make an enormous difference!

I wish *Dravida Pozhil* every success. May it flourish for many years to come and uphold the highest scholarly standards in bringing new original research to readers everywhere and to the many worlds of Tamil culture today.

With gratitude and with all best wishes,

Sascha Ebeling

Department of South Asian Languages and Civilizations
Department of Comparative Literature, and the College
Deputy Dean, Division of the Humanities
The University of Chicago
ebeling@uchicago.edu

வாழ்த்துச் செய்தி

திராவிடப் பொழில்

ஆற்றல் வாய்ந்த ஆசிரியர்
பெருந்தகைக்கு
வணக்கம் .

இனத்தால் திராவிடன் -
மொழியால் தமிழன் -
தரணியில் தன்மானம் கொண்ட மனிதன்

என்ற முழக்கத்தைக் கேட்டு

மதியிழந்தவரும் - மருள்பவரும்
எறும்புக்கூட்டமாக
ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் .

" திராவிடப் பொழில் "

என்பது
காலத்துக்கு வேண்டிய கைவாள் .
எழுச்சிக்கு வேண்டிய தூண்டுகோல்.

உலகுக்குத் திராவிடத்தை உணர்த்த
பகுத்தறிவுப் பண்ணையில்
மலரும் " திராவிடப் பொழிலின் " மணம்
திசையெட்டும் பரவுமாக !

ஆசிரியர் தொடங்குவது எதுவும்
வரலாற்றுக்கு வாழ்வு தருவதாகும் .

இனமானத்துக்கு உரமூட்டுவதாகும்

அன்போடு

அவ்வை நடராசன்
சென்னை

5.1.2021.

வாழ்த்துப் பதிகம் திராவிடப் பொழில் வெல்க!

- பேரா. டாக்டர். மறைமலை இலக்குவனார்

கூரிய மதியும் பல்கலைச் சிறப்பும்
சீரிய தமிழின் செம்மொழிப் பண்பும்
நேரிய துணையாய்த் திகழ்ந்ததால் தமிழினம்
கூரிய ஒளிபோல் சுட்பெற் றிருந்தது

(01)

ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றன;
ஆரியர் நுழைந்ததும் அவரது கீழ்ச்சியால்
மொழியில் கலப்பும் சாதிப் பிரிவும்
பழிபல விளைத்தன;அழிவில் தள்ளின;

(02)

நூலோர் மேலோர்! தமிழர் கீழோர்!
வந்தவர் வடமொழி தெய்வ மொழியாம்!
செந்தமிழ் மொழியோ ஏவலர் மொழியாம்!
என்றெலாம் தமிழரை நம்பச் செய்தனர்;

(03)

விதியின் வலிமை பெரிதெனக் கூறி
வீரத் தமிழரைக் கோழை யாக்கினர்;
வாள்பிடித் தாண்ட தமிழர் பிறரின்
தாள்பிடித் திடும்வகை தாழ்வுற்றனரே!

(04)

தொல்காப் பியரெனும் பல்கலை அறிஞரும்
வாழ்வியல் வகுத்த வள்ளுவச் செம்மலும்
விழிப்புணர் வுறவே வழிவகுத் தனரே!
தமிழரோ உறங்கிப் பழிமிகுத் தனரே!

(05)

புலவர் பலரும் சித்தர் பலரும்
அவ்வப் பொழுதில் பகர்ந்த போதிலும்
மதியிலாத் தமிழர் மயக்கம் தெளிந்திலர்!

விதியின் சதியும் வீணர் புரட்டும்
அதிரடி யாகவே அறிவுறுத் திடவே
பெரியார் தோன்றினார் இயக்கம் கண்டார்
திராவிட எழுச்சி உதயம் ஆனதே!

(06)

மொழியும் இனமும் முதன்மை என்றே
கிளர்ச்சி மலர்ச்சி புரட்சி விளைந்ததே!
பெரியார் தந்த இயக்கம் தமிழர்க்கு
உலகில் முதன்மை பெறும்நிலை அளித்ததே!
திராவிடப் பொழிலாய் விளங்கிடும் தமிழகம்
பரவிடும் சிறப்புடன் பாரில் உயர்ந்தே!

(07)

(08)

மீண்டும் கீழ்ச்சியைத் தூண்டும் பகைவர்
புழைக்கடை வழியில் நுழைந்திடா வண்ணம்
பெரியார் நெறியில் உழைத்திடும் சிறப்புறு
நண்பர் பலரது நயத்தகு உழைப்பால்
திராவிடப் பொழில் தோன்றி யதின்றே!

(09)

அறிஞர் அனைவரும் ஆய்வுரை வழங்குக!
ஆர்வலர் அனைவரும் பொழில்நலன் துய்ப்பீர்!
படிப்பதும் படித்ததை ஆய்ந்து வாதிடுவதும்
எப்பொருள் கேட்பினும் மெய்ப்பொருள் காண்பதும்
பகுத்தறி வாளர் செயல்முறை யன்றோ?

(10)

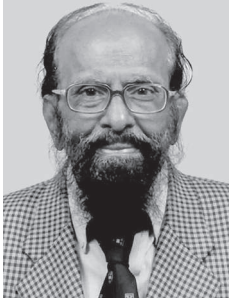
வாரீர் அன்பரே வையகம் பயனுறப்
படிப்போம் பகிர்வோம் இதழை வளர்ப்போம்!

(11)

***

**INSTITUTE FOR ADVANCED STUDIES AND RESEARCH (IASR)
OXFORD CAMBRIDGE HARVARD FOUNDATION (OCHF)**

New G.15, Ninth St., Anna Nagar East, Chennai- 600102, India
Phone: 044 - 2663 2801; 2663 3289. FAX: 044 - 2626 7167, E-Mail : vss108@gmail.com

President: **Dr. VEDAGIRI SHANMUGASUNDARAM**
M.A.(Econ), M.A.(Pol.Sc), M.Litt., Ph.D., D.Phil.(Oxford)

Director, Institute for Advanced Study and Research (IASR); First Vice Chancellor, Manonmaniam Sundaranar University; Emeritus Professor of Economics, University of Madras; Ex – Director of Central Boards, Reserve Bank of India & Industrial Development Bank of India; Senior Visiting Member, Linacre College, Oxford University; President, G K Gokhale and Rt.Hon.Srinivasa Sastri Institute and Library, Luz, Mylapore, Chennai - 600 004.

06 January 2020

Greetings for the launch of Dravida Pozhil

The creation of a journal in an academic body is an event to celebrate. I am delighted to greet the Founder Chancellor Dr K.Veeramani and the Vice Chancellor Dr S.Velusami of Periyar Maniammai University on this occasion of launching **Dravida Pozhil**, - Journal of Dravidian Studies, an academic periodical in English, which is the widely worldwide spoken language of Science, Humanities, Airways and Space. And Tamil is the oldest and richest continuously spoken classical language in the world.

The study of Dravidian origins takes us to the age Indus valley civilization. Historians have recorded that the cultivation of Rice originated in the Vaigai River basin of Madurai and the Tamil world "arisi" - Rice entered the Greek language from Dravidian India. The global trade relations and ocean navigation, were some of early achievements of the early halcyon days Dravidian era when links with the prosperous Roman Empire were remarkable.

Conveying as I do now, my best wishes to the Editorial Team and all the academics of Periyar Maniammai University, may I suggest that a serial may be initiated and titled, Chancellor Dr K.Veeramani Desk in which extracts from the vast and well documented Dravidian Literature penned by him may be reported. His address in the British Parliament – House of Commons may be chosen. And many stalwarts have left a rich heritage which could heighten the academic worth of the **Dravida Pozhil**.

I wish the new journal global reach.

Vedagiri Shanmugasundaram,
First Vice Chancellor, Manonmaniam Sundaranar University;
Director, IASR, Chennai. 600 102.

வாழ்வுரை வண்ணகம்

திராவிடப் பொழில் ஆய்விதழ், அண்மையில் (24, 2020) இயற்கை எய்திய மாண்புமிகு திராவிடக் கல்வி ஆராய்ச்சியாளரும் பெருந்தமிழறிஞருமான பேரா. முனைவர். தொ. பரமசிவன் அவர்களின் குன்றா நினைவுக்கு இரங்கல் வணக்கம் செலுத்துகின்றது.

தொ.ப. என்று அன்புடன் விளிக்கப்படும் பேரா. தொ. பரமசிவன், திராவிடவியல், தமிழியல், மாந்தவியல் மற்றும் வரலாற்று அறிஞர் ஆவார். காய்தலுவத்தல் இல்லாச் செப்பம் மிகு நடுவுநிலைமையுடன் இயங்கிய இலக்கியத் திறனாய்வு வல்லுநர். பல தரவுகளை உள்ளடக்கிய தமிழ்/திராவிடப் பண்பாட்டியல் மற்றும் சமூக மாந்தவியலில், அவர் செய்த ஆராய்ச்சிகள் பலராலும் விழைந்து போற்றப்படுகின்றன.

பகுத்தறிவு மற்றும் பக்தி இலக்கியம், இரண்டிலும் வல்லவரான பெரியாரியலாளரான பேரா. தொ.ப., கல்விப்புல ஆராய்ச்சிகள், சமூகப் பயன்பாட்டிற்கு உதவ வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர். மேலிருந்து கீழாகச் செய்யாமல், கீழிருந்து மேலாகச் செய்யப்படும் ஆய்வுகளை விழைந்தவர். வரலாற்று வாசிப்பு என்பது மானுட வாசிப்பே; சமூகமும் மக்களுமே மொழியியலை இயக்கும் அச்சாணி என்று பலமுறை பகன்றவர். அவரின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடான அழகர் கோயில், ஆய்வுத்துறையின் முகப்புக் கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. அய்யாவின் மறைவு, கல்விப்புலத்துக்கு ஈடு செய்யவியலாத பேரிழப்பாகும். அன்பு கெழுமிய பேராசிரியர் தொ. ப. அவர்கட்கு, நம் நினைவு வணக்கம்!

OBITUARY & EULOGY

Dravida Pozhil (Journal of Dravidian Studies) offers its humble respects to the memory of the renowned late scholar - **Prof. Dr. T. Paramasivan**, who passed away a few weeks back (Dec 24, 2020).

Prof. Dr. T. Paramasivan (fondly called Tho. Pa) was a distinguished Scholar in Dravidian Studies and Tamil, Anthropologist, Historian and Academician. His unbiased approach in literary criticism coupled with data based analysis of Dravidian Culture and Social Anthropology has endeared him to one and all.

Adept in both Rational and Devotional Literature, he focused on the social delivery

of academic research. He preferred a bottom-up approach, instead of a top-down approach, in Tamil research. He often remarked, **"Reading of history is nothing but the reading of the society. Society & People are the catalytic drivers of Linguistics and hence the fruits of research should benefit the populace"**. His thesis on Azhagar Koyil is considered a hallmark in the field of research and is a cornerstone of academic-ethnic integration. His demise is an irreparable loss to the academic community.

We offer our deep respects to the memory of the beloved Professor and Scholar.

The Indus language is likely to have belonged to the North Dravidian sub-branch represented today by the Brahui, spoken in the mountain valleys and plateaus of Afghanistan and Baluchistan, the core area of the Early Harappan neolithic cultures, and by the Kurukh spoken in North India from Nepal and Madhya Pradesh to Orissa, Bengal and Assam.

The Sanskrit hypothesis, however, is difficult to reconcile chronologically with the date of the Indus civilisation (about the second half of the third millennium B.C.) and antecedent Early Harappan neolithic cultures which were responsible for its creation.

(Deciphering the Indus Script Originally published in Visible Religion, Vol. 6- A.J. Brill, Leiden, Holland, 1988, pp. 114-135)

Prof. Dr. ASKO PARPOLA

Professor Emeritus, Department of World Cultures,
University of Helsinki, Finland.

DRAVIDIAN CANVAS IN SANGA TAMIL

Prof. Dr. Kannabiran Ravishankar (KRS)

(Professeur adjoint - Littératures comparée (tamoul),
Université de Paris, France)

Abstract:

Sanga Tamil is a rich compendium of classical literature in the Tamil language. Though Tamil civilization has evolved from sangam age to scientific age over the past 3000+ years, it has always been a best practice in the academic field, to benchmark and learn from Sanga Tamil, on the various faculties of humanity that we are discussing, debating and enhancing today. Verily, it has been a journey, that has captivated the thought of the modern academician, anthropologist, historian and reformer – all alike.

Whereas, the Dravidian Movement has its roots in the early 19th century which ushered in Tamil renaissance & social justice in the Tamil landscape. It too has evolved over the past 100+ years on various issues facing the society.

This paper, enquires into the social canvas of the sangam era, and relates them to the philosophies of Dravidian movement, vis-à-vis the sangam society and modern society. The key Dravidian philosophies - Social Justice, Equality, Self-Respect, Casteless Collective,

Tamil Pride, Theism & Atheism, Feminism and Rational Inquiry - are all traced to their roots in Sanga Tamil, in this paper. After all, human journey is a continuous evolution of the human faculties, be it sangam age or scientific age. In this journey, we shed off our weaknesses and build upon our strengths towards the cause of the society.

Keywords:

Dravidian, Tamil, Classical Literature, Sanga Tamil, Social Justice, Self-Respect, Feminism, Theism, Apatheism, Caste, Brahminism, Superstition, Rationality, Education, Philanthropy, Nature, Native Tamils.

Introduction:

Sanga Tamil (also pronounced as changa thamizh or caṅka tamīḻ, and written innative alphabet as சங்கத்தமிழ்) is truly a Cross-Roads of Culture. It is not only a compendium of poetry that showcases the genius of classical literature, but also a Melting Pot of diverse cultures of the land. Verily, Sanga Tamil is a Social Mirror of evolution of the Tamil Society.

Any language starts from its people - Tamil too! Unlike other classical languages that have become defunct at some point in history, Tamil is continuously being spoken and written by its people, thanks to its People Oriented Philosophy of its Grammar. Architectural Structures of Grammar evolve a bit later, after 'people-forms' of the language slowly mature. In fact, there is a Tamil poem which sings, "There is no Grammar without People's Literature, and there is no oil without growing mustard, first". The best starting point to know about Tamil language, is from its earliest people-form: **Sanga Tamil**. It is a Corpus of Poetry&Prose, weaved on the fabric of Music & Drama, with silken threads of creativity running all over the fabric, even 3000+ years back.

Prof. A.L. Basham in his book 'Wonder that was India', comments on early Tamil literature: "Very early, Tamils developed the passion for classification. A unique feature of Tamil poetry is the initial rhyme or Assonance(etukai/mōnai). The first syllable of each couplet must rhyme. This initial assonance, in some poems continued through four or more lines, is never to be found in the poetry of Sanskrit languages, or as far as we know, in that of any other language. Its effect, a little strange at first, rapidly becomes pleasant to the reader, and to the Tamil it is as enjoyable as the end rhyme of the Western Poetry".

The First Rational Thought - Creation vs. Evolution:

In fact, when most literature of other civilizations were spinning stories about a super-human hand in the 'Creation' of the world, Tamil literature and the earliest available grammatical treatise -Tholkaappiyam,takes a more rational approach in earth's 'Formation'. In those days of primitive science, it talks about Physical & Chemical Properties in the formation of Earth -though not in a sense of today's chemistry,

but as a far-reaching thought, far better than an imaginary Super-human-God, breathing air or spitting water into the world, or looking with fiery thousand eyes and creating the world like a muddy pot.

"Land-Fire-Water-Air-Space elements constantly interact and the resulting Cohesion is this World!"- says Tolkāppiyam, 3000+ years back. (நிலம் - நீர் - தீ - வளி - விகம்பொடு கலந்த மயக்கம் உலகம்; கலந்த = Physical Change & மயக்கம் = Chemical Change). The Treatment of Morphology in Tolkāppiyam.

நிலம், தீ, நீர், வளி, விகம்பொடு, ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இருதிணை, ஐம்பால், இயல்நிறிவழி அமைத்
திரிவு இவ்வுலகம் வளர, தழை அல்வேண்டும்
(தொல்காப்பியம்-பொருள்: மரபியல் 635)

Land, Fire, Water, Air and Space – The Five Cohere and diffuse and the Earth is formed. Two Life Entities and Five Group Entities, non-deviant from Nature's Code

Words and denotation shall not deviate, but embrace that code (Tolkāppiyam - marapiyal 635)

There is even a talk on Taxonomy&Classification of Living Beings on Earth, though not as accurate as in today's scientific classification, but as an early attempt to 'codify & classify' the diversity of Life Forms on Earth. Why should a mere book on grammar of the language, talk about such lofty thoughts?

Sensors	Functions	Life Forms
1	Feel/ Touch	Grass (Monocots) & Plants (Dicots) - Vegetation & Other Form
2	Tongue/ Taste	Snails, Slugs and such.. & Other Forms too
3	Nose/ Smell	Ants, Worms and such.. & Other Forms too
4	Eye/ See	Crabs, Bees and such.. & Other Forms too
5	Ear/ Hear	Birds, Mammals and such.. & Other Forms too
6	Brain/ Think	Humans and such.. & Other Forms too

(Exhibit 1: Life Forms - Taxonomy & Treatment of Morphology in Tholkaappiyam)

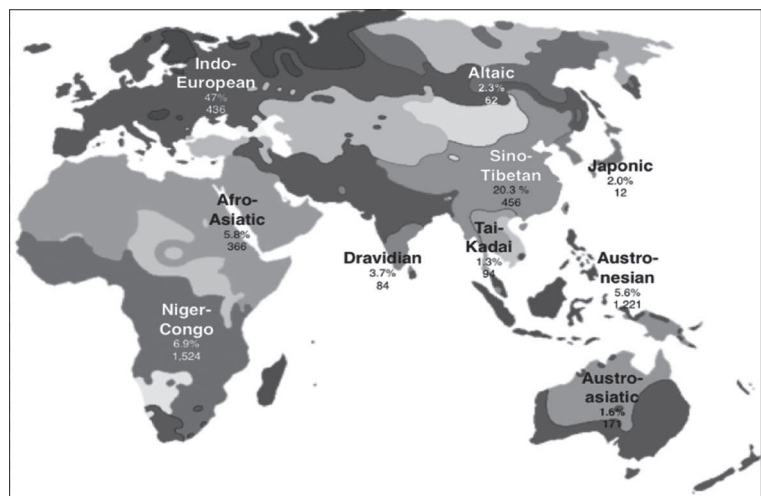
That is because: Sanga Tamil is so much People & Life Oriented, rather than some mere Syntax for the language. It discusses about Life Forms on Earth – Plant, Animal & Human, Tribes of Tamil People and the gradual advancement of a Society, not ignoring any aspect of Human Life or People's Choices. There is a path to unknowns & exceptions as well, when Tolkāppiyam records the existence of 'other forms too' (பிறவும்களவே, அக்கிளைப்பிறப்பே). The codification goes to such an extent, that even unaccomplished love, LGBTQ love, break from the social majorities - are all classified by Tholkaappiyar and placed under one's own Personal Category (aga thiNai).

Unfortunately, few religious pundits in the later centuries, pushed away all this diversity in love and life, to outside of one's Personal Boundaries (puRa thiNai). Much interpolations (இடைச்செருகல்) have also happened in the text of Tolkāppiyam, wrongly assuming the current day context, to the meanings of old words. But such interpolations have now been exposed and reconciled with advancement in linguistic techniques like serialization and contextualization.

Question: Tamil or Dravidian?

Tamil means 'Sweet' or 'Fluidity' (இனிமையும் நீர்மையும் தமிழ் எனலாகும்), so records the thesaurus – Piṅkala Nikaṇṭu. The word 'Tamil' is an endonym and the word 'Dravidam' is an exonym.

- Endonym: A name used by a group or category of people, to refer to themselves
- Exonym: A name used by a group or category of people - non-native, to refer to the native name

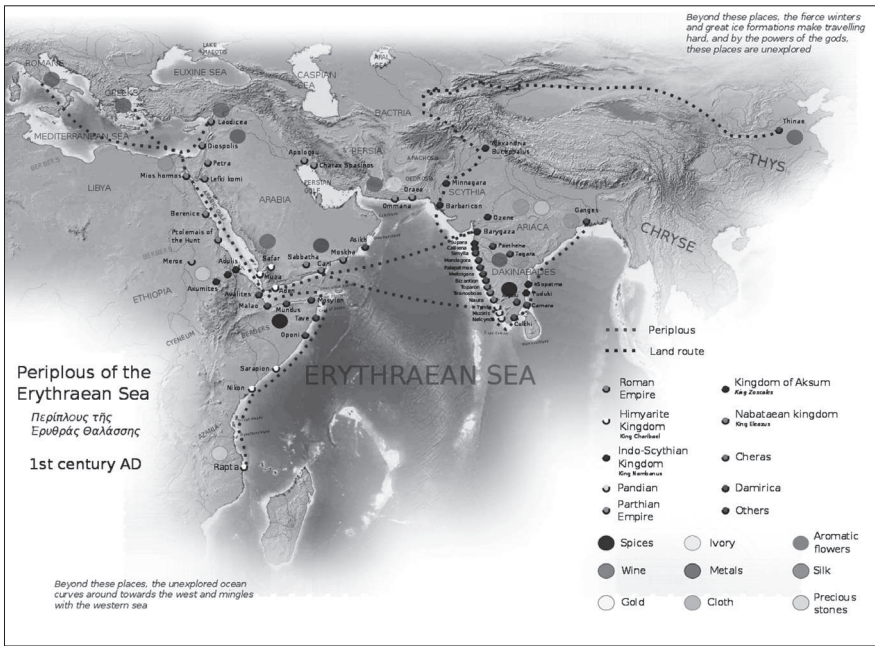

(Exhibit 2: Language Families of the World)

All over the world, each language has its own unique phonetics, that sometimes makes it impossible to render in other languages. In such cases, a close approximation to the native word is attempted. Because of the unique phonology of the medium consonant (melliṇam) ழ (l), the word 'Tamiḷ' was pronounced as 'Dravid' or 'Dramid' in various ancient civilizations of the world – including Egyptian, Greek and Roman. From there, arose the synonym (exonym) for Tamil – Dravidam.

- Deutsche is endonym, German is exonym
- Zhōngguó is endonym, China is exonym
- Farsi is endonym, Persian is exonym
- Ionian (Ἴωνες/Greek) is endonym, Yavanam is exonym
- Kedah (Malaysia) is endonym, Kaṭāram is exonym
- Jaú (Java) is endonym, Cāvakam is exonym
- Thamizh (Tamil) is endonym, Dravidam is exonym

As it is very complex to trace the first intelligent life on Earth, so is the complexity in tracing the first language on Earth. From single celled ocean life to complex human life, human evolution didn't start from a single town. Hence, human language too didn't evolve from a single town. However, many languages of the world are grouped into a 'Language Family' and

like Tyndis (Thondi), Muziris (Musiri) and Bacare (Puhar). The Roman author Pliny the Elder also records in his Latin manuscript: *Naturalis Historia*, on the commerce with Pandion (Pandyas) kings and places like Modiera (Madurai) and Cottonara (Kuttanadu) of the Dravidian Country.

(Exhibit 3: Periplus of the Erythraean Sea – Greek Sailing Routes to the Dravidian land)

The word 'Dravidian' grew in the modern century, expanding its scope - from

their descent traced from a common 'proto-language' using scientific methods. Once such Language Family is **Dravidian** (South Indian).

The words 'Tamil' and 'Dravidian' mean the same and are often used interchangeably, not only in ancient times, but even in today's academic world. But as the proto language evolved into other south Indian languages, the term 'Dravidian' was used to denote the entire language family and the core culture thereof. The word 'Dravidam' has been in existence, even centuries before the 19th century scholars like F.W. Ellis (whose famous work on the 'Dravidian Proof') and Robert Caldwell (who wrote his famous work: 'A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian family of languages').

Even though the term 'Dravidam' won't occur in Sanga Tamil, because logically it is an exonym for the endonym 'Tamil', the Dravidian word finds its place all over the ancient historical documents of the world - including the 1st century Greek sailing logbook: *Periplus of the Erythraean Sea*. It even talks about the Cheras & Pandyas as the kings of the Dravidian Country. The periplus goes on record to document the commerce and ancient ports of the Dravidian land (Damirica)

just denoting the ancient Tamil language as an exonym, and the entire language family - to denoting a movement of Tamil Renaissance. It widened from the academic world into the socio-political world, when Tamil People broke barriers and started establishing the pride of their language and culture, independent of the extinct Sanskrit language and the religion & caste thereof. Thaayumaanavar and Manonmaniam Sundaranar started using the Dravidian word in their poems - Siththar Kanam and Manonmaneeeyam respectively.

Leaders of Mass Movements (to name a few: Iyothee Thass, Rettamalai Srinivasan, Sir Pitti Theagarayar, C. Natesan, MC Rajah, Maraimalai Adigal, Periyar EVR and CN Annadurai) started heavily using the term 'Dravidian' in the socio-political landscape, to usher in Tamil Pride and Social Justice. In the current day context, the term 'Dravidian' has been juxtaposed as an antonym of the term 'Aryan'. It is used as an antidote to resist Social Oppression executed via Religion & Caste and deliver Social Justice & Tamil Pride. Indeed, a great journey for one single term – Tamil a.k.a Dravidian through the centuries!

Challenge: Dravidian vs. Aryan:

Sanskrit (also pronounced as saṃskṛtam, and written in native alphabet as संस्कृतम्) is yet another classical language of India along with Prakrit, but has gone extinct unlike Tamil which still flourishes continuously, much beyond 3000+ years amongst its native People. The word 'Aryan' (आर्य) in Sanskrit originally means noble, and later started denoting the names of the first three castes, and also the northern land called the Aryavarta (आर्यावर्त). Hence the northern languages are also termed Indo-Aryan.

Unlike Tamil (of the South) which is deeply rooted in Nature & People, Sanskrit (of the North) is heavily rooted in Religion & Philosophy. It also carries a baggage of Caste & Social hierarchies inter-twined with Religion and hence the term 'Aryan' has also been used as an antonym for 'Dravidian' (Tamil). The Aryan-Dravidian dichotomy is not of the recent past, but has been in vogue from the days of Sanga Tamil.

The Aryan king Brhatta had an inferior view on the Dravidian (Tamil) culture and on the status of Love (kaLavU - களவு) in Tamil Society. The illustrious Poet of Sangam Age – Kapilar (கபிலர்) got furious over such 'holier than thou' mentality sported by the Aryan king and sang the poem - Kurin̄ci Pāṭṭu (குறிஞ்சிப்பாட்டு) in condemnation of the Aryan view and vivid education on Tamil culture. Even though the union of lovers starts with kaLavU (intimate romance unseen by others), it completes in kaRpu (learnings of familial life seen by the society).

Kapilar impressed upon the Aryan polity that Tamil Culture offers an unstigmatized approach in the relationship of woman and man. It only upholds heartfelt love between them, instead of needless rituals prescribed by the religious folk. Imagine 2500+ years up the lane, a reformer named Periyar EVR will be uttering the same

words of Kapilar - There is nothing holy about it. To quote Periyar: *"We consider marriage as a mere contract; an agreement made by the couple for their convenient life in companionship. We therefore opine that, there should be no scope for any principle to control them either as a couple or as separate individuals"* (Kudi Arasu, 12-Oct-1930). Kapilar took the same approach of companionship and hailed the ritual-free relationships that existed those days in the Tamil Society.

So, the Aryan-Dravidian divide has been running as an undercurrent - throughout the history of Tamil civilization. To understand why such a dichotomy exists, we need to explore the roots of these two different cultures. Sanga Tamil offers a holistic view to achieve this understanding of the roots.

The Literary Landscape:

Tamil Literature advents much before the Sangam Era (~500 BCE to ~300 CE) and even originates much beyond the Tholkaappiyam grammar. But unfortunately, those texts (like the mutU kuruku, mutU nārai, kaḷariyāviraḷ) are lost over the course of time. Hence the starting point of available literature for Tamil is the Sangam Literature - 2400+ Poems written by 600+ Poets, 32 of them were Women. Kings & Bandits, Family Women & Sexual Workers, Traders & Warriors, Young & Old - Every section of the Society wrote inside the Tamil Literature, on wide ranging topics of Life.

The most interesting part you will find in Sanga Tamil, is the Human relationship to Nature! It is very hard to find myths or fake stories like the 12-handed Gods & 100-headed Gods in Sanga Tamil. Though some myths were later introduced, as the society moved away from a nature-oriented life, to a religion-infused pastoral life, still Correlation with Nature was not compromised on a large scale. So much so,

the names of anonymous poets, were given on similes of Nature that they employed in their poetry.

Sanga Tamil is broadly classified into 2 sections – both put together as the 18 Upper Compendium.

1. The 8 Anthologies (eṭṭu tokai)
2. The 10 Idylls (pattu pāṭṭu)

Narrative Age - Kaapiyam (Epics)			
5 Major Epics		5 Minor Epics	
1 chilapathigaaram	Drama - Tamil Society	1 naaga kumaara kaaviyam	Jain play
2 maNimEgalai	Buddhist play	2 udhayaNa kumaara kaaviyam	Jain play
3 cheevaga chinthamaNi	Jain play	3 yasOdharma kaaviyam	Jain play
4 vaLaiaapathi	Jain play	4 neelakEsi	Jain play
5 kuNdalakEsi	Buddhist play	5 chooLamaNi	Jain play

(Exhibit 5: The 5 Major Epics & 5 Minor Epics after Sanga Tamil)

The 18 Upper Compendium			
8 Anthologies		10 Idylls	
Collections of Various Poets & Music Directors		Songs by Individual Poets	
1 natRiNai	400 Songs on Love	1 thiru murugu aatRupadai	Guide to Muruga
2 kuRunthogai	400 Short Songs on Love	2 porunar aatRupadai	Guide to War Bards
3 AinguRu nooRu	500 Micro Songs on Love	3 chiRu paaN aatRupadai	Guide to Bards - smaller harp
4 pathitRu Paththu	100 Songs on Chera Kings	4 perum paaN aatRupadai	Guide to Bards - greater harp
5 pari paadal	70 Melodies on River & Deities	5 malai padu kadaam	Guide to Dancers
6 kali thogai	150 Rock Songs on Love	6 mullai paattu	Song of Forests
7 aga naanooru	400 Long Songs on Love	7 kuRinji paattu	Song of Mountains
8 PuRa naanooru	400 Songs on Society	8 nedu nal vaadai	Long yet Pleasing Winter
		9 madurai kaanchi	Praise of the Pandiyar King
		10 pattina paalai	Praise of the Chola King
The 18 Lower Compendium			
Didactic Morals		Private & Social Lives	
1 thirukkuRaL	Book of Couplets	12 ain thiNai aimpathu	50 songs on Love
2 naaladiyaar	400 songs * 4 Liner Morals	13 ain thiNai ezhupathu	70 songs on Love
3 iniyavai naaRpathu	40 songs on Sweet	14 thiNai mozhi aimpathu	50 songs on Love
4 innaa naaRpathu	40 songs on Sour	15 thiNai maalai nootRu aimpathu	150 songs on Love
5 pazhamozhi naanooru	400 songs on Folk Morals	16 kai nilai/ in nilai	~60 songs on Love
6 mudhu mozhi kaanchi	100 songs on Morals	17 kaar naaRpathu	40 songs on Love
7 chiRu pancha moolam	100 songs on Morals	18 kaLa vazhi naaRpathu	40 songs on the Chola War
8 thiri kadugam	101 songs on Morals		
9 naan maNi kadigai	400 songs on Morals		
10 Elavuthi	81 songs on Morals		

(Exhibit 4: The 18 Upper Compendium & 18 Lower Compendium)

The 8 Anthologies were more focused on the Naturist way of Life. But as the society grew into a Governmental way of life, the 10 Idylls started focusing on Kingship. With Kingship came great wars & human strife and so later, the 18 Lower Compendium arose - focusing on Morals and Citizen Nobility. The globally acclaimed Book of Couplets - **Tirukkural** belongs to the 18 Lower Compendium. It is widely acclaimed by world scholars to transcend time and serve as a Book of Humanism on Simple Morals, irrespective of culture, community and geography. It does not stick to any religion or philosophical school. It only invests in Humanity - on 3 broad subjects of Life - Virtue (aṛam), Polity (poru!) & Love (kāmaṁ).

The Middle Ages of Tamil civilization, saw a gradual influx of Sanskrit (Aryan) influence via Religion & Politics. Sanskrit Religious Scholars, under patronage of political power, were profusely intermingling extinct Sanskrit, apparently trying to resurrect it, inside a completely different language - Tamil. Such was the impact, that even basic Tamil Alphabet was forced to embrace the foreign Sanskrit Alphabet, which later led to the

formation of Grantha Notation System. Social terminologies were heavily sanskritized via government bureaucracy, so much so, that even basic Tamil words like Agriculture (uzhavu or vELaaNmai) were converted to Sanskrit (vivasaayam – व्यवसाय, which only meant Occupation and not Agriculture).

Languages of the world do interact with each other and borrow words via Trade, Arts and other forms of People Interaction. But those are voluntary and not imposed. The foreign language mix is kept to a base minimum and doesn't go to the extent of changing the basic Alphabet itself, just to suit a foreign language. Tamil is already an independent classical language by its own merit, and yet this Sanskrit imposition was really out of bounds. Very few classical languages of the world have faced such an onslaught and yet surviving until today. The foundations of Tamil

are very strong as envisaged in Tholkaappiyam, that even such imposition could not erode its core-base. Tamil grew and is still growing independently of Sanskrit and stays so, even today in the Age of Science.

Northern Religions like Vedic Brahminism (Hinduism) and Sramanam (Jainism & Buddhism) slowly had their influx into the Tamil land. More than the other faiths, Vedic religion gained active patronage of the Tamil Kings (like the Pandya: Pal yāka sālai mutu kuṭumi Peru Valūti & Chola: Rāsasūya yākam vēṭṭa Peru Narkilī). Warfare of kings were said to bring in bad karma and the souls of royal ancestors in the upper hell, were fantasized to be hanging head-down along the river of fire (Vaitaraṇī), pining for water oblations - that the Vedic Pundits can offer and alleviate evil karma. Such Sentiments, Sacrifices, Rituals and Astrology slowly took over the Tamil land. The Naturist way of living slowly diminished.

Vedic Religions wallowed local ancestral deities and common folk theism, into their portfolio to gain mileage of religious conversion of the locals, in addition to the kings. This in turn, saw the dilution of Sanskrit Vedas & Upanishads. Instead, Puranas (new stories) started their ride and wholly changed the face of Vedic Religion as well. Power became the focal point of Organized Religion. To sustain Power, even Vedic Gods (like Indra, Soma, Mitra, Savitr, Rbhus & Aśvins) were disowned and new Puranic Gods synthesized from local deities (like Maayon, Cheyon & Kot Ravai renamed in Sanskrit) and minor Vedic Devatas (like Shiva of the 11 ekadasa rudras, Vishnu of the 12 dvadasa adityas) were

elevated to Primal Gods. A new wave of Bhakti (Devotional) Literature arose, to accommodate the new advent of Puranas.

The Bhakti Literature is of two major groups – Shaivism & Vaishnavism. The local Āśvakam and Sramana Religions like Jainism & Buddhism too, had their own corpus of Tamil Literature, but those were more philosophical than devotional, and hence started declining after the Kalabhras rule. Bhakti swept the land - via the works of Nāyaṇmārs (Shaivism) & Ālvārs (Vainavam). They shifted the Vedic Philosophy of an Abstract God to a more personalized & customizable God concept, that easily attracted the masses. Arts & Aesthetics (Music, Dance, Sculpture, Painting, Festivals & mostly Stories many of them imaginary) were widely used for the religious propagation of Brahminism (Vedic, now gone Puranic).

Bhakti Age			
12 ThirumuRai		4000 aruLi cheyal	
1,2,3 Sambandar	thiru kadai kaappu	1 Periya Aazhwaar	Periya Aazhwaar T.Mozhi
4,5,6 Appar	thEvaaram	2 AandaaL	Thiru Paavai/ Naachiyar T.Mozhi
7 Sundarar	thiru paattu	3 KulasEkara Az.	Perumaal Thirumozhi
8 Maanikka Vaasagar	thiru vaasagam/ kOvaiyaar	4 Thiru Mazhisai Az.	Naanmugan/ Chanda Virutham
9 ChEndanaar/ Others	thiru visai paa/ pallaaNdu	5 Thondar Adi Podi Az.	Thiru Maalai
10 Thirumoolar	thiru mandhiram	6 Thiru PaaN Az.	Amalan Aadhi Piraan
11 Kaaraikaal Amma/ Others	prabandham	7 Madhura Kavi Az.	Kanni Nun Chiru Thaambu
12 ChEkkizhar	periya puraaNam	8 Thirumangai Az.	Periya Thiru Mozhi & Others
		9 Poigai Az.	1st Andaadhi
		10 Poodhathu Az.	2nd Andaadhi
		11 Pei Az.	3rd Andaadhi
		12 Nam Aazhwaar	Thiru Vaai Mozhi & Others
		x Amudhanar	Raamaanusa NootRu Andhaadhi
18,312 Verses		4,000 Verses	

(Exhibit 6: The Bhakthi (Devotional) Literature in Medieval Tamil)

These Bhakti poems, even though heavily inspired by Sanskrit and Brahminism, also carried an independent narration, with soul-stirring Tamil eloquence. This led to positive vibes of enrichment of the language, but also led to negative vibes of religiously infused feudal society and its byproducts

like Caste System & Women Suppression. Graded Inequality was the order of the day. Education started to be reserved only for the Elite. These social evils cannot be directly blamed on literature, because literature merely portrayed the society of those times. There is no denying the richness of Bhakti Literature, even though they are no match to the naturist and humanist Sangam Literature.

In the rest of this paper, let us **trace in Sanga Tamil, the key Dravidian philosophies:**

- Social Justice
- Self-Respect
- Equality
- Rationalism
- Apatheism
- Feminism &
- Anti-Brahminism

and benchmark our current day progressive thoughts, with core thoughts from the classical age.

(Disclaimer: By the term Anti-Brahminism, we only intend to mean the opposition to caste and power system of graded inequality in the society. We do NOT mean any individual or a group as a whole).

Anti-Brahminism in Sanga Tamil:

Kalitokai, one of the eight anthologies in Sanga Tamil vividly narrates a beautiful but a sad story. Our Heroine (thalaivi) is in deep love with the Hero (thalaivan) and enjoys meeting him in private, in the dark hours after dusk. One night, when she goes to meet and relish with her beloved, she is stopped and challenged by a Brahmin of that village. He questions her chastity and asks how a noble woman can walk on the streets during night time?

All such customs were unheard of hitherto in the Tamil land, but with the advent of Vedic

Brahminism and their royal patronage, the social discourse had started to change. The Girlfriend (thozhi) of our Heroine had already warned her about this growing advent of Brahminism and about the new customs and rituals in their area. The Heroine trembles. The Brahmin seeing her feeble nature, tries to lure her by offering his betel nuts and invites her for an unsolicited affair.

But our Heroine, a smart Tamil girl has other ways to escape this ordeal. She bends down as if in supplication, picks the sand from the ground, throws it in the Brahmin's eyes and runs away to a nearby settlement (cheri). Knowing very well that Brahmins won't enter the cheri because of their caste codes and rules, she cleverly escapes into that settlement and sees her friend (thozhi). With pangs of passion, unable to meet her lover, she laments to her friend that Brahminism has brought suffering to the town.

This poem is a very important record of how Brahminism reshaped the Tamil society into a Caste-ridden, Ritual-induced, Women-restrictive landscape. Let's directly read through the poem in the native tongue (keywords bolded for understanding) and also dwell on the translation in English. Here we go!

கலித்தொகை 65 (குறிஞ்சிச்சக்கலி) கபிலர்
குறிஞ்சித்தீனணை; தலைவிதோழியிடம் சொன்னது
திரந்து இழாய்! கேளாய்! நம் ஊர்க்கு எல்லாம் சாலும்
பெருநகை! அல்கலநிகழ்ந்தது; ஒருநிலையே
மன்பதை எல்லாம் மடிந்த இருங்கங்குல்,
அம் துகில்பேர்வை அணிபெறத்தேடி, நம்
இன்சாயல் மார்பன்குறிநின்றேன்; யான் ஆக, (5)

தீர்த்தறைந்ததலையும், தன்கம்பலும்,
காரக்குறைந்துகறைப்பட்டுவந்து, நம்
சேரியின்போகாமுடமுதிர்பார்ப்பானை,
தோழி! நீபேற்றுதி! என்றி, அவன் ஆங்கே
பாரக்குறமுடப்பணியா, பொழுது அன்றி. (10)

யார் இவண்நின்றீர்? எனக்கூறிப்பையென
வைகாண்முதுபகட்டின்பக்கத்தின்பேரகது,

தையால்! தம்பலத்தின்றியோ? என்னுதன்
பக்குஅழித்துக்கொண்டனத்தரலும், யாதுஒன்றும்
வாய்வாளேன்;நிற்பக்கடிதுஅகன்று, கைமறா,(15)

கைப்படுக்கப்பட்டாய்சிறுமி! நீ,மற்றுயான்
ஏனைபிசாக! அருள்என்னைநலிதரின்,
இவ்ஊர்ப்பலிநீபெறாஅமல்கொள்வேன்
எனப்பலவழ்தரங்காது,வாய்பாடிநிற்ப,
முதுபார்ப்பான்அஞ்சினன்ஆதல்அறிந்து,
யான்எஞ்சாது(20)

ஒருகைமணல்கொண்டு,மேல்தூவக்கண்டே,
கடிதுஅறற்றிப்பூசல்தொடங்கினன்;ஆங்கே
ஒடுங்கவயத்தின்,கொடுங்கேழ்க்கொடுங்கண்
இரும்புலிகொண்மார்நிறுத்தவலையுள்,ஓர்
ஏதில்குறையிடந்தறால்! காதலன்(25)

காட்சிஅழுங்க, நம்ஊர்க்குளவாஅம்
ஆகுலம்ஆகிவிளைந்ததை, என்னுதன்
வாழ்க்கைஅதுஆக்கிகொண்டமுதுபார்ப்பான்
வீழ்க்கைப்பெருங்கருங்கைத்து!

Kalitokai 65 (Kuriñci Kali) – Kapilar
Kuriñci Tiṇai, What the heroine
said to her friend
(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

My friend wearing perfect jewels! Listen!
This will get our town to laugh. It happened
lastnight.
When our townsfolk were asleep,
Draped in mybeautiful clothing,
I awaited my man with a handsomechest. (5)

The bald-headed leper, The blemished one
in our town,that lame
Old Brahmin who does not enter
ourneighborhood(cheri),
The one you warned me about; showed
up,spotted me,
Bowed to me and asked, “**Why are you**
hereat this unsightly hour?” (10)

Slowly, he stuck to my side, like an old bull
that had sighted hay.

“Lady, will you eat my betel leaves and betel
nuts?”

He asked me as he opened his pouch, and
said again,

“Take these” - as he tried to hand them to me.
I was speechless. He spoke without restraint,
and said: (15)

“Girl, you have fallen into my hands! If you
are one spirit,

I am the other spirit. You better be gracious
to me.

If you trouble me, I’ll **take away the**
offerings you have

Received from this town.” He prattled on
and on, and

Irealized that the old fellow was scared of
me, thinkingI was a demon. (20)

I picked up a fistful of sand and threw it
at him

And he immediately caused an uproar.
It was like a useless littlefox getting trapped
in a net

Set out to catch a fierce-eyed,
Mighty tiger with curved stripes. (25)

This old Brahmin has deprived me of my
tryst with my lover.

He has brought suffering to this town.
He has made lustingafter women his way
of life,

And created a great, big streetdrama last
night.

Sonow, we have direct empirical evidence
in Sangam Literature on how the Tamil Society
was encountering Brahminism and its (im)moral
code, some 2500+ years back.Along with our
Heroine, we too feel the pathos, as we get to
know about the negative transformation of the
Tamil society.

It’s also true that there are other poems in
Sanga Tamil that talk about the patronage of

Vedic Brahminism from theKings, as well as some Puranic Deities & their stories. The fact is: **Sanga Tamil stands as a Social Mirror, recording both the advent and rejection of Brahminism in the ancient Tamil Society.**

One can easily find in Sanga Tamil, the mention of Ramayana's Rama (puṛaṇāṇūru 378, akaṇāṇūru 70) and a few other characters from Mahabharata, but those were the stories that have started spreading in the society at that time. A key point to be noted is: Nowhere in Sanga Tamil will Rama be picturized as the God of Tamils, but only a passing reference made in the context of a simile or a story. Rama is never accorded the worship status of kōṭṭam, kūttu and music in Sanga Tamil. For that, we need to wait for a few more centuries, for the Bhakthi literature to arrive on the scene.

Rationalism & Feminism in Sanga Tamil:

Rationality is defined as a characteristic where opinions&actions are based on reason, logic and knowledge, rather than on a religious belief or emotion. Human beings are sentimental by nature and they don't operate on logic 100% of the time. Still, there should be an effort to balance both – the path of emotion and the path of reason, in an effort towards a mature society. When even educated professionals of today's modern age fall into sentimental traps, Sanga Tamil portrays an ancient society of Rationalism.

Let's now hear a story narrated in Naṭṭiṇai –the first of eight anthologies in Sanga Tamil. The Girlfriend (thozhi) of our Heroine (thalaivi) performs a Soliloquy (speaking to oneself), as if she is speaking to the Tamil God - Murugan. The Hero (thalaivan) is nearby overhearing this sweet drama. **The lady in an apparent jest, scolds even the God as a Fool.**

Murugan (Cheyon) & Thirumaal (Maayon) are not Vedic deities, but are a mere remembrance of the ancient ancestors of the Tamil land, deified via memorial stones and accorded worship status of kōṭṭam (altar), pūṣai (flowers), kūttu (dance) and isai (music).

The Heroine is in a passionate love with the Hero and has gone love-struck and love-sick. The Mother of our Heroine unaware of the love, thinks that some spirit has descended on her daughter and arranges for a dance worship – called the vēlaṇ verī. The worship dancer (local priest) performs the dance for God Murugan with kāntaḷ flowers. The girlfriend on seeing all these, couldn't control her laughter, as she knows that our Heroine is not possessed by God Murugan's spirit, but by our Hero's love spirit. She chides the God, who is supposed to be all-knowing, but not knowing this simple love matter. In an apparent jest, she exclaims: "Oh Muruga, you may be a God, but you are a Fool! May you live long!"

நற்றிணை34 (திணை: குறிஞ்சி, துறை: வேலன்வெறி)
பாடியவர்: பிரமசாரி (தலைவிதோழியிடம் சொன்னது)

கடவுள்கங்களை, அடைஇறந்துஅவிழ்ந்து
பறியாக்குவனைமலரெட்டு, காந்தன்
குருதிஒண்பூஉருகெழக்கட்டிப்
பெருவரைஅடுக்கப்பொற்பச்சூர்மகள்
அருவிஇன்னியத்துஆடுநாடன் (5)

மார்புதரவந்து, படர்மலிஅருநோய்
நின்அணங்குஅன்மைஅறிந்தும் அண்ணாந்து
காந்நறுங்கடம்பின் கண்ணிகூழ்
வேலன்வேண்டவெறிமனைவந்தோய்

கடவுள்ஆயினும்ஆக(10)
மடவைமன்றவாழியமுருகே!

Naṭṭiṇai 34 (Tiṇai: Kuṛiñci, Tuṛai: vēlaṇ verī)

What the Heroine's friend said to Murugan, as the Hero listened nearby
(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

From the countrywhere
fresh blue waterlilies, that
blossom

Pushing aside leaves,
not plucked by people,
from springs in the divine
mountain,

Arestrung together with
blood-red, bright glory lily

Blossoms as lovely
garlands worn by the
goddess

There, who dances to
the roars of the waterfalls,
that sound like sweet
musical instruments,

Her affliction is due to the embraces of the
man, who makes the mountains beautiful.

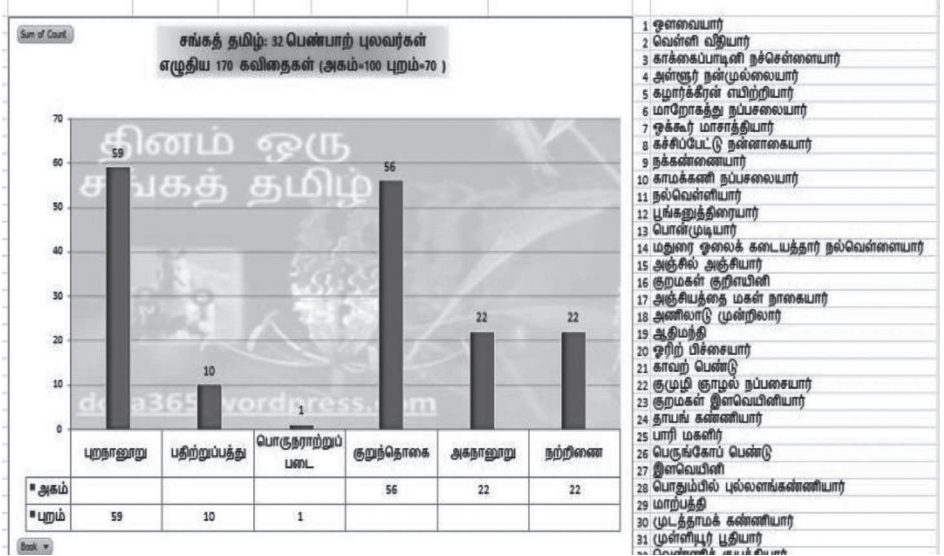
**Her distress was not caused by your
anger.** Even though you knew that,

You came to the veriyaattam ritual and
accepted the offerings given by the diviner with
lifted head,

Who wore a rainy season's fragrant kadampam
flower garland

**You may be a God,
But you are ignorant! May you live long,
oh Murugan!**

As you can see, the Girl is bold enough to
challenge the familial & social customs prevalent
in the society. She is even able to call the
God - a Fool, although in jest! The religious
philosophies of omniscience & omnipotence of
the God are made fun of. If the God is not even
able to know the source of distress, how can
he alleviate the distress of his devotees? Be
it simple Tribal worship or the grand worship
in Organized Religion – if logic and rationality
come into play, most of the propagated and
indoctrinated assumptions would be shattered.
Let's imbibe this Rational Spirit from our own
Sanga Tamil Girl.

(Exhibit 7: Women Poets in Sanga Tamil
and their Themes)

Put together, there were 32 Women Poets in
Sanga Tamil, who wrote 170 poems in the Upper
Compendium. The literary themes touched by
the Women of those days, were not only on
Love & Family, but approximately 70 discourses
on Society, Valor, Bravery, Education and Social
Justice. That was the peak of Feminism in Sanga
Tamil.

Apatheism (and Atheism) in Sanga Tamil:

Apatheism is the attitude of apathy towards
the existence or non-existence of God. Apatheists
are not generally interested in accepting (or)
rejecting any claims about God, and the stories
concocted by Religion. They simply spend time
in useful causes to the society rather than
debating with Theists on false premises and
assumptions of the religious texts. Hence, they
cannot be called Atheists too, as they don't care
about theism at all. Such philosophical schools
existed even during the times of Sanga Tamil.

Worldwide, Theism is about the acceptance
of God and Atheism is about the denial of

God. But only in the Indian context, Theism is about the acceptance of Sanskrit Vedas and Atheism is about the denial of Sanskrit Vedas. Such a strange categorization throws light on the power & authority of Brahminism in the Indian Religious context. Even if you deny God, you are accepted as a Theist (Āstika), as long as you submit yourself, to the authority of Brahministic Vedas (veda prāmāṇya vādī). On the other hand, even if show true love towards a personal deity, but question the authority of Brahministic Vedas, you are dubbed as an Atheist (Nāstika) (nāstiko vedanindakaḥ).

The Āstika schools are six in number. Sāṃkhya and Mīmāṃsa don't believe in God, but believe the Vedas and accept the Vedic authority and hence considered Theist.

1. Mīmāṃsā or Purva Mimāṃsā (Vedic – Samhita, Aranyaka & Brahmana)
2. Vedānta or Uttara Mimāṃsā (Vedic – Upanishad)
3. Nyāya (logic)
4. Vaiśeṣika (atom)
5. Sāṃkhya (enumeration)
6. Yoga (samādhi or concentration)

The Nāstika schools are four in number. Some may count Ajñāna (Agnosticism) as the fifth. None of these accept Vedic Authority and hence considered Atheist.

1. Buddhism
2. Jainism
3. Cārvāka
4. Ājīvika

The Tamil (Dravidian) school of philosophy does not figure on the above lists, because it is an unorganized one and a different entity in itself. Apathetic to the Vedas, Tamils have their own primordial philosophy and religion

(the term Tamil 'religion' is a misnomer, as it is more a way of natural living, rather than an organized religion). These days, Ācivakam is considered to have emanated from the Tamil land, but Tamils had an unnamed philosophical school even before that - Living with Nature and Living in a Commune. After all, Living is the only Philosophy of the Tamil People.

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன் வாணுறையும்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.(குறள்:50
அதிகாரம்:இவ்வாழ்க்கைஇயல்:இவ்வறவியல்)

Who shares domestic life, by household virtues graced

Shall mid the Gods in heaven, who dwell be placed. (KuRaL: 50)

Living a purposeful life is the realization of Tamils – 1) Purpose to the self (akam) and 2) Purpose to the Society (PuRam). Termed 'thiNai', it means the Way of Living.

Internal (akam) is up to individuals and their personal lives, namely: love, affection, parenting, friendship etc. External (puRam) is up to the Society (Individuals put together) and their social lives, which goes by various prevailing factors in the social scene namely: bravery, politics, justice, morals etc. The concept of God does not arise because, those who have lived a purposeful life – both to the self & society, those Leaders are considered 'Gods' - memorialized, sung and remembered by the ensuing generations. The Tamil word kadavuL (God) does not occur in the philosophical ThirukkuRaL, but only the words iRaivan (leader) & theivam (light) find a place. Though Sanga Tamil has numerous instances of the word kadavuL (God), most of their connotation is in the context of the memorialized heroes, leaders and ancestors.

#	Internal Conduct Theme (agam)	External Conduct Theme (puRam)
1	Attempt (kaikkiLai)	Covet (vetchi x karanthai)
2	Wait (Mullai)	March (vanchi x kanchi)
3	Enjoy (kuRinji)	Defend (uzhignai x nochi)
4	Break (marutham)	Fight (thumbai)
5	Pine (neidhal)	Victory/ Defeat (vaagai)
6	Leave (paalai)	Praise (paadaaN)
7	Grandiose (perunthiNai)	General (pothuvial)

(Exhibit 8: Life Themes (thiNai)
in Sanga Tamil)

Memorialization is usually done via Naṭukal (நடுகல்) or Kantu (கந்து) and a simple kōṭṭam (altar) built in memory, and then cherished forever with pūsai (flowers), kūttu (dance), isai (music) and uNavu (feast). The primordial deities –Thirumaal(Maayon), Murugan (Cheyon) & KotRavai (Valiant Woman) are such memorialization of bygone Leaders of the Land. They are assigned as primary deities to the land where they had lived (Mullai, KuRinji & Paalai). The other two lands (Marutham & Neithal) are emigrated lands from the above three, and hence the same three deities were revered there too, in addition to new memorials arising in every generation. However, Vendhan (the active King at any given time) is the custodian of the Marutham land and VaruLNan (sea wind) is the custodian of the Neithal land and they rotate and keep changing, unlike Maayon, Cheyon & KotRavai.

Unfortunately, after the Vedic Religion swept over the Tamil land, these local deities were absorbed and assimilated into the fold of Brahminism (Hinduism) and the local population was embraced and got converted into the new fold. However, that did not happen instantly, but consumed and subsumed over a period of time. This lead time gave the opportunity for the Tamils to revolt, refuse, protest and nonconform to the new socio-political order. These were aptly captured and registered in Sanga Tamil. Let's see one such poem from the cherished Puṛaṇāṇūru – the last of the eight anthologies.

புறநானூறு335 (திணை: வாகை, துறை:
மூதின்முல்லை)
பாடியவர்: மாங்குடிக்கிழார்
(பாடலின்சிலபகுதிகள்கிட்டவில்லை)

அடலருந்துப்பின் .. ..

.. ..குரவேதளவேகுருந்தேமுல்லைஎன்று
இந்நான்குஅல்லதுபூவும்இல்லை;

கருங்கால்வரகேஇருங்கதிர்த்தினையே
சிறுகொடக்கிகளன்னேபொற்கிளர்அவரையொடு(5)
இந்நான்குஅல்லதுஉணர்வும்இல்லை;

துடியன்பாணன்பறையன்கடம்பன்னன்று
இந்நான்குஅல்லதுகுடியும்இல்லை;

ஒன்னாத்திவ்வர்முன்னின் றுவிவங்கி
ஒளி றுஏந்தமுருப்பின்கன்று
எறிந்துவீழ்ந்தெனக்(10)

கல்லேபரவின்அல்லது,
நெல்உகுத்துப்பரவும்கடவுளும்இல்லை.

(Exhibit 9: Memorialization (Nadu Kal) &
Dance (Kuravai Kooththu) in Sanga Tamil)

**Puṛaṇāṇūru 335 (Tiṇai: Vākai, Tuṇai: Mūtin
Mullai)**

Poet: Māṅkuṭi Kīlār (Parts of the poem are missing)

(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

Of strength difficult to overcome .. ..
There are no flowers other than these four
– kuravam, thalavam, kuruntham and mullai,

There are no foods other than these four
– varaku with black stems, large-eared thinai, (5)
kol on small vines, and spotted avarai beans,
There are no groups other than these four
– thudi drummers, pānars, parai drummers
and kadampans.

**There are no gods, other than the
memorial stones of heroes** who blocked
enemies,

killed their elephants with lifted, bright
tusks and got killed,

and they need not be worshipped with heaps
and heaps of rice showering!

The poet Māṅkuṭi Kīlār clearly attests on: who is considered as KadavuL (God) by the Tamils? He even goes an extra step and compares the native Tamil worship with the non-native Brahmin religion. Instead of simple memorial & remembrance, the Brahmin (Hindu) religion profusely wastes food like milk & rice on stone artifacts in the name of abhishekam (ritual bathing) and naivedyam (ritual food). Sanga Tamil clearly denounces them and says: “We don’t throw heaps and heaps of rice to please the Gods (and the Brahmin priests who partake them all). Instead, our food is just simple varagu, thiNai, koL and avarai. We offer only what we eat. And we take them back and eat as blessed food. Our ‘Gods’ are only those nadukal memorials for our ancestors, who have fought for our cause! For us, there are no other Gods!”

Social Justice in Sanga Tamil:

What is Social Justice? Why should we earn it and why should we sustain it? Social Justice can

be defined as: “Equal access to life’s resources – education, wealth, health, opportunities, honour and privileges of ALL members of the society”. Though the concept looks very lofty and egalitarian, the path towards social justice is not always easy. Such simple concepts of human life, become the most challenging to achieve and sustain. Why the great Tamil sage vaLLuvar had to elucidate on such a simple common-sense thought - “piRappu okkum ellā uyirkkum” (All life is born equal)?

From time immemorial, human society is always fragmented into two cores – the powerful & the powerless. While the powerful tend to accumulate resources of the society to their own coffers, social movements spring up to stop that power grab and balance the resources to one and all. The language and forms of these movements may vary from country to country, based on the local scene & settings. In the so-called holy land of India and Tamilnadu, the power settings are based on Caste, which in turn is fueled by (Hindu a.k.a Brahmin) Religion. Even in the age of Science, the discriminatory birth-based caste system is here to stay and sadly, cannot be undone anytime soon. So, how to deliver and sustain social justice?

Social Justice is one of the key principles of the Dravidian Movement in the 19th, 20th and the 21st centuries. It is so close and dear to the hearts of the followers of the Dravidian Movement. In fact, Tamilnadu was the forerunner for Social Justice in the whole of India – when the Dravidian forefathers launched the first Affirmative Action by passing the Communal G.O # 613 legislation in 1921.

(Also wish to record here, that in the current day context, Aasiriyar K. Veeramani has been a lifelong champion of Social Justice. He is the go-to person whenever legal hurdles come in the way of social justice. He turns every roadblock into a stepping stone – be it a reservation percentage issue or creamy layer criterion.

Religious scholars may boast about Lord Krishna as 'sambhavami yuge yuge', but for the Dravidian Movement, Krishnasamy Veeramani is the real 'sambhavami yuge yuge', appearing each and everytime in the fight for Social Justice.)

Education is one of the key pillars to Social Justice. To provide equal and equitable opportunity for education, to the underprivileged sections of the society, is a key component in social justice delivery.

The key difference between social justice struggles of the West and social justice struggles of India is: Atleast there was access to education in the West, even though people were segregated based on Race and Color. But in India, doors to education were completely shut off by Brahminism to the underprivileged people based on Caste. Generations after generations, lost their education and thereby lost their quality of life. Their History was written by the Brahmins and their Positions were taken by the Brahmins.

It was openly declared in the law book: "Sūdras are not qualified. Smṛiti prohibits their education. The ears of him, who hears the Veda are to be filled with (molten) lead and lac. His tongue is to be slit".

(Brahma Sutra Bashyam, Adi Sankaracharya - Chapter 1, Section 3, Adhikarana 9, Sloka 38)

- प्रतषिधःशूद्रस्यस्मर्यते

pratiṣēdhaḥ śūdrasya smaryatē (Smṛiti prohibits Shudra education)

- वेदमउपशृण्वतस्त्रपुजतुभ्यांश्रोत्रप्रतपूरणम्

vēdam upaśṛṇvatas trapu jatubhyān śrōtra pratipūraṇam (Pour molten lead (trapu) in ears, if they hear)

- भवतचिवेदोउच्चारणजहिवाच्छेदः

bhavati ca vēdōccāraṇē jihvā cchēdaḥ (Slit the tongue, if they utter)

- श्रवणाअध्ययनार्थप्रतिषिधात्

śravaṇa-adhyayana-artha-pratiṣedhāt (Prohibition of hearing, studying and understanding)

Such were the cruel punishments coded in the Rule Book, if Shudras & underprivileged people attempted to learn. Manu Smṛiti also borrows such codes and enshrines them in the Governmental Law.

एकमेवतुशूद्रस्यप्रभुःकर्मसमादशित्
एतेषामेववर्णानांशुश्रूषामनसूयया

ekameva tu śūdrasya prabhuḥ karma samādiśat

eteṣāmeva varṇānāṃ śuśrūṣāmanasūyayā (Manu Smṛiti: Discourse 1, Section 58, Sloka 91)

For the Śūdra, God ordained only one function: the ungrudging service of the Upper Castes.

धर्मोपदेशंदर्पेणवप्राणामस्यकुर्वतः
तप्तमासेचयेत्तैलंवक्त्रेश्रोत्रेचपार्थविः

dharmopadeśaṃ darpeṇa viprāṇāmasya kurvataḥ

taptamāsecayet tailaṃ vaktre śroत्रे ca pārthivaḥ (Manu Smṛiti: Discourse 8, Section 41, Sloka 272)

If a Śūdra teaches a Brāhmaṇa, the king shall pour heated oil into his mouth and ears. (Even with all such restrictions, somehow if a lower caste person attains some mastery, then the Brahmins can unabashedly beget his skills and then restrict him/her to his due low place in the Varna System).

So, Education has been a lost opportunity for generations! To compensate for that colossal loss, Affirmative Action (Reservation) in the educational sector for the underprivileged people, is one of the key pillars of Social Justice. This mammoth responsibility does not stop with their education alone. Next is their empowerment. **Education leads to Empowerment! Empowerment leads to Quality of Life!**

Sanga Tamil, even 2000+ years back, anticipating all these social evils that were upcoming with the advent of Vedic Brahminism, warns the Tamil population on how to face the onslaught. In fact, it had already started even during the days of Sanga Tamil, under royal patronage by a few kings to the Vedic Religion. Interestingly, one king - who didn't succumb to the sentimental temptations of religion, had the moral courage to stand up and speak: "Hey Tamils, Education is your only Emancipation". His name was Pandiyan Nedunchezhiyan and his honorific was 'Arya Padai Kadantha' (One who conquered the Aryans).

புறநானூறு 183 (திணை: பொதுவியல், துறை: பொருண்மொழிக்காஞ்சி)

பாடியவர்: ஆரியப்படைகடந்தநெடுஞ்செழியன்

உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள்கொடுத்தும்,
பிறரைநிலைமுனியா துகற்றல்நன்றே.
பிறப்புஓரன்ன உடன்வயிற்று உள்ளும்,
சிறப்பின்பவலவந்தாயும்மனத்திரியும்.

ஒருகுடிப்பிறந்தபல்லோருள்ளும் (5)
மூத்தோன்வருகஎன்னாது அவருள்
அறிவுடையோன் ஆறுஅரகம்செல்லும்.

வேற்றுமைதெரிந்தநாற்பால்உள்ளும்,
கீழ்ப்பால்ஒருவன்கற்பின்,
மேற்பால்ஒருவனும்அவன்கண்படுமே! (10)

Puṛaṇāṇūru 183 (Tiṇai: Potuviyal, Tuṛai: Poruṇ Moḷi kāñci)

Poet: Pāṇṭiyan Āriyappaṭai Kaṭanta Neṭuñceliyan

(Translation by: Prof. Dr. George. L. Hart)

Learning is a fine thing to have if a student helps a teacher
in his troubles, gives him a mass of wealth and honors him
without ever showing disdain!

Among those born from the same belly,
who share the same nature, a mother's heart will be most tender
toward the most learned! Of all who are born into a joint family,

A king will not summon the eldest to his side but instead he will
show favor to the man among them who has the greatest knowledge!

And with the four classes of society distinguished as different,
should anyone from the lowest become a learned man,
someone of the highest class, reverently, will come to him to study!

Nedunchezhiyan clearly records here that the four varna system of Brahminism is discriminatory (வேற்றுமைதெரிந்தநாற்பால்). But he alone cannot change the whole of Tamilnadu, which has already started falling into this precipice via Religion & Politics. Yet, he dreams of the day, when the Brahmins themselves would come to a Tamil (Shudra) and reverently pay their respects to the fountainhead of Knowledge. Probably he had a premonition that 2000+ years down the lane, this was going to happen in 1967 CE - when Arignar Anna took over the reins of the Government, not as the King, but as the Chief Minister of Tamilnadu. So, let us heed to the clarion call made by our own Dravida Pandiyan, who conquered the Aryan! –"Education, Education and Education is our only Emancipation!"

Equality in Sanga Tamil:

All lives are Born Equal (piRappu okkum ellaa uyirkkum) is the 'moola mantra' of Tamils. Our Leader, Ayyan VaLLuvan has registered this one line - into the hearts of all Tamils. Every Tamil worldwide, knows this one line from ThirukkuRaL. But there is a next couplet too, which people might have missed.

பிறப்பொக்கும்எல்லாஉயிர்க்கும் - சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில்வேற்றுமையான். (குறள் 972
அதிகாரம்: பெருமை)

All lives are Born Equal. Diversities of work, give each their special worth.

மேலிருந்தும்மேலவ்வார்க்குமேலவ்வா - கீழிருந்தும்
கீழவ்வார்க்கீழவ்வா. (குறள் 973 அதிகாரம்:
பெருமை)

The so-called upper castes are not upper, when they have low qualities.

The so-called lower castes are not lower, when they have high qualities.

VaLLuvar had such a moral conviction to break the Caste Hegemony and he vehemently spreads this message of Equality all over his work – ThirukkuRaL, the Magnum Opus of Tamil language.

There are many places in the KuRaL, where the Vedic religion is challenged either subtly or overtly. There are hardly 8-10 direct root Sanskrit words in the KuRaL, and they too are employed - mostly in a tone of condemnation of the Brahminism via their own lingo. Some ignorant people take it as a pride, and boast that VaLLuvar is talking about their religion and the characters in their puranic stories. Of course, one has to mention by name, if he is condemning and ridiculing that person. Is ridicule a pride?

- ஐந்தவித்தான்ஆற்றல்அகல்விசம்புஉளார்கோமான்
இந்திரனேசாலுங்கரி (குறள் : 25 -
அதிகாரம்: நீத்தான்பெருமை)

Indra – The Lord of the Devas (Vedic Indra, not the Jain Indra) is the proof of pettiness, who got disgraced by a hermit of will power to tame the five senses. It is an open ridicule of the chief Vedic God Indra.

- தாமவீழ்வார்மென்தோள் துயிலின் - இனிதுகொல்
தாமரைக்கண்ணன் உலகு? (குறள்: 1103 -
அதிகாரம்: புணர்ச்சிமகிழ்தல்)

Is lotus-eyed Vishnu's heaven (Vaikunta) sweeter than sleeping on Lover's arms? VaLLuvar states that love bliss is far better than Vaikunta. It is an open ridicule of Lord Vishnu (if thaamarai kannaan means so).

- அவிசொரிந்து ஆயிரம்வேட்டலின் - ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமைநன்று (குறள்: 259 -
அதிகாரம்: புலாடல்)

Nonviolent worship is far better than brutal killing of herds of animals and offering them as 'Havis' in 1000 sacrifices. It is an open ridicule of the Vedic Yagnas (fire sacrifices like Aswamedha, Vajapeya, Rajasuya and PutraKameshti) and the amount of meat poured in the ritual fire. Strangely, the Cow Killers of yesterday have become the Cow Protectors of today, in the Indian political context.

- பழுவெண்ணும்மந்திரியின்பக்கத்துள்வெவ்வார்
எழுபதுகோடி உறும் (குறள்: 639 - அதிகாரம்: அமைச்சு)

Seventy crores of enemies are far better than a Brahmin Minister intending the King's ruin. It is an open ridicule of the politico-religious nexus and the patronage of Brahminism by the Kings. VaLLuvar uses their own Sanskrit term 'Mantri' to ridicule them, whereas he uses the regular Tamil term 'Amaichchu' everywhere else.

- மறப்பினும்ஓத்துக்கொளல்ஆகும் பார்ப்பான்பிறப்பு,
ஒழுக்கம்குன்றக்கிடும் (குறள் : 134 -
அதிகாரம்: ஒழுக்கமுடைமை)

Even if you forget your Vedas, there is no harm; you can learn them again. But if you forget your Dignity and Discipline, your so-called Brahmin Birth (Dvija) is useless. It is an open ridicule on the authority of the Vedas and the self-claimed Superiority of Birth. VaLLuvar uses their own terminology to ridicule them.

VaLLuvar - the man who is passionately advocating Equality, is never going to sing flatteries to the Religion which advocates Inequality and Discrimination. Be assured, however much a few people twist the meanings of the KuRaL, the natural logic in the KuRaL will expose their falsity. Merely using a term from the religious corpus does NOT confine VaLLuvar to that corpus. It is akin to calling Periyar EV Ramasamy as 'Rama Bhaktha' just because he has the term 'Rama' in his name, as given by his Parents. In fact, EVR was the one who was thrashing Ramayana in the nook and corner of Tamilnadu. Similarly, VaLLuvar uses their own terms and stories prevalent in the society to ridicule them. Ridicule is not a Pride!

Sanga Tamil is a Torch Bearer of Equality. Be it King or a Commoner - All are Equal - in the eyes of Tamil Justice. Here is one such song which equates the Ruler with an Illiterate Citizen.

புறநானூறு 189 (திணை: பொதுவியல், துறை: பொருண்மொழிக்காஞ்சி)

பாடியவர்: மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரன்

தென்கடல்வளாகம்பொதுமைஇன்றி,
வெண்குடைநீழற்றியஒருமையோர்க்கும்,
நடுநடுயாமத்தும்பகலும்துஞ்சான்
கடுமடப்பார்க்கும்கல்வாஒருவற்கும்,

உண்பதுநாழி, உடுப்பவைஇரண்டே! (5)

பிறவும்எல்லாம்ஒர்ஒக்குமே!

அதனால்செல்வத்துப்பயனேநடவ்,

துய்ப்பேம்எனினே, தப்புநபலவே.

Puṛaṇāṇūru 189 (Tiṇai: Potuviyal, Tuṛai: Poruṇ Moḷi kāñci)

Poet: Maturai Kaṇakkāyaṇār Maṇaṇār Nakkīraṇ

(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

Between those who Rule with white umbrellas,

not sharing with others this earth, surrounded by clear oceans,

And an uneducated man who stalks fast animals

In the middle of the night and during the day without sleeping,

everything is equal:

the need for a measure of food to eat and two sets of clothes.

So, the purpose of wealth is charity.

If one thinks of enjoying wealth by himself, many matters will fail!

Nakkeeran himself was a caste-occupation nexus breaker. His father was an Accountant (kaṇakkan) whereas he took up the profession of a Poet and rose in the ranks of the Pandya court. Unfortunately, many fake stories were spun on Sangam Poets in the latter-day work, Thiruvilaiyaadal PuraaNam and Nakkeeran was disgraced on account of his caste. To drive home a discriminatory point that God himself will help the Brahmin, Nakkeeran was falsely depicted as a person punished by God Shiva. He had to run from temple to temple, to assuage Shiva by singing kOba prasaadam and getting cured of his cursed disease. Thiruvilaiyaadal PuraaNam even went to a further low and falsely depicted that Tamil is subservient to Sanskrit language and the 48 Sanskrit Letters took Avtar as 48 Sangam Poets.

Tamil has undergone so much injustice, that we need to apply the same Social Justice principles to the language also and restore its Self-Respect. Equality is the quintessence of Tamil language!

Philanthropy in Sanga Tamil:

Organized Religion often boasts that, it alone shows philanthropy & charity to people, by providing free food in temples and offering other menial items & services to visiting devotees. Some people also have a misconception that, progressive movements just talk theory and offer no philanthropy at all. Such people should visit Periyar Thidal and see in person, all those charitable institutions operating in full swing towards benefitting various sections of the society.

Philanthropy & Rationalism are not exclusive but inclusive! Giving Back to the Society – is also one of Periyar’s cherished humanist goals. Destitute Children’s Home, Hospitals, Dispensaries, Schools, Rural Upliftment, Legal Aid, Water & Nature Conservation – are all a part of the package in the day-to-day activities of Dravidian Movement. Unlike Organized Religion, the essence behind Dravidian Philanthropy is not a selfish motive of attaining the heavens after death, or accumulate good karma, but Giving Back to the Society without any expectation. Sanga Tamil talks on such Motiveless Philanthropy.

புறநானூறு 134 (திணை: பாடாண், துறை: இயன்மொழி)
பாடியவர்: உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்;
பாடப்பட்டோன்: ஆய்அண்டிர்

இம்மைச்செய்து மறுமைக்கு ஆம் எனும்
அறவிலைவணிகன் ஆய்அவ்வன்,
பிறரும் சான்றோர் சென்ற நெறியென
ஆங்குப் பட்டன் றுவன்கைவண்மையே.

Puṛaṇāṇūru 134

(Tiṇai: Pāṭāṇ, Tuṟai: Iyaṇ moḻi)

Poet: Uṟaiyūr Ēṇicēri Muṭamōciyār,

Hero: Āy Aṇṭiraṇ

(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

Āy is not like a businessman with fair prices who thinks that the good done in this birth will help the next one.

His generosity is because of other noblemen before him who followed the right path!

True Philanthropy is motiveless. The ancient Tamil King Aay Andiran was a great patron & philanthropist. His generosity was not out of the motive of attaining godly heavens or a higher birth in the next life. Such motives are called: Bargain on Dharma. (அறவிலை அறத்தைவிலைபேசல்). Both Sanga Tamil & the Dravidian Movement shun such a kind of Motive-Guised-Philanthropy! As Periyar rightly puts it: “Gratitude is the duty of the receiver. If the giver expects gratitude then it is a mean mentality”. Let us sport such a Sanga Tamil spirit, and give back to the society without expectation in return.

Self-Respect in Sanga Tamil:

The pre-cursor to Dravidar Kazhagam was the Self-Respect movement. It kindled the spirit of Self-Respect and also Tamil-Respect in the nook and corner of Tamilnadu. It resonated in every woman and man, made them think beyond the yoke of religion & caste and made them to respect themselves.

So, what is Self-Respect? Why does one need it? Self-Respect is the quality of according dignity to one’s own self. It is all about how you treat yourself, and how you allow others to treat you.

Self-Respect is not inflated ego or false pride, but the subjective evaluation of one’s own worth and conducting one’s own self with honor and dignity. Self-respect forms the foundation of all healthy relationships. When you accept yourself as a person, with both weaknesses and strengths, it changes how others perceive you. When you know your own worth, you will not let anyone treat you like a doormat.

Humans by nature have some element of Self-Respect in them, but sentiments and

situations lead them to pledge their own honor for a temporary or a tangible benefit. Psychologically, Religion plays a dampening role in Self-Respect. It advocates for a Master over you, and demands your implicit supplication towards that Master. Combined with Caste, it is a deadly combination that makes you surrender yourself, your family, and your generations - to a greater authority of Power.

That's why Brahminism combined Caste with Religion and propounded the dogma of 'chatur varnam maya srishtam' – the Lord God himself created the Caste System (Varna). Because of the God-element in Caste, you inherently submit yourself without question, accepting Caste as a divine diktat and learn to live in a grid of Graded Inequality. This is a psychological warfare on Self-Respect!

Dravidian Movement used Self-Respect to kindle Equality. Periyar once remarked that "we are fit to think of 'self-respect' only when the notion of 'superior' and 'inferior' caste is banished from our land". Once people start to realize the importance of Self-Respect and resist the manipulation by whatsoever authority, all other objectives – Equality, Rationality, Women's Rights, Human Rights, Economic Parity, Freedom from Caste and Ultimate Liberation – will all be realized. That's why Self-Respect is as valuable as the Life itself. It is called 'suya mariyaadhai' in common lingo and 'than maanam' in chaste Tamil.

Sanga Tamil inculcates the spirit of Self-Respect in each and every person. Even for a material benefit, one is discouraged to pledge one's Self-Respect. Sanga Tamil upholds your Self-Respect and enjoins upon you to treat yourself with dignity, how high or low you are - in the socio-political or socio-economic ladder. Even Tamil Kings got to grow up in a situation, that they acknowledged the Self-Respect of their citizens irrespective of their power status. There

are numerous instances in Sanga Tamil, when the learned men refused to blindly supplicate to the King.

Let us walk through a small story in Sanga Tamil. Nakkeerar was the Chief of Poets in the Pandya Royal Hall. He authored a work called Nedunalvaadai (நெடுநல்வாடை) in which he sings on the passion of the thalaivi (Heroine) and thalaivan (Hero). The hero has gone to participate in a war for his homeland and the heroine misses him badly. But the news comes that our Hero was victorious at the battlefield and returning shortly. As the journey back to home was long (நெடு), but tinged with happiness on the victory (நல்), the Vaadai (வாடை) breeze from the North was causing mixed emotions in our Heroine's heart. So far so good, and an awesome Poetry. But the author Nakkeerar inadvertently made a glaring mistake.

On the journey back, he picturized the garrison of soldiers carrying spears in their hands, decorated with neem leaves and flowers. Neem flower is the insignia of the Pandya King. According to the Rule Book of Tamil Poetry, one is not supposed to disclose the names of the lovers or their origins, as it may lead to disruption of their Love. The Akam (love and family) Poetry should only carry anonymous references. The PuRam (war and society) Poetry can carry names and origins. But because Nakkeerar inadvertently indicated, that the lovers belonged to Pandya country, by subtly showing neem flowers on the soldier's spear, his Love Poem was pushed from Akam to PuRam by the Academic Hall. Even though Nakkeerar was the Chief of Poets in the Hall and Pandya King was the Patron of the Hall, that did not influence the decision of the Tamil Academia. They stood rock-solid and refused to bow to authority.

Such was the Self-Respect of the Citizens of the King. In the following poem, we even see a Feminist Self-Respect, when Avvaiyaar refuses

to yield to the Authority of the King, and walks away without meeting him or getting gifts from him. She self-respectfully sings, that she is not going to pledge her poetry to the King's command, and there are so many avenues open to her living!

புறநானூறு 206 (திணை: பாடாண், துறை: பரிசில்)
பாடியவர்: அவ்வையார்; பாடப்பட்டோன்: அதியமான்நெடுமான்அஞ்சி

வாயிலேளையே! வாயிலேளையே!
வள்ளியோர்செவிமுதவயங்குமொழிவித்தித்தாம்
உள்ளியதுமுடிக்கும்உரனுடைஉள்ளத்து
வரிசைக்குவருந்தும்இப்பரிசில்வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்குஅடையாவாயிலேளையே! (5)

கடுமான்னோன்றவநெடுமான்அஞ்சி
தன்அறியலன்கொல்? என்அறியலன்கொல்?
அறிவும்புகழும்உடையோர்மாய்ந்தென
வறுந்தலைஉலகமும்அன்றே; அதனாள்
காவினென்கலனே, சுருக்கினென்கலப்பை, (10)

மரங்கொல்தச்சன்கைவவச்சிறார்
மழுவடைக்காட்டகத்துஅற்றே,
எத்திசைச்செவினும்அத்திசைச்சோற்றே!

Puṛaṇāṇūru 206

(Tiṇai: Pāṭāṇ, Tuṇai: Parisil)

Poet: Avvaiyār, Hero:

Athiyamāṇ Neṭumāṇ Añci

(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

O gatekeeper! O gatekeeper!
O gatekeeper who never closes the gate
against
those who come in need leading lives of
pleading,
to sow shining words in the ears of the
generous
and gain what they wish for, with their strong
hearts!

Does the lord Nedumāṇ Anji with swift horses
not know

himself, or know me? This is not an empty
world where

those with intelligence and fame have died.
So, we have

packed our instruments in drawstring bags
to carry them on poles.

This world is like the forest where children
of carpenters go with their axes.

**Whether we go this way or that way, there
is rice in all directions!**

There are as many as 6 Avvaiyaars in Tamil
history. The earliest Avvaiyaar was this Sanga
Tamil Avvaiyaar, the friend of Paari – the vELir
King. Contrary to the popular belief, that Avvai
was a grand old lady, the truth is: Avvai was
a young viRali (singer) who even drank wine
with her male counterparts. She never sang on
God Vinayaka, as that deity didn't even exist
during the Sangam Age. Unfortunately, with
the advent of Vedic Religion, every aspect in
Tamil history was distorted and rewritten by
the Brahmin authority in later days, to suit their
Caste Collective.

In the above poem, Avvai stands tall when she
refuses to pledge her knowledge for money. Self-
Respect is heartwarming. Feminist Self-Respect is
even more heartwarming and contagious. More
power to the Feminists of our century!

Aryan-Dravidian Struggle in Sanga Tamil:

As we near the end of this essay, let's go
through some lighter moments of humor and
fun in Sanga Tamil and also quickly recap on this
Aryan-Dravidian conundrum. We already saw
how the Aryan King Br̥hatta was countered by
the Dravidian (Tamil) philosopher-poet Kapilar.
So, this Aryan-Dravidian dichotomy is real, and
has been in vogue for 3000+ years.

Some scholars opine that: Tamil & Sanskrit
(or) Dravidian & Aryan have co-existed. True,

but that co-existence comes with confrontation too. If there exists an act of aggression, there exists an act of liberation too. Merely being a contemporary, does not mean co-existence. The space for Tamil has always been fought for, against the high-handedness of Sanskrit.

If we just go by the earliest written accounts in history, we can infer on the contemporariness of the two stratum, but history is not only seen from written accounts, but much beyond that. After all, Tamil & Sanskrit are two completely independent languages, differing in all aspects – alphabets, sounds, structures, words, script, form, matter, culture, prose, poetry, philosophy and what not?

In linguistics, we define a concept of Stratum. A language that influences, or is influenced by another language via contact & interaction is called a Stratum.

- Substratum: A language that has lower power or prestige than another
- Superstratum: A language that has higher power or prestige than another.
- Adstratum: A language that may be in contact with another, but without higher or lower prestige.

Tamil is Adstratum - already an independent classical language by its own merit, and even in the modern age, a rich and living language amongst its People, unlike Sanskrit which has gone extinct. Tamil is neither a substratum nor a superstratum to Sanskrit or any other language. The foundations of Tamil are very strong as devised in Tholkaappiyam, that even royal Sanskrit imposition could not erode its basic foundation. Tamil grew and is still growing independently of Sanskrit, even today in the Age of Science.

The Core Virtue of Tamils: It has NEVER imposed itself on other languages & cultures

via politics, religion or by any other means. Live and let live, with Self-Respect has been Tamil's hallmark. The Tamil Space has always welcomed new cultures, new philosophies, new languages and new people. Handshakes are welcome, but Hand-twists are not. Openness to other cultures does not mean that Tamil Identity can be replaced with a foreign one. Lost Identity is not a virtue. Holding on to Roots is a virtue!

In this paper, we have been seeing steadily, how Tamil language and Dravidian culture have been having an independent narration vis-à-vis the Sanskrit language and Aryan culture. Let's also explore some fun facts in Sanga Tamil, which records how a section of the Tamil people trolled the Aryan influx. Tamil people's sense of humor has been amazing even during the Sangam days, when there were no memes.

The Girlfriend (Thozhi) chats with Heroine (Thalaivi) and trolls the Aryan Brahmins who are new to the Tamil land. *Aiṅkuṇūṟu* – the shortest poems of Sanga Tamil, records this comedy troll. The mane (hair) of the horse that our Hero rides, looks like the tuft (kudumi) of short Brahmins waving o'er head.

ஐங்குறுநூறு202 (திணை: குறிஞ்சி); பாடியவர்: கபிலர்
அன்னாய்வாழி! வேண்டுஅன்னை! நம்ஊர்ப்
பார்ப்பனக்குறுமகப்போலத்தாமும்
குடுமித்தலையமன்ற,
நெடுமலைநாடன்ஊர்ந்தமரவே.

Aiṅkuṇūṟu 202 (Tiṇai: Kuṟiñci); Poet: Kapilar

(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

Mother, may you live long! Please listen to me!

The tufts of the horses rode by the lord of the tall mountain
are certainly like the tufts on the
heads of our town's Brahmin boys.

Yet another satire and a bold comedy is

performed on the Vedas. The lack of unique script for writing Sanskrit is being trolled in Kuruntogai, the sweetest poems in the 8 Anthologies of Sanga Tamil.

Our Hero is love-struck with our Heroine and pangs & pines in her separation. His Brahmin Associate who is an Aryan, may have talked about the mAyAvAtam (illusion) in the Vedas and tries to tell our Hero, that all these love and life are mere illusions. Our Hero retorts, calling him thrice, "Oh Brahmin, Oh Brahmin, Oh Brahmin, Your Vedas are so weak, that they are not even written down. If your Vedas are divinely capable as being claimed (that via Yagnas one can beget anything), why not they suggest a medicine to unite the separated lovers?" The Brahmin gets dumbstruck. No Answer to a Logical Question.

குறுந்தொகை 156 (திணை: குறிஞ்சி); பாடியவர்:
பாண்டியன் ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார்
பார்ப்பனமகனே! பார்ப்பனமகனே!
செம்புருக்கின் நல்நார்களைந்து
தண்டொடுபிடித்ததாழ்கமண்டலத்துப்
படிவஉண்டிப்பார்ப்பனமகனே!
எழுதாக்கற்பின்நின்சொல்லென்றும் (5)
பிரிந்தோர்ப்புணர்க்கும்பண்பின்
மருந்தும் உண்டோ? மயலோஇதுவே?

Kuruntokai 156 (Tiṇai: Kuṟiñci); Poet:
Pāṇṭiyaṇ ēṇāti Neṭuṅkaṇṇaṇār
(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

O Brahmin! O Brahmin!
You with your ritual food, O Brahmin!
hanging pots on staff made from
a murukkam tree with red flowers after its
lovely bark is peeled!

**Is there any remedy
in the unwritten words from your Vedas
to unite separated lovers? Is this all a mere
delusion?**

Doubting, questioning and ridiculing the so-called infallibility of the Aryan Vedas & Rituals,

can be seen throughout Sanga Tamil and the later epics. Even when the society had slowly changed and yielded to Brahminism via royal patronage, some sections of the society still had not accepted the Aryan customs. In the later epic Cilapatikāram, the Heroine Kannagi does the same and openly denounces Aryan myth.

Kannagi is often considered in today's progressive groups, as a meek woman, submissive to her husband and not a good example for feminism. But unfortunately, that's not the case. Yes, the fabricated stories of Kannagi that are currently prevalent in the society are spun over conservative backwardness. But, if you read the epic directly from the lines of the author – iLango AdigaL, you can see the boldness of **Kannagi and her ability to challenge the Aryan myth.**

Times have changed in Tamilnadu during the days of Cilapatikāram and the Society has even started embracing arranged marriages, instead of the usual love marriages of the Sangam Age. The marriage of Kannagi & Kovalan was itself an arranged one and officiated by a Brahmin. The parents of the bride & bridegroom even though not belonging to Vedic religion, but to the religions of Aseevakam & Buddhism respectively, chose to nominate a Brahmin priest for the marriage. Because, as upper-class merchants of the day, they were close to the King, and didn't want to offend him and his patronage to Vedic Religion. But after the marriage ceremonies, Kannagi lives on her own, in Tamil culture instead of the Aryan culture. She was not submissive to her husband, but just had an impeccable love towards him.

Kovalan, her husband picks up a companionship with another girl, a dancing damsel named Madhavi - who was a courtesan (il-parathai) but not a prostitute (nayappu parathai). Male chauvinism has existed for centuries, across all cultures and Tamil culture was not an exception. But still, the Sanga Tamil Culture did not put a taboo on Womanhood.

It had the guts to choose a 'parathai' and her girl-child born outside the institution of marriage - as the Heroines of the Story. Unfortunately, this humanistic open mindedness was killed by Organized Religion, which later produced epics objectifying womanhood and carrying a false propaganda, that the chastity of women lied in their bodies. The later religious epic Kamba Rāmāyanam (unlike Cilapatikāram & Maṇimēkalai) carried a false narration that women must be so chaste in their bodies, that even when enemies lifted off the women of so-called noble birth, they dug and lifted the ground without touching their bodies. Such was the religious taboo imposed on woman's body.

Kannagi, now living alone without her husband, was counselled by a Brahmin woman called Thevanthi. Quoting the Aryan Rituals, this Brahmin lady asked Kannagi to offer worship & sacrifice at the Surya Kundam (Sun Well) & Soma Kundam (Moon well), which would auspiciously

கைத்தாயும்அவ்வை, கணவற்குஒருநேரன்பு
சோமகுண்டம்சூரியகுண்டம் துறையுழிகி
காமவேள்கோட்டம்மீதமுதரர்,கணவரெரு
தாம்இன்புறுவர்தலகத்துத்தையலர்
ஆடு தும்என்றஅணிஇழைக்கு
அவ்வய்இழையாள்,பீடுஅன்றுஎனஇருந்தபின்னரே
(சிலப்பதிகாரம் - புகர்க்காண்டம்
கனகத்திரும்பரைத்தகதை: 55-64)

My Husband, let him return out of Love, but not out of Ritual – this was Kannagi's stand. All these Aryan Rituals were new to the Tamil land, and Kannagi refused to fall a prey to the Aryan Myth. At least now, let's reevaluate our stands on Kannagi and her perceived slavery & submission to her husband. All those stories are hearsay and folklore -which don't find a place in the direct epic. Kannagi didn't even want her husband back via an Aryan Ritual. That was her mental conviction!

Book	Paarpaan	Arya	Veda
Tholkaappiyam	6		
Sanga Tamil - Eight Anthologies			
natRiNai	1	1	1
kuRunthogai	3	1	
AinguRu nooRu	2		
pathitRu Paththu	1	1	
pari paadal	4		4
kali thogai	3		
aga naanooRu	2	5	
PuRa naanooRu	5		3
Sanga Tamil - Ten Idylls			
thiru murugu aatRupadai			
porunar aatRupadai			
chiRu paaN aatRupadai			
perum paaN aatRupadai			
mullai paattu	1		
kuRinji paattu			
madurai kaanchi			2
pattina paalai			
nedu nal vaadai			
malai padu kadaam			
Total	28	8	10
Grand Total	46		

Book	Paarpaan	Arya	Veda
Sangam Maruviya Tamil - 18 Lower Compendium			
naaladiyaar			
naan maNi kadigai	1		1
innaa naaRpathu	2		
iniyavai naaRpathu			
kaLa vazhi naaRpathu			
kaar naaRpathu			
ain thiNai aimpathu			
thiNai mozhi aimpathu			
ain thiNai ezhupathu			
thiNai maalai nootRu aimpathu			
thirukkuRaL	1		
thiri kadugam	4		1
aachaara kOvai	6		
pazhamozhi naanooRu	2		
chiRu pancha moolam	1		
mudhu mozhi kaanchi			
Elaadhi	1		
kai nilai			
Total	18	0	2
Grand Total	20		

bring her husband back to her. But know what?
Kannagi refused to do that Aryan Ritual!

(Exhibit 10: Concordance of
Brahminism in Sanga Tamil)

So, one can see the ridicule of Aryan Rituals throughout the Sanga Tamil landscape. The words 'Aryan' & 'Brahmin' (paarpaan) occur in many places in Sanga Tamil, but mostly in condemnation context.

- ஆரியர்அவறு (அகநானூறு 396)
- ஆரியர்துவன்றிய (பதிற்றுப்பத்து 11; நற்றிணை 170)
- ஆரியப்பேடி (சிலப்பதிகாரம் 27-186)
- பழவடவன்முபார்ப்பனமகனே (குறுந்தொகை 156)
- பார்ப்பனக்குறுமகன் (ஐங்குறுநூறு 202)
- பார்ப்பனர்க்குழிந்தார்படிவு (பரிபாடல் 24)
- வேளாப்பார்ப்பான்வான்அரம்துமித்த (அகநானூறு 24)
- பார்ப்பான்மடுவென்ஓலை
தடிந்துவீழ்த்தகடுங்கண்மழவர் (அகநானூறு 337)
- முதுபார்ப்பான் - வீழ்க்கைபெரும்புகரும் கூத்து (கலித்தொகை 65)
- சேரியின்போகாமுடமுதிர்பார்ப்பான் (கலித்தொகை 65)

We even get to know some strange habits of the Aryan Brahmins from Sanga Tamil. Paripāṭal-24 says: Brahmins sometimes avoid bathing and brushing their teeth. (பார்ப்பனர்க்குழிந்தார்படிவு; அந்தணர்கேடையலர்ஆறு; ஐயர்வாய்புகறார்ஆறு). It is because: the river sometimes flows with flowers and honeybees in them, which the Brahmins consider impure. Sometimes when women bathe in the river, their perfume and powder also flow in the waters, which the Brahmins consider impure and walk away without bathing. We already saw from Kalitokai-65 that Aryan Brahmins never entered the chEri neighborhoods of common people thinking it is too lowly for the brahmin caste - a sheer discrimination.

As already said in this essay, especially in the section: Anti-Brahminism in Sanga Tamil, there are few other areas in Sangam Classical Literature, where the Aryan Brahmins are extolled by the Kings and Nobility. I also wish to highlight them here, for the cause of unbiased objectivity.

- பார்ப்பனர்க்கு அல்லது பணிபு அறியலையே (பதிற்றுப்பத்து 3)
- ஏற்றபார்ப்பனர்க்குநர்கைநிறைய (புறநானூறு 36)

There is also a subsection called the Brahmin Victory (பார்ப்பனவாகை) with just 2 poems in the whole of Sanga Tamil. This deals on how Vedic Religion and Aryan Brahmins used their royal patronage and their new-found political power, to vanquish other Religions like Aseevakam, Jainism & Buddhism. It looks like more of an inadvertent Confession Statement rather than a Victory Statement. Here is one.

Book	Paarpaan	Arya	Veda
Five Major Epics			
chilapathigaaram	9	17	7
maNimEgalai	5	1	
cheevaga chinthamaNi	5	2	5
vaLaiyaapathi			
kuNdalakEsi			
Five Minor Epics			
udhayaNa kumaara kaaviyam		1	2
naaga kumaara kaaviyam		1	
yasOdharma kaaviyam			
chooLamaNi			
neelakEsi			
Total	19	22	14
Grand Total	55		

(Exhibit 11: Concordance of Brahminism in Tamil Epics)

There was an influential Brahmin in the Chola country named Vinnantaayan of the Kauniya (Kaundinya) Gotram. He conducted a huge fire sacrifice, where expensive ghee flowed like water. His lineage is praised by Moolankizhar as: Masters in 4 Vedas & 6 Vedangas & 21 Fire Rituals and a powerful Brahmin clan who defeated the so-called false religions of Jainism & Buddhism. We already saw that these religions were branded Nastika (atheist), since they didn't submit to the Brahmin Vedic Authority.

புறநானூறு 166 (திணை: வாகை, துறை: பார்ப்பனவாகை)
பாடியவர்: ஆவூர்மூலங்கிழார், பாடப்பட்டோன்:
சோணாட்டுப்பார்ப்பான்களணியன்விண்ணந்தாயன்

ஒன்றுபுரிந்தநூர்இரண்டன்,
ஆறுணர்ந்தஒருமுதுநூல்
இகல்கண்டோர்மிகல்சாய்மார்

மெய்அன்னபொய்உணர்ந்து
மூவேழ்துறையும்முட்டின்றுபோகிய

நூர்ஏழின்இடம்முட்டாது
நீர்நாணநெய்வழங்கியும்,
எண்ணாணப்பலவேட்டும்

**Puṛaṇāṇūru 166 (Tiṇai: Vākai, Tuṟai:
Pārpaṇa Vākai)**
**Poet: Avūr Mūlankilār on Pārpāṇ Kauṇiyan
Viṇṇantāyan**
(Translation by: Ms. Vaidehi Herbert)

You who is an heir of learned men who
performed
**the twenty-one rituals without fault, who
understood**
those who disrespected and spoke truth-like
lies,
**defeating those who would contend with
the ancient**
**work of four divisions and six sections,
focused on**

without omitting the fourteen ritual sites,
you pour out
more ghee than water, sacrifice more times
than there are numbers.

The only other Paarpana Vaagai song also
records the power & influence that Aryan
Brahmins wielded in the Royal court, that even
a frail looking Brahmin can command the King
to abandon a war. The great commentator Avvai
Duraishamy says: பார்ப்பனவாகையாவது: கேள்வியாற்
சிறப்பெய்யானை, வேள்வியான்விறன்மிகுத்தன்று
(புறப்பொருள்வெண்பகமடவை 8:18). The King whose

royal authority cannot be questioned, can be
terrified in the name of Vedic Sacrifice.

As we saw earlier, Tamil Kings like Peru
Valuti & Peru Naṟkiḷli even went to the extent of
sporting a title in their names, indicating their
submission to Vedic Authority (**pal yāka sālai
mutu kuṭumi peru valuti & rāsasūya yākam
vēṭṭa peru naṟkiḷli**). It was falsely preached, that
the warfare of the Kings would bring bad karma
and their ancestor had gone to hell and hung
head-down in the river of fire (Vaitaraṇi). They
were panging for water oblations, that only Vedic
Pundits can offer and cool down their souls. Such
terrifying Sentiments, Sacrifices and Astrology
made the Kings submit to Godly Authority of
Brahminism. Once Governmental Power was
gained, the Brahmin Nobility could push through
any Law and Legislation that institutionalized
and cemented the Vedic Philosophies of
discrimination - like Caste System, Varna
System, Graded Inequality & the Codes of Manu.

These Aryan references in Sanga Tamil have
to be read with the context, and not just harping
on the occurrence of a few words. The context
is: **Sanga Tamil stands as a social mirror,
recording - both the advent & rejection -
of Vedic Religion, Aryan Brahminism &
Casteism in ancient Tamil Society.**

Also, the Benediction Poems (KadavuL
Vaazhthu) in Sanga Tamil are latter-day
additions during compilation of the texts
and they don't count towards the factual
reading of the sangam society as such.
Nowhere in Sanga Tamil will Vedic/Puranic
Gods like Rama be picturized as the God of
Tamils, but only a passing reference made
in the context of a simile or a new religious
story that is gaining propaganda in the
social sphere. Rama or any other God of
Brahminism, is never accorded the worship
status of kōṭṭam, kūttu and music in Sanga
Tamil. For that, we need to wait for a few

more centuries - when Bhakthi literature dawned and replaced the Sangam Literature in the Tamil landscape.

Inference and Conclusion:

As we conclude, let us compare and contrast the landscape of Sanga Tamil with the Dravidian Movement, even though they are some 3000+ years apart. The Tamil Society has tried to carry forward its Core Culture & Civilization, however much injected by Religion & Caste.

The Dravidian philosophies of today, were also the Sanga Tamil philosophies of yesterday, namely:

- Social Justice
- Self-Respect
- Equality
- Education
- Anti-Brahminism
- Anti-Sanskritization (Anti-Hindi)
- Apatheism
- Rationalism
- Feminism
- Philanthropy

Let us benchmark our current day thoughts, with core thoughts from the Tamil classical age. After all, human journey is a continuous evolution of the human faculties - be it sangam age or scientific age. In this long journey, we shed off our weaknesses and build upon our strengths, towards the cause of the society - Society of Social Justice. The **Dravidian Canvas in Sanga Tamil** will be an inspiration to continue the Dravidian Journey.

Bibliography:

1. Kamil Zvelebil, Companion Studies to the History of Tamil Literature - EJ Brill, Leiden, 1992
2. X. Thaninayagam, A study of Nature in Classical Tamil Poetry - International Institute of Tamil Studies, 1997
3. ThEvanEya PaavaaNar, Tamizh varalaaRu & Tamizhar madham- Poompuhar Pathippagam, 2017
4. George L. Hart, Poets of the Tamil Anthologies: Ancient Poems of Love and War - Princeton U. Press, 2015
5. Vaidehi Herbert, Natrinai Kalithogai Purananuru: Translation in English with Meanings - Digital Maxim, 2013
6. Thomas Lehmann & Thomas Malten, A word index for Cankam literature - Institute of Asian Studies, 2007
7. G.W.B. Huntingford, Periplus of the Erythraean Sea- The Hakluyt Society London, 1980
8. C. W. Thamotharam (Pillai), Kalitokai - Paari Nilayam, 1887
9. U. Ve. Swaminatha (Iyer), Puṛaṇāṇūru - Madras Law Journal Press, 1935
10. Avvai Duraisamy, Puṛaṇāṇūru - The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society Tinnevely Ltd., 1960
11. M. Raasamanickanaar, Tamizh Mozhi ilakkiya varalaaRu - Paari Nilayam, 1963
12. Ambedkar B. R, Castes in India: Their Mechanism, Genesis, and Development - Columbia University, 1916
13. Geetha V & Rajadurai SV, Towards a Non-Brahmin Millennium: From Iyothee Thass to Periyar -2001

14. AL Basham, History and Doctrines of the Ajivikas - a Vanished Indian Religion - Motilal Banarsidass, 1981
15. Tho. Paramasivan, Politics of Religions (SamayangaLin Arasiyal) - Vikatan Pirasuram, 2012
16. Robert L. Hardgrave, The Justice Party and Tamil Renaissance -Justice Party Golden Jubilee Souvenir, 1968
17. Nambi Arooran K, Tamil Renaissance & Dravidian Movement - University of Michigan, 1980
18. M.S.S. Pandian, Notes on Transformation of Dravidian Ideology - Social Scientist, 1994
19. A.R. Venkatachalapathy, Dravidian Movement and Saivites - Economic and Political Weekly, 1995
20. Ganganatha Jha, Manusmriti with the Commentary of Medhatithi - Motilal Banarsidass Publishers, 1920
21. Adi Sankaracharya/Vasudeo Mahadeo Apte, Brahma Sutra Bhashya - Popular Book Depot, 1960

About the Author:

Dr. Kannabiran Ravishankar (or KRS) is a Researcher and Adjunct Professor at the Paris University. Prior to moving to Europe, he was an adjunct scholar at Columbia University, New York. He received his doctorate in Comparative Literature at UC Berkeley. He focuses primarily in Comparative Linguistics and his specializations are Classical Tamil Literature, Literary & Grammatical History, History of Humanism & Social Justice, and Science in the Language Corpus. KRS is also a full time Investment Banker by profession.

His publications include: Comparative techniques of Drama in Shakespeare & Ilango, Painting Patterns in ThirukkuRaL Concordance and 15 other research papers, with his main thesis being: 'Comparative Studies of Master Poets: Ilango & Kambar' from a Social Justice standpoint. In addition to Tamil, he is well versed in Sanskrit & Indo-European languages and adept in handling both Devotional & Rational Literature. He has also majored in the Sāma Vēda/ Chāndōgya Upanishad.

KRS has translated into Tamil, NASA's Learning Card Project of the James Webb Space Telescope. He has authored the books: 'aRiyapadaatha ThamizhMozhi' (The Unknown Tamil Language), 'What is Tamil?', 'Tamil or Sanskrit?' and 'Humanism & Dravidian Movement – A Success Story'. ♦

QUEST TO BREAKING THE CASTE BARRIERS IN INDIA AND ACROSS THE WORLD

Dr. Madhvi Potluri,

South Asian Humanist Association (SAHA),
Vancouver, Canada

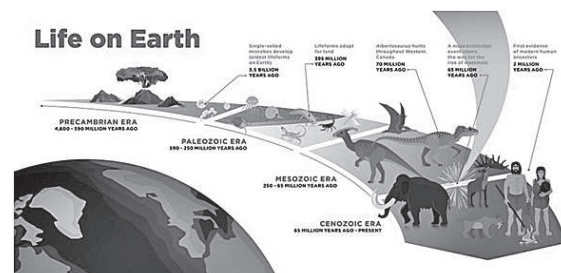
Abstract: *In the 200,000 years of human evolution, most of the growth has taken place only in the last 10,000 years. In theory, all women of today have the same genetic material from one woman – the Mitochondrial Eve, and that should have served as a unifying factor in all humans. But, in India we have divided ourselves in the name of caste and religion.*

The Hindu codebook 'Manusmriti' is the reason for such division. This caste-based segregation of people continues even today, and is a barbaric practice with untouchability still being a part of it. There is still Dalit discrimination in educational institutions in India and other countries like the USA, where there is a significant migration of Indians. No civilized society should be practicing the caste system.

SAHA intends to conduct extensive mtDNA testing of females of our society from different walks of life, belonging to different castes, socio-economic backgrounds and trace their mitochondrial DNA, as far back as possible, to prove that we all share the same genetic material and are the children of the same mother. Caste system is a fake system and to

end the discrimination that it advocates, we will use Genetics & Science in the modern age, to educate our fellow citizens, in the paths as that of Dr. Ambedkar and Periyar.

It is imperative for me to go back to Earth's origin and present some basic evolutionary biology before I start the topic of the caste system. You will understand why as you go forward into the article. While Earth is understood to be 4.543 billion years old, Life started 3.5 billion years ago. From a self-replicating single-celled organism, modern humans have evolved to where we are today, and we continue to do so.

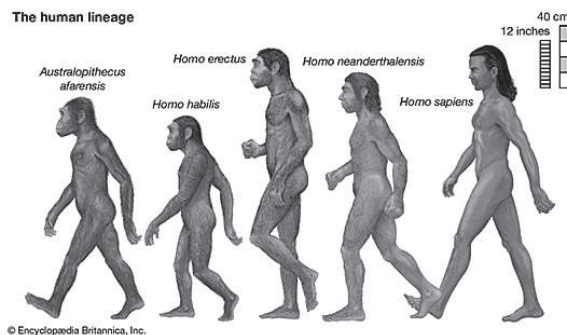
Human evolution is a long process by which human beings developed on Earth from now-extinct primates. In the words of Russell H. Tuttle, Professor of Anthropology, Evolutionary

Biology, History of Science and Medicine at the University of Chicago, *"the exact nature of our evolutionary relationships has been the subject of debate and investigation since the great British naturalist Charles Darwin published his monumental books On the Origin of Species (1859) and The Descent of Man (1871)".*

Contrary to popular belief, Darwin never claimed that "man descended from the apes." You would come across many people who question the theory of evolution based on this misrepresentation of Darwin's words. Today's scientists unanimously agree that both humans and apes had a common ancestor that existed millions of years ago. (This is in theory, and we have not been able to identify that primate yet).

Dr. Tuttle further opines that "The human 'family tree' may be better described as a 'family bush,' within which it is impossible to connect a full chronological series of species, leading to Homo sapiens, that experts can agree upon). The illustration below explains one possible line of evolution of humans agreed upon by today's scientists.

Evolution of Modern Humans

This is one of the most debated issues in evolutionary biology. It is the most debated among the religious and the nonreligious. It is also one of the most studied and sought-after subjects for anthropologists and evolutionary biologists, and (many) other fields of research.

Scientists worldwide are continuing to study this topic, and while we anticipate the possibility of future research changing our current understanding of the origin of human evolution and migration, considering the various proposed theories, I take the liberty of using the most supported model by the majority of scientists till date. As new research emerges, as any responsible scientist would do, I will be open to amending this article in the future.

(I have used several sources as the basis for my article, and you will find the bibliography at the end).

Where did we come from?

While modern humans' exact origin is long debated, I choose to base my arguments on the 'Out of Africa' theory. I am not in support of the 'multi-regional' model proposed by some researchers as the current genomic evidence contradicts it. Please note that there is evidence of 1-3% of 'admixture' (mixing of genomes), which suggests humans' interbreeding in Asia and Europe. This was concluded from the studies conducted on the extinct hominids, Neanderthals and Denisovans.

The 'Out of Africa' is still the most widely accepted model and a testament to Charles Darwin's astuteness in coming up with the idea that human-life started in Africa. It remains the leading theory to date. David Begun, an anthropologist at the University of Toronto and Elmar Heizmann of the Natural history Museum of Stuttgart, suggested that the human-life may have started in Eurasia based on their re-examination of a 7 -9million old fossil found in Greece.

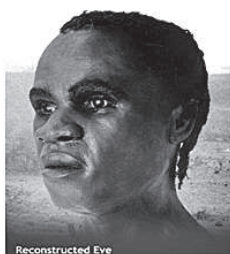
Even if their Eurasia theory gains popularity in the future, the foundation of my argument on the topic I choose to present in this article today should not change, i.e. **All humans have**

originated from one source; hence we are the offspring of the same mother with mild genetic variations that happened over time due to several environmental and genetic factors.

Mitochondrial Eve

In the year 1987, Cann, Stoneking, and Wilson published the results of their worldwide study (most extensive to date) in Nature magazine. Its main point was that "all mitochondrial DNAs stem from one woman" and that she probably lived around 200,000 years ago in Africa. Mitochondrial DNA is only passed down the maternal line and **can be traced back to one woman**.

It doesn't imply that she was the only modern woman alive at that time; rather, it indicates that only her descendants survive to the present day.

Mitochondrial Eve

Her daughters

Their daughters

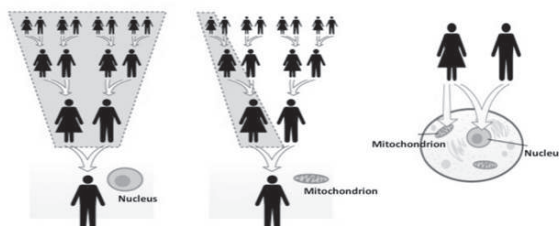
All 21st-century women

As per this theory, all women today share the same genetic material, that of this Mitochondrial Eve (not to be confused with biblical Eve). This extraordinary theory is the basis for SAHA's DNA project.

We only need knowledge of basic biology to understand this. The human cell has many components, two of which are the Nucleus and Mitochondria. Deoxyribonucleic acid, commonly known as DNA, is responsible for carrying the genetic instructions in human beings (and all living things) and, it is present in both these components of the cell. While the nucleus' DNA is known as Nuclear DNA (nDNA), the

one present in the mitochondria is known as mitochondrial DNA (mtDNA). This illustration provides a simple explanation.

I hope this picture has helped you understand how in theory, all women of today have the same

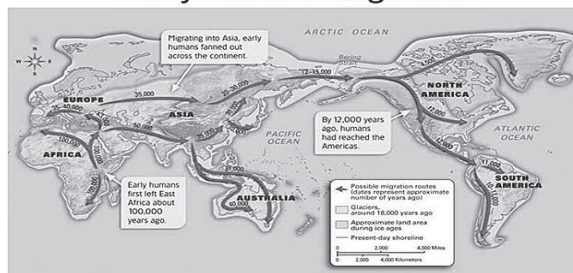

Nuclear DNA is inherited from all ancestors (left panel); Mitochondrial DNA is inherited from a single lineage, maternal (center panel); mitochondria are passed from mother to child only, whereas the genes in the nuclei of your cells come from both parents (right panel). From the University of California Museum of Paleontology's Understanding Evolution (<http://evolution.berkeley.edu>).

genetic material and why we see it as a unifying factor in all humans irrespective of where they are born and how they look?

As per the current understanding, humans originated in East Africa about 100,000 –

Early Human Migration

200,000 years ago and migrated to several parts of the world. The then Africans reached the area we now call India, approximately 60,000 years ago. The migrations happened in several batches at different periods, explaining the genetic variation among us due to mutations caused by several environmental and genetic factors (mistakes when DNA is copied). Despite all the differences, we have retained some common genetic material, which is the basis for this article and SAHA's DNA project.

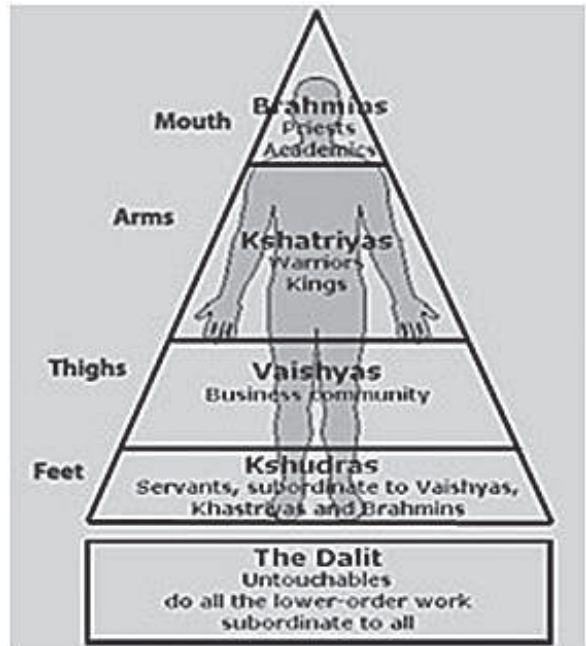
In the 200,000 or more of human history, most of the growth and development we see

today has taken place only in the last 10,000 yrs. We have gained an unbelievable amount of knowledge quickly, and while we did that, we have also divided ourselves in the name of race and religion. 'Manusmriti' is the reason for such division in an ancient religion we now refer to as Hinduism.

Varna/Jāti/Caste Systems in India have been introduced only 2000 – 5000 Years Ago.

people lived, whom they married and what they could do. To this day, only a particular caste of people are employed to do manual scavenging. To this day, young men and women are killed by their families for marrying outside their caste. To this day, many people will not accept food or water from a Dalit. Dalits are not allowed in most temples, and even the president of India was not spared from this humiliating practice. There is Dalit discrimination in educational institutions

One of the theories widely in circulation is that the Hindu god of creation, Brahma, created people from different parts of his body. Outside of this Hindu caste system were the 'achhoots' or the 'untouchables' now referred to as Dalits. It is shocking to know that there are 2000 castes and 25000 sub-castes today and castism is prevalent among all of them.

While many Hindus would argue with you that the caste system was the doing of the British, a brief look into the works of Dr. BR Ambedkar and the likes, we can easily understand that we had had this in practice for centuries before the British arrived in India. Caste dictated where

in India and countries like the USA, where there is a significant migration of Indians. If we look in the newspapers, we will find news of lynching, rape, and murder of Dalits on a daily basis, and it is growing. As per the latest statistics, 10 Dalit women are raped everyday in India and these are only reported cases. This practice has gone on forever, but most are coming to understand the gravity of the situation because of social media. At the same time, some of us continue to deny caste-based oppression exists today.

While Dalit oppression is one aspect, the other is the constant fight of the so-called 'middle-upper' castes for supremacy. These

former 'Shudras' who, with time were able to climb up the social ladder mainly by land possession, have eventually turned oppressors occupying most of the political scene. There are divisions and competition among these castes, with people of each caste trying to prove their uniqueness. There are people claiming that their blood cells have a particular discipline because of their caste or that their birth is blessed by the gods. One caste organization leader went on to say that God must be born in his caste. I came across one person who boasted that Periyar was from his caste. You will come across many ridiculous claims if you pay attention to what is going on in our current society. Some states have it worse than the others, and this practice has expanded to include Christian, Muslim, Sikh, Jain, and other religious communities. In the broad picture of all of us originating and migrating from Africa, it is illogical to let this caste practice continue. Progress is not only in the field of science, medicine, and technology; if, as a society, we do not become progressive in our thinking, we will forever remain a backward country and community.

Is the system legal?

No, it is not. "Independent India's constitution banned discrimination based on caste, and, in an attempt to correct historical injustices and provide a level playing field to the traditionally disadvantaged, the authorities announced quotas in government jobs and educational institutions for scheduled castes and tribes, the lowest in the caste hierarchy, in 1950".(BBC).

Dr. BR Ambedkar, born a Dalit who authored the Indian constitution, was instrumental in implementing the system of reservations for the oppressed classes. He has worked tirelessly for the annihilation of caste, which did not happen in his lifetime.

Manusmriti is widely regarded to be the most important and authoritative book on Hindu law and dating back to at least 1,000 years before Christ, "acknowledges and justifies the caste system as the basis of order and regularity of society." I would not be crossing the line to suggest that specific religious communities are trying to bring it back to its old glory while the fight for the caste system (current modified version) continues.

This caste-based segregation of people today, in its current form, is a barbaric and abhorrent practice with untouchability still being a part of it. No civilized society should be practicing it. It may be unthinkable to some people who have never faced oppression, but it is the reality of millions of oppressed Indians living in India and around the world. It has spread to every country where Indians migrated to and is currently one of the most rapidly progressing social stratification forms.

There are several theories on how these Jathi, Varna or Caste systems have evolved. There is no way to know that without extensive anthropological and genetic studies.

This author does not care about who started, when, or why they began this social stratification system but only about what it is doing to society today. The deep concern is about what it is doing to people, how it divides them, and how it oppresses some.

While many choose to be in denial of the oppression of the Dalits, most of us born in India are aware of the atrocities against Dalits and Adivasis (tribal people). (Instead of acknowledging and doing their bit to help the historically oppressed, quite a few are fighting to end reservations that were introduced only 70 years ago. I urge the readers to think about the rationality behind that argument. Two thousand years of oppression and 70 years of marginal help in the form of reservation. There should be no contest. Well, that

is a topic for another article. Please find the images that show the current statistics of Dalit atrocities at the bottom of this article.

What I propose through this article and what our organization intends to do is to conduct extensive mtDNA testing of females of our society from different walks of life, belonging to different castes, socio-economic backgrounds and trace their mitochondrial DNA as far back as possible to prove that we all share the same genetic material. We want to announce to people on a public platform that we are the children of the same mother.

Is it wishful thinking? Is it going to be too hard to achieve? Will there be resistance from specific caste communities? Yes, most likely, all of these questions have the same answer, YES. We have brilliant scientists in genetics who have previously done some similar work; the difference is that we have better technology available to us today. We will need financial resources to pay to the institutes to conduct the testing. We will need many volunteers to enroll. Even if we succeed in achieving this difficult task, will it bring any change in people? If it does, will it be a lasting one? Those are valid questions, and we won't know the answers until we get there.

One might wonder what makes us even think of attempting this near-impossible task knowing that greats like Dr. Ambedkar and Periyar could not achieve the annihilation of caste in their lifetime? Our audacity comes from our confidence in science, the genetic advancement we have acquired, which was not available to those great activists.

We also hope that the word would reach all science enthusiasts who will directly or indirectly support this venture. I want to acknowledge Dr. Ajay Potluri, who proposed this idea to me while venting my frustration

over the caste system. My colleagues and I at SAHA took over his core idea to become our adventurous project. We await the chance for implementation soon.

Bibliography

- Tierney J. **The search for Adam and Eve: Scientists explore a controversial theory about Man's origins.** *Newsweek* 111 (Jan. 11, 1988): 46-52.
- Stephen Oppenheimer. *The Real Eve: Modern Man's Journey Out of Africa.* Carroll & Graf, New York, NY, 2004.
- Theoretical Population Biology. *Journal* June, 2010
- External links
- **What, if anything, is a Mitochondrial Eve?**, an essay by Krishna Kunchithapadam
- **Are we all descended from a common female ancestor?** by Josh Clark, How Stuff Works, 14 January 2008.
- **"Adam," "Eve," and why they never got married** Blog post by Mike Dunford
- **Mitochondrial Eve and Y-chromosomal Adam diagrams**
- **Y and mtDNA are not Adam and Eve: Part 1** - by Melissa Wilson Sayres, Mathbionerdblog, 6 August 2013.
- **Y and mtDNA are not Adam and Eve: Part 2 - What it means to be the Most Recent Common Ancestor** by Melissa Wilson Sayres, Mathbionerd blog, 8 August 2013.

- **Y and mtDNA are not Adam and Eve: Part 3 - Resolving a discrepancy** by Melissa Wilson Sayres, Mathbionerd blog, 23 August 2013.
- <https://bigthink.com/surprising-science/evolution-europe?rebellitem=1#rebellitem1>
- The Hindu Vatican by **Suresh Chandra Agarwal** (Author)
- <https://sanjaydharia.wordpress.com/2017/08/02/what-is-indias-caste-system/>
- Encyclopedia Brittanica.
- BBC.
- Alamy and Stock Internet Images.

About the Author:

Dr. Madhvi Potluri is a staunch humanist and human rights advocate, and a strong proponent of free speech and free thought. She currently holds the position of Secretary-External relations for South Asian Humanist Association (SAHA). Dr. Madhvi represented SAHA at the Humanists International (formerly IHEU) Annual Congress in 2017. Since its inception, she has participated in many humanist activities catering to the South Asian diaspora. By representing SAHA, she built a strong relationship with the Norwegian Humanist Association and Indian Humanists. Dr. Madhvi is also part of the core founding leadership team of "Science For Society." She has been instrumental in providing expertise and thought leadership to promote and popularize science in the emerging world countries.

BRITISH AND EUROPEAN SANKRITIST SCHOLARS AND THE FOUNDATIONS OF INDIAN CULTURE AND SOCIETY

Prof. Dr. P.Jagadeesan

Abstract: *During the period of British rule in India and especially under the Governorship of Warren Hastings, a new trend emerged among linguistic scholars of England, to study the Oriental languages and their ethnology. These new Orientalist scholars like Sir William Jones, H.H. Wilson, Max Mueller and others used their studies of Sanskrit works to romanticize about the Indian past by glorifying the Aryan civilization as an extension of the Indo-European.*

However, such theories that Sanskrit language was superior, soon became unacceptable to other scholars like Raja Ram Mohan Roy and Sir Henry Maine - both Indian and Western. They were of the view that the efforts spent on Sanskrit studies is of no benefit to the common people, as only Brahmin students were entitled to and educated in it.

Yet, such studies flourished under the British rule only because of their objective to foster a master idea of the dark-skinned savage Indian vs. the fair-skinned civilized European. Even after the discovery of the pre-Vedic, non-Aryan, Indus Valley

Civilization in the 1920s, the Aryan racial theory continued as an extension of Indo-European civilization. Latter-day scholars like Leon Poliakov have questioned such appropriations and have dwelt on the independent achievements of pre-Aryan India and of post-Aryan, Dravidian India.

Warren Hastings became Governor of Bengal in early 1772. As second in council at Madras, he had shown skill, courage, and integrity and such good conduct earned him promotion to Bengal.

Though the consolidation of the company's rule in Bengal looked as his apparent task, but a far greater one was the preservation of British possessions from deadly danger without and bitter schism within. Hence, he found the Company a commercial corporation turned revenue farmer, he left it one of the great powers of Indian sub-continent.

Hastings was guided by the instructions given by the Board of Directors which specifically included that, "We now arm you with full powers to make complete reformation".¹

Warren Hastings's governorship was also significant for other features than those of politics and war. The atmosphere of the Mughal cultural traditions under which he lived for long had kindled oriental interest in him and made him acquire oriental knowledge and he learned Persian, the diplomatic language and Bengali, the local language along with a working knowledge of Urdu and with some Arabic.

Hence, in that line of interest, 'he encouraged Sanskrit studies and patronized William Wilkins in his attempt to translate Bagavat-Gita and encouraged Halhed in his compilation of Hindu law based on a Persian translation from the Sanskrit compiled by ten pundits.²

During this period a new awareness and interest emerged among some linguistic scholars of England on the study of Oriental languages and their wisdom. This attitude had already developed in them with regard to Persia and other middle-eastern countries with whom the contacts of the western nations were already in existence for centuries of time. These western scholars were called themselves as Orientalists.

These Orientalists also had some knowledge about the cultures and wisdom of the Aryan Indian Society through Persian translations of a few Sanskrit works belong to scholars of the Muslim rule of India.

The establishment of the empire in India in the 18th century and the initiatives taken by the government towards a transition of governance of reformation had also thrown open India, one of the oldest land of the human race with all its intellectual and cultural antiquities to the Orientalists.

This new development provided a direct access to the Aryan culture for which they

qualified themselves in Sanskrit and they classify themselves as the New Orientalists.

Sir William Jones, a learned linguist, already a Persian and Arabic Scholar came to join as a judge of the Supreme Court at Calcutta.

Warren Hastings encouraged his interest in Sanskrit and supported the foundation of the Asiatic Society of Bengal in 1784. On the refusal of Warren Hastings to accept the office of the President, Sir William Jones had accepted the office of the President of the Asiatic Society. By his patronage of Oriental learning particularly of the Sanskrit works, Aryan wisdom and art and by his continuance of the traditional methods of administration, Hastings placed himself in the line of the great Indian monarchs.

In his first discourse as president of the Asiatic Society William Jones observed, "It gave me an inexpressible pleasure to find myself in the midst of so noble an amphitheatre which has ever been esteemed the nurse of sciences, the inventress of delightful and useful arts the scene of glorious actions, fertile in the productions of human genius abounding in natural wonders and infinitely diversified in the forms of religion and government, in the laws, manners, customs and languages, as well as in the features and complexions of men"³

Though a group of distinguished European scholar- administrators have contributed for the flourishing of this society, but the most famous among them was Dr. John Wilson a scholar of distinction in Sanskrit and Zend.

He explained the object of the Society's research as the physical aspects and produce of the country, the monuments and records of its history, the intellectual, moral and economic condition of its tribes, its languages in respect of origin, structure and style, its religions in principle and practice and its civil and criminal jurisprudence.⁴

'British Indomania was evolved not born. To persuade this idea, it become necessary to find out evidences and circumstances on which the British enthusiasm for India began in the 1760's shortly after the battle of Plassy and continuing till the early decades of 19th Century. British Indomania was above all a deliberately built-up structure by the scholars of the Asiatic Society of Bengal.

On the acquaintance of the British and European Scholars with Sanskrit of the Indian Aryan a new theory of language arose called the Indo-European language family. This includes, roughly, the Sanskrit and some languages in North India the Sinhala by Sri Lanka, Persian and the European languages.

According to Sir Henry Sumner Maine, Europeans began to study Sanskrit in the eighteenth century and the bases considered for common nationality prior to this were quite different.

In the beginning of the British Indian empire the British wished to have some intimate knowledge about the Indians,

By that they were aiming to know who are the Indians, their place among the nations of the world and how they are related to the British. These enquiries that had belonged to the realm of universal history which is based on ethnology.

Hence, 'a new Orientalism came into being that was centered on India and, for few decades the production of it was practically a monopoly of the scholars of British-Indian Calcutta before it was established in Europe.⁵

Consequently India, increasingly, became a source for British ethnological discourse and Britain became the centre for its debates.

The new ethnology was guided by the groupings of languages. Hence, it was race that appeared, increasingly, to be the object of the ethnology of Indo-Europeans: "For the new theory of language has unquestionably produced a new theory of Race" (Maine 1875:9) The people who were the first speakers of languages of the Indo-European language family had long since come to be called, by a name taken from Sanskrit Arya (arya) or Aryan"⁶

'This Indo-European or Aryan Concept with certain formal properties of its own have been more or less stable from its inception in the eighteenth century'.

Hence "the invention of the modern concept of the Aryan" dates back to the nineteenth century and is part of what Nancy Stepan refers to as 'Race in Science', which was so central to European perceptions of the human population and of the cultures of others. References to the arya in the Iranian Avesta and the Indian Vedas surfaced through comparative philology and provided a ready label.

Trautmann argues that British Sanskritists supplied the theoretical structures which dominated and directed the construction of the ethnologies of India" Thus two types of Orientalism need to be problematized and investigated: the knowledge produced by European scholars and the European representation of the Orient.⁷

The new Orientalist scholars like Sir William Jones, Henry Colebrooke, H.H. Wilson and others used their studies of Sanskrit works and development of knowledge about India (The Aryavarta) to romanticize the Indian past by glorifying the Aryan civilization along with their cultural wisdom and social institutions with excitement and admiration.

"The European perception of India was also colored by the empathy of Max Muller for Vedic Sanskrit, culture, but more importantly, by his contribution to the creations of the notion of an Aryan race as drawn from Sanskrit texts.

The Rig Veda was always utilized and elaborately depended on by these scholars to find support for their theory of the racial interpretation of Indian civilization.

"The origins of Indian history were said to lie in the conquest of the dasas by the arya, who thus introduced their 'superior' language, Sanskrit, and its accompanying culture and came to dominate Indian history in their diffusion across the subcontinent.⁸

But the days were not too far for this theory that Sanskrit was the superior and richest language became not acceptable to many scholars of Indian and foreign.

A letter which Raja Rammohan Roy wrote in December, 1823, and was forwarded to Lord Amherst, the Governor-General through R. Heber, Lord Bishop of Calcutta. It contains a strong protest against the Government proposal to establish a Sanskrit school under Hindu Pandits. Rammohan exposes the uselessness of such an institution in the following words:

"This seminary (similar in character to those which existed in Europe before the time of Lord Bacon) can only be expected to lead the minds of the youth with grammatical niceties and metaphysical distinctions of little or no practical use to the possessors or to society. The pupils will there acquire what was known two thousand years ago with the addition of vain and empty subtleties since then produced by speculative men.

He points out at length how the young students of this seminary would merely waste a dozen years of the most valuable period of

their lives by acquiring the niceties of Sanskrit grammar, speculative philosophy of Vedanta, obsolete interpretations of Vedic passage in Mimamsa, and the subtleties of the Nyaya Sastra.

If it had been intended to keep the British nation in ignorance of real knowledge, the Baconian philosophy would not have been allowed to displace the system of the schoolmen which was the best calculated to perpetuate ignorance. In the same manner the Sanskrit system of education would be the best calculated to keep this country in darkness.

In this letter the Raja gave a very forceful expression to the view which was held by a large number of Indian and Europeans both before and after him.

The amount spent on Sanskrit College or School is of no benefit to the people in general, for only Brahman students are admitted there. Besides, institutions for teaching Sanskrit were never wanting in this country, and Sanskrit education would not have suffered much even if Government had not extended its patronage to it. It is further to be remembered that Sanskrit learning only enable a man to prescribe Sastric rules, and serves no other useful purpose.⁹

But the Orientalists, specifically called the Hindu Aryans were identified basically with their exclusive use of the Sanskrit language and its culture. Hence it was from India that the language and their culture spread to the West Asia subsequently to Europe.

Sir Henry Maine in his Rede lecture on (1875) on "the effects of observation of India upon European thought" he spoke on the disinterestedness of the Britons (of late nineteenth century) on Indian subjects while at the sametime the European enthusiasm on that of India became raged.

The raging enthusiasm of European perhaps might be the affirmative impact on the Max Muller`s definition of the Aryan theory and its racial connection with the Europeans.

The modern concept of the Aryan was invented in the Nineteenth Century. This was derived from the `race in Science` theory of Nancy Stephan which was so central to European perceptions of the human population and of the cultures of others.....` Reference to the Arya in the Iranian Zend-Avesta and the Vedas of the north India derived from comparative philology that provided the ready brand name.

According to Trautmann it is the British Sanskrit scholars who provided the theoretical structures which dominated and directed the construction of the ethnologies of India.

The British and European encounter with Indian sub continent takes on to a scene in which orphans separated at a tender age are reunited many years after- the story as family reunion.

The genus of love which the many species include not only erotic love but also such forms of human solidarity as familial love-including the mechanical solidarity of brothers in a segmentary lineage.

Accordingly, at the outset on the relation of Britain and India the probe was made on the basis of this Aryan story. To use the phrase of Max Muller, `we are long lost kin, we are Aryan brethren`.

In the British Orientalist point of view, the Aryan theory of India has always been an identity of kinship among the two nations.

The sustenance of the Aryan theory of Orientalists and the consequent discussions tend to find out the necessary ways to bound the Indians with the British rule based on some

form of love, whether of solidarity of `firm attachment, loyalty of friendship`.

In 1875, when Britain was at the height of its power in India, Sir Henry Maine addressed the question of the effects of India as object of study upon European thought in the Rede Lecture delivered at the University of Cambridge.

"For the new theory of language has unquestionably produced a new theory of Race.... There seems to me no doubt that modern philology has suggested a grouping of peoples quite unlike anything that had been thought of before. If you examine the bases proposed for common nationality before the new knowledge growing out of the study of Sanskrit had been popularized in Europe, you will find them extremely unlike those which are now advocated and even passionately advocated in parts of the Continent.... That peoples not necessarily understanding one another's tongue should be grouped together politically on the ground of linguistic affinities assumed to prove community of descent, is quite a new idea." (Sir Henry Sumner Maine, `The effects of observation of India on modern European thought`)

Victorian Britons who were in the process of creating a "science of man" that concerned the respective claims of language and physique. By century's end a deep and lasting consensus was reached respecting India, which was called the racial theory of Indian civilization: that India's civilization was produced by the clash and subsequent mixture of light-skinned civilizing invaders (the Aryans) and dark-skinned barbarian, aborigines (often identified as Dravidians). The racial theory of Indian civilization persists to this day. But it is the crabgrass of Indian history.

The History Faculty Library, in the Old Indian Institute Building at Oxford, there is a foundation

stone with Sanskrit verses inscribed in modern Nagari script at the entryway.¹¹

"This building, dedicated to Eastern sciences, was founded for the use of Aryas (Indians and Englishmen) by excellent and benevolent men desirous of encouraging knowledge. The High-minded Heir-Apparent, named Albert Edward, Son of the Empress of India, himself performed the act of inauguration. The ceremony of laying the Memorial Stone took place on Wednesday, the tenth lunar day of the dark half of the month of Vaisakha in the Samvat year 1939 (=Wednesday, May 2, 1883). By the favor of God may the learning and literature of India be ever held in honour; and may the mutual friendship of India and England constantly increase!"

To note, the building is "for the use of Aryas" (aryopayogini), and the Official translation instructs us that this is to be taken in an inclusive sense, to mean both Indians and Englishmen.¹²

Although the word Arya is a Sanskrit on the construct in question is unmistakably European and by no means native to Sanskrit. It comes from the European study of Sanskrit in the eighteenth and nineteenth centuries discovery that Sanskrit was very similar to ancient Greek and Latin and more distantly to the modern languages of Europe led to the unexpected groupings of languages and people to which Sir Henry Maine alludes.

The passage quoted with its official sanctioned translation "for the use of Aryas (Indians and Englishmen) the word Arya is here intentionally used on the basis of newly developed ethnological theories as the Aryans belong to the Indo-European race.

Secondly the last line of the aryavarta which is anciently referred to North India but in this with the meaning of India as a whole.

Hence, in the early Colonial period the British and the European Scholars had shown an enormous enthusiasm to magnify everything that was Indian, because of its aspects of novelty-mythical and mystical apparently because they were carried away by their racial and linguistic identities of Aryan and Sanskrit.

In the early 19th century, the name for the language family and its people were divided into four main groups based on the Bible narrative of Noah and his three sons, Shem, Ham, and Japhet.

This notion and the problematic place of India in it appears to have a very long genealogy, extending back to Islamic writers of an early period, for whom Indians were a source of wisdom and science as well as black descendents of Ham. For example, Said ibn Ahmad Andalusí, in his eleventh century ethnology (1065:11), says that the Indians were the first nation to have cultivated the science, and that although black, Allah ranked them above many white and brown peoples. The opposition of the negritude to science doubtless has to do with the darkening face of slavery in the international slave trade, both European and Middle Eastern, as elucidated in a masterly article by William McKee Evans (1980) ('From the land of Canaan to the land of Guinea; the strange odyssey of the 'Sons of Ham'.')¹³

During, particularly after the mid of nineteenth century, "In British eyes India presented the spectacle of a dark-skinned people who were evidently civilized and as such it constituted the central problem for Victorian anthropology, whose project it was to achieve classifications of human variety consistent with the master idea of the opposition of the dark-skinned savage and the fair-skinned civilized European"¹⁴

To this project India was an enigma and the intensity of the enigma deepened in the course of the nineteenth century, bursting into scholarly warfare over the competing claims of language and complexion as the foundation of ethnological classification.

‘However the Aryans of the Vedas, just like other Aryans outside India fought each other as regularly as they battle with non-Aryans. So, it is reasonable to conclude that some of the people who spoke Aryan tongues called themselves Aryans.’¹⁵

Aryan was to be taken as linguistic term with no reference to ethnic unity.

For all that there actually were people in antiquity who called themselves Aryan and were called Aryans by others.

The notion of barbarous India to which Aryan civilization descended has been largely widespread, and the number of books which tell us of southern Indian civilization is not as large as one might wish.

Elliot Smith argues to give more importance to maritime contact between Egypt and India in estimating some what more highly the importance of the possible backward conveyance of culture elements from India westwards and the independent achievements of pre-Aryan India and of post-Aryan Dravidian India.¹⁶

‘The word ‘Aryan’ is legitimate enough provided the definite meaning is attached to it as a name for the invaders from the northwest who introduced the Sanskrit language into India. It is illegitimate if used to imply the theory popularized by Max Muller that an ancient “Aryan” race of men, superior to the other races, spread from the original “Aryan home” **somewhere** in Europe or Asia over India, Persia and Europe displacing the previous occupants

all regarded an inferior mentally, physically and culturally and bequeathing to their descendants the various languages of the Indo-Germanic family’.¹⁷

Even after the discovery of the pre-vedic Indus civilization in the 1920s, the centrality of the Aryan racial theory continued. The people of the Indus civilization were either regarded as non-Aryans conquered by the Aryans or else attempts were made and are being made even vigorously today, to describe the Indus civilization as Aryan.¹⁸ But the paradox is that again it is not by any professional historians, but by the racialists of Aryan group.

For us, of the twentieth century, the name Aryan has different, far more sinister connotations, associated forever with the Nazi atrocities of the recent past, it continues in the present through racial hate groups who use it to evoke the full force of the racist idea: mental differences among races that are original and unchangeable: the superiority of whites; the preservation of the racial purity of whites by separation from Jews, blacks, Asians, and others. Through these associations the name Aryan joins the memory of deeds that have defined for us the farthest extreme of human evil.

The discovery of Sanskrit’s relation to the languages of Europe and through it the creation of historical linguistics, it is hardly surprising therefore that the use of “Aryan,” so popular up to World War II, is now poison for linguists and has given way completely to Indo-European.¹⁹

The Aryan concept is the central idea of twentieth-century fascisms, and the fact that it was developed by scholars raises the question of the role scholars have played in preparing the way for these appropriations. Ethnological ideas belong inescapably to the realm of moral

reasoning, and their misuses are properly subject to moral evaluation. The need to combat the appropriations of science by Nazis, segregationists and hate groups has led to the writing of a number of books exploring ways in which linguists and ethnologists have provided the materials for such appropriations and in some cases participated willingly in them.²⁰

"Leon Poliakov's *The Aryan Myth* (1974)` is very good treatment of the Aryan concept and anti-semitism, written from a depth-psychology viewpoint. Martin Bernal's ambitious `*Black Athena* (1987` ; (to comprise four volumes) touches this issue, in that the author makes the case that anti-semitism was the primary reason European scholars of the nineteenth century abandoned the idea of Egyptian origins of Greek civilization in favor of the newly discovered Indo-European connection..... However, as we shall see, India and Egypt were not opposed but intertwined in the beginnings of the Indo-European idea, and remained so until the non-Indo-European character of the Coptic language of Egypt became clear and the hieroglyphics were deciphered. If anything, nineteenth-century European and Euroamerican discussion of Egypt, so far from driving a wedge between the ancient Egyptians and the Greeks, tended rather to make the Egyptians white, uniting them with the Greeks and driving a wedge between them and black Africans. This is especially so in the `*Types of mankind*` of J.C Nott and George R. Gliddon (1854).²¹

Bibliography:

1. SPEAR PERCIVAL, *The Oxford History of Modern India*, 1978, P.58
2. Ibid, P.69
3. DATTA.K.K. *Social History of Modern*

India, P.205

4. Ibid; P.208
5. TRAUTMANN, R.THOMAS, *Aryans and British India*, 1997, P.3
6. Ibid, P.2
7. THAPAR ROMILA (Forward) *ibid*,
8. Ibid,(Forwarded by THAPAR ROMILA) P.XI, XVI
9. Ibid; P.XII
10. MAJUMDAR,R.C, *British paramountcy and Indian renaissance*, B.V.B. 2007, P.35
11. TRAUTMANN *ibid*, P.1
12. *ibid*, P.4
13. *ibid*, P.5
14. *ibid*, P.3
15. *ibid*, P.3
16. KOSAMBI.D.D; *The culture and civilization of Ancient India in Historical Outline*, 2007, P.73,74,75.
17. SLATER GILBERT, *The Dravidian Element in Indian culture*, 1987, P.6.
18. Ibid; P.7
19. THAPAR ROMILA, *ibid*;
20. TRAUTMANN,P14
21. Ibid,
22. Ibid,15

About the Author:

Dr. Jagadeesan is the former Vice-Chancellor of Bharathidasan University, and also the former Head of the Department of History in the University of Madras.

He also held the post of distinguished member of the State Planning Commission for Education and Social Justice in the Government of Tamilnadu. He has served on various committees of the Central and State Governments and the Madras High Court, including the High-Level Committee on the Sethusamudram Shipping Canal Project.

Dr. Jagadeesan is a Senior Research Fellow at the Indian Council of Historical Research. His specializations are: Indian Society and Culture - Ancient and Modern, Social Institutions, Nationalism and Sub-nationalism, Education and its Relevance for Social Change, and the Rediscovery of South India. He was bestowed the prestigious award of 'Distinguished and Eminent Historian of Tamilnadu' by the Tamilnadu History Congress at its 21st Annual Conference. He has published 12 books and 82 papers thus far. He also served as the Editor for the Proceedings of South Indian History Congress and the Bulletin of Asia-Pacific Studies at the Osaka University of Foreign Studies, Japan. ◆

தமிழ்நாடும் - தந்தை பெரியாரும்

பேரா. முனைவர். **ப.காளிமுத்து**, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.

கட்டுரைச்சுருக்கம்:

'தமிழ்நாடு' என்ற ஒற்றைத் தலைமையின் பெயரால், தமிழகமும் தமிழர்களும் வரலாற்றில் ஒன்றுபட்டிருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிட்டவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, தமிழகத்திற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டப்படும் வரையில் நடந்த நிகழ்வுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. 1918இல் வெளியிடப்பட்ட மாண்டேகு செம்சுபோர்டு குழு அறிக்கையில் தொடங்கி, தமிழ்நாடு எத்தகையது, அதன் எல்லைப்பரப்பு என்ன, போன்றனவெல்லாம் பெரியார் அன்றே வரையறை செய்ததை நோக்கி, 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியை, மக்கள் உள்ளங்களில் வேரூன்ற வைத்தவர் தந்தை பெரியார் என்பதனை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

தமிழ்நாடு எனும் பெயர் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளதா என வினா எழுப்பி, சிலப்பதிகாரத்தில் 'தமிழ்நாடு' எனும் சொல்லாட்சியை இக்கட்டுரை பதிவு செய்கிறது. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கியங்களில் 'தமிழ்நாடு' எனும் சொல்லாட்சியை இக்கட்டுரை தேடுகின்றது.

பெரியார் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்நாடு என்ற சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தியதையும், அவர் முன்வைத்த 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்னும் முழுக்கத்தையும், அக்கோரிக்கைக்குப் பெரியார்

முன்வைத்த காரணங்களையும் 'குடிஅரசு' இதழாவணங்கள் மூலமாக வகைப்படுத்துகிறது. 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' எனும் முழுக்கத்தை எதிர்த்தவர்களை அடையாளம் காட்டும் இக்கட்டுரை, தமிழ்நாட்டிற்குச் 'சென்னை நாடு' என்று பெயர்வைக்க முயற்சி நடந்ததையும், அதனைப் பெரியார் கடுமையாக எதிர்த்ததையும் பதிவு செய்கிறது. தமிழ்நாடு எனும் பெயர் மாற்றத்திற்காக அறிஞர் அண்ணா, பூபேஷ் குப்தா போன்றவர்கள் இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் பதிவு செய்த கருத்துக்களையும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது. சங்கரலிங்கனார் உயிர்த் தியாகம் போன்ற வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கொண்டு, காமராசர் காலத்தில் தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம் நிகழாதது ஏன், என வினவி விடைதேடுகிறது. அண்ணா தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றவுடன் நடைபெற்ற 'தமிழ்நாடு' பெயர்மாற்ற நிகழ்வை ஆய்வு செய்து, முடிவுகளைத் தொகுத்து வழங்குகின்றது.

தமிழ்நாடு என்ற ஒற்றைத் தலைமையின் பெயரால் தமிழகமும் தமிழர்களும் வரலாற்றில் ஒன்று பட்டிருந்தமைக்கான சான்றுகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையில் தமிழகத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டப் பெறும் வரையில் நடந்த நிகழ்வுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

இந்தியப் பெருநிலப்பரப்பை ஆங்கிலேயர்கள் கையகப்படுத்தி ஆண்ட காலத்தில் அவர்தம்

ஆட்சி முறைச் செயல்பாடுகளுக்கு ஏதுவாகச் சில பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்ய விரும்பினர். காலப் போக்கில் இப்பிரிவினைகள் பயன் தரவில்லை என்பதை அவர்கள் உணரத் தொடங்கினர்.

இந்திய நிலப்பரப்பின் அரசியல் சூழலில் 1918ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'மாண்டேகு - செம்சுஃபோர்டு' அறிக்கை, மொழிகளின் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்துகிறது. செயற்கையானதும் அரசின் செயல்பாடுகளுக்கு ஏதுவாகஇல்லாததுமாகியதன்மைகளைக்கொண்ட - அப்போதிருந்த மாநிலப் பிரிவினைகளைப் பற்றி அந்த அறிக்கை ஆராய்கிறது; மாண்டேகு செம்சுஃபோர்டு அறிக்கையின் பரிந்துரைகள் நன்முறையில் வலிமையாகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு இந்திய மாநிலங்கள் மொழி அடிப்படையிலோ, இன அடிப்படையிலோ இந்திய அரசின் மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்த அறிக்கை பரிந்துரைத்தது!

மாண்டேகு-செம்சுஃபோர்டு குழுவின் பரிந்துரைகள் நடைமுறைக்கு வரும் நேரத்தில் இந்திய - தேசிய காங்கிரசு கட்சியும் மொழி அடிப்படையில் தன் கட்சியைப் பிரிக்க முடிவு செய்தது. அதன்படி காங்கிரசு கட்சி ஒரே இனவகையைச் சேர்ந்த 21 மாநிலக் கிளைகளை உள்ளடக்கியகட்சியாகமாற்றி அமைக்கப்பட்டது. சென்னை மாநிலக் காங்கிரசு கமிட்டி (Madras Presidency) நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டு மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. அதன்படி ஆந்திர காங்கிரசு கமிட்டி, கர்நாடக காங்கிரசு கமிட்டி, கேரள காங்கிரசு கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரசு கமிட்டி என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இதனால் காங்கிரசுக் கட்சிதான் முதன்முதலில் 'தமிழ்நாடு' (Tamilnad) என்று மொழியின் பெயரால் தன் அரசியல் அமைப்பிற்குப் பெயர் கொடுத்தது என்று ஆய்வாளர் கருதுவர்.¹ காங்கிரசார் தமிழ்நாட்டின் மீதும் தமிழ்மொழியின் மீதும் கொண்ட பற்றின் காரணமாக அவர்கள் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ளவில்லை. கர்நாடகம், ஆந்திரம், கேரளம் எனத் தென்னகக் காங்கிரசுக் கட்சி பிரித்து அமைக்கப்பட்ட நிலையில் தனித்து விடப்பட்டு வேறு வழியில்லாமற் போனதால்,

'தமிழ்நாடு காங்கிரசு கமிட்டி' என்ற பெயர், தானே வந்து அவர்கள் மீது வலிய விழுந்தது. மேலும் அப்போது காங்கிரசில் பார்ப்பனர் ஆதிக்கமே மேலோங்கி இருந்தது என்பதனால் அவர்கள் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கு ஒருபோதும் ஒப்புக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். 1967இல் தி.மு.கழகம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி 1967 ஜூலை 18ஆம் நாள் அறிஞர் அண்ணா 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் சூட்டும் வரை² 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரைக் காங்கிரசார் எதிர்த்தே வந்திருக்கிறார்கள்.

'தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி' என்று காங்கிரசார் கூறும்போதெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்பதை எந்திர மயமாகவே - உணர்ச்சியற்ற சொல்லாக ஒரு வெற்றொலியைப் போல அதனை உச்சரித்தார்கள். ஆனால், அறிஞர் அண்ணாவும் தந்தை பெரியாரும் 'தமிழ்நாடு' என்பதனை ஓர் உயிரோட்டமுள்ள சொல்லாக - உணர்ச்சி மிகுந்த சொல்லாட்சியாக மாற்றி அதற்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டினார்கள். 'தென்திசையைப் பார்க்கின்றேன் என் சிந்தையெலாம் தோள்களெலாம் பூரிக்குதடா'³ என்ற புரட்சிக்கவிஞரின் கவிதையைப் படிக்கும்போது ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சி அது!

தமதுநாடு எது? தமது மொழி, இனம் எது? என்று தெரியாமல் கல்லாமையிலும் அறியாமையிலும் மூழ்கிக் கிடந்த மக்களைத் 'தமிழ்நாடு' என்ற இந்த ஒற்றைச் சொல்லால் உயிர்த்தெழுச் செய்ய முடியும் என்று பெரியார் உறுதியாக நம்பினார். அதனால் வாய்ப்பு நேரும் போதெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியை மக்கள் உள்ளங்களில் ஆழமாக வேரூன்ற வைத்தார். அவர் ஊன்றிய அந்த உணர்ச்சி முளைத்துச் செழித்து வளர்ந்து அவர் காலத்திலேயே பயன் தந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார் பெரியார்.

சற்றேறக்குறைய முந்நாறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு, 'சென்னை ராஜ்ஜியம்' என்ற பெயரைச் சுமந்து கொண்டிருந்தது. இதனை மாற்றக் கருதிய பெரியார், முதலில் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை மக்கள் வழக்காற்றில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விரும்பினார்.⁴ அதற்காக வாய்ப்பு நேர்ந்த போதெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியைத் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்தினார்.

1916ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20ஆம் நாள் டாக்டர் நடேசனாரும் டாக்டர் டி.எம்.நாயரும் சர்.பிட்டி தியாகராயரும் இணைந்து தென்னிந்தியர் நல உரிமைச் சங்கம் (South Indian Liberal Federation) என்ற அரசியல் அமைப்பைத் தொடங்கினார்கள். பின்னர் இந்த அமைப்பு அவர்கள் தொடங்கி நடத்திய 'Justice' என்ற இதழின் பெயரால் நீதிக்கட்சி என அழைக்கப்படலாயிற்று. தென்னிந்தியர் நல உரிமைச் சங்கம் (SILF), 1917 ஆண்டில் என்பக்தவத்சலம் பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'திராவிடன்' என்னும் தமிழ் நாளிதழைத் தொடங்கியது.⁵ இந்த இதழின் பத்தாவது ஆண்டில், விற்பனை சரிந்து இதழ் நின்றுவிடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இதனை அறிந்த பெரியார் பெரிதும் வருந்திப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:-

"தமிழ்நாடு என்பதாக 10 ஜில்லாக்கள் கொண்ட ஒரு நாடு, தமிழ் மக்கள் அதாவது பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்பதாக 2 கோடி மக்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகம், தங்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் சுயமரியாதைக்கும் விடுதலைக்கும் என்பதாக ஏற்பட்ட ஒரு தமிழ் தினசரி பத்திரிகையை நடத்த முடியாமல் விட்டு விடுவதென்றால் நமது சமூகத்தின் தாழ்ந்த நிலையைக் காட்ட இதைவிட வேறு ஆதாரம் வேண்டியதில்லையென்றே சொல்லுவோம்."⁶

தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் சுயமரியாதைக்கும் விடுதலைக்கும் பாடுபட்ட 'திராவிடன்' என்று நீதிக்கட்சியின் இதழைப் பற்றிப் பெரியார் குறிப்பிடுவதை இங்கு நாம் உற்று நோக்க வேண்டும். 'திராவிடன்' இதழ் ஆற்றி வந்த அரும்பணியைக் குறிப்பிட்டு, அவ்விதழ் தொடர்ந்து வெளிவருவதற்குத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் துணை நிற்க வேண்டும் என்று பெரியார் உளமார விரும்பி வேண்டுகிறார்.

தமிழ்நாடு எத்தகையது? (அப்போது) அது பத்து மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. மக்கள் தொகையோ இரண்டு கோடிப் பேர்! அதுவும் பார்ப்பனரல்லாத மக்களாக இரண்டு கோடிப் பேர் வாழ்கிறார்கள்! என்று எல்லை வரையறை செய்து தமிழ்நாட்டைப் பற்றிய ஓர் உருக்காட்சியை நம் உள்ளத்தில்

தோற்றுவிக்கிறார் பெரியார். ஏனென்றால் மக்கள் நெஞ்சில் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்பது பெரியாரின் உள்ளார்ந்த விருப்பமாகும்.

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக - ஏன் அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் கூட, 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியைத் தமிழ் மக்கள் கேட்டிலர். கி.மு.பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் முதல் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில்கூட, 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லைக் காணமுடியவில்லை. தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்தில் பனம்பாரனார் தொல்காப்பியரை அறிமுகம் செய்யும் இடத்தில்,

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து
வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தோடு
முந்து நூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத்தோனே..."⁷

என்று குறிப்பிடுகிறார். தமிழகத்தின் எல்லைகளை 'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறும் நல்உலகம்' என்று வரையறை செய்யும் பனம்பாரனார், தமிழ் நாட்டின் பெயரைச் 'செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலம்' என்றே சுட்டுகிறார். இங்கும் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் இல்லை. 'தமிழ்கூறும் நல்உலகம்' என்ற தொடரையும் பனம்பாரனார் இங்கே பயன்படுத்துவதைக் காலாலாம்.

பிறிதோரிடத்தில் தமிழ் இலக்கிய வகைமை பற்றிக் கூறவந்த தொல்காப்பியர்,

"வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்"⁸

என்று தமிழ்நாட்டிற்குரிய எல்லைகளைச் சுட்டுகிறார். மேலும் தமிழ் அரசர்களின் அடையாளப் பூக்களைக் குறிக்குமிடத்திலும்,

போந்தை வேம்பே ஆர்எனவருஉம் மாபெருந் தானையர் மலைந்தபூவும்⁹

என்று தொல்காப்பியர் கூறிச் செல்வதைக் காண்கிறோம். இங்கெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெறாமையைக் காண்கிறோம்.

தொல்காப்பியருக்குப் பின் தோன்றிய சங்க இலக்கியங்களிலும் 'தமிழ்நாட்டை'க் காண முடியவில்லை. கருவூர்க் கதப் பிள்ளைச் சாத்தனார் பாடிய புறப்பாடலில்,

கைவல் ஈகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பில் தமிழகம் கேட்ப என்றும்,

பதிற்றுப்பத்தில் இமயவரம்பன்
நெடுஞ்சேரலாதனை ஆசிரியர் குமட்டுர்க்
கண்ணனார் இரண்டாம் பத்தின் பதிகத்தில்,

"அமைவரல் அருவி இமையம் விற்பாறித்து
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்க" ¹¹

என்றும் 'தமிழகம்' என்ற பெயரே தமிழ்நாட்டைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் எல்லை 'இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம்' என்ற தொடரில் சுட்டப்படுகிறது.

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் சிலப்பதிகாரத்தில் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சி இடம்பெறுவதைக் காண்கிறோம்.

"வட வாரியர் படை கடந்து
தென்தமிழ்நாடு ஒருங்கு காண்" ¹² என்றும்,

"இமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கிய
இது நீ கருதினை ஆயின்..." ¹³ என்றும்,

"தென்தமிழ் நாடாளும் வேந்தர்
செருவேட்டுப் புகன்றெழுந்து
மின்தவழும் இமய நெற்றியில்
விளங்கு வில் புலி கயல் பொறித்த நாள்..." ¹⁴

என்றும் சிலப்பதிகாரத்தில் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சி பல இடங்களில் பயின்றுவரக்காண்கிறோம்.

இடைக்காலத்தில் சில நூல்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்ற போதிலும் மக்கள் வழக்காற்றில் இதனைக் காண இயலவில்லை. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தமிழ் மன்னர்கள் வீழ்ச்சியடைந்தனர். வேதியர் சூழ்ச்சியால் வேள்விகள் செய்து அரசின் கருவூலத்தைக் கரைத்தார்கள். புனல் பரந்து பொன் கொழித்த நிலங்கள், பூணூல்களுக்குப் பரிசளிக்கப்பட்டன. வரலாறு மாறிப் பேயிற்று. ஆரிய மொழியான சமற்கிருதம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. மக்கள் வழக்காற்றில் மட்டுமே தமிழ் இருந்தது. தமிழகம் என்றோ தமிழ்மொழி தாய்மொழி என்றோ எந்த உணர்வும் இல்லாமல் தமிழ் மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்வுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலை இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது.

தம் (சுய) நினைவின்றி வாழ்ந்த மக்களுக்கு அவர்தம் இனப் பெயரை எடுத்துச் சொல்லி, தாய்மொழி உணர்ச்சியூட்டி, 'தாய்நாடு தமிழ்நாடு' என்று ஊர்தோறும் முழங்கி மக்கள் நெஞ்சில் தமிழ்நாட்டைப் பதியவைத்த பெருமை பெரியாரையே சாரும். மக்கள் மொழியில், எளிய நடையில் அவர் பேசியமையால் அவர்தம் கருத்துக்கள் மக்கள் நெஞ்சில் ஆழப் பதிந்தன.

20.3.1927ஆம் நாளிட்ட 'குடிஅரசு' ஏட்டில் வெளியான பெரியாரின் சொற்பொழிவிலும், 10.04.1927ஆம் நாளிட்ட 'குடிஅரசு' இதழிலும் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியைத் தொடர்ந்து பெரியார் பயன்படுத்துகிறார். தமிழ்நாடு என்பதைப் பற்றி எவரும் சிந்திக்காத காலத்தில் பெரியார் தொலைநோக்குப் பார்வையோடு இந்தச் சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தியுள்ளமையை நாம் உற்று நோக்க வேண்டும்.¹⁵ 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியைக் கேட்டதும் மக்களிடையே ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்படுவதைப் பெரியாரும் அவர் உருவாக்கிய தலைவர்களும் உணர்ந்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

டாக்டர் வரதராசலு நாயுடு பெரியாரின் மிக நெருங்கிய நண்பர். 17.4.1927இல் 'தமிழ்நாடு' எனும் பெயரில் தாளிகை ஒன்றை நாயுடு தொடங்கினார்.

'தமிழ்நாடு' எனும் இப்பெயர் பெரியாரின் தாக்குரவால் வைக்கப்பட்ட பெயர் என்பது வெளிப்படையாகும்.

1936ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் நீதிக்கட்சி தோல்வி அடைந்தது. காங்கிரசுக் கட்சி வெற்றி பெற்றது. அக் கட்சி பார்ப்பனர்களின் கோட்டையாக விளங்கியது. இதனால் அரசு அதிகாரத்தைப் பார்ப்பனர்கள் கைப்பற்றி விடுவார்கள்; ஆரியம் அரியணை ஏறிவிடும் என்று பார்ப்பனரல்லாத மக்களின் தலைவர்கள் கருதினார்கள். அவர்கள் கருதியதைப் போலவே இராஜகோபால் ஆச்சாரியார் தலைமையில் காங்கிரசுக் கட்சி ஆட்சி அமைத்தது. ஆச்சாரியார் பள்ளிகளில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கித் தமிழ் மக்களைப் போராட வைத்துவிட்டார்.

இந்தி ஆரிய மொழி என்றும், அதைக் கட்டாயமாக்கித் திணிக்க நினைப்பது - ஆரியப் பண்பாட்டை - பார்ப்பனப் பண்பாட்டைத் தமிழ் மக்களின் மீது திணிக்கும் முயற்சி என்றும், இதனால் தமிழ் மொழியும் தமிழ்ப் பண்பாடும் சிதைவுறும் என்றும் பெரியார் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். மேலும் தமிழர்களின் உரிமைகள் அனைத்தும் பறிபோய்விடும் என்றும் பெரியார் கருதினார்.

1937ஆம் ஆண்டு வரை காங்கிரசில் இருந்த நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் இந்தி எதிர்ப்பில் பெரியாரோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். "இந்தி, தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குக் கேடு விளைவிக்கும்; இந்தி ஆதிக்கத்திலிருந்து நாம் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் தமிழ் மக்களுக்காகத் 'தனி மாநிலம் - தமிழ் மாநிலம்' என ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நாவலர் குரல் கொடுத்தார்." ¹⁶

ஆனால், பெரியார் தமிழ்நாட்டின் விடுதலையை முன்வைத்தார். இந்தியைக் கட்டாயமாகத் திணிப்பது என்பது மறைமுகமாகச் சமற்கிருதத்தைத் திணிக்கும் முயற்சி என்றும் இது திராவிட மக்கள் மீது ஆரியர்கள் நடத்தும் பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு என்றும் பெரியார் கருதினார். ஆதலின் இந்த முயற்சிகளை முறியடிக்க வேண்டுமானால் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்றாக வேண்டும் என்று பெரியார் கருதினார்.

தமிழ்நாட்டின் செல்வம் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது; வளம் சுரண்டப்படுகிறது. தமிழர் நாகரிகம், தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழ்மொழி ஆகியவை அனைத்தும் இந்தியாலும் சமற்கிருதத்தாலும் சிதைக்கப்பட்டுச் சீரழிக்கப்படும் நிலை உருவானது. தமிழ் மக்களிடையே வடவாரியர் நூல்களில் மலிந்து கிடக்கின்ற மூடநம்பிக்கைகளைப் பரப்பினார்கள். மக்கள் சிந்திக்கும் திறன் இழந்து வறுமைவாய்ப்பட்டுத் துன்பத்தில் உழன்றனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஆரியப் பண்பாட்டுப் படையெடுப்பிலிருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தோடு 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற விடுதலை முழக்கத்தை மக்கள் முன் வைத்தார் பெரியார்.

மறுபுறத்தில் பார்ப்பனமயமாக இருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசு, குஜராத் பிரிவினையை, ஆந்திர மாநிலப் பிரிவினையை ஆதரித்தது. ஆனால், 'தமிழ் மாநிலம்' என்ற கோரிக்கையைக் கூடக் காங்கிரசார் ஏற்கவில்லை. தேசியம் என்ற பெயரால் தமிழ் மக்கள் சுரண்டப்படுவதைப் பெரியார் அம்பலப்படுத்தினார். ¹⁷

மதத்தின் பெயராலும் புனித நூல்களின் பெயராலும் தமிழ் மக்கள் அடிமைகளாக்கப்படுவதைப் பெரியார் ஒருபோதும் ஏற்கவில்லை. அவர் காங்கிரசில் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே இராமாயணத்தையும் மனுதர்மத்தையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்த வேண்டும் என்று காங்கிரசு மாநாட்டிலேயே முழக்கமிட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ¹⁸

காங்கிரசார் 'தமிழ் மாநிலம்' என்ற ஒரு மாநிலப் பிரிவினையைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளாமற் போனது பெரியாருக்குக் கடுஞ்சினத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். தக்க சூழ்நிலையை எதிர்பார்த்திருந்தார் பெரியார். 'தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி' என்று அவர்கள் பெயர் வைத்திருந்ததைக் கூடப் பெரியார் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார். என்றாலும் காங்கிரசார் ஒத்துவரவில்லை.

இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலமைச்சர் ஆனவுடன் கட்டாய இந்தியைப் பள்ளிகளில் புகுத்தியதை எதிர்த்து 1937இல் காஞ்சியில்

இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டை நடத்திய பெரியார், தமிழகம் இந்தியை எதிர்த்துக் களம் காண்பதற்கு வழிவகுத்தார். திருச்சியிலிருந்து இந்தியை எதிர்த்துத் தமிழர் பெரும்படை ஒன்று சென்னை நோக்கிப் புறப்பட்டது. (18.1938) இப் படைக்கு வரவேற்பளிக்க - சென்னைக் கடற்கரையில் ஒரு மாபெரும் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்திற்குச் சென்னைக் கடற்கரை என்றும் கண்டிராத அளவு சுமார் 70,000 பேர் கூடினார்கள். அக் கூட்டத்தில் பேசும்போதுதான் பெரியார் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்து முதன்முதலில் அதனை விளக்கிப் பேசினார். அன்று முதல் அதுவே தமிழரின் கொள்கையாகவும் நீதிகட்சியின் கொள்கையாகவும் ஆயிற்று.¹⁹

இதனால் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர், பெரியாரின் நெஞ்சில் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்த பெயராக விளங்கிற்று என்பது வெளிப்படை! பெரியாரின் உள்ளத்தில் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உரிமை உணர்ச்சி அணை உடைத்துப் பாய்ந்த வெள்ளத்தைப் போலப் பீறிட்டுக் கிளம்பியதைத் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற முழக்கம் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று, கடற்கரையில் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தமிழர் முழங்கியதைக் கேட்ட பெரியார் பெரிதும் மகிழ்ந்திருப்பார் என்பதில் அய்யமிருக்க முடியாது.

'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற முழக்கத்தைப் பெரியார் முன்வைத்ததற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. இதனை அவரே 'குடிஅரசு' ஏட்டில் எழுதுகிறார்.

"தமிழ்நாட்டுத் தொழில் முறைகள் தமிழனுக்குப் பயன்படவில்லை; இரும்புத் தொழிலில் பம்பாய்க்காரர்; பாரசீகக்காரர்கள் உரிமை பெற்றுப் பயனடைகிறார்கள். உலோகத் தொழிலையும் பம்பாய்க்காரர், ஷோலாபூர்க்காரர் உரிமையாக்கிப் பயனடைகிறார்கள்; துணித் தொழிலைப் பம்பாய் ஆமதாபாத்காரர்கள் கைப்பற்றிப் பயனடைகிறார்கள்; தமிழ்த் தொழிலாளிக்கு இங்கு வேலையில்லை; லேவாதேவித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால் அவை

பெரிதும் மார்வாரி நாட்டானும், குஜராத்தி நாட்டானுமே ஏகபோக உரிமையாக்கி அவர்கள் கொண்டு போகும் செல்வம் கொஞ்சமா? அவை எப்படிப் போகின்றன என்பதைப் பார்த்தால், தமிழ்க் கூலிகள், தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் ஆகியவர்களின் செல்வத்தைக் கையைத் திருகிக் கொண்டு போவதுபோல் மார்வாரிகள் கொண்டு போகிறார்கள். இவ்வாறு ஏமாற்றி வஞ்சித்துத் தேடும் செல்வம் அத்தனையும் பகற்கொள்ளை - வட்டிக் கொள்ளை என்று சொல்லப்படுவதுபோல், கோடி கோடியாய்ச் சிந்து மாகாணத்திற்கு வட்டியின் பேரால் கடத்திச் செல்லப்படுகிறது. அதன் பயனாகத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரும் பெரும் வர்த்தகர்கள் மிக மோசமான நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். மணல்வீடு கட்டிச் சரிந்து மட்டமாவது போல் தமிழ் வியாபாரிகள் தினம் தினம் கடன்காரராகி - பாப்பராகி - இன்சால்வென்டாகித் தற்கொலை செய்து கொள்வதும் நாட்டை விட்டு ஓடுவதுமான நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள்."

"அரசியல் துறையிலும் நாம் (தமிழன்) வேறு நாட்டானுக்கே அடிமையாய் இருக்க வேண்டுமானால் - அது மேல் நாட்டானுக்கு அடிமையானால் என்ன? வடநாட்டானுக்கு அடிமையானால் என்ன?

தமிழனின் செல்வம் தானாகட்டும் தமிழ்நாட்டை விட்டுக் கடத்தித்தான் ஆக வேண்டுமானால் அது மேல் நாட்டுக்குப் போனால் என்ன? வடநாட்டுக்குப் போனால் என்ன?"

எனவே தோழர்களே! உதைக்கும் காலுக்கு இதுவரை முத்தமிட்டுப் பூசை செய்கிறோம்! மலத்தை மனமார முகருகிறோம்; மானமிழந்தோம்; பஞ்சேந்திரியங்களின் உணர்ச்சியை இழந்தோம். மாற்றானுக்கு அடிமையாகி வணங்குகிறோம். இதற்குத் தானா தமிழன் உயிர் வாழ வேண்டும்? எழுங்கள்! நம்மை ஏய்த்து அழுத்தி நம் தலைமேல் கால்வைத்து ஏறி மேலே போக - வடநாட்டானுக்கும் தமிழனல்லாதவனுக்கும் நாம் படிக்கல் ஆகிவிட்டோம்.

இனியாவது 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று ஆரவாரம் செய்யுங்கள்.

உங்கள் கைகளில், 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று பச்சை குத்திக் கொள்ளுங்கள்!

உங்கள் வீடுதோறும் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற வாசகத்தை எழுதிப் பதியுங்கள்!

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!" ²⁰

இத்தகைய விடுதலைப் போர் முழக்கத்தைக் கேட்டதும் தேசியவாதிகள் அதிர்ச்சியடைந்து போனார்கள். ஆனால், சுயமரியாதை இயக்கத் தொண்டர்களும் நீதிக்கட்சித் தலைவர்களும் தமிழ் ஆர்வலர்களும் அகமகிழ்ந்து பெரியாரைப் போற்றிக் கொண்டாடினார்கள்.

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்று பச்சை குத்திக் கொள்ளுங்கள் என்னும் பெரியாரின் கருத்து என்றும் நிலைத்து நிற்பது. அதனை நோக்கும் ஒவ்வோர் இமைப்போதும் "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்னும் அந்த உரிமைக்குரல் நினைவில் வந்து கொண்டேயிருக்கும். அதைப் போலவே, இந்த முழக்கத்தை 'வீடுகள் தோறும்' எழுதிப் பதிவு செய்யுங்கள் என்பதும் அப்படித்தான். இந்த இரண்டு தொடர்களும் ஆய்வாளர்களின் கவனத்திற்குரியனவாகின்றன.

பிற்காலத்தில் அரசியல் தலைவர் (முதலமைச்சர்) ஒருவர், தன்கட்சிக்கொடியைக் "கையில் பச்சைகுத்திக் கொள்ளுங்கள், வாசல்தோறும் கட்சிச் சின்னத்தைக் கோலம் போடுங்கள்" என்று தன் கட்சியினர்க்கு அறிவுரை கூறினார். இதனைக் கேட்டுப் பச்சைகுத்திக் கொண்டவர்கள், கட்சி விட்டுக் கட்சி தாவியபோது, அதனை அகற்ற முடியாமல் அல்லற்பட்டவர்கள், அறுவை மருத்துவம் செய்துகொண்டு அதனை அகற்றியவர்கள், அடையாளம் அழியாமல் ஏளனத்திற்குள்ளாகி வருந்தியவர்கள் என்று பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆளான நண்பர்கள் பலரை இக் கட்டுரையாளர் நன்கு அறிவார். ஆனால் பெரியார் 'மக்களின் விடுதலைக் குரலை, உரிமைக் குரலைக் கையில் எழுதுங்கள், வீடுகள்தோறும் அதனை எழுதிப் பதிவு செய்யுங்கள்' என்றார். பெரியார் ஒருவர் தாம் பெரியார்!

இவ்விடத்தில் பாரதியாரின் பாட்டொன்றையும் நாம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலாம். "செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே..." எனும் அந்தக் கும்மிப் பாட்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடத்திய கவிதைப் போட்டிக்காக எழுதப்பட்டதாகும். ஆதலின் மக்களின் குரலைப் பாரதி எதிரொலித்தார் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயரில்லையே என்று என் முனையளவுகூடப் பாரதி வருந்தியதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் அந்தப் பாடல் பல முரண்பாடுகளைக் கொண்டது. 'கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு' என்னும் பாரதியின் கூற்று கலப்படமில்லாத பொய். அக்காலத்தில் கல்வி நிலை பற்றிப் பேராசிரியர் அறவாணன் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

"அறவே எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாத மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்தனர். அரச குடும்பத்தில் பிறந்த அரசினங்குமரன் கூடப் படிக்காது இருந்துள்ளான். காலந்தோறும் தமிழருடைய கல்வி அறிவு போதுமானதாக இல்லை. சுத்தமாக இல்லை. 1901இல் ஆங்கிலேயரால் எடுக்கப்பெற்ற முதல் மக்கள் தொகை அறிவிப்பின்படி தமிழருள் படித்தோர் தொகை ஒரு விழுக்காட்டிற்கும் குறைவுதான். 99 பேர் படிக்காமல் இருந்தனர்." ²¹

ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாதிருந்து விட்டுத் திடீரெனக் கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடாக எப்படி மாறிற்று என்னும் கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது. ஒரு வேளை அவர் வேதக் கல்வியை மனத்துள் கொண்டு பாடியிருக்கலாம். ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக வேதக் கல்விதானே சிறந்திருந்தது! மேலும் கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு என்பதும் சிக்கலுக்குரிய தொடர்தான். தென்திராவிட மக்களைக் குரங்குகள் என்றும் அரக்கர்கள் என்றும் கம்பன் கூறியிருப்பது தமிழ்நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இல்லை.

"அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்து கழிவரேல் அதற்கு வேறோர் குரக்கினத்து அரசைக் கொல்ல மனுநெறி கூற்றிற்றுண்டோ! இரக்கம் எங்கு உகுத்தாய் என்பால் எப்பிழை கண்டாய்?" ²²

என்று இராமனைப் பார்த்து வாலி கேட்பதாகக் கம்பர் பாடுவது நோக்கத்தக்கது.

1938 - டிசம்பர் மாதம் சென்னையில் நடந்த தென்னிந்தியர் நல உரிமைச் சங்க (நீதிக் கட்சி) மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட பெரியாரின் உரையிலும் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற வாசகம் இடம் பெற்றிருந்தது. இதற்கு முதல்நாள் வேலூரில் நடந்த தமிழ் மாநாட்டில், தலைமை ஏற்று உரை நிகழ்த்திய சர். ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம், 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்பதைப் பற்றி விளக்கி உரையாற்றியுள்ளார். இதனால் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்னும் கொள்கை முழக்கம் இன்று தமிழ்நாடெங்கும் தமிழ் மக்களது இலட்சியக் குறிச்சொல்லாகத் தமிழ் மக்களால் ஒலிக்கப்படுகிறது.²³

இது குறித்துப் பேராசிரியர் அன்பழகன் 1947இல் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:-

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற குரல் இன்று பல திசைகளிலே கேட்கப் பட்டாலும், அதை முதலில் எழுப்பிய பெருமையும், எதிர்ப்புகளுக்கும் ஏளனங்களுக்குமிடையே வளர்த்த சிறப்பும், தமிழர் தலைவர் பெரியார் இராமசாமி அவர்களுக்கே உரியதாம். தோழர் இராஜகோபால ஆச்சாரியார், சென்னை மாகாண முதலமைச்சராக அமைந்து வடநாட்டு இந்தியை வலுக்கட்டாயமாகத் தமிழ்ச் சேய்களின் வாய்களிலே திணிக்க முயன்றபோது அந்தக் கொடுமையை எதிர்த்துத் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் நடத்திய பெரியதொரு போராட்டத்தின் சிறந்ததொரு விளைவாகத் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற உரிமையொலி அன்று எழுந்தது."²⁴

'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற முழக்கத்தை எவருமே எதிர்க்கவில்லையா என்றால், எதிர்க்கத் துணிந்தவர்கள், ஏளனம் செய்தவர்கள் மிகச் சிறுபான்மையினராக இருந்தனர். தந்தை பெரியாரே இதைப் பற்றிக் கூறுகிறார்:-

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பதில் யாருக்காவது அதிருப்தியோ, அபிப்பிராய பேதமோ இருப்பதாக இதுவரையும் நமக்கு எவ்விதத் தகவலோ மறுப்போ வந்தது கிடையாது. பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றிலும் அவர்களது கூலிகளது வாய்கள் சிலவற்றிலும் ஏதோ பொருத்தமற்ற கூப்பாடுகள்

இரண்டொன்றைக் காணவும் கேட்கவும் நேர்ந்தது. என்றாலும் அதுவும் மறுமுறை கிளம்பினதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு பார்ப்பனப் பத்திரிகை மாத்திரம் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்றால் 'எலிவளை எலிகளுக்கே' என்று எழுதிற்று.²⁵

இவ்வாறு எலியைத் துணைக்கழைத்து ஏளனம் செய்தவர்களும் கேலிச் சித்திரம் தீட்டியவர்களும் சிலர் இருந்தனர். ஆனால், இந்த எதிர்ப்பு மறுமுறை தோன்றவில்லை என்பதைப் பெரியார் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தண்டனை பெற்றுச் சிறை செல்வதற்கு முன்பாக 30.11.1938 அன்று சென்னையில் சர்.ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பெரியார் பேசுகிறார்:

"1938ஆம் வருடத்தென்னிந்தியநலஉரிமைச் சங்க மாநாட்டிற்குப் பிறகு 'சென்னை மாகாணம்' - 'தமிழ்நாடு' எனப் பெருமை பெற்றதென்றால் அது தமிழர்களின் ஒற்றுமையால் என்றிருக்க வேண்டும். மானத்தைக் கருதுங்கள், சுயநலம், பெருமை பதவி ஆசை முதலியவைகளைக் கைவிடுங்கள்."²⁶

பெரியாரின் பேருரையைக் கேட்க முப்பதினாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கூடியிருந்தார்கள் என்று 'குடிஅரசு' (11.12.1938) கூறுகிறது.

இதன் பின்னர் 21.11.1939 தொடங்கி 25.11.1939 வரை அய்ந்து நாட்கள் விடுதலை இதழில் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற தலைப்பில் அய்ந்து தலையங்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றில், தமிழ்நாடு என்பதற்குத் திராவிட நாடு என்றுதான் பொருள்; இது தமிழ்நாடு பிரிவினையைக் கருத்தில் கொண்டு அல்ல என்றும், திராவிட மக்களின் நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, தொழில், இலக்கியம் முதலானவை ஆரியர்களின் நாகரிகப் பண்பாடுகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை என்றும் பல்வேறு சான்றுகளோடு பெரியார் விளக்குகிறார். 25.11.1939ஆம் நாள் எழுதப்பட்ட தலையங்கத்தின் முடிவில் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று மும்முறை முழக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றது.²⁷

1956இல் மொழிவாரியாக மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் கூடத் தமிழ்மொழி

வழங்கும் மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கப்படவில்லை. இதுபற்றிப் பெரியார்,

"சுமார் 3 கோடித் தமிழர்கள் வாழும் நாட்டிற்கு அதிகாரப்பூர்வமாகத் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரில்லை; இராஜ்ய சீரமைப்புக் கமிசன் (State Re-organisation commission) அறிக்கை வெளிவந்தவுடன் நான் பதறிப் போய் பெயரிடுவது பற்றி 12.10.1955இல் 'விடுதலை'யில் அறிக்கை வெளியிட்டேன்" ²⁸ என்கிறார்.

மேலும் தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு செய்யாமல் சென்னை நாடு என்ற பெயர் வைத்தால் நான் ஒருபோதும் அதைச் சகித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன் என்றும் பெரியார் குமுறுகிறார்.

"திராவிடத்தை அல்லது தமிழ்நாட்டை விட்டு ஆந்திரர், கர்நாடகர், மலையாளிகள் பிரிந்துபோன பின்புகூட மீதியுள்ள - யாருடைய ஆட்சேபணைக்கும் இடமில்லாத தமிழகத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் கூட இருக்கக் கூடாதென்று பார்ப்பானும் வடநாட்டானும் சூழ்ச்சி செய்து இப்போது அந்தப் பெயரையே மறைத்து, ஒழித்துப் பிரிவினையில் 'சென்னை நாடு' என்று பெயர் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது".

"இதுசகிக்கமுடியாதமாபெரும்அக்கிரமமாகும். எந்தத் தமிழனும் அவன் எப்படிப்பட்ட தமிழன் ஆனாலும் இந்த அக்கிரமத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டான் என்றே கருதுகிறேன். அப்படி யார் சகித்துக் கொண்டிருந்தாலும் என்னால் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது, என்று சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்".

"இதைத் திருத்தத் தமிழ்நாட்டு மந்திரிகளையும் சென்னை, டில்லி, சட்டசபை, கீழ் மேல்சபை அங்கத்தினர்களையும் மிக மிக வணக்கத்தோடு இறைஞ்சி வேண்டிக் கொள்கிறேன்." ²⁹

மேலும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள, புலவர்களையும், 'பிரபுக்களையும்', அரசியல், சமுதாய இயல் கட்சிக்காரர்களையும் இதுபற்றி ஆராய்ந்து முயற்சி எடுக்கும்படி பெரியார் வேண்டுகோள் வைக்கிறார்.

"தமிழ், தமிழ்நாடு என்கின்ற பெயர்கூட இந்நாட்டுக்கு சமுதாயத்திற்கு இருக்க இடமில்லாதபடி எதிரிகள் சூழ்ச்சி செய்து வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள் என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமானால், பிறகு என்னுடையவோ எனது கழகத்தினுடையவோ, என்னைப் பின்பற்றும் நண்பர்களுடையவோ வாழ்வு வேறு எதற்காக இருக்க வேண்டும்? என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை."

'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்காமல் 'சென்னை நாடு' என்று பெயர் வைப்பது மிகப் பெரிய சூழ்ச்சி என்றும், கொடுமை என்றும், தமிழர்தம் நாடு, மொழி, இனப் பெயர்களை மறைத்து விடுவதென்றால் பிறகு தமிழர் எதற்காக உயிர்வாழ வேண்டும் என்றும் இக் கேட்டினை முளையிலேயே கிள்ளியெறிய வேண்டும் என்றும் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் வணங்கி வேண்டிக் கொள்கிறார் பெரியார். ³⁰

அது மட்டுமல்லாது இந்த அறிக்கை வெளிவந்த 11.10.1955ஆம் நாளிட்ட 'விடுதலை'யின் இரண்டாம் பக்கத்தில் 'சென்னை ராஜ்யமல்ல; தமிழ்நாடு என்றே கூறுவோம்' என்று பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் பெரியார். மேலும் 'திராவிடம்', 'திராவிடர்' என்ற வரலாற்றுத் தொடர்பானபெயர்களும் 'தமிழ்நாடு', 'தமிழர்' என்ற மொழிவழிப்பட்ட பெயர்களும் வடநாட்டுக்கோ வெளிநாடுகளுக்கோ தெரியாதபடி இருட்டடிக்கப் பட்டுவிட்டது என்றும் பெரியார் கருதுகிறார்.

அயர்லாண்டு, இங்கிலாண்டு, ஸ்விட்சர்லாண்டு, போலாண்டு, ஜெர்மனி, ரஷ்யா, சீனா, பர்மா, மலேயா, துருக்கி, இத்தாலி, ஆப்பிரிக்கா, கிரீஸ், ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல் போன்ற (கிட்டத்தட்ட) உலக நாடுகளெல்லாம் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே அழைக்கப்படும் போது, தமிழ் பேசப்படுகின்ற நாட்டைத் 'தமிழ்நாடு' என்று அழைக்காமல் 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்றோ சென்னை நாடு என்றோ அழைப்பதற்குத் தமிழ் மக்கள் வெட்கப்பட வேண்டாமா? ஆட்சியாளர் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தமிழர்கள் இனிப் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் 'தமிழ்நாடு' என்றே

வழங்கி வர வேண்டும். இயற்கையான இன உணர்ச்சி, மொழிப்பற்று இல்லாவிட்டாலும் மற்றவர்களைப் பார்த்தாவது திருந்தக் கூடாதா? மற்ற நாடுகளைப் பார்த்தாவது மான உணர்ச்சி பெறக் கூடாதா?"³¹

என்று பெரியார் எடுத்து வைக்கும் கருத்துரைகள் எவராலும் மறுக்க முடியாதவை!

இதனைத் தொடர்ந்து நடந்த மாநாடுகளில் எல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் பெரியார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். இவ்வாறு இந்த மண்ணிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையைத் தமிழக வரலாற்றில் முதன்முதலில் முன்னெடுத்து முழங்கியவர் தந்தை பெரியார்தாம் என்பது தெளிவாகும். இத்தகைய பெரியாரைத் தமிழ்நாட்டிற்கு எதிரானவர் என்று காட்ட முயல்வது அறியாமை மட்டுமல்ல; அது மாபெரும் வரலாற்றுப் பிழையாகும்.

11.10.1955ஆம் நாளன்று 'விடுதலை'யில் பெரியார் விடுத்த அறிக்கையில், இரண்டு இடங்களில் "வணங்கி வேண்டிக் கொள்கிறேன்" என்று குறிப்பிடுகிறார். முதலாவதாக அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களையும் இரண்டாவதாக 'எல்லாத் தமிழர்களையும் வணங்கித் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய, வேண்டுமாறு அவர் வேண்டிக் கொள்கிறார். யாருக்கும் தலைவணங்காத பெரியார், 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் மாற்றத்திற்காக "வணக்கத்தோடு இறைஞ்சி வேண்டிக் கொள்கிறேன்" என்கிறார். இதனால் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் தந்தை பெரியாரின் நெஞ்சம் கவர்ந்த சொல்லாட்சியாக நிலைத்துவிட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது.

1930-முதற்கொண்டு வாய்ப்பு நேர்ந்த போதெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' 'தமிழ்நாடு' என்று பெரியார் பேசியும் எழுதியும் வந்துள்ளார்:-

"தமிழ்நாட்டில் சங்கீத விஷயத்தில் தேர்ச்சியுள்ள பார்ப்பனரல்லாத வித்வான்கள் அனேகர் இருக்கிறார்கள். அதிலும் சங்கீத சம்பந்தமான பல கலைகளிலும் தமிழ் நாட்டிற்கே சிறந்தவர்கள், முதன்மையானவர்கள்,

இணையில்லாதவர்கள் பெரும்பாலும் பார்ப்பனரல்லாதவர்களே யாவார்கள்..."³²

"தமிழர்களே! உங்கள் உடலில் இருப்பது ஆரிய இரத்தக் கலப்பில்லாத தனித் தமிழர் இரத்தம் என்று கருதிக் கொள்ளுங்கள்; உடனே உங்களுக்குப் புதிய உணர்ச்சி வரும்; புதிய ஊக்கம் வரும்; உங்கள் அறிவு ஒளி பெற்று உங்கள் மனத்தில் படிந்துள்ள தும்பும் தூசியும் விலகி உங்கள் நரம்புகளுக்கும் நாடிகளுக்கும் முறுக்கு ஏறும். அப்பொழுதே நீங்கள் உண்மைத் தமிழராகி, தமிழ்நாடு தமிழருக்காகி, தமிழர் வாழ்வு மானமும் உயர்வும் பெறும் என்று பணிவோடு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறோம்." ³³

"தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மரியாதை வார்த்தைக்காக 'ஹீ' என்கிற ஆரிய வார்த்தையை வைத்துத் தமிழை அலட்சியப்படுத்தித் தமிழ் மக்கள் மனத்தையும் காங்கிரஸ் ஆட்சியார் புண்படுத்தியிருப்பதால், அதை மாற்றித் திரு என்கிற வார்த்தையை சர்க்கார் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று இம்மாநாடு சர்க்காரை வேண்டிக் கொள்கிறது." ³⁴

"தமிழ்நாடு எனப்பெயர்வைக்கவேண்டும். மொழிவழி ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பின் அந்தந்த ராஜ்ய மக்களின் தாய்மொழியின் பெயரால் தங்களது ராஜ்யங்களுக்குப் பெயர் வைத்திருக்கும்போது, தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் வாழும் பகுதிக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காமல் 'சென்னை-ராஜ்யம்' என்று பெயர் வைத்திருப்பதைக் கண்டு வருந்துவதுடன் 'சென்னை ராஜ்யம்' என்றிருப்பதை மாற்றி, தமிழ்நாடு எனப் பெயர் வைக்கும்படித் தமிழ்நாட்டு சர்க்காரை இம் மாபெரும் மாநாடு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறது." ³⁵

பெரியார் இத் தீர்மானத்தை விளக்கிப் பேசினார். (20.11.1956)

"தமிழ்நாட்டின் பஞ்சப் பகுதியான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் செழிப்படையச் செய்ய மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கு மேற்கே வீணாக ஓடிக்

கொண்டிருக்கும் பம்பையாற்றுத் தண்ணீரை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கே திருப்பிவிடும் முயற்சியைத் தமிழ்நாடு ஆட்சியினர் மிக விரைவாகச் செய்யுமாறு இம்மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது."

"இலங்கையிலிருந்து துரத்தப்படுகிற தமிழ் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படி தமிழ்நாடு ஆட்சியாளரையும் மத்திய ஆட்சியையும் இம் மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது." ³⁶

"பண்டைக் காலத்தில் உலகமே கண்டு வியக்கும் பேரரசாக விளங்கிய 'தமிழ்த் திருநாடு' தமிழ்நாட்டுக்குள் இன்று டில்லி இந்தியைத் திணித்து இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் தமிழுக்குரிய இடங்களையெல்லாம் இந்தி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு 400 லட்சம் மக்களைக் கொண்டது." ³⁷ (மன்னார்குடி மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள்)

"இன்று தமிழ்நாட்டில் சமஸ்கிருதம் என்ற ஒருமொழி உண்மையிலேயே தேவைதானா? எதற்காவது பயன்படுகிறதா?"

"தமிழ்நாட்டில் தமிழர்களின் வாழ்வில், சமயத்தில், சமுதாயத்தில், அரசியலில், விஞ்ஞானத்தில் மற்றும் ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்கு இந்தச் சமஸ்கிருதம் பயன்படுகிறதா?" ³⁸

"தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பு - ஆதிக்கம் முழுவதும் தமிழர்களிடத்திலே இருக்க வேண்டும். தமிழர்கள் என்பது இங்கு தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆரியர் அல்லாத பார்ப்பனரல்லாதார் ஆகும்." ³⁹

இவ்வாறு காலந்தோறும் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியை மக்கள் உள்ளங்களில் விதைத்து அதனை வளர்த்தவர் பெரியார். மக்கள் வழக்காற்றில் 'தமிழ்நாடு' எல்லோரும் பயன்படுத்தும் எளிய சொல்லாட்சியாக மலர்ந்துவிட்டது. மக்களைப் பக்குவப்படுத்திப்

போர்க்குணம் உடையவர்களாக மாற்ற வேண்டும், 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றத்திற்கு நாளை ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் அதற்கு மக்கள் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று பெரியார் கருதியிருக்க வேண்டும். மக்கள் உள்ளங்களில் நீறு பூத்த நெருப்பாகத் 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை கனன்று கொண்டிருக்கிறது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் விருதுநகரைச் சேர்ந்த சங்கரலிங்கனார் 1956ஆம் ஆண்டு 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையை முன் வைத்து உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். அவருடைய கோரிக்கையை காங்கிரசு அரசு ஏற்கவில்லை. சங்கரலிங்கனார் உயிர்நீத்தார். அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் பத்துப் பேருக்குமேல் வேறு எவரும் பங்கேற்கக் கூடாது என்று அரசு தடை விதித்தது. என்றாலும் அறிஞர் அண்ணாவின் வேண்டுகோளை ஏற்று, திராவிட இயக்கத் தோழர்களும் தமிழன்பர்களும் - ஏராளமானோர் கலந்து கொண்டு சங்கரலிங்கனாரின் ஈகத்தைப் போற்றி அவருக்கு வீரவணக்கம் செலுத்தினர். ⁴⁰

இதுபற்றி ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்: - 'சென்னை மாநிலம்' என்ற பெயரை மாற்றித் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட வேண்டும் என்று சங்கரலிங்கனார் போராடி உயிர் நீத்தார். அதற்கு முன் இருந்த காங்கிரசு அரசுகள் பிடிவாதமாகச் சென்னை என்று சொன்னால்தான் புரியும் என்று ஏதேதோ தவறான கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்று முதன்முதலாக அறிக்கை விட்டவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள். இது ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது. 'சென்னை' என்ற சொல்லின் பொருள் சரியானது அல்ல; அது தேவை இல்லை என்று தந்தை பெரியார் எடுத்துச் சொன்னார். ⁴¹

தந்தை பெரியாரின் 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை, தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பாலும் எதிரொலிக்கத் தொடங்கியது. டெல்லி மாநிலங்களவையில் பெரியாரின் குரலை அறிஞர் அண்ணா எடுத்து முழங்கினார். அறிஞர் அண்ணாவின் நெஞ்சில் நிறைந்தவர் பெரியார் என்பதை அவரே குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்;

"நானும் பெரியாரும் பிரிந்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள்; அது தவறு; ஒருபோதும் நாங்கள் அப்படிப் பிரிந்திருக்கவில்லை; எப்பொழுதும் பெரியார் உள்ளத்திலே நான் இருப்பேன்; என்னுடைய உள்ளத்திலே அவர் இருப்பார்; ஆகவே யாரும் எங்களைப் பிரிக்க முடியாது." ⁴²

சென்னை மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மாநிலங்களவையில் கொண்டுவந்து அதை முன்மொழிந்து பேசியவர் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் பூபேஷ் குப்தா ஆவார். அறிஞர் அண்ணா, 1963 மே மாதம் - அதனை வழிமொழிந்து மிக விளக்கமாகப் பேசினார். என்றாலும் காங்கிரஸின் போக்கில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. இதே கோரிக்கையை வலியுறுத்திப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும் தி.மு.கமும் இணைந்து சென்னை - சட்டமன்றத்திலிருந்து வெளிநடப்பும் செய்துள்ளன. 1964 - மார்ச் 9ஆம் நாள், சட்டமன்ற மேலவையில் 'தமிழ்நாடு' எனப் பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தித் தமிழ் அறிஞர் டாக்டர் அ.சிதம்பரநாதனார் பேசியிருக்கிறார். 'இது மக்களின் கோரிக்கையாக இருந்து வருவதால், இன்றைக்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கவில்லை என்றாலும் எதிர்காலத்தில் சென்னை மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கத்தான் போகிறார்கள். அந்தப் பெருமையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன?' என்று சிதம்பரநாதனார் காங்கிரசு அரசை வற்புறுத்தியிருப்பதையும் காண முடிகிறது. ⁴³

மாநிலங்களவையில் 'தமிழ்நாட்டைப் பற்றிப் பேசியதோடு அண்ணா நின்றுவிடவில்லை'. தமது எழுத்திலும் பேச்சிலும் 'தமிழ்நாடு' எனும் சொல்லாட்சியைத் தவறாமல் பயன்படுத்தியிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. 'தமிழரின் மறுமலர்ச்சி' என்ற ஒரு சிறு நூலில் மட்டும் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் 'தமிழ்நாடு' இடம் பெற்றிருக்கிறது. (எ.டு) ⁴⁴

"தமிழனுக்குத் தமிழ்நாட்டிலே தமிழரின் பணத்தால் கட்டி, தமிழன் பணத்தால் பராமரிக்கப்படும் கோயில்களிலே தமிழருக்குச் சம உரிமை இல்லை".

"தமிழ்நாட்டிலே தமிழருடைய மொழியிலே தகாத மொழிகள் கள்ளிபோல் படர்ந்துவிட்டன"

"தமிழ்நாட்டிலே தமிழனுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை" (ப.31)

"தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்ப் பாடல் கிடையாது" (ப.4)

"தமிழ்நாட்டிலே தமிழே இருத்தல் வேண்டும்". (ப.6)

"தமிழ்நாட்டைப் போல் வேறு எந்த நாட்டிலும் அந்த நாட்டின் மொழியல்லாத வேற்று மொழியில் சங்கீதம் பாடுவதைக் கேட்க முடியாது." (ப.10)

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்ப் பாடல்களை வளர்க்க வேண்டும்; தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடுவோருக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். (ப.14)

இவ்வாறு திருப்பிய பக்கமெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்ற சொல்லாட்சியைத் தமிழரின் மறுமலர்ச்சி என்ற நூலில் அறிஞர் அண்ணா தவழ விட்டிருக்கிறார்.

மதுரையிலும் பிற இடங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்கள் பலவற்றைத் தொடங்கி நடத்தி வந்த ஆலை அதிபர் கருமுத்து தியாகராசர் இவற்றையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்து வந்தார். இந்தி எதிர்ப்பிலும் தமிழ் இயக்கங்களின் வளர்ச்சியிலும் ஆர்வம் காட்டிய கருமுத்து தியாகராசர் தமிழரின் மீது தணியாத பற்றுக் கொண்டவர். டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் இலக்குவனார், அவ்வை சு.துரைசாமி, தமிழண்ணல், டாக்டர் அ.சிதம்பரநாதனார் முதலான தமிழறிஞர்களை விரும்பி அழைத்துத் தம் கல்லூரியில் பணியமர்த்திக் கொண்டவர். நல்ல தமிழில் செய்திகளை மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசையால் 1960களில் 'தமிழ்நாடு' என்ற நாளேட்டை, மதுரையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தொடங்கி நடத்தி வந்தார். சில ஆண்டுகளிலேயே, அதனால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடுசெய்ய முடியாமல் போனதால் 'தமிழ்நாடு' என்ற அந்த நாளேடு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. திராவிடர் இயக்கத்தின் தாக்கத்தால் உருவான அந்த நாளேடு நின்றுபோனது வருந்துவதற்கு உரியதாகும்.

இவ்வாறு 'தமிழ்நாடு' என்பதை மக்கள் உள்ளங்களில் பதிய வைத்து அதனைக் காத்து

வளர்த்தது திராவிடர் இயக்கம். 'சென்னை மாநிலம்' (MADRAS STATE) என்பது அதிகாரப்பூர்வமான பெயராக இருந்தபோதிலும் அந்தப் பெயர் மக்கள் வழக்காற்றில் இல்லை. 'தமிழ்நாடு' என்பதே மக்களின் பேச்சுவழக்கில் நிலைகொண்டிருந்தது. அது இயல்பானதாக, இயற்கையானதாக அமைந்திருந்தது.

1920களின் பிற்பகுதியில் தொடங்கித் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை இடைவிடாமல் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்த பெரியார், அது மக்களிடம் மிகுந்த 'செல்வாக்கைப் பெற்றுவிட்டது' என்பதை 1960இல் 'விடுதலை'யில் வெளியிட்ட அறிக்கையில் தெளிவாக்குகிறார். ஆனால், 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்கின்ற அதிகாரம், டெல்லி அரசிடம் குவிந்து கிடக்கிறது. இந்த அதிகார மய்யத்திலிருந்து அந்த உரிமையை நாம் பெற்றாலன்றித் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் வைப்பது கடினம் என்பதை அரசியல் கட்சிகளுக்கு அவர் எடுத்துரைத்தார். அப்போது காமராசர் முதலமைச்சராக இருந்தார். இக் கோரிக்கையை ஒரு கருவியாக வைத்துக் கொண்டு காமராசர் ஆட்சிக்கு எதிராக எதிர்க் கட்சிகள் கிளர்ச்சி செய்வதைப் பெரியார் விரும்பவில்லை.

"இதற்காகத் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத் தோடு முட்டிக் கொள்ளுவதைவிட, இந்த அநீதிக்குக் காரணமான ஆதிபத்திய டெல்லி ஆட்சியின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதுதானே அறிவுடைமை!

எனவே தாய்த் திருநாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரில்லையே என்று கொதிக்கும் உள்ளங்கொண்ட இளைஞர்களே! தோழர்களே! புலவர்களே! பெருமக்களே! எழுத்தாளர்களே! பேச்சாளர்களே!"⁴⁵

என்று எல்லோரையும் மாநில உரிமை மீட்புப் போருக்குப் பெரியார் அழைக்கிறார். தமிழ்நாட்டைத் 'தமிழ்த்திருநாடு' என்றும், 'தாய்த்திருநாடு' என்றும் பெரியார் உணர்ச்சி பொங்கிடக் குறிப்பிடுவதை ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கரலிங்கனார் காந்தியடிகளின் அறப் போராட்டங்களில்

பங்கு கொண்டவர். அப்படியிருந்தும், சொந்தக் கட்சிக்காரரின் கோரிக்கை ஏன் ஏற்கப்படவில்லை? அது ஒரு தனி மனிதர் நடத்திய போராட்டம் என்பதாலா? சங்கரலிங்கனாரின் ஏனைய கோரிக்கைகள் யாவை? இவற்றிற்கு வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் விடை காண வேண்டும்.

சங்கரலிங்கனாரின் கோரிக்கைகள் இருபத்து நான்கு என்கிறார்கள். அவற்றுள் முதலாவது கோரிக்கை 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை. இருபத்து நான்கு கோரிக்கைகளில் அவர் இந்தியை ஆதரித்து ஒரு கோரிக்கை வைத்திருந்ததாகக் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் புரிராசதுரை ஒருமுறை குறிப்பிட்டது நம் நினைவில் இருக்கிறது. அந்தக் 'கோரிக்கைகள் அடங்கிய' அறிக்கை தம்மிடம் இருப்பதாகவும் பேராசிரியர் இராசதுரை கூறியிருக்கிறார். பேரா. இராசதுரையின் ஆவணக் காப்பகத்தை அலசிப் பார்த்தால் அந்த அறிக்கை கிடைக்கக் கூடும். சங்கரலிங்கனாரின் 24 கோரிக்கைகள் அடங்கிய அந்த அறிக்கை கிடைத்தால் காங்கிரசின் பிடிவாதப் போக்கிற்கு ஒருவேளை விடை கிடைக்கலாம்.

எனினும் சங்கரலிங்கனாரின் 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றப் போராட்டம் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்றுதான். அவருடைய உயிர் ஈகத்திற்கு வரலாறு வணக்கம் செலுத்தும்.

ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, எவரும் சிந்தித்துப் பார்க்காத காலத்திலிருந்தே பெரியார் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரைப் 'பட்டி தொட்டி'யெல்லாம் பரப்பி வந்தார். அரசிதழில், அதிகார ஆவணங்களில் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் (1967 வரை) இல்லையென்றாலும் பெரியார், தாம் போகும் இடமெல்லாம் 'தமிழ்நாடு', 'தமிழ்நாடு' என்று முழங்கிக் கல்வியறிவில்லாக் கடைக்கோடி மக்களின் உதடுகளும் உச்சரிக்கும் பெயராகத் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்த பெருமை பெரியாரையே சார்ந்து நிற்கிறது. எனவே, தமிழ்நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று முதன்முதலில் குரல் கொடுத்தவரும் தொடர்ந்து அதனை வலியுறுத்தி எழுதி வந்தவரும் பேசிவந்தவரும் பெரியாரே என்பது புலனாகின்றது.

சொந்தக் கட்சிக்காரர் (சங்கரலிங்கனார்) சொன்னாலும் கேட்க மாட்டோம்; தமிழறிஞர்கள்

சொன்னாலும் கேட்க மாட்டோம்; ஏன், பெரியாரே சொன்னாலும் கேட்க மாட்டோம் என்று பேராயக் கட்சி அரசு கடைசி வரை, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைப்பதற்கு முரண்பட்டு முற்றுப் பெற்று விட்டது. காங்கிரஸின் இந்தப்பிடிவாதம் தமிழக அரசியலில் ஒரு திருப்புமுனையைத் தோற்றுவித்து விட்டது. 1967இல் அறிஞர் அண்ணா முதலமைச்சர் ஆனார். 1967 ஜூலை 18ஆம் நாள் சட்டப் பேரவையில், 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டும் தீர்மானத்தை அறிஞர் அண்ணா கொண்டு வந்தார். 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்ற பெயரைத் 'தமிழ்நாடு' என்று தமிழில் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட தீர்மானம் எவர் எதிர்ப்புமின்றி நிறைவேறியது. அப்போது உரையாற்றிய அண்ணா,

"இந்த வெற்றி தமிழுக்கும், தமிழருக்கும், தமிழ் வரலாற்றுக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் கிடைத்த வெற்றி என்ற விதத்தில் நாம் அனைவரும் இந்த வெற்றியில் பங்குகொள்ள வேண்டும்" என்றார்.

அதன் பின்னர் அண்ணா, 'தமிழ்நாடு' என்று உரத்த குரலில் முழக்கமிட, அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் (காங்கிரசு உறுப்பினர்கள் உட்பட) எழுந்து நின்று 'வாழ்க!' என்று முழங்கினர். இந்த நிகழ்வு மூன்று முறை (தமிழ்நாடு வாழ்க - என்ற முழக்கம்) நடந்தது. 1968ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 22ஆம் தேதியன்று நாடாளுமன்றத்திலும் இத்தீர்மானம் எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.⁴⁶

'தமிழ்நாடு அரசு - தலைமைச் செயலகம்' என்னும் புதிய பெயர்ப்பலகை வைக்கப்பட்டது. "சத்யமேவ ஜெயதே" அகற்றப்பட்டு 'வாய்மையே வெல்லும்' என்னும் வாசகம் பொறிக்கப்பட்டது. 1968 டிசம்பர் முதல் நாள் தமிழ்நாடெங்கும் பெயர் மாற்ற வெற்றி விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

சென்னையில் கலைவாணர் அரங்கில் (அப்போது அதன் பெயர் பாலர் அரங்கம்) நடைபெற்ற விழாவில் அண்ணா கலந்து கொண்டு உருக்கமான உரையாற்றினார். அமெரிக்காவில் மருத்துவம் பார்த்துக் கொண்டு சென்னை திரும்பிய அண்ணா அடையாறு மருத்துவமனையிலிருந்து நேரடியாக விழா அரங்கிற்கு, வந்து சேர்ந்தார்.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அந்த விழாவில்

உரையாற்றிய அண்ணா, "என்னுடைய தாய்த்திரு நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டக் கூடிய இந்த நேரத்திலே இந்த விழாவிலே கலந்துகொள்ள வேண்டாம், என்று மருத்துவர்கள் என்னைத் தடுத்து ஓய்வெடுக்க வேண்டும், போக வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், என்னுடைய தாய்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டக்கூடிய இந்த விழாவிற்கு நான் வராமல் இருப்பதை விடக் கொடுமை வேறு இருக்க முடியாது. இந்த விழாவிற்கு வராமல் இருந்து, இந்த உடல் இருந்து என்ன பயன்? இத்தகைய வாய்ப்பு வாழ்க்கையில் ஒருமுறைதான் வரும்; பலமுறை வருவதில்லை. பெற வேண்டும் என்று நினைத்ததைப் பெற்றிருக்கிறோம். அடைய வேண்டியதை நாம் அடைந்திருக்கிறோம்⁴⁷ என்று உணர்ச்சி பொங்க உரையாற்றினார்.

'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டிய வெற்றி விழா நிகழ்ச்சிகள் முடிந்த நிலையில் தந்தை பெரியார் 6.12.1968ஆம் நாள் 'விடுதலை'யில் ஒரு நீண்ட அறிக்கையைத் தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம் என்ற தலைப்பில் வெளியிடுகிறார். இதுவரை பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை ஏன் நிறைவேறவில்லை, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்டியதால் தமிழர்கள் பெறும் பயன் யாது? இனி அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் அந்த அறிக்கையில் பெரியார் விரிவாக விளக்குகிறார்.

"இதுவரையில் தமிழர்களின் பிரதிநிதியாக எவரும் தமிழ்நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்கின்ற பெயர் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கவே இல்லையே!

ஒரு சங்கரலிங்கம் கேட்டார் என்றால் அவர் ஓர் "அனாமதேயமாவார்". தமிழ் மக்களுக்காகக் கேட்கிறேன் என்பதற்கு அவருக்கு என்ன உரிமை இருந்தது? அவர் ஒரு தமிழர் என்பதாலேயே அவர் கேட்பதெல்லாம் கிடைத்தாக வேண்டுமா? அல்லது பட்டினி கிடந்ததாலேயே பட்டினியாளர் கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு ஆக வேண்டுமா? அதுதான் நீதியென்றால் தனிப்பட்ட மனிதன் கேட்பதையும் பட்டினி கிடப்பவன் கேட்பதையும் கொடுக்க எல்லோராலும் முடியுமா? அல்லது அவர் பட்டினிக்குச் சக்தி இல்லையா என்றால் அவருக்கு ஆதரவாக அவருக்குப் பின்னால் யார் இருந்தார்கள்?"

"அப்படித்தானே தமிழரசுக் கட்சி என்பதும்மற்றும்பலகட்சிகள்என்பதுமாகும்? கேட்டவர்கள் மறுக்கப்பட்டதை முன்னிறுத்தி என்ன கிளர்ச்சி செய்தார்கள்? அவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு மக்களிடம் என்ன ஆதரவு இருந்தது? பட்டினிகிடந்து செத்தார். மக்கள் கருமாதி செய்துவிட்டு சாவின் பலனை முடித்துக்கொண்டார்கள், அவ்வளவுதானே!"

இதனால் ம.பொ.சி.யின் தமிழரசுக் கட்சியும் சி.பா.ஆதித்தனாரின் நாம் தமிழர் கட்சியும் பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையைப் பிற்காலத்தில் வைத்தன; என்றாலும் அவர்களால் வெற்றிபெற முடியவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஏனென்றால் இவர்களுக்கு மக்களின் ஆதரவு இல்லாமற் போயிற்று. அதே நேரத்தில் பொட்டி சிறீராமலுவின தனி மாநிலக் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றது எப்படி என்பதைப் பெரியார் விளக்குகிறார்.

"ஆந்திர நாட்டைத் தனி மாநிலமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று 'பொட்டி சிறீராமலு' என்பவர் பட்டினி கிடந்து உயிர்விட்டார். அதனால், ஆந்திர மாநிலத்தைத் தனியாகப் பிரித்தார்களென்றால் அவர் செத்த அன்றே அவருக்குப் பின்னிர்ந்த வட்சக்கணக்கான மக்கள் கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நாட்டைப் பிரிக்காமல் அரசாங்கத்தை நடத்தக் கூடாது என்று பெருங்கிளர்ச்சியினைச் செய்தார்கள். அதனால் பிரிக்க வேண்டிய அவசியமேற்பட்டது. அந்தப்படி இங்கு கேட்டவர்கள் எவருக்கும் அதுபோன்ற மக்களின் பலம் பின்னணியில் இல்லையே! மக்களுக்கும் அந்த உணர்ச்சி இருக்கவில்லையே!"

"அண்ணா கேட்டார் என்றால் முன்னவரைப் போல வெறும் அண்ணாவாக இருந்து கேட்கவில்லையே! தமிழ்நாட்டின் நான்கு கோடி மக்களின் பிரதிநிதி என்கின்ற தன்மையிலும் தனக்குப் பின்னால் பலமான ஆதரவு இருக்கின்றது என்கின்ற தன்மையிலும் இருந்தல்லவா கேட்டார்!"

ஆதலின் மக்களின் ஆதரவோடு 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையை முன் வைத்திருந்தால் இதற்கு முன்னரேகூட வெற்றி பெற்றிருக்க முடியும் என்று பெரியார் கருதுகிறார். ஆனால், காங்கிரசு ஆட்சியில் பார்ப்பனரின் ஆதிக்கமும் சூழ்ச்சியும் அதிகம் இருந்தமையால் இது நடைபெற முடியாமற் போயிற்று என்று பெரியார் கருதுகிறார்.

மேலும் தமிழ்நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயரிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதற்கு அண்ணாவின் ஆட்சிதான் காரணம் என்கிறார் பெரியார்.

"இதுபோல்தான் தனித் தமிழ்நாடு அண்ணா கேட்டால் கொடுத்தாக வேண்டியவரும். அப்படிக் கேட்டுவிடுவார்கள் என்று பயந்துதானே பார்ப்பன ஆதிக்கக் காங்கிரசு ஆட்சி சட்டசபைக்கு நிற்கிறவர்களிடம் நான் தனித் தமிழ்நாடு (பிரிவினை) கேட்பதில்லை என்று பிரமாணம் வாங்கிக் கொண்டு அதன்பின்தான் போட்டியிட அனுமதி வழங்குகின்றது. இப்படிப் பிரமாணம் செய்து வெற்றி பெற்றுப் பதவியில் உட்காரும்போதும் பிரமாணம் வாங்கிக் கொண்டுதான் பதவியில் உட்கார வைக்கின்றது. அதனால் தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்ற பிரச்சினை வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணம் அண்ணாவின் ஆட்சிதான் என்று கூறுகிறேன்."

காலமெல்லாம் 'தமிழ்நாடு', 'தமிழ்நாடு' என்று முழங்கிய பெரியார், மக்கள் நெஞ்சில் 'தமிழ்நாட்டை' நிலைநிறுத்திய பெரியார், எவரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முதன்முதலாக எழுப்பிய பெரியார், 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதற்கு அண்ணாவே காரணம் என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த அறிக்கையில் எந்த இடத்திலும் பெரியார், தம்மை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு சொல்லைக் கூடக் காண முடியவில்லை. தன்னடக்கத்தோடு 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றத்திற்கு அண்ணாவின் ஆட்சிதான் காரணம் என்கிறார் பெரியார்.

'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைத்துவிட்ட தனாலேயே நாம் மகிழ்ச்சியடைந்து விட முடியுமா?

தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் அனைத்தும் பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் டில்லி அரசின் பிடியில் இருக்கும்போது நாம் மகிழ்ச்சியடைவது எப்படி? என்று கேட்கிறார் பெரியார்:

"உலகில் வேறெங்கும் இல்லாத ஆதிக்கம், எனக்கும் உனக்கும் (டில்லிக்கும்) தூரம் 2000 மைல்; உலகத்தில் தமிழ்நாட்டைவிட இந்த அடிமைத்தனம் - பரதேசித்தனம் வேறு எங்கு இருக்கிறது? 50 கோடி மக்களை (1968இல்) அடக்கி ஆளும் ஆட்சி உலகில் எங்கு நடக்கிறது? 100க்கணக்கான மொழிபேசும் மக்களை ஒரு மொழிக்காரன் அடக்கி ஆளும் ஆட்சி உலகில் எங்கு நடக்கிறது?"⁴⁸ என்று வினவுகிறார் பெரியார். இதுகாறும் கூறியவற்றால் கீழ்க்காணும் முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன:

- (1). 'தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டி' என்ற பெயர், அந்த இயக்கத்தினர் விரும்பி வைத்துக் கொண்ட பெயர் அல்ல; மாறாக, கர்நாடக, கேரள, ஆந்திரக் காங்கிரசு கமிட்டிகள் என்று தனித்தனியே உருவாகிவிட்ட நிலையில் வேறு வழியின்றி அந்த இயக்கத்தினர் 'தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி' என்ற பெயரை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.
- (2). 1967ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாடு காங். கமிட்டி, தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டுவதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.
- (3). 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை 1926-1927 முதற்கொண்டு பெரியார் பயன்படுத்தி வந்துள்ளார். வாய்ப்பு நேர்ந்த போதெல்லாம் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை எடுத்துப் பேசியும் எழுதியும், அப் பெயரை மக்கள் நெஞ்சில் இடம் பெறச் செய்தவர் பெரியார் என்பதைத் தரவுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.
- (4). 1937-38இல் தமிழ்நாட்டுப் பள்ளியில் இந்தி கட்டாயப் படமாக்கப்பட்டது. இந்தியை ஒரு மொழி என்பதனால் பெரியார் எதிர்க்கவில்லை. அது ஒரு பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு என்பதைத் தெளிவாக்கி அதனை முறியடிக்க வேண்டுமென்று தீவிரமாகப் போராடினார்.

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்த மெரீனா கடற்கரையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் பொதுக்கூட்டத்தில் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று பெரியார் முழங்கினார். கூடியிருந்த மக்களையும் முழக்கமிடச் செய்தார்.

- (5). 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் கையில் பச்சை குத்திக் கொள்ள வேண்டும்; வீட்டு முற்றத்தில் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற பெயர்ப் பலகையை வைக்க வேண்டும் என்று தன் தோழர்களுக்குப் பெரியார் கட்டளையிட்டது வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாக அமைந்துவிட்டது.
- (6). தந்தை பெரியாரைத் தொடர்ந்து அவருடைய தளபதியாகத் திகழ்ந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் 'தமிழ்நாடு', 'தமிழ்நாடு' என்று முழங்கி வந்தார். நாடாளுமன்றத்திலும் அண்ணா 'தமிழ்நாடு' எனப் பெயரிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி உரையாற்றி வந்திருக்கிறார்.
- (7). 'தமிழ்நாடு' தன் தாய்நாடு என்பதை உணர்த்தும் வகையில் 'தாய்த்திருநாடு' என்றும் 'தமிழ்த்திருநாடு' என்றும் கூறி மகிழ்ந்தவர் பெரியார். இதனால் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரைப் பெரியார் நெஞ்சம் நிறைய நேசித்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகும்.
- (8). தமிழ்நாட்டிற்குச் 'சென்னை நாடு' என்று பெயர் வைப்பதை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, தம்மால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று அரசுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தவர் பெரியார்.
- (9). சென்னை மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்று முதன்முதலில் குரல் கொடுத்தவர் தந்தை பெரியார் என்பது தரவுகளிலிருந்து தெளிவாகப் புலனாகின்றது.
- (10). பெரியார், 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையை முன்னெடுத்து முழங்கி வந்த காலத்திற்குப் பிறகு பல ஆண்டுகள் கழித்து விருதுநகர் சங்கரலிங்கனார், 'தமிழ்நாடு'

பெயர் மாற்றக் கோரிக்கையுடன் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கோரிக்கைகளோடு தனி ஆளாகப் பட்டினிப் போர் நடத்தி உயிர் நீத்தார். பிற்காலத்தில் ம.பொ.சியின் தமிழரசுக் கழகமும் சிபா-ஆதித்தனாரின் நாம் தமிழர் இயக்கமும் இதே கோரிக்கையை முன்வைத்தன. ஆனால், இவர்களுக்கு ஆதரவாக - பின்புலமாக மக்கள் இல்லாமற் போனமையால் இவர்களின் குரல் எடுபடவில்லை.

(11). ஆனால், ஆந்திர மாநிலக் கோரிக்கையை வலியுறுத்திப் பொட்டி சிறீராமலு பட்டினிப் போர் நடத்தி உயிர் விட்டார். அவருக்கு ஆந்திர மக்களின் ஆதரவு இருந்தது. ஆந்திர மாநிலம் உருவாயிற்று. இதனால் மக்கள் ஆதரவு இல்லாமல் எந்தக் கோரிக்கையும் வெற்றி பெறாது என்பதைப் பெரியார் எடுத்துக் காட்டினார்.

(12). 1967இல் அறிஞர் அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்தார்; சென்னை மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டினார். இது அண்ணாவால்தான் முடிந்தது என்றார் பெரியார். ஏனெனில், அண்ணாவுக்கு மக்களின் ஆதரவு இருந்தது. அவருக்குப் பின்புலமாக லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் இருந்தார்கள்; அதனால் அண்ணாவுக்கு இந்த வேலை எளிதாக முடிந்தது. 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றம் ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும் மறுபுறம், உரிமைகளில்லையே என்று பெரியார் வருந்தினார். உரிமைகளற்ற ஒரு நாட்டிற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைப்பதனால் எப்பயனும் விளைந்துவிடப் போவதில்லை; தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற 'தமிழ்நாடாக' விளங்கும் நிலையில்தான் 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர், பொருள் நிறைந்த பெயராகத் திகழும் என்பது பெரியார் முடிபாகும்.

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டிற்காகவும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்காகவும் தம் வாழ்நாளெல்லாம் போராடி வந்த பெரியாரை அயல்மொழிக்காரர் என்பது திரிபுவாதம்; மாபெரும் வரலாற்றுப் பிழை! அவர் தமிழர் இல்லையென்றால் வேறு யார்தாம் தமிழர்?

அடிக்குறிப்புகள்:

1. K.NAMBI AROORAN - Tamil Renaissance And Dravidian Nationalism 1905-1944 P.233 (1980)
2. பேரறிஞர் அண்ணா - பேரறிஞர் அண்ணா ; ப.4. தமிழ்நாடு அரசு செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறை வெளியீடு, (2017)
3. புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் - பாரதிதாசன் கவிதைகள்- ப.174 - பாரி நிலையம்-19704.
4. பேராசிரியர் ப.காளிமுத்து - விடுதலை தந்தை பெரியார் 138ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் மலர்; ப.76..
5. முரசொலி மாறன் - திராவிட இயக்க வரலாறு, பக்.15-166
6. தந்தை பெரியார் - குடிஅரசு, 06.03.1927.
7. பனம்பாரனார் - தொல்காப்பியப் பாயிரம்.
8. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்-நூ.75
9. மேலது. - தொல். புறத்திணை இயல், நூ.5
10. கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார் - புறநானூறு-168.
11. குமட்டுர்க் கண்ணனார் - பதிற்றுப் பத்து - இரண்டாம் பத்து பதிகம்.
12. இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகாரம், மதுரைக் காண்டம், கட்டுரை காதை.
13. மேலது. - சிலப்பதிகாரம், வஞ்சிக் காண்டம், காட்சிக் காதை.
14. மேலது. - சிலப்பதிகாரம், வாழ்த்துக் காதை, உரைப்பாட்டு மடை.
15. பேராசிரியர் ப.காளிமுத்து - மு.நூ. ப.77.
16. K.NAMBI AROORAN - மு.நூ. ப.236.
17. மேலது; - மு.நூ. ப.239.
18. கி.வீரமணி - பெரியாரியல் இராமாயண ஆய்வுச் சொற்பொழிவுகள், பக். 3-4
19. சாமி.சிதம்பரனார் - தமிழர் தலைவர், ப.140
20. தந்தை பெரியார் - குடிஅரசு, 23.10.1938
21. க.ப.அறவாணன் - தமிழர் அடிமையானது ஏன்? எவ்வாறு? ப.156.

22. கம்பர் - கம்பராமாயணம், வாலிவதைப் படலம்.
23. தந்தை பெரியார் - தமிழர், தமிழ்நாடு, தமிழர் பண்பாடு; ப.14.
24. க.அன்பழகன் - வாழ்க திராவிடம், ப.9; (2017)
25. தந்தை பெரியார் - மே.நூ. ப.15, (2011)
26. கி.வீரமணி - தந்தை பெரியாரின் லட்சிய முழக்கங்கள், ப.19, (2011)
27. தந்தை பெரியார் - மே.நூ. ப.49; (2011)
28. தந்தை பெரியார் - விடுதலை; 18.5.1960
29. தந்தை பெரியார் - விடுதலை; 11.10.1955
30. தந்தை பெரியார் - குடிஅரசு; தலையங்கம் - 20.4.1930
31. கி.வீரமணி - தமிழுக்கு என்ன செய்தார் பெரியார்? ப.226.
32. கி.வீரமணி (தொ.ஆ) - பெரியார் கொட்டிய போர் முரசு; ப.84.
33. மேலது - மே.நூ. ப.92.
34. மேலது - மே.நூ.ப.91
35. மேலது. - மே.நூ.ப.79.
36. தந்தை பெரியார் - விடுதலை; 15.2.1960.
37. கி.வீரமணி (தொ.ஆ) - பெரியார் கொட்டிய போர் முரசு; ப.91.
38. தந்தை பெரியார் - விடுதலை; 15.2.1960.
39. தந்தை பெரியார் - விடுதலை; 7.1.1962.
40. சுப.வீரபாண்டியன் - திராவிடம் வளர்த்த தமிழ், பக்.15-16.
41. கி.வீரமணி - அறிஞர் அண்ணா; ப.60.
42. கி.வீரமணி - ஈரோடும் காஞ்சியும்; ப.3.
43. டாக்டர் ம.பெ.சீனிவாசன் - நெய்தல் ஆய்வு; மலர்-3; இதழ்-1. ஜனவரி-ஏப்ரல்; 2018.
44. அறிஞர் அண்ணா - தமிழரின் மறுமலர்ச்சி; (2008) திராவிடர் கழக வெளியீடு.

45. தந்தை பெரியார் - விடுதலை - 18.05.1960.
46. கி.வீரமணி - திராவிடர் கழக வரலாறு; தொகுதி-1; ப.340.
47. சு.சண்முகசுந்தரம் - அறிஞர் அண்ணா, ப.16 (சாகித்திய அக்காதெமி வெளியீடு)
48. தந்தை பெரியார் - விடுதலை, 6.12.1968.

ஆசிரியர்குறிப்பு:

பேராசிரியர் காளிமுத்து பழனிக் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். மொழிப்போர் வீரர். தமிழும் ஆங்கிலமும் துறை போகியவர். சங்கத்தமிழின் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றை ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் ஆசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்குகிறார். நெருக்கடிநிலைக் காலத்தில் தம் பேராசிரியர் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டு பழிவாங்கப்பட்டவர்.

அய்யா காளிமுத்து, திராவிடர் வரலாற்று ஆய்வு மய்யத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர். 1970-இல் பகுத்தறிவாளர் கழகம் தொடங்கப்பட்ட போது அதன் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். 'குறிப்புப்பொருள் கோட்பாடுகள்' என்பது இவரது முதல் நூலாகும். மனு ஸ்மிருதி சாத்திரத்தை ஆய்வு செய்து 'மனுநீதி - ஒரு மறுபார்வை' என்ற நூலை எழுதியவர். '3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இந்தியா', 'உலகத் தத்துவச் சிந்தனையாளர்களும் தந்தை பெரியாரும் - ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு', 'சிவாஜி முடிகூட்டலும் பார்ப்பனீயமும்' போன்ற நூல்களையும், 'மாட்டுக்கறியும் மதவெறியும்', 'காந்தியார் படுகொலை: அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்' போன்ற நூல்களின் முக்கியப் பகுதிகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்.

திராவிடஇயக்கமும், 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கமும்

முனைவர் வா.நேரு

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

மனிதர்கள் உரிமைகளுக்காகக் காலந்தோறும் அமைப்புகளாகத் திரண்டு போராடுகிறார்கள்; வெற்றி பெறுகிறார்கள். இன்றைய 2020 காலகட்டத்தில், உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கும் இயக்கங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை: 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' (Black Lives Matter) இயக்கமும், திராவிட இயக்கமும் ஆகும். இவ்விரு இயக்கங்களைப் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஒப்பிட்டு ஆய்கிறது. அமெரிக்காவிற்கு வரவழைக்கப்பட்ட கருப்பு நிறத்தவர்கள், வெள்ளை நிறத்தவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்ட வரலாற்றோடு, திராவிட மண்ணின் ஆதிபுலனான திராவிடர்கள், ஆரியர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஒப்புநோக்கி, அந்த வஞ்சகத்திற்கு எதிராகத் திராவிட இயக்கம் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் எப்படித் தோன்றி, என்னென்ன சாதனைகள் ஆற்றியது என்பதையும், இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது. சமூக ஊடகங்களில், 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கத்திற்கு ஆதரவாகத் திரண்டவர்கள், கருப்பினத்தவர்கள் மட்டுமேயல்லாமல், மனிதநேய நாட்டம்கொண்ட வெள்ளை நிறத்தவரும் மற்றவர்களும் கூட ஆதரிக்கும் போக்கினைச் சுட்டி, போலவே தந்தை பெரியாரையும், திராவிட இயக்கத்தையும் சமூக ஊடகங்களில் பல வகைப்பட்ட இளைஞர்களும் கொண்டாடுவதை இக்கட்டுரை

கவனித்தில் கொள்கிறது. தங்கள் முன்னோர்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடுமைகளைப் படித்தறியும் கருப்பின இளைஞர்களின் உடல் மொழியைக் குறிப்பிட்டு, போலவே சூத்திரர்கள், பஞ்சமர்கள் என்னும் இழிவு தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலையை இக்கட்டுரை சுட்டுகிறது. திராவிடக் கருத்தியலுக்கு இன்றைய ஆய்வுகள் பெருந்துணை புரிவதையும், சிந்துவெளி நாகரிகம், கீழடி மரபணுவியல் ஆய்வுகளின் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆரியம் விதைத்த ஜாதி எனும் திட்டம் ஒழியவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தி, காலந்தோறும் மாறி வரும் போராட்டக் கருவிகளுள், இன்றைய போராட்டக் கருவியாகத் திகழும் சமூக ஊடகம் மூலமாக, இரு இயக்கங்களிலும் நிகழும் அடுத்தகட்ட நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து நோக்க, இக்கட்டுரை தூண்டுகிறது.

முன்னுரை:

"பழைய முறைப்படி உள்ள அமைப்புகளால் இலாபமடையும் கூட்டம், புதிய அமைப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்க முயற்சிப்பது இயற்கை. ஆனாலும் பாமரனின் ஞானஞ்செய்ய, சுயநலக்காரனின் எதிர்ப்பு எனும் இரண்டு பெரிய விரோதிகளைக் கண்டு கலங்காமல், வேலை செய்பவரே, இனி வரும் உலகச் சிற்பிகளாக முடியும்." தந்தை பெரியார் - (இனிவரும் உலகம் - பக்கம் 22).

நிகழ்காலத்தில் உலகின் கவனத்தை ஈர்க்கும் இயக்கங்களுள் ஒன்று 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' (BLACK LIVES MATTER) என்னும் இயக்கமாகும். ஆர்ப்பரித்து வரும் வெள்ளம் பள்ளத்தாக்கைக் கண்டதும் நீர்வீழ்ச்சியாகப் பாய்ந்து, அவ்விடத்தில் இருக்கும் அழுக்குகள் அனைத்தையும் அடித்துச் சிதைத்து அப்புறப்படுத்துவது போல, அமெரிக்க வெள்ளையர்களின் மனதில் இருக்கும் நிறவெறி அழுக்கை நீக்குவதற்காக கருப்பின மனிதர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' (Black lives matter) என்று எழுப்பிய முழக்கம் அமெரிக்காவின் அனைத்து மாநிலங்களில் மட்டுமல்ல; கண்டம் கடந்து பல நாடுகளில் எதிரொலித்த - எதிரொலிக்கும் முழக்கம் ஆகும். அந்த முழக்கத்தின் எதிரொலி யூ டியூப் காணொலிகளாக, கவிதைகளாக, ஒட்டுமொத்தத் திரளாகத் திரண்ட மனிதர்களின் இடியென முழங்கும் குரலோசையாக ஒலிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இது இன்று நேற்று தொடங்கிய கொடுமைக்கு எதிரான முழக்கம் அல்ல; பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடரும் கொடுமைகளுக்கு எதிரான குரல். அமெரிக்க வெள்ளையர்களின் நிறவெறிக்குச் சற்றும் குறையாமல், இந்தியாவில் ஜாதிவெறி இருக்கிறது. அந்த ஜாதிவெறி, பெற்ற மகளை, இன்னொரு ஜாதியைச் சார்ந்தவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பதற்காக வெட்டிக் கொலை செய்யும் அளவிற்கு வெறித்தனமாகவும், காட்டுமிராண்டித்தனமாகவும் இருக்கிறது. ஜாதி என்றால் என்ன? அது எப்படித் தமிழர்களின் மனங்களிலே புகுத்தப்பட்டது, யாரால் புகுத்தப்பட்டது? என்பதனை மக்களுக்கு தனது வாழ்நாள் முழுவதும் விளக்கியும், ஜாதி ஒழிப்பினை, பெண்ணடிமை ஒழிப்பினைத் தனது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த, திராவிட இயக்கத்தின் தந்தை பெரியாரும், அவரது திராவிட இயக்கமும் இன்றைய சமூக ஊடகங்களில் கொண்டாடப்படுவதோடு, திராவிட இயக்கக் கருத்தியலை நோக்கி இளைஞர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வருகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில், கருத்தியல் அடிப்படையில் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கத்தையும், திராவிட இயக்கத்தையும் ஒப்பிட்டு, இரண்டு இயக்கங்களும் வேறுபடும் இடங்களையும் கருத்தில்கொண்டு, எதிர்கால இனிவரும் உலகைப்

பற்றி சிந்திக்கச் செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். சமூக ஊடக விவாதத்தில் பிறந்த 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் எளிய மனிதர்கள், பாதிக்கப்படுபவர்கள் தங்கள் கோபத்தை, இயலாமையை, அரசுகளின் அநீதியை விவாதிக்கும் ஓர் இடமாக சமூக ஊடகங்களை நவீன அறிவியல் கொடுத்திருக்கிறது. சென்ற நூற்றாண்டில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு இது. மின்னஞ்சல், குறுஞ்செய்தி போன்ற செய்தித் தொடர்புகள் 2005களுக்குப் பிறகு விரிவடைந்து இன்றைக்கு வாட்ஸ்அப், ஃபேஸ்புக், டுவிட்டர், இன்ஸ்டாகிராம், வலைத்தளம் எனப் பல தளங்களை, விவாதிக்கும் தளங்களாக, உண்மைகளை வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டும் திரைகளாக மக்களுக்கு அறிவியல் கொடுத்திருக்கிறது. பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி அனுப்புவது, பின்பு அது வெளியிடப்படும் வரை காத்திருந்து படிப்பது என்பது மாறிவிட்டது. மனதில் நினைத்தவுடன் எழுதுவது, எழுதுவதை உடனே சமூக ஊடகங்களில் பதிவது என்பது எல்லோருக்கும் வாய்ப்பை அளிக்கிறது. பதிவு செய்த கருத்திற்கு வரும் ஆதரவு, எதிர்ப்புக் கருத்துகளை உடனுக்குடனே தெரிந்து கொள்வது, அதற்கு விளக்கம் அளிப்பது என்று சமூக ஊடகங்கள் ஒரு தொடர் கருத்துப் பகிர்வுக்கான வாய்ப்பினை அளிக்கிறது.

கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கம்:

அப்படி 2013இல் ஃபேஸ்புக்கில் மூன்று பெண்கள் - அலிசியா கார்ஸா (Alicia Garza), பேட்ரீஸ் குவார்ஸ் (Patrisse Cullors), ஓபல் டோமெட்டி (Opal Tometi) ஆகிய மூவரும் கருப்பு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அமெரிக்காவில் அநியாயமாக கருப்பு இனத்தவர்கள் கொல்லப்படுவதையும், அதற்கு அரசும், போலீசும், சட்டங்களும், நீதிமன்றமும் துணை போவதைப் பற்றியும் விவாதிக்கிறார்கள். 2012 பிப்ரவரி 26ஆம் நாள், 17 வயதே நிரம்பிய அமெரிக்க - ஆப்பிரிக்கச் சிறுவன் டிராய்வான் மார்ட்டின் (Trayvon Martin), வெள்ளை நிறத்தவரான ஜார்ஜ் ஜிம்மர்மேன் (George Zimmerman) என்பரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டான். ஓராண்டு காலம் நடந்த நீதி விசாரணைக்குப்பின், ஜார்ஜ் ஜிம்மர்மேன் குற்றமற்றவர் என்று விடுவிக்கப்படுகிறார். (கீழ்க்கண்ட விக்கிபீடியா தளம் விரிவான

தகவல்களைத் தருகிறது. https://en.wikipedia.org/wiki/Shooting_of_Trayvon_Martin#County_medical_examiner's_autopsy_report).

அநியாயமாகச் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டானே - டிராய்வான் மார்ட்டின். அவனது படுகொலைக்கு நீதி இல்லையே என்பது இவர்களுக்குக் கோபமுட்டுகிறது, ஆத்திரம் கொள்ள வைக்கிறது. ஃபேஸ்புக்கில் கருத்துகளைப் பகிர்கின்றார்கள். அலிசியா கார்ஸா "எல்லா உயிர்களும் முக்கியம். கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே" என்று ஃபேஸ்புக்கில் எழுதுகிறார். உடனே பேட்ரீஸ் குலர்ஸ் **#Black lives matter** என்று எழுத, இது சரியென ஒபல் டோமெட்டி ஒப்புதல் அளிக்க, **#Black lives matter** என்னும் இயக்கம் பிறக்கிறது. இந்த மூவரும் **#Black lives matter** என்னும் ஹேஷ்டேக்கின் கீழ், தங்கள் கருத்துகளை எழுத ஆரம்பிக்கின்றார்கள். **#** ஹேஷ்டேக் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்தக் குறியீடு ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பின் கீழே பலர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்ய வழிவகுப்பது. அந்த வகையில் **#Black lives matter** என்னும் ஹேஷ்டேக் தலைப்பின் கீழ் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம், சமூக ஊடகத்தின் வழியே பிறந்து, சமூக ஊடகத்தின் வழியாகவே விரிவடைகிறது. ருஷ்யாவின் புரட்சிக்கு மார்க்சிம் கார்க்கியின் தாய் நாவல் துணை புரிந்தது போல, அமெரிக்காவில் எழுந்த கருப்பு இனத்தவர்களின் எழுச்சிக்குச் சமூக ஊடகங்களே அடிப்படை. ஊடகத்தின் வழியே விரிவடையும் இந்த இயக்கத்தின் செயல்பாடு **Blacklivesmatter.com** என்னும் இணையதளம் தனியே பிறக்க வழி வகுக்கிறது. வெள்ளை நிறத்தவர்களின் ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பது, கருப்பின மனிதர்கள் மீது நடத்தப்படும் வன்முறையைத் தடுப்பதற்காக ஒன்றிணைவது, ஒன்றிணைவதன் மூலமாகக் கருப்பின மனிதர்களின் கற்பனை வளத்தை, புதியன செய்ய விரும்பும் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவது, கருப்பின மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்கு, கருப்பின மனிதர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த ஒன்றிணைவது, அதன் மூலமாக உடனடியான கருப்பின மனிதர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாடு என்னும் இலட்சியமே தங்களின் இலட்சியம் என கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கத்தின் இணையதளம் குறிப்பிடுகிறது. ("**#BlacklivesMatter** was founded in 2013 in response to the acquittal

of Trayvon Martin's murder. Black Lives Matter Global Network Foundation is a global foundation supporting Black led movements in the US, UK, and Canada, whose mission is to eradicate white supremacy and build local power to intervene in violence inflicted on Black communities by the state and vigilantes. By combatting and countering acts of violence, creating space for Black imagination and innovation, and centering Black joy, we are winning immediate improvements in our lives"). கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கத்திற்குத் தலைவர், செயலாளர் என்பன போன்ற பொறுப்புகளைக் கொண்ட முறையான அமைப்பு முறை இல்லை. எல்லோரும் தலைவராகவும், எல்லோரும் தொண்டராகவும் இருக்கும் ஓர் அமைப்பு முறையாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அநீதி கண்டு வெகுண்டெழுந்து ஆர்ப்பரித்துப் போராடாமல் அநீதி களைய முடியாது" என்னும் முடிக்கத்திற்கு ஒப்ப, தங்களுக்குள் சமூக ஊடகங்களின் வழியே விவாதித்துக் கொண்டு இருந்த "கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே" இயக்கத்தவர்கள், 2014இல் இரண்டு அமெரிக்க - ஆப்பிரிக்கர்கள் மைக்கேல் பிரவுன் (Michael Brown) மற்றும் எரிக் கார்னர் (Eric Graner) கொல்லப்பட்டதை எதிர்த்து, தெருக்களில் இறங்கி, போராட ஆரம்பிக்கிறார்கள். மக்களை ஒருங்கிணைக்கவும், ஓரிடத்தில் கூடி முடிக்கங்கள் எழுப்பவும், அநீதிக்கு எதிராக அமெரிக்காவின் தெருக்களிலே ஒன்று கூடவும் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் முன்னெடுப்புச் செய்கிறது. அமெரிக்க மக்களின் கவனத்தை இந்த இயக்கம் ஈர்க்க ஆரம்பிக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து உலகளாவிய இயக்கமாக, அமெரிக்கா, அய்ரோப்பா, கனடா எனப்பட நாடுகளில் இருக்கும் கருப்பு இனத்தவர்கள் தங்கள் உரிமைக்காக குரல் கொடுக்கும் இயக்கமாகக் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் உருவெடுத்தது.

என்னால் மூச்சு விட முடியவில்லை:

ஜார்ஜ் பிளாய்ட் (George Floyd) என்னும் அமெரிக்க ஆப்பிரிக்கர் தன்னுடைய இறப்பிற்குச் (மே 25,2020) சில வினாடிகளுக்கு முன்வரை உச்சரித்த "என்னால் மூச்சுவிட முடியவில்லை" என்னும் சொற்கள் அமெரிக்க மக்களை மட்டுமல்ல, அந்த நிகழ்வைப் படித்த, பார்த்த அனைவரையும்

உலுக்கிய நிகழ்வு ஆகும். கருப்பு நிறத்து மனிதரான ஜார்ஜ் பிளாய்ட்டைக் கீழே படுக்க வைத்து, அவரது கழுத்தில் தனது முழங்காலை வைத்து அழுத்திக் கொலை செய்தார், வெள்ளை நிறத்துக் காவல்துறை அதிகாரி டெரிக் சார்வின் (Derrick Chauvin). டெரிக் சார்வின் இரண்டாம் நிலை கொலைக் குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் விசாரிக்கப்பட்டது மிகப்பெரிய கொந்தளிப்பை அமெரிக்க மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது. மே 2020 இறுதியில் தொடங்கிய ஜார்ஜ் பிளாய்ட் கொலைக்கு எதிரான 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் எடுத்த போராட்டம், இதுவரை அமெரிக்க வரலாற்றில் நிகழாத நிகழ்வாக பல இலட்சம் மக்கள் ஒன்றிணைந்து தெருக்களில் இறங்கிப் போராடிய தொடர் போராட்டமாக அமைந்தது. 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் அமெரிக்க வெள்ளை மானிகைக்கு எதிரில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி, முழுக்கங்களை எழுப்பிய நேரத்தில் அமெரிக்க அதிபர் திரு. டொனால்ட் ட்ரம்ப் அவர்கள் பதுங்கு குழியில் பதுங்கிக் கொண்ட வரலாறு இதுவரை காணாத வரலாறு. இன்று உலக அளவில், பல நாடுகளில் இருக்கும் அமைப்பாகக் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் இருக்கிறது.

ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக முகிழ்த்த திராவிட இயக்கம்:

திராவிட இயக்கத்தின் தோற்றம் 100 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. ஆரியப்பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக திராவிட மண்ணில் தோன்றிய இயக்கம் திராவிட இயக்கம். "இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்க காலம்; குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமானால் - 1912 ஆம் ஆண்டு! சென்னை நகரில் பணியாற்றிய அரசு ஊழியர்கள் சிலர், தாங்கள் பிராமணரல்லாதாராய் இருந்த ஒரே காரணத்தாலேயே உத்தியோகத்துறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டதையும், வேலை - உயர்வு போன்ற நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டதையும் உணர்ந்து, மனம் புழுங்கிக் கலந்துரையாடவும், இணைந்து செயல்படவும், ஒன்றுபட்டுத் தங்கள் குறைகளை எடுத்துரைக்கவும் 1912 ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் யுனைட்டெட் லீக் (Madras United League) என்னும் அமைப்பினை உருவாக்கினர்."¹¹ என்று முரசொலி மாறன் குறிப்பிடுவார். ஆலமரமாய்

வளர்ந்து கிளை பரப்பி, அளப்பரிய சாதனைகளைச் செய்து நிற்கும் திராவிட இயக்கத்தின் தோற்றம் ஏறத்தாழ 108 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். அன்றைய நிலையில் - இன்று இருப்பதுபோல மின் ஊடக வசதிகள் இல்லாத நிலையில் - தங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஆரியப் பார்ப்பனர்களை எதிர்ப்பதற்கு மெட்ராஸ் யுனைட்டெட் லீக் அமைப்பினை டாக்டர் நடேசனார் நிறுவினார். "அவர்தாம் திராவிட இயக்கத்தின் நிறுவனர்" என்று முரசொலி மாறன் குறிப்பிடுகிறார். 1913 ஆம் ஆண்டு 'மெட்ராஸ் யுனைட்டெட் லீக்கின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாக்கூட்டத்தில், மெட்ராஸ் யுனைட்டெட் லீக்' என்னும் பெயரைத் திராவிடர் சங்கம் (Dravidian Association) என்று மாற்றுவதென்று ஒருமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. திராவிடர் சங்கம் தோன்றிய ஒரு நூற்றாண்டு கழித்து, தங்களுக்கு எதிராக இருக்கும் அமெரிக்க வெள்ளையர்களை எதிர்த்துச் சமூக ஊடகத்தின் வழியாகத் தோன்றிய இயக்கம் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கமாகும். எனவே ஆதிக்கத்திற்குக் எதிராகக் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' போன்ற இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னோடியான இயக்கம் திராவிட இயக்கம் எனக் குறிப்பிடலாம்.

சமூக ஊடகங்களில் திராவிட இயக்கம்:

திராவிட இயக்கத்தின் தத்துவக்குறியீடு தந்தை பெரியார். தனது தியாக வாழ்க்கையால் பொது வாழ்க்கைக்கு வருகின்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டானவர். பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்றாலும், எளிய வாழ்க்கையால் எல்லோரையும் ஈர்த்தவர். வைக்கம் போராட்டத்தில் கைகளில், கால்களில் விலங்கிடப்பட்டு, சிறைப்படுத்தப்பட்டபோதும் கொள்கையில் உறுதியாக நின்றவர். வைக்கம் தெருக்களில் ஆடுகள் நடக்கலாம், மாடுகள் நடக்கலாம். ஆனால், மனிதர்கள் நடக்கக்கூடாதா? என்னும் கேள்வி மூலம் வைக்கம் வீரர் என்று புகழப்படுபவர். தன்னை விட வயதில் குறைந்தவர்களுக்கும் மரியாதை காட்டியவர். மாற்றுக் கருத்து உள்ளவர்களையும் மதித்தவர். "சொல்வது மட்டுமே எனது செயல். நான் சொல்வது சரியா - தவறா என உனது அறிவு கொண்டு சிந்தித்து, சரி என்றால் ஏற்றுக்கொள்; தவறு என்றால் விட்டு விடு" என்று சொன்னவர். பெண் விடுதலைக்கான கருத்துகளை எவருக்கும்

அஞ்சாமல், எதார்த்த நிலையில் எடுத்து வைத்தவர். இவை தனது உடல், உயிர் பற்றிக் கவலைப்படாமல், உழைக்கும் மக்களுக்கு உண்மை தெரியவேண்டும் என்பதற்காக உழைத்தவர். தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகில் உள்ள நியாயமான போராட்டக்காரர்கள் அனைவரும் கையில் ஏந்தும் படமாக, அதன் மூலம் பாடமாக இருப்பவர். அப்படிப்பட்டவரின் 142 ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் இந்த ஆண்டு, செப்டம்பர் 17, 2020 நாள் உலகெங்கும் கொண்டாடப்பட்டது. சிறு நரிகள் சிலர், பெரியாரைக் கொச்சைப்படுத்துகிறேன் என்று ஒரு ஹேஷ்டேக்கை டுவிட்டரில் இட்டார்கள். சினந்து எழுந்த திராவிடர்கள், #HBD PERIYAR142 என்ற தலைப்பின் கீழ், தங்கள் நன்றியுணர்ச்சியைத் தொடர்ச்சியாகப் பதிவு செய்தார்கள். இந்திய அளவில் டிரெண்டாகி முதல் இடத்தில் வந்தது. இன்றும் கூட டுவிட்டரில் சென்று பார்க்கலாம். பெண்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடியவர் என்று கொண்டாடுவதையும், தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், பழங்குடி மக்கள் என ஆரியர் தவிர்த்த அனைத்து மக்களும் "எங்கள் தலைவர், எங்கள் திராவிடத்தின் தந்தை" என்று கொண்டாடியதைப் பார்க்கலாம். எதிர்க்கருத்து கொண்டோர் பதிவிட்ட சில வசவுகளையும் பார்க்கலாம். ஆனால், போற்றுவார் எண்ணிக்கையை விட மிகமிகக்குறைவானது தூற்றியோர் எண்ணிக்கை. திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்று, இந்தி எதிர்ப்பு - சமஸ்கிருத எதிர்ப்பு.

"சீர்மிகுந்த நாட்டினிலே / இந்தி எதற்கு?"

சிக்கலினை வளர்ப்பதற்கு / ஆட்சி எதற்கு/...
வம்பு செய்யும் தீங்குடை/

இந்தி எதற்கு?/ வளரும் தலைமுறையை/

ஒழித்துக்கட்டவா?.. அருவருப்பு வறுமையினை/
அறுக்க மாட்டாமல்/

அதிகார வாள்எடுத்தே/ அச்சுறுத்தல் ஏன்?..
கரும்பிருக்க கனியிருக்க/

வேம்பும் எதற்கு?

கன்னித் தமிழ் இருக்க/

இந்திக் கழுதை எதற்கு?.. வாழ்வுயர்த்தும்
தாய்மொழியின்/

வன்மை இருக்க/ வடமொழியின் வைப்பாட்டி/

இந்தி எதற்கு?....

தமிழ்மொழிக்கே உலகையாளும்/

தகுதியிருக்கு/

தமிழ்மகனே இந்திப் பாம்பின்/

தலையை நறுக்கு"

என்பது திராவிடக்கவிஞர், புரட்சிக்கவிஞர் அவர்களின் கவிதை வரிகள். தமிழகத்தில் நடந்த 1938 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டமும், 1965இல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டமும் மிக வலிமையானவை. திராவிடர் இயக்கத்தை ஆட்சியில் அமர்த்திய போராட்டம் என்றே 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

சில நாள்களுக்கு முன்னால் இந்தி தெரியாது போடா என்று அச்சிட்ட பனியனுடன் இந்தி தெரியாது போடாஎன்னும் ஹேஷ்டேக் டுவிட்டரில் டிரெண்டானது. இலட்சக்கணக்கான பதிவுகள் இந்தி தெரியாது போடா என்று பதிவாகின. தமிழகத்தில் இருந்து இந்தி தெரியாது போடா என்று பதிவு, கேரளா, கர்நாடகா, வட மாநிலங்களில் இருந்து இந்தி தெரியாது போடா என்று பதிவு, உலகம் முழுவதும் இந்தி தெரியாது போடா என்னும் பதிவு, ஒரு வாட்ஸ்அப் பதிவில் கருப்பு இனத்தைச்சார்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களது உச்சரிப்பில் இந்தி தெரியாது போடா என்று உச்சரித்த பதிவு என்று மிகப்பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது.

ஆனால் இன்றைக்கு நடைபெறக்கூடிய மத்திய பி.ஜே.பி. ஆட்சி நாளும் இந்தி மொழியைத் திணிக்கும் வேலையைச்செய்கிறது. தமிழக முதல்வர் திரு. எடப்பாடி பழனிச்சாமி அவர்களின் தாயார் மறைவிற்கு இரங்கல் செய்தி அனுப்பிய மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சர் திரு. அமித்ஷா இந்தியில் கடிதம் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். அதற்கு எதிர்ப்பினை அதி.மு.க.வின் முன்னணித் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. பொன்னையன் அவர்கள் 16.10.2020 அன்று பதிவு செய்திருக்கிறார். இறப்புக்கு இரங்கல் செய்தி அனுப்புவதில் கூட இந்தி மொழி ஆதிக்கம். தாங்க முடியாத அளவிலான இந்தி திணிப்பு எதிர்ப்பு வெறி. இந்தி தெரியாது போடா என்று மக்களைப்பதிவிடச் செய்ய வைத்திருக்கிறது.

தந்தைபெரியாரின் பிறந்த நாளை டுவிட்டரில் நன்றி உணர்ச்சியோடு பதிவு செய்த அத்தனை பேரும் திராவிட இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர். அதனைப்போல இந்தி தெரியாது போடா என்று பதிவிட்டவர்கள் அனைவரும் திராவிட இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லர். நியாயமான கோரிக்கை, ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் இணைப்பது போல, நியாயமான ஒரு சமூக ஊடக # (ஹேஷ்டேக்) அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கிறது.

கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கத்தின் உடல்மொழியும் காரணமும்:

'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கத்தின் போராட்டங்கள் யூ டியூப் வழியாக ஒளி பரப்பப்பட்டன. இப்போதும் நம்மால் பார்க்க இயலுகிறது. அதில் கிம்பிளி ஜோன்ஸ் (Kimberly Jones) என்னும் ஆப்பிரிக்க பெண்மணி, கோபத்தோடும் ஆத்திரத்தோடும் ஆற்றும் உரை கிடைக்கிறது. இணைப்பு (<https://www.youtube.com/watch?v=Ilci8MVh8J4>). நானாறு ஆண்டுகளாகப் பொருளாதார ரீதியாக எங்களை ஒன்றும் இல்லாமல்தானே வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார். அவரது உரையைக் கேட்பதோடு, அமெரிக்க ஆப்பிரிக்கர்களின் வரலாற்றையும் இணைத்துத் தெரிந்து கொண்டால், இந்த இயக்கத்தின் உள்ளத்து அழகுரலாய் ஒலிக்கும் குரலை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். தாங்கள் பிறந்த மண்ணான ஆப்பிரிக்காவில் மனிதர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கருப்பின மனிதர்களை, அமெரிக்காவுக்கு அடிமை வேலை செய்வதற்காக இழுத்துக்கொண்டு வந்த நிகழ்வு பெரும் துயர நிகழ்வு. வாசிக்கும் - அந்த நிகழ்வைக் கேட்கும் - யூ டியூபில் பார்க்கும் நமக்கே கண்ணீரை வரவழைக்கும் நிகழ்வு. எவ்வளவு பெரிய சுயநலத்தோடு அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் கருப்பின மக்களை அணுகினார்கள் - நடத்தினார்கள் என்பதனை, ஆப்பிரிக்கர்கள் அமெரிக்காவிற்கு அடிமைகளாகக் கொண்டு வரப்பட்ட வரலாற்றை ஒரு யூ டியூப் காணொலி விவரிக்கிறது. <https://www.history.com/topics/black-history/black-history-milestones> Slavery comes to North America 1619 என்னும் இணைய முகவரியில் இருக்கும் அந்தக் காணொலி, ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து

அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டுவரும் வழியில், 2 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட ஆப்பிரிக்கர்கள் கப்பலிலேயே இறந்திருக்கிறார்கள்; கப்பலின் கீழ்த்தளத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஆப்பிரிக்கர்கள் ஒன்றாக அடைக்கப்பட்டதையும், வயிற்றுப் போக்கு, அம்மை போன்ற பல்வேறு நோய்களுக்கு உள்ளாகிக் கருப்பின மக்கள் இறந்ததையும், அந்தக் கப்பலில் கொண்டு வரப்படும் நிலையில் பெண்கள் பாலியில் அடிப்படையில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதையும், ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனைகளையும் அடக்குமுறைகளையும் அந்தக் காணொலி விரிவாக எடுத்துவைக்கிறது.

1525இல் இருந்து ஆப்பிரிக்கர்கள் அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அதிகாரப்பூர்வமாக 1619 ஆகஸ்ட் மாதம் அமெரிக்காவின் வெர்ஜினியா என்னும் இடத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட 20 ஆப்பிரிக்கர்களோடு, அமெரிக்க ஆப்பிரிக்கர்களின் வரலாறு தொடங்குகிறது. 1492ஆம் ஆண்டுதான் கொலம்பஸ் அமெரிக்கத் தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தார். அப்போது அங்கு வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தவர்கள், அந்த மண்ணின் சொந்தக்காரர்களாக இருந்த செவ்விந்தியர்கள். அங்கு இருந்த செவ்விந்தியர்களை, விலங்குகளை வேட்டையாடுவது போல வெள்ளையர்கள் கொன்று குவித்த கதை இன்னொரு சோகக்கதை. 1619ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்த ஆப்பிரிக்கர்களின் அடிமை வரலாறு, 400 ஆண்டுகளைக் கடந்த நிலையில், தனது முன்னோர்கள் எப்படி எல்லாம் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள், அடிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள், விலங்குகளை விடக் கேவலமாகவும், சுயமரியாதை அற்றும் வாழ வலியுறுத்தப்பட்டார்கள் என்பது எல்லாம் இன்று ஆவணங்களாக இன்றைய தலைமுறைக்குக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு, தன்னுடைய முன்னோர்கள் பட்ட வேதனையையும் துன்பத்தையும் மனக்கண் முன்னால் பார்க்கப்பார்க்கக் கோபம் மேலோங்குகிறது.

17ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆப்பிரிக்கர்கள், அவர்கள் நாடுகளில் ஆடு, மாடுகளைப் போலப் பிடித்து, கடத்தப்பட்டு, அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு

வரப்படுகிறார்கள். கற்பனை செய்து பாருங்கள். நமது கிராமத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். திடீரெனச் சிலரால் நாம் கடத்தப்படுகிறோம். எங்கு நாம் கொண்டு செல்லப்படுகிறோம் என்று தெரியாத நிலையில், கப்பலில் மாடுகளைப் போல அடைக்கப்படுகிறோம். கப்பல் புறப்படுகிறது. நமக்குத் தெரியாத மொழியைப் பேசும் சில வெள்ளை மனிதர்களால் நாம் சவுக்குகளால் அடிக்கப்படுகிறோம். நமது கண்ணுக்கு முன்னால் நமது பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்படுகிறார்கள். வலுக்கட்டாயமாக நம்மை ஆடச்சொல்கிறார்கள், உடற்பயிற்சி செய்யச்சொல்கிறார்கள். எதிர்ப்பு காட்டுகிறவர்கள் கருணையின்றித் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்; கொல்லப்பட்டுக் கல்லுக்குள் தூக்கி எறியப்படுகிறார்கள் என்பதை நினைக்கவே கொடுமையாக இருக்கிறது இல்லையா? இப்படித்தான் ஆப்பிரிக்கர்களை அமெரிக்காவுக்கு வரவைத்திருக்கிறார்கள். வந்த கருப்பின மக்கள் அமெரிக்காவில் சந்தைகளில் ஆடு, மாடுகள் போல விற்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெனத் தனியாகச் சந்தைகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டும் 6 மில்லியனிலிருந்து 7 மில்லியன் வரையிலான ஆப்பிரிக்கர்கள் கடத்தப்பட்டு அமெரிக்கச் சந்தைகளில் விற்கப்பட்டனர். நிரந்தர வேலைக்காரர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். கடுமையான உழைப்பாளிகளாக இருந்த ஆப்பிரிக்கர்கள் அடிமைகளாகக் கிடைப்பதை மிகப்பெரிய வாய்ப்பாக அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் நினைத்துள்ளனர்.

கருப்பின மனிதர்களும் அமெரிக்காவும்:

"இலக்கியம் காலத்தைக்காட்டும் கண்ணாடி என்பர். அப்படி அமெரிக்காவில் கருப்பின மனிதர்களின் நிலையை அறிந்து கொள்ள ஒரு நூல் உதவுகிறது. "கருப்பு அடிமைகளின் கதை" என்று வான்முகிலன் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட - ஹேரியர்ட் பீச்சர் ஸ்டவ் (Harriet Beecher Stowe) அவர்கள் எழுதிய 'UNCLE TOM'S CABIN' என்னும் நூல் அது. வெளியான முதல் வாரத்தில் பத்தாயிரம் பிரதிகளும், முதல் வருடத்தில் மூன்று லட்சம் பிரதிகளும் ஒரு புத்தகம் விற்பனையா? உண்மைதான். அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின் அப்படி விற்பனையாகி

இருக்கிறது. அதை எழுதியவர் ஹேரியட் பீச்சர் ஸ்டவ் என்னும் அமெரிக்கப் பெண் எழுத்தாளர். 1811இல் பிறந்து ஆன்மீகச் சூழலில் வளர்ந்தவர். அடிமைத்தனத்திற்கு ஆதரவாகத் தப்பிக்கும் அடிமைகளுக்கான சட்டம் இயற்றப்பட்டதில் தாக்கம் பெற்று, அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான இந்த நாவலை எழுதினார். இந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தை உருவாக்கிய புத்தகத்தை எழுதிய சிறுபெண் என்று ஆபிரகாம் லிங்கன் குறிப்பிடும் அளவுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய புத்தகம் இது. நமது முதல் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு தனது வாழ்க்கை வரலாற்றில் இந்த நாவல் பற்றி சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளார்⁽²⁾. மனதளவில் கருப்பின மக்களுக்கு எதிரான ஒரு வன்மத்தை, வன்முறையை எப்படி வெள்ளை நிறத்து அமெரிக்கர்கள் வைத்திருந்தார்கள், எப்படி அடிமைகளாகக் கொடுமையாக நடத்தினார்கள், அதற்கு எப்படிச் சட்டங்களை இயற்றினார்கள், அந்தச் சட்டங்களின் துணையோடு கருப்பின மக்களை எப்படி விலங்குகளைவிடக் கீழாக நடத்தினார்கள் என்பதனை இந்த நாவல் சொல்கிறது.

அடிமை முறை கருப்பின மனிதர்களை என்னவெல்லாம் செய்தது? "குடும்பத்தைக் குலைத்த கொடுமை, அடிபணியா அடிமைகளை கொலை செய்யும் கொடுமை, வெள்ளையருக்கு எதிரான கருப்பர்களின் சாட்சி கூட எடுபடாத கொடுமை, கசையடி கொடுக்கும் நிறுவனம் நிறுவியிருந்த கொடுமை, அடிமைகளிடம் அனுதாபம் கொண்டிருப்போருக்கும் கடுந்தண்டனை கொடுக்கும் கொடுமை, அடிமை முறை அநியாயம் என்று கருதுபவர்களும் கையறு நிலையில் இருந்த கொடுமை, தனது குழந்தையை இழந்ததற்காகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் கொடுமை, தப்பித்து ஓடுவோரை விடாப்பிடியாக விரட்டிப்பிடிக்கும் கொடுமை, தங்களுக்குள்ள உணர்ச்சிகள் அடிமைகளுக்கு இருக்கக்கூடாதென்று கருதும், அடிமைகளைத் தொடுவதுகூடக் கெடுதல் என்று நல்லவர்கள்கூட நினைக்கும் கொடுமை, சிலர் அதிகாரம் பண்ணவும், "சிலர் சேவை செய்யவும் பிறந்தவர்கள்" என்று எண்ணும் கொடுமை, பச்சிளம் குழந்தையைச் சாகடித்த கொடுமை, சட்டமும், அரசாங்கமும் அடிமைத்தனத்தை அரவணைத்துப் பாதுகாக்கும் அரணாக இருந்த கொடுமை, 'உடல் உழைப்பைக் கொடுப்பவன் தாழ்ந்தவன்' என்கிற

மனப்பாங்கு உற்சாகமாக உலவிய கொடுமை, தனது குழந்தையைக் கொடுமைகளிலிருந்து விடுவிக்க அதனைக் கொன்ற கொடுமை, கனிவாக இருந்தவர்களும் துணிவாக இல்லாத கொடுமை, அநீதியை இயல்பானது என்று நியாயப்படுத்திய கொடுமை, இதற்கு சட்டப்பாதுகாப்பு கொடுத்த கொடுமை⁽³⁾ என்று கருப்பின மனிதர்களுக்கு எதிரான கொடுமைகள் என்னென்ன நடந்தன என்பதனை நமது கண்களுக்கு முன்னால் நிறுத்தும் நூலாக இந்த 'அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின்' என்னும் புத்தகம் இருக்கிறது.

இந்தப் புத்தகம் வெளியான சில வருடங்களுக்குப் பிறகு, உள்நாட்டுப்போர் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்டு, உள்நாட்டுப்போரின் விளைவாக உடன்பாடு ஏற்பட்டு, டிசம்பர் 18, 1865 ஆம் ஆண்டு அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டதாக அமெரிக்காவில் அறிவிக்கப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ 155 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அடிமைத்தனம் ஒழிந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டாலும், கருப்பு இனத்தவர்கள் தங்கள் அடிமைகள் என்கிற எண்ணம் இன்னும் அமெரிக்க வெள்ளையர்களுக்கு இருப்பதே கருப்பு இனத்தவர்கள் மேல் ஏவப்படும் வன்முறைகளுக்கு அடித்தளமாகும். அது மட்டுமல்ல, கருப்பு இனத்தவர்கள் விடுதலை அடைந்ததாகச் சொல்லப்பட்டாலும், பொருளாதார விடுதலை இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கருப்பு இனத்தவர்களை ஒரு குற்றப்பரம்பரையினர் என்னும் நோக்கிலேயே அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் பார்ப்பதும், அணுகுவதும் இன்றைய கருப்பு இனத்தவர்களின் துன்பத்திற்குக் காரணமாகும்.

திராவிடர்களும் ஆரியர்களும்:

திராவிடர்கள் அனைவரும் தமது நிலையில் தாழ்ந்ததற்கு, ஜாதி அமைப்பே காரணம். பல்வேறு ஆய்வுகள், அறிஞர்களின் கூற்றுகள் நமக்கு ஜாதி அமைப்பு முறையின் தோற்றத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும், அது இந்திய மண்ணில் நின்று நிலைபெற்று இருப்பதற்கான காரணத்தையும் காட்டுகின்றன. அமெரிக்காவின் பூர்வகுடி மக்களான செவ்விந்தியர்களை வெள்ளையர்கள் கொன்றுகொண்டு அழித்தார்கள். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கருப்பின மனிதர்களை கடத்திக்கொண்டு வந்து, இழுத்துக்கொண்டு வந்து

அடிமைகளாக ஆக்கினார்கள். ஆனால், வெள்ளை நிறத்தவரான ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்குள் வந்தபோது, இந்தியாவில் இருந்த பூர்வகுடி மக்களே திராவிடர்கள். ஏறத்தாழ 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கைபர் போலன் கணவாய் வழியாக இந்தியாவிற்குள் வந்தவர்கள் ஆரியர்கள். அண்ணல் அம்பேத்கர் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த நாகர்களே திராவிடர்கள். ஆரியர்கள் வருகையால் அவர்கள் இந்தியாவின் தென்பகுதிக்கு நகர்ந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். திராவிடர் என்கின்ற சொல்லுக்கு அம்பேத்கர் சொல்கின்ற விளக்கம் என்னவென்றால் "சிந்து நதி தீரத்தில் இருந்த 'தசியுக்கள்' அல்லது 'கருப்பர்கள்' என்கின்ற பூர்வகுடி மக்கள்; அவர்கள் பேசிய மொழி திராமின; அந்தத் திராமின என்கின்ற சொல்லில் இருந்துதான் தமிழ் வந்தது; திராவிடம் என்ற சொல்லும் வந்தது; அப்போது ஆரியர்கள் உள்ளே வரவர, திராமின அல்லது தமிழ் பேசிக்கொண்டிருந்த மக்கள் தெற்கே தள்ளப்பட்டார்கள்"⁽⁴⁾ என்று கூறுகின்றார். கருப்பாக இருந்த திராவிடர்கள்தான் தமிழர்கள். அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் இருந்தார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

"ஜெர்மானியர்கள், தங்களை ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். நம் நாட்டுப் பார்ப்பனர்களும், தங்களை ஆரியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இந்து மத ஆதாரங்களும் ஆரியமதம், ஆரியக்கடவுள்கள், ஆரியமன்னர்களின் கலைகள் என்பதாகத்தான் இருந்து வருகின்றன. புராண ஆராய்ச்சிக்காரர்களும் பாரதம், இராமாயணம் மற்றப் புராதனக்கதைகள் ஆகியவற்றில் வரும் சுரர் - அசுரர் என்கின்ற பெயர்களையும், ராமன் - அனுமான் என்கின்ற பெயர்களையும் ஆரியர் - திராவிடர் என்கின்ற பிரிவையே பிரதானமாகக் கொண்டவை என்பதாகவும் தீர்மானித்து புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மேல் நாட்டுச் சரித்திரக்காரர்களும், சிறப்பாக அரசாங்கத்தார்களும் மேல் கண்ட ஆரியர் - திராவிடர் பிரிவுகளை ஒப்புக்கொண்டு அப்படியே ஆதாரங்களை ஏற்படுத்தி, பள்ளிப்பாடமாகவும் வைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அரசியல்காரர்களில் தீவிரக் கொள்கை கொண்ட தேசியவாதிகள், சமதர்மக்காரர்கள், பொதுவுடைமைக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு

போன்றவர்களும், தங்களது ஆராய்ச்சிகளில் ஆரியர் - திராவிடர் என்கின்ற பிரிவுகளை ஒப்புக்கொண்டும், சரித்திரங்களில் இருந்து வரும் ஆரியர் - திராவிடர் பிரிவுகளை ஒப்புக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்"⁽⁵⁾ என்று குறிப்பிடுகின்ற தந்தை பெரியாரின் உரை பல்வேறு நிலைகளில் ஆரியர் திராவிடர் என்னும் பிரிவுகள் இருந்த வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகிறது.

வெளி நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்குள் வந்தவர்கள் ஆரியர்கள்." தமிழ் (திராவிட) இனத்தையடுத்து, இந்தியரிடையே பரவலாகக் கலந்து விட்டவர்கள் ஆரியர் ஆவர். காஸ்பியன் கடலுக்கு வடக்கிலமைந்த மத்திய ஆசியாவிலிருந்து அய்ரோப்பா, பாரசீகம், இந்தியா ஆகிய பகுதிகளில் அவர்கள் குடியேறினர் எனப் பொதுவாக நிறுவியுள்ளனர். சுமார் கி.மு.2000இல் இந்தியா வந்தனர். அவர்கள் இங்கு நுழைந்தபொழுது, சிந்துவெளி நாகரிகம் வளர்ந்தோங்கியிருந்தது. நேரான அகன்ற தெருக்கள், மூடப்பட்ட சாக்கடைகள், அறைகள் பல கொண்ட மாடி வீடுகள், பொது மண்டபங்கள், பொதுக்குளியல் இடங்கள் முதலிய சிறப்புகள் இருந்தன. நாகரிகமற்ற காட்டு வாழ்க்கையினரான ஆரியர்கள், நகர நாகரிகம் படைத்துச் சுகமாக வாழ்ந்த சிந்துவெளி திராவிடரை வென்றனர். குதிரை, இரும்பு, வில் ஆகியவற்றைத் திறம்படப் பயன்படுத்த ஆரியர் கற்றிருந்தமை, சிந்து வெளி மக்களை அவர்கள் வென்றமைக்கு முக்கியக் காரணம் எனலாம்"⁽⁶⁾ என்று கு.வெ.கி.ஆசான் குறிப்பிடுகின்றார். நாகரிகமான திராவிடரை நாகரிகமற்ற ஆரியர்கள் போரில் வென்றார்கள் என்று கு.வெ.கி. ஆசான் குறிப்பிடுகின்றார்.

மிக நாகரிமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர்கள் திராவிடர்கள் என்பதனை அன்றைய சிந்துவெளி நாகரிக ஆய்வுகளும் இன்றைய கீழடி ஆய்வுகளும் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் எப்படிக்கீழ் ஜாதிகளாக மாற்றப்பட்டு, கல்வி அற்றவர்களாக, பொருளாதாரம் அற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள் என்பதனை வெளிப்படுத்திய இயக்கம் திராவிட இயக்கம். மேற்கண்ட அறிஞர்களின் கூற்றுகள் மட்டும் ஆரியர்கள் வந்தேறிகளே என்பதனைச் சொல்லவில்லை. இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மரபியல், மொழியியல், தொல்லியல் ஆய்வுகள் அனைத்தும் ஆரியர்கள் வந்தேறிகளே என்பதை எந்தவிதமான அய்யமின்றி உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இதனைக் கட்டுரையின் பின்பகுதியில் காண்போம். திராவிட இயக்கத்தின் அடித்தளம் நாம் (திராவிடர்கள்) வேறு; ஆரியர்கள் வேறு, நமது பண்பாடு வேறு; ஆரியர்களின் பண்பாடு வேறு, ஆரியர்கள் வந்தேறிகள் என்பதாகும்; ஆரியத்தின் தந்திரம்: ஆரியர் அல்லாத மக்கள் ஜாதிகளாக சிதறுண்டு கிடக்கின்றார்கள். இந்த ஜாதி அமைப்பு எதன் அடிப்படையில் அமைகின்றது? வர்ண அடிப்படையில். வர்ண அமைப்பு முறையை முதன் முதலில் ஏற்படுத்தியவர்கள் ஆரியர்கள் என்பது வெளிப்படை. வர்ணங்களை உண்டாக்கியவர்கள் யார்? என்கிற கேள்விக்கு ஆரிய இலக்கியங்கள் கடவுள் என்று பதில் அளிக்கின்றன.

சாதுர் வர்ணயம் மயா ஸ்ருஷ்டம்; குணகர்ம விபாகசு/தஸ்ய கர்த்தாராம் அபி மாம் வித்தி அகர்த்தாரம் அவ்வயம்" (கீதை - அத்யா 4 - சுலோகம் 13)

குணங்களுக்குத் தக்கபடி கருமங்களை வகுத்து, நான்கு வர்ண முறைபாடு என்னால் படைக்கப்பட்டது. நானே அதற்குத் தலைவனாக இருந்தாலும் அந்த நால்வர்ணப் பாகுபாட்டை மாற்றி வைக்க என்னாலும் முடியாது. இதன்படி ஜாதி என்பது மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டது அல்ல. அது கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று இந்த சுலோகம் விதிமுறை வகுக்கிறது."⁽⁷⁾

தங்களுக்குத் தாங்களே கடவுள் எனப்படும் பிரம்மாவின் நெற்றியிலிருந்து பிறந்ததாக எழுதி வைத்துக்கொண்ட ஆரியர்கள், அதனை மற்றவர்களை நம்ப வைத்ததில்தான் ஆரியர்களின் நரித்தனமான வெற்றி இருக்கிறது. எப்படி நம்ப வைத்தார்கள்? மனு ஸ்மிருதியின் மூலமாக நால்வகை வர்ணங்களை நிலை நிறுத்திக்கொண்ட ஆரியர்கள். அதனை மற்றவர்கள் நம்ப வேண்டும் என்பதற்காக, அந்த வர்ணாசிரம அமைப்பு, கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது என்றும், மாற்றமுடியாதது என்றும் ஆக்கிக்கொண்டார்கள் என்பதனைத் திராவிடர் கழகத்தலைவர் கி.வீரமணி குறிப்பிடுகின்றார். வர்ணங்கள் நான்குதான், வர்ணத்திற்கு வெளியே இருந்தவர்கள் அவர்ணர்கள், தீண்டத்தகாதோர். வர்ணங்கள் இத்தனை ஜாதிகளாக மாறியது எப்போது? அண்ணல் அம்பேத்கர் அழகாக விளக்குகிறார். "உபநயனம் நடத்தும் உரிமையைக் குருவிடமிருந்து தந்தைக்கு மாற்றிக்கொடுத்ததே

பார்ப்பனியம் செய்த முக்கிய மாறுதலாகும். இதன் விளைவு உபநயனம் நடத்தும் உரிமையைப் பெற்ற தந்தை, தன் மகனுக்கு தன் வர்ணத்தையே தந்து விடுகிறார். இவ்வாறு வர்ணப் பரம்பரை உரிமையாக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக வர்ணத்தை நிர்ணயிக்கும் குருவின் அதிகாரத்தைத் தந்தைக்கு மாற்றியதன் மூலம் இறுதியாகப் பார்ப்பனியம் வர்ணத்தை ஜாதியாக மாற்றியது. வர்ணத்தை ஜாதியாக மாற்றியதன் மூலம் பார்ப்பனியம் என்ன என்ன பயன்களைப் பெற்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில் கடினமில்லை. பண்டைக்காலத்தில் பார்ப்பனர் பெற்றிருந்த உயரிய தகுதியை ஒவ்வொரு பார்ப்பனனும் - அவன் தகுதி, திறமை பற்றி எந்தக் கேள்வியும் இன்றிப் பெறவேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். இதனையே வேறு வார்த்தையில் சொல்வதானால் ஒவ்வொரு பார்ப்பனனையும் அவன் எவ்வளவு தரங்கெட்டவனாக இருந்தாலும், எதற்கும் பயனற்றவனாக இருந்தாலும், அவனைப் பிறப்பின் காரணமாக உயர்ந்த அந்தஸ்தில் நிறுத்துவதே ஆகும். விதி விலக்கின்றிப் பார்ப்பனர் சமூகம் முழுமையும் உயர்நிலைப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாகும். பார்ப்பனியத்தின் இந்த நோக்கங்களை மனுவின் கட்டளைகளில் இருந்து தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். வர்ணத்தை பரம்பரை உரிமையாக்கியதன் மூலம் ஒரு முட்டாள் பார்ப்பனனைக்கூட ஒரு படித்த பார்ப்பனனின் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்திவிடலாம் என்பதை மனு அறிந்திருந்தார். படித்த பார்ப்பனனைப் போல, முட்டாள் பார்ப்பான் மதிக்கப்படமாட்டான் என மனு அஞ்சினார். ஆகவேதான் பார்ப்பன சமூகம் முழுமையும் மேன்மைப் படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கினார்." ⁸ எப்படிப்பட்ட சூழ்ச்சி. இது இன்றும் வரை தொடர்கிறது. தங்களுக்குத் தாங்களே இட ஒதுக்கீட்டை அமைத்துக் கொண்டவர்கள், செல்வம், உயர்வு அனைத்தும் தங்களுக்கு என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டவர்கள் ஆரியர்கள். தங்களை உயர்த்திக்கொண்ட ஆரியர்கள் மற்றவர்களைச் சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் எனப் பிரித்தனர். பிறப்பின் அடிப்படையில் ஆரியர்கள் உயர்த்தப்பட்டனர். மற்றவர்கள் பிறப்பின் அடிப்படையில் கீழே இறக்கப்பட்டனர். சூத்திரர் எனப்பட்டவர்களை மிகக் கேவலமாக எழுதி வைத்தனர். அதற்கு கடவுளைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டனர். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என வாழ்ந்த திராவிட மக்கள் ஆரியத்தின்

சூழ்ச்சியால் ஜாதி வலைகளுக்குள் சிக்கினர். இன்றுவரை வெளியே வரமுடியாமல், உழன்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

"ஆரியர் வருகைக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டில் ஜாதிமுறை கிடையாது- என்பதில் இருவேறு கருத்துகள் கிடையாது. வர்ணாஸ்ரம தர்மப்படி வட இந்தியாவில் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வர்ணங்களாக மக்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதுதான் வர்ணாஸ்ரம தர்மம் அல்லது சதுர் வர்ணம் என்று குறிப்பிடப்படுவதாகும்! சமுதாய வட்டத்திற்கு வெளியே தீண்டத்தகாதோர் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்."

பிராமணர்கள் பிரம்மாவின் நெற்றியிலிருந்தும், சத்திரியர்கள் புஜங்களிலிருந்தும், வைசியர்கள் தொடையிலிருந்தும், சூத்திரர்கள் பாதங்களிலிருந்தும் பிறந்ததாகக் கூறுகிறது மனுஸ்மிருதி.

சூத்திரர்கள் என்போர் யார்?

"சண்டையில் வென்று சிறையாகப் பிடித்து கொணரப்பட்டவன், அன்புடன் ஊழியஞ்செய்பவன், தன் வேசி மகன், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டவன், ஒருவனாற் கொடுக்கப் பட்டவன், குலவழியே தொன்று தொட்டு ஊழியஞ்செய்பவன், குற்றத்திற்காக வேலை செய்பவன் எனச்சூத்திரர் எழுவகைப்படுவர்" எனவும், பார்ப்பனன் அய்யம் இன்றி மேற்கூறிய எழுவகைச் சூத்திரரிடத்திலிருந்தும் பொருளை வலிந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். தம் தலைவன் எடுத்துக்கொள்ளுதற்குரிய பொருளையுடைய அந்தச்சூத்திரர் தம் பொருளுக்குச் சிறிதும் உரிமையுடையவர் அல்லர்" என்றும் மனு கூறுவதாக மறைமலையடிகள் தெரிவிக்கிறார்⁹ இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் சூத்திரர்கள் பொருளற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். ஆக்கியவர்கள் மன்னர்கள். அதற்குக் காரணம் மனு நீதி. இன்றைய சூழலில், மனு நீதியை ஆதரித்துப் பதிவிடும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களைப் பார்க்கின்றபோது நமக்கு வேதனைதான் ஏற்படுகிறது.

இன்றைய உழைக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையினர், ஜாதி-வருண அடிப்படையில் சூத்திரர் எனும் வர்ணத்திற்குள்ள்தான் வருகின்றனர்.

அண்ணல் அம்பேத்கர், வருணத்தை ஜாதியாக மாற்றிய பின்பு, ஆரியர்கள் சூத்திரர்கள் மீதும் சூத்திரப் பெண்கள் மீதும் கொட்டிய வெறுப்புகளைப் பட்டியலிடுகின்றார். "பார்ப்பனீயம் காட்டுமிராண்டித்தனமான அநாகரித்தோடு, வர்ணங்களுக்கு இடையிலான கலப்பு மனத்தையும், கலந்துண்ணலையும் தடை செய்யும் பணியைச் செய்தது. சூத்திரப்பெண் சம்பந்தமாக மனு காட்டும் வெறுப்பைக் கவனியுங்கள். சூத்திரர்கள் உணவு குறித்து மனு கூறியிருப்பதையும் கவனியுங்கள். அந்த உணவு விந்து அல்லது சிறுநீர் போல அசுத்தமானது என மனு கூறுகிறார். இந்த இரண்டு விதிகளும்தான் ஜாதி அமைப்பைத் தோற்றுவித்தது. கலப்பு மனத்தடை, கலந்துண்ணல் மீதான தடை ஆகிய இரு தூண்களின் மீதுதான் ஜாதியம் நிற்கிறது."⁽¹⁰⁾ அண்ணல் அம்பேத்கர் இந்த நூலில் மிக விரிவாக விவரிக்கும் பெண்களின் திருமணம் பற்றிய மனுவின் கட்டளைகள், சதியை நியாயப்படுத்தும் கருத்துகள், பாலிய மணம், கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட விதவை நிலைபோன்றவை ஜாதியைக் காப்பாற்றும் நோக்கம் கொண்டவை என்பதனை வாசிக்கும் எவருக்கும், அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் மீது கருப்பு இனத்தவர்கள் காட்டுகின்ற கோபம் போன்ற ஆத்திரமும், கோபமும் வரும்; வரவேண்டும். அப்படி ஓர் உண்மையான கோபம் திராவிட இயக்கத்தின் தலைவர்களுக்கு - தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் கலைஞர், நாவலர் நெடுஞ்செழியன், ஆசிரியர் கி.வீரமணி போன்றவர்களுக்கு - இருந்தது; இருக்கிறது.

இந்திய ஜாதியமும் கருப்பர்களின் மீதான நிறவெறியும் :

ஜாதியம் என்றால் என்ன என்பதனைப் பெரியார் பேருரையாளர் கு.வெ.கி.ஆசான் இப்படி வரையறுக்கிறார். "ஜாதியம் என்பது என்ன? இந்து மதக் குருக்களும் தலைவர்களும் போற்றும் வேதங்கள்(ஸ்ருதி), சாத்திரம், இதிகாசம், புராணம், ஸ்மிருதி ஆகியவற்றின்படி அந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் பிறப்பின் காரணமாகப் பிரித்தும், உயர்வு தாழ்வைக் கற்பித்தும், மேல்-கீழ்ப்படி நிலைகளை அமைத்தும், இயல்பான மனித உறவை முழு அளவில் மறுத்தும், இவற்றைச் சமுதாய நடைமுறையில் முதலில் வருண தருமமாகவும்,

பின்பு குல தருமமாகவும் பின்பற்றச் செய்து, வெவ்வேறு அளவில் ஒதுக்கியும் ஒதுங்கியும் வாழ்வது ஜாதியம் ஆகிறது. அதன் கூறுகள்: பாராமை, நெருங்காமை, தீண்டாமை, கோயில், குளம், சாலை முதலிய பொது உடைமைகளிலும் நலன்களிலும் சம அளவில் பொது உரிமையின்மை, சம நீதியின்மை, அனைவருக்கும் கல்வி வாய்ப்புச் சம அளவில் இல்லாமை, விரும்பிய தொழிலை மேற்கொள்ள அனுமதியின்மை, ஜாதிகளுக்கு இடையே நெருங்கிப் பழகாமை, கலந்துறவு கொள்ளாமை, திருமணம் செய்யாமை ஆகிய கூறுகளில் பலவோ - சிலவோ, ஒன்றிரண்டோ ஜாதியத்தை அடையாளப்படுத்தியும் நிலைப்படுத்தியும் வருகின்றன."⁽¹¹⁾

ஜாதியத்தின் கூறுகளான பாராமை, நெருங்காமை, சம நீதியின்மை, அனைவருக்கும் கல்வி வாய்ப்புச் சம அளவில் இல்லாமை, விரும்பிய தொழிலை மேற்கொள்ள அனுமதியின்மை என்று அய்யா கு.வெ.கி.ஆசான் அவர்கள் சுட்டுகின்ற பல கூறுகள் கருப்பின மக்களின் மீது அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் காட்டுகின்ற நிறவெறி அடிப்படைக் கூறுகளாகவும் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. 'அங்கிள் டாம்ஸ் கேபின்' என்னும் புத்தகத்தில் "எலிசா என்பவரின் கணவனாகக் காட்டப்படுபவன் ஜார்ஜ் ஹேரிஸ் என்னும் இளம் மனிதன். அழகிய தோற்றமும், இனிமையான பழக்க வழக்கங்களும் அவனிடம் இருந்தன. தொழிற்சாலையில் அனைவரின் விருப்பத்திற்குரியவனாக அவன் இருந்தான். இருந்தாலும் இந்த இளம் மனிதன் சட்டத்தின் பார்வையில் ஒரு மனிதனல்ல; ஒரு சரக்காகும்; நாட்டைச் சுற்றிப் பயணம் செய்து, புதிய இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்து, பெருந்தகைகளுக்கு இணையாகத் தலை உயர்த்தி நிற்க இந்த அடிமைக்கு ஏது தகுதி? விரைவில் இதற்கு முடிவு கட்டவேண்டும். அவனைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டு வெட்டவும், தோண்டவும் பணிக்க வேண்டும். அவன் எப்படிச் சாமர்த்தியசாலியாக இருக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும்."⁽¹²⁾ ஓர் அடிமை ஒரு முதலாளியிடமிருந்து இன்னொரு முதலாளிக்கு விற்கப்படுகிறார். இரண்டாவது முதலாளி, அடிமை ஜார்ஜ் ஹேரிஸுக்கு மரியாதை அளிக்கிறார். ஒரு கருவியைக் கண்டுபிடிக்கும் அளவிற்கு ஊக்கம் தருகின்றார். கருவியைப் பற்றிக் கடைக்கு

வருபவர்களுக்கு விளக்கம் சொல்லித்தர ஜார்ஜ்ஹேரிஸிக்கு அனுமதி அளிக்கிறார். ஜார்ஜ் ஹேரிஸை விற்ற முதல் முதலாளி இதனைப் பார்க்கின்றார். ஓர் அடிமை ஒரு கருவியைக் கண்டுபிடிப்பதா? அதற்கு விளக்கம் சொல்லுவதா? அவனை மறுபடியும் விலைக்கு வாங்கி வெட்டவும் தோண்டவும் பணிக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்து விலைக்கு வாங்கி முழு அடிமையாக நடத்துகிறார். ஒடுக்கப்பட்ட ஒருவர் உயர் பதவிக்கு வந்து விட்டால், திராவிட இயக்கத்தின் பலன் காரணமாக மேன்மையான நிலைக்கு வந்துவிட்டால், அவருக்கு எதிராகச் செய்யப்படும் சதிகளை, மனத்தடைகளை இத்தோடு நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கல்வியினால், வேலை வாய்ப்பினால் மேலான நிலைக்கு வரும் ஒருவனை, மறுபடியும் அவனது பழைய நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்னும் வெறி, அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் என்றாலும் இந்திய ஆரியர்கள் என்றாலும் மனதிற்குள் வளர்ந்துகிடக்கும் முள்செடிகளாக இருப்பதைக் காண முடியும். இந்த ஜாதிமுறையினால் சூத்திரர்களும் தீண்டத்தகாதோர் எனப்பட்டவர்களும் அனுபவித்த கொடுமைகள் அமெரிக்காவில் கருப்பின மக்கள் அடிமைகளாக அனுபவித்த கொடுமைகளுக்குச் சற்றும் குறையாதவை. சூத்திர, பஞ்சம இழிவை நீக்கவே ஜாதியத்தின் கொடுமைகளுக்கு எதிராகவும், ஜாதியின் பெயரால் மறுக்கப்படும் உரிமைகளை மீட்டு எடுக்கவும் தோன்றிய இயக்கம் திராவிட இயக்கம். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தோன்றிய இயக்கம் இன்றும் உயிர்ப்போடும் உணர்வோடும், எதிரிகளைக் கருத்துக்களத்தில் நேருக்கு நேர் சந்தித்து உண்மைகளை எடுத்து வைக்கும் இயக்கமாக இருக்கிறது. "நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படும் திராவிடர் இயக்கமாகிய நீதிக்கட்சி, தென்னிந்திய நல உரிமைச்சங்கம் - துவக்கப்பட்டதன் நோக்கம் - திராவிடர் சமுதாயம் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, கல்வி, உத்தியோகம், ஆகியவற்றைப் பெறாத தற்குறிச் சமுதாயமாகவும், சூத்திர, பஞ்சம இழிவை அது தன்னுள் ஏற்றுள்ள வர்ணாஸ்மரத்தைப் போக்கி, சம வாய்ப்பு, சம உரிமைச் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும்."⁽¹³⁾ என்று திராவிடர் கழகத்தலைவர் கி.வீரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போல, திராவிட இயக்கத்தின் நோக்கம் சூத்திர, பஞ்சம

இழிவை போக்குவது, இழிவுக்கு காரணமாக இருக்கும் ஜாதியை ஒழிப்பது என்பது ஆகும்.

ஜாதி உணர்வும் திராவிட இயக்கமும்:

இந்தியாவில் 3000க்கும் மேற்பட்ட ஜாதிகள் இருக்கின்றன. எந்த ஜாதியில் பிறந்திருந்தாலும் ஜாதி என்பது இழிவு, நம் மீது திட்டமிட்டு ஆரியர்களால் எறியப்பட்ட கழிவு, ஜாதி என்பது அசிங்கம் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவது - ஏற்படுத்தியது திராவிட இயக்கம். ஜாதி அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு கேட்பது, போராடுவது என்பது கூட, முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போல, எந்த ஜாதி என்னும் தத்துவத்தால் இழிவு படுத்தப்பட்டோமோ, அந்த ஜாதி அடிப்படையில் நமக்கான உரிமையை மீட்டு எடுப்பதற்கான ஓர் இடைக்கால வழிமுறையே தவிர, அதுவே தீர்வல்ல என்பதைத் தமது தோழர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டிச் சொல்லும் இயக்கம் திராவிட இயக்கம். திராவிட இயக்கம் என்று வருகின்ற போது, அரசியலுக்குப் போகாத, வாக்கு அரசியலில் தேர்தலுக்கு நிற்காத திராவிடர் கழகம் மிகத்தெளிவாக இதனைத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஓர் உயர்ந்த ஜாதி என்று தன்னை நம்புகிறவனுக்கு இருக்கும் ஜாதிவெறி எவ்வளவு தீமையோ, அதனைப் போலவே இந்த ஏணிப்படி ஜாதி அமைப்பில் இடையில் இருக்கும் அல்லது கடைநிலையில் இருக்கும் ஒரு ஜாதிக்காரனுக்கும் இருக்கும் ஜாதிவெறியும் தீமையானதே. இரண்டுமே ஜாதி அமைப்பை இன்னும் பலப்படுத்தவே செய்யும். ஆரியர்கள் இந்த ஜாதிப் பெருமை பேசுவதை, இடைநிலை ஜாதிகளுக்கும் மற்ற ஜாதிகளுக்கும் தூண்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதனை நன்றாக உணர்ந்த திராவிட இயக்கம், எல்லா ஜாதியைச் சார்ந்தவரையும், ஜாதிப்பெருமை பேசுவது என்பது அருவருப்பு என்னும் கருத்தைப் பலமாக விதைத்திருக்கிறது. அதில் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறது.

இட ஒதுக்கீட்டின் ஜாதி ஒழிப்புத் தத்துவம் புரியாதவர்கள், இட ஒதுக்கீட்டினால்தான் ஜாதி நிலைபெறுகிறது என்பது போலப் பேசுவதற்கான பதிலைத் தொடர்ச்சியாகத் திராவிட இயக்கம் கொடுத்திருக்கிறது. முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போல, எதன் காரணமாக (ஜாதி) உரிமை மறுக்கப்பட்டார்களோ, அதே அடிப்படையில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதுதான் இட ஒதுக்கீடு. கல்வி அடிப்படையில்,

சமூக அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு என்பதைத்தான் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் கொடுத்திருக்கிறது. பொருளாதார அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு என்பது ஏமாற்று ஏழைகளுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். அவர்கள் வாழ்வில் நல்ல நிலைமை வரவேண்டும் என்கிற நோக்கில் ஆரியர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு கேட்கவில்லை. ஜாதி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீட்டை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதே அவர்களின் நோக்கம். அவர்கள் நோக்கம் - ஜாதி அடிப்படையில் சமூகம் இருக்கவேண்டும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அடிமைத்தொழில் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசின் புதிய கல்விக்கொள்கை மற்றும் பல்வேறு நிலைப்பாடுகள் இதனைத் தெளிவாகச் சுட்டுவதை நம்மால் உணர முடியும்.

திராவிட இயக்கத்தின் சாதனைகள்:

ஆரியர் அல்லாத மக்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒற்றைச்சொல் 'திராவிடர்'. அப்படித் திராவிடர் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து, ஒற்றுமைப்படுத்தி, அனைவரும் சமூக அடிப்படையில், பொருளாதார அடிப்படையில் முன்னேறுவதற்கு அடிப்படை அமைத்த இயக்கம் திராவிட இயக்கமாகும். இழிவாக, உழைக்கும் மக்களை, சூத்திரர் என்னும் சொல்லால் குறிப்பது கொடுமை. அதனை நீக்கவேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தது திராவிட இயக்கம். செயல்படுத்தியது திராவிட இயக்கம். "நமது ஆவணங்களில், மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புகளில் எல்லாம் இந்த நாட்டுக்குரிய பார்ப்பனர் அல்லாத மக்களைச் சூத்திரர் என்றுதானே குறிப்பிட்டு வந்தார்கள். சூத்திரர்கள் என்றால் ஏதோ 'பாரத ரத்னா' பட்டம் என்பது போல நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்! சூத்திரர் என்பதற்கு மனுதர்ம் சாஸ்திரம் பொருள் கூறியுள்ளது. அது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும் என்பதுதான் கேள்வி. சூத்திரன் என்றால் வேசிமகன் என்று மனுதர்ம், அத்தியாயம் எட்டு, 415ஆவது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதே! இந்த இழிவுப்பட்டத்தை ஒழித்தது யார்? எதிராகக் குரல் கொடுத்தது யார்? திராவிட இயக்கம்தானே! பார்ப்பனர் அல்லாத இளைஞர் சங்கத்தின் முதல் மாநில மாநாடு சென்னை எஸ்.அய்.ஏ.ஏ. மைதானத்தில் 1927 அக்டோபர் 22,23 நாள்களில் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் பனகல் அரசர், தந்தை பெரியார், டாக்டர் ஏ.இராமசாமி (முதலியார்)

முதலியோர் கலந்து கொண்டனர். 'திராவிடன்' இதழ் ஆசிரியர் ஜே.எஸ். கண்ணப்பர் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார். அத்தீர்மானமாவது:-

"சென்னை அரசு தனது ஆவணங்களில் 'சூத்ரா' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது பெரும்பான்மையாக உள்ள பார்ப்பனரல்லாத சமூகத்தினரின் சுயமரியாதை உணர்வை மிகவும் புண்படுத்துவதாக உள்ளது என இம்மாநாடு கருதுகிறது. அதனால் கடந்த கால ஆவணங்களிலிருந்து இந்தச் சொல்லை நீக்குவதுடன், அலுவலக ஆவணங்களில் இனி இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தக்கூடாதென அனைத்து இலாகாக்களுக்கும் உடனடியாக ஓர் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென அரசை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது." ஒட்டு மொத்தச் சமூகத்தின் சுயமரியாதை பற்றியது இத்தீர்மானம் என அவர் கூறினார். இத்தீர்மானம் பலத்த கைதட்டல்களுக்கிடையே நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதானே 'சூத்திரன்' என்கிற இழிபட்டம் பதிவேடுகளில் ஒழிந்தது. திராவிடர் இயக்கத்தின் மிகப்பெரிய -இன இழிவை ஒழிக்கும் செயல்பாடு அல்லவா இது?"⁽¹⁴⁾

'காந்தியாருக்கே உரிமை வாங்கிக் கொடுத்த இயக்கம் திராவிடர் இயக்கம்', 'பஸ்களில் எல்லோருடனும் கலந்து உட்காரும் உரிமை, பெண்களுக்கு முதன் முதலில் இந்தியாவிலேயே வாக்குரிமை, சாலையில் ஆதி திராவிடர் நடக்க உரிமை, கல்வியில் தலைகீழ் மாற்றமாகப் பெற்ற உரிமை என்று நாம் திராவிடத்தால் பெற்ற உரிமைகளைப் பட்டியலிட்டுக் கொடுக்கும் திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி அவர்கள், திராவிடம் என்பதற்கான ஒரு வரையறையைத் தருகிறார். பல நிலைகளில் தமிழ்நாடு இன்று இந்தியாவின் முன்னணி மாநிலங்களில் ஒன்றாக இருப்பதற்குக் காரணம் திராவிட இயக்கமும், திராவிட இயக்க ஆட்சிகளுமாகும். இதனைப் பல புள்ளி விவரங்கள் உறுதியாக்குகின்றன.

திராவிடர் இயக்கக் கொள்கைக்கு வலுவூட்டும் ஆய்வுகள்:

திராவிடர் இயக்கம் என்பது ஆரியர்களின் மேலாண்மையை எதிர்த்துத் தோன்றியது. இன்றைய

தொல்லியல், மொழியியல், மரபணு இயல் எனப் பல கூறுகள் திராவிடர் இயக்க கொள்கைகளுக்கு வலுவூட்டுவதாக இருக்கின்றன.

சிந்து வெளிப்பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்: ஆரியப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான மிக நாகரிகமான நாகரிகத்தைக் கொண்டிருந்தது சிந்து வெளி நாகரிகம். இன்றைய மொழியியல் ஆய்வுகள், சிந்து வெளிப்பண்பாட்டின் அடித்தளம் திராவிடமே என நிறுவுகின்றன. "சிந்து வெளி நாகரிகம் குறித்த எந்த நேரடிச்செய்தியும் வேதங்களிலோ, ஏனைய வடமொழி இலக்கிய மற்றும் வரலாற்று ஆவணங்களிலோ காணப்படவில்லை. சிந்து வெளி நாகரிகம் வேத இலக்கிய நாகரிகத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. இன்னும் பலவகையிலும் திராவிடச் சாயல் கொண்டதாக இருக்கிறது"⁽¹⁵⁾ என்று குறிப்பிடும் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், தனது நூலான "சிந்துவெளிப்பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்" என்னும் நூலில் இலக்கியம், மொழி, ஊர்ப்பெயர்கள் அடிப்படையில் சிந்துவெளிப்பண்பாட்டின் நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமே என நிறுவுகின்றார். அவர் தனது நூலில் "சிந்து வெளி நாகரிகம் ஒரு திராவிட நாகரிகம் என்னும் கருதுகோளின் அடிப்படையில் அணுகினால், சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் காலத்து ஊர்ப்பெயர்கள் வடமேற்குப் புலத்தில் இன்றுவரை நிலைத்திருப்பது, புலம் பெயர்ந்த சிந்து வெளியினர், அவர்கள் தங்களது ஊர்ப்பெயர்களை மீள் நினைவாய்க் கொண்டுவந்து தங்களது புதிய தாயகத்தில் பயன்படுத்தியது; அவர்களின் வாய்மொழிப்பாடல் மரபில், கதை மரபில் வேரூன்றிய அப்பெயர்கள் திராவிடர்களின் தொல்லிலக்கியமான சங்க இலக்கியங்களில் ஆவணப்பதிவு செய்யப்பட்டது; அப்பெயர்களில் பல இன்றுவரை தமிழ் நாட்டில் அடையாளம் காணத்தக்க வகையில் பயன்பாட்டில் இருப்பது"⁽¹⁶⁾ என்று பட்டியலிடும் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், இது வெறும் யூகம் அன்று என்று குறிப்பிட்டு ஆதாரங்களை அந்த நூல் முழுக்கக் கொடுத்திருக்கின்றார்.

கீழடி ஆய்வு:

தொல்லியல் துறை நடத்தும், மதுரை அருகில் உள்ள கீழடி ஆய்வு, புதிய வெளிச்சங்கள் பலவற்றைத் தருவதாக இருக்கிறது. 2600 ஆண்டுகளுக்கு

முன்பே உயர்ந்த நாகரிகத்தைக் கொண்டிருந்த கீழடி ஆய்வு, அதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே நாகரிகம் தொடங்கியிருக்கவேண்டும் என்னும் கருத்துக்கு வலுவூட்டுகிறது. "இந்த(கீழடி) ஆய்வு முடிவுகளுக்கும் சங்க இலக்கியத்திற்கும் என்ன தொடர்பு எனக் கேட்கிறார்கள். சங்கப் பாடல்கள் அந்தக் காலகட்டத்து மண்ணையும் மனிதர்களையும் பாடின. அந்தப் பாடல்களுக்கான வரலாற்றுப் பின்னணியை இங்கே கிடைத்த பொருள்கள் உணர்த்துகின்றன. சங்க காலப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழ்ச் சமூகம் மிக உயர்ந்த நாகரிகம் கொண்டதாகத் தென்படுகிறது. அப்படி ஒரு நாகரிகம் இருந்திருந்தால்தான், அம்மாதிரியான பாடல்கள் உருவாகியிருக்க முடியும். அதற்கான ஆதாரமாகத்தான் கீழடி இருக்கிறது" என்கிறார் ஆர். பாலகிருஷ்ணன்.

மற்றொரு விடயத்தையும் பாலகிருஷ்ணன் சுட்டிக்காட்டுகிறார். சிந்து சமவெளிகுறியீடுகளுக்குப் பிறகு, தமிழ் பிராமி உருவாவதற்கு முன்பாகக் கீறல்கள் பானைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சிந்து வெளிக் குறியீடுகளைப் போலவே இந்தக் கீறல்களையும் படிக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரியான பானைக் கீறல்கள் இந்தியாவிலேயே அதிகம் கிடைத்திருப்பது தமிழ்நாட்டில்தான். கீழடியில் மட்டும் 1001 பானைக் கீறல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இது எழுத்து உருவாவதைக் காட்டுகிறது. இம்மாதிரியான கீறல்கள் கங்கைச் சமவெளியில் பெரிதாகக் கிடைக்கவில்லை என்கிறார் அவர் (ஆதாரம் : <https://www.bbc.com/tamil/india-49768739>). கீழடி ஆய்வு தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

"கீழடி அகழ்வாய்வுகளில் இருந்து இதுவரை, கவனமாக ஆய்வு செய்யத் தகுந்த மதம் தொடர்பான குறியீடுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வு, ஜாதி அமைப்பு இன்மை, குறைந்த அதிகாரங்கள் பயன்பாடு, ஆகியவற்றைக்கொண்ட ஒரு பண்பாட்டையே கீழடி அகழ்வாய்வுகள் வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். கீழடி கண்டுபிடிப்புகள் நமக்கு உணர்த்த விரும்புவது என்னவென்றால் மதச்சார்பின்மை, உள் இணைக்கப்பட்ட, சம நிலைப்படுத்தப்பட்ட சமூக உறவுகள் ஆகியன, இயற்கையோடு இணைந்த

ஒரு சமுதாயத்துக்கு அந்நியமாக இருக்க முடியாது என்பதுதான்⁽¹⁷⁾ என்று புலங்கடந்த தொல்லியல் அறிவியல்களின் மேம்பாட்டுக்கான நிறுவனத்தின் இயக்குநர் பி.ஜெ.செரியன் கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது⁽¹⁸⁾. கீழடி ஆய்வின் அய்ந்தாம் கட்ட ஆராய்ச்சி முடிவுகள் (<https://www.bbc.com/tamil/india-50148597>) திராவிடர்களின் பெருமையை, நாகரிகத்தைப் பறைசாற்றுவதாக இருக்கிறது.இன்னும் தொடரும் ஆய்வுகள் பல புதிய உண்மைகளைக் கூறக்கூடும். .

மரபணுவியல் ஆய்வு:

டோனி ஜோசப் எழுதியுள்ள ஆதி இந்தியர்கள் புத்தகம் (Early Indians: The Story of Our Ancestors and Where We Came From) பற்றி எழுத்தாளர் கோ.ஒளிவண்ணன் உண்மை இதழ்(அக்டோபர் 16-31, 2020) இதழில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார். "ஆதிகால இந்தியர்கள் என்கிற இந்தப் புத்தகத்தில் இந்தியர்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? சிந்துசமவெளி நாகரிகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் யார்? ஆரியர்கள் எப்போது வந்தார்கள்? ஜாதி அமைப்புகள் எப்படித் தோன்றின? என்பன போன்ற பல கேள்விகளுக்கு விடை தேட முயல்கிறார்; வெற்றியும் பெற்றுள்ளார். ஆரியர்கள் யுரேசியாவின் ஸ்டெப்பி புல்வெளியிலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் இந்த மண்ணிலே தோன்றியவர்கள்; இந் நாட்டிற்குக்கலாச்சாரம் பண்பாட்டை அளித்தவர்கள் என்கிற கோட்பாடு சுக்கு நூறாக உடைக்கப்பட்டுள்ளது.

தங்களை ஆரியர்கள் என்று அழைத்துக்கொண்ட ஒரு மக்கள் கூட்டம் சமஸ்கிருதம் என்ற மொழியுடனும் தனிவகைப்பட்ட கலாச்சாரத்துடனும் கி.மு.2000க்கும் கி.மு.1500க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்(அதாவது சுமார் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) இந்தியாவிற்குள் குடியேறினார்களா என்பதுதான் அந்தக் கேள்வி. அந்தக் காலகட்டம்தான் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் முடிவுக்கு வந்த காலம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆம், அவர்கள் குடியேறிகள்தான்" என்கிற ஆணித்தரமான, அய்யத்துக்கிடமற்ற பதிலை உலகம் முழுவதிலுமுள்ள விஞ்ஞானிகள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் புதிய ஆதாரங்கள் அலை அலையாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன." (18)

ஆதி இந்தியர்கள் போன்ற மரபியல் ஆய்வின் வெளிப்படையில் வெளிவரும் புத்தகங்கள், ஆரியர்கள் வந்தேறிகளே என்பதனை நிரூபிக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் உள்ள மக்கள், எல்லாம் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் தோன்றிப் பரவிய மனிதர்களே என்பதனையும் இந்த ஆய்வுகள் சொல்கின்றன. ஒரு வகையில் எல்லோரும் புலம் பெயர்ந்தவர்களே. "ஒரு தாய் மக்கள் நாமென்போம், ஒன்றே எங்கள் குலம் என்போம்" என்னும் திரைப்படப் பாடல் சுட்டுவது போல, சில தாய் மக்களே உலகம் முழுவதும் இருக்கும் மனிதர்களின் மூதாதையர்கள் என்பதனை மரபியல் ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.

மாறுவார்களா ஆரியர்கள்?:

அமெரிக்க வெள்ளையர்களுக்கு எதிராக, நிறவெறிக்கு எதிராகக் கருப்பின மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து குரல் கொடுப்பதையும், அவர்கள் ஒற்றுமையாகக் களத்தில் நிற்பதையும் நம்மால் காண முடிகின்றது.

அமெரிக்க மக்கள் தொகையில் 13 சதவிகிதம் உள்ள கருப்பினர்கள், வெள்ளையர்களின் இனவெறிக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றார்கள். களத்தில் அவர்கள் நிற்பதால் சில சட்டங்களும் இயற்றப்படுகின்றன. புதிய அமெரிக்க அதிபராக ஜோ பைடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதில், அமெரிக்க அதிபர் டிரம்ப் தோற்கடிக்கப்பட்டதில் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கத்தின் பங்களிப்பு இருக்கிறது. ஆனால், இந்தியாவில் ஆரியர்கள் மிகக்குறைந்த சதவிகிதமே, மூன்று சதவிகிதத்திற்கும் கீழ்தான் ஆரியர்கள் உள்ளனர். மற்ற 97 சதவிகித மக்கள், ஆரியர்களால் ஏமாற்றப்படுகின்றனர். அதிகார மய்யங்கள் அனைத்திலும் 97 சதவிகித மக்களை ஒதுக்கிவிட்டு இந்த 3 சதவிகித ஆரியர்களே கோலாச்சகின்றனர். இந்தியாவில் இருக்கும் அரசு அலுவலங்கள், நீதிமன்றங்கள், அரசுச் செயலகங்கள் என அனைத்திலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் ஆரியர்கள் அற்புதமான, வெளியில் தெரியாத இணைப்புச் சங்கிலிகளைத் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, மற்றவர்களை வரவிடாமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்தின் தொடர் போராட்டங்கள், முயற்சிகளின் விளைவாகத் தமிழ்நாட்டில் 69 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு உள்ளது. 1951இல் முதன்முதலில் அரசியல் சட்டம் திருத்தம் செய்யப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் தந்தை பெரியார். 69 சதவிகித

இட ஒதுக்கீடு, தமிழகத்தில் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் திராவிடர் கழகத்தலைவர் கி.வீரமணி அவர் எழுதிக்கொடுத்த சட்டவரைவை அன்றைய முதல்வர் ஜெ.ஜெயலலிதா நிறைவேற்றினார். இந்தியாவில் உள்ள எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, 69 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு, 9 ஆவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்தியா முழுமையும் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இட ஒதுக்கீட்டு நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக உள்ளது. சமூகநீதி அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் முழுமையாக நிரப்பப்படுவதில்லை. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு மண்டல் கமிசனை அமல்படுத்தியதால், பாரதிய ஜனதா கட்சி தனது ஆதரவை வி.பி.சிங் அவர்களுக்கு விலக்கிக்கொண்டது. என்றாலும் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 27 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு அளிக்கும் சட்டத்தை இயற்றிவிட்டே சமூகநீதிக்காவலர் வி.பி.சிங் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் பதவியிலிருந்து விலகினார். மண்டல் குழு அடிப்படையில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு உரிய இடஒதுக்கீட்டை முழுமையாக இந்திய அரசு இன்னும் அமலாக்கவில்லை. அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிராக, முன்னேறிய ஜாதிகளில் ஏழைகளுக்கு 10 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு எனச் சட்டத்தை இயற்றி, மிக அவசரமாக அதனை அமல்படுத்தியது இன்றைய அரசான மத்திய பி.ஜே.பி. அரசு. தங்களுக்கு எதிராக நடக்கும், சமூகநீதிக்கு எதிராக நடக்கும், அரசாங்கத்தின் போக்கை எதிர்த்து இந்தியாவில் வலுவான போராட்டங்கள் இல்லாத நிலைமைதான் உள்ளது. ஜாதியின் பெயரால் பல கொடுமைகள் இந்தியாவில் நடக்கின்றன. என்றாலும் ஆரியர்களுக்கு எதிரான ஒரு வலுவான போராட்டம் இந்திய அளவில் எழவில்லையே! ஏன்? கருப்பின மக்கள் போல ஒன்று சேர்ந்து உரத்த குரல் கேட்கவில்லையே, ஏன்? என்னும் கேள்விக்கு இந்தியாவில் இருக்கும் ஜாதிப்படிநிலைகள்தான் என்பதே விடையாகும்.

இந்தியாவில் இருக்கும் இந்த ஜாதி அமைப்பு முறையானது ஏணிப்படி போன்று ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்று அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள, சமயில்லாத படிநிலையாகும். தனக்குக் கீழே சில ஜாதிகள் இருப்பதை விரும்புவர்களாக இந்தியர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தனக்கு மேலே இருக்கும் ஜாதியினர், தன்மீது செலுத்தும் ஆதிக்கத்தை அகற்றுவதைவிட, தனக்குக் கீழ் இருக்கும்

ஜாதி, மேலே வருவதைத் தடுக்கும் எண்ணம் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதனைத் திட்டமிட்டு ஆரியர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்- பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இடையே தொடர்ந்து ஜாதி மோதல்கள் நிகழும் அளவுக்கான தத்துவத்தை, ஜாதிய முறையைத் திணித்துள்ளனர். அதனை உணரும் அளவுக்கு மக்களுக்கு, குறிப்பாக வட இந்திய மக்களுக்கு இன்னும் விழிப்புணர்வு இல்லை. "நம் நாட்டில் உள்ள தீராத கொடிய தொற்று நோய்கள் சிலவற்றுள், இந்த ஜாதி எந்த மருத்துவத்தாலும் போக்க முடியாத, மிகவும் கடுமையான தொற்று நோய், ஆனால் தீர்க்கப்படவேண்டிய தொற்று நோயாம். நாம் பொதுவாகத் தொற்று நோய்கள் என்று குறிப்பிடும் நோய்கள், ஏதோ ஆயிரத்தில் அய்ந்து பேர்களுக்குத்தான் பிடித்துக்கொண்டு சீரழிக்கும். ஆனால், இந்த ஜாதி என்னும் தொற்று நோயோ, இந்தியாவில் உள்ள அயம்பத்திரண்டு கோடி மக்களையும் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களைப் பாதாபாடு படுத்தி வருகிறது" ⁽¹⁹⁾ என்று பாவலேரேறு பெருஞ்சித்திரனார் குறிப்பிடுவது போல, இன்றைக்கு 130 கோடியாக இருக்கும் இந்திய மக்களை இந்த ஜாதி என்னும் கொடுமை படுத்தும் பாடு கொஞ்சமல்ல. பல நூறு பக்கங்களில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் இந்த ஜாதியால் பட்ட கொடுமைகளை நாம் பட்டியலிடலாம். இந்த ஜாதிக்கு எதிராகத் தமிழகத்தில் களத்தில் நின்றது திராவிடர் இயக்கமும், அதன் தலைவரான தந்தை பெரியாரும் என்பது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் தந்தை பெரியாரின் நோக்கமான முற்றிலுமாக ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கம் இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. ஜாதியை அரசமைப்புச் சட்டப்படி ஒழிக்கவேண்டும் என்பது திராவிடர் கழகத்தின் கொள்கை. தந்தை பெரியார் அவர்கள் 1957இல் நடத்திய, ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி நடத்திய போராட்டத்தில் சிறை சென்றவர்கள், இன்னுயிர் நீத்தவர்களின் தியாகங்கள் அளவிட இயலாதவை. "03.11.1957இல் தஞ்சையில் ஜாதியைப் பாதுகாக்கும் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்த வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தை 4 இலட்சம் மக்கள் கொண்ட மாநாட்டில் ஒரே மனதாக ஆமோதிக்கச் செய்தார். 26.11.1957இல் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆணைப்படி சுமார் 4,000 பேர்களுக்கு மேல் கழகத்தோழர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தி, 3 ஆண்டுகள்

வரை (கடினக் காவல்) தண்டிக்கப்பட்டு, சிறை புகுந்தனர். சுமார் 15 தோழர்களுக்கு மேல் இந்த ஜாதி ஒழிப்புப்போரில் சிறைக்கொடுமையால் பலியானார்கள்."⁽²⁰⁾ இடஒதுக்கீடு என்பது இடைக்கால ஏற்பாடே. "ஜாதி ஒழிப்புச் சட்டம் வரட்டும் - இட ஒதுக்கீட்டைக் கைவிடத் தயார் என்றும் "2050 ஆம் ஆண்டிலாவது ஜாதி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீடு ஒழிக்கப்படுவது குறித்து அரசு சிந்திக்கவேண்டும் என்று சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கூறியுள்ளார். இட ஒதுக்கீட்டுக்குக் காரணமான ஜாதியை ஒழிக்கும் வகையில் சட்டம் தேவை என்று நீதிபதி கூறியிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்; ஜாதியை அரசியல் சட்டப்படி ஒழிக்கட்டும், 2050 என்ன? 2040 ஆம் ஆண்டிலேயே இட ஒதுக்கீட்டை ஒழிக்க முடியும்" என்று திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி.வீரமணி அவர்கள் செப்டம்பர் 9, 2020 அன்று விடுதலை பத்திரிகையில் விடுத்த அறிக்கை, ஜாதி ஒழிப்பே திராவிட இயக்கத்தின் மூச்சுக்காற்று என்பதனை உணர்த்தும்.

காலந்தோறும் போராட்டக் கருவிகள் மாறுகின்றன. எதிர்கால உலகமும் கருவிகளும் இன்றைய நிலையில் சமூக ஊடகங்களே போராட்டக் கருவிகள். திராவிட இயக்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் பயிற்சி வகுப்புகள், தொடர் பிரச்சாரங்கள், போராட்டங்கள் எனப் பழைய முறையோடும் இன்றைய சமூக ஊடகங்களின் வழியிலான போராட்டமும், வாட்ஸ்அப் செய்திகள், முகநூல் பதிவுகள், பெரியார் வலைக்காட்சியில் தொடர்ந்து ஒளிபரப்பப்படும் தலைவர்களின் உரைகள், கரோனா காலத்தில் சூம் (Zoom) வழியிலான இணையவழிப் பிரச்சாரங்கள் என்று இடைவிடாது தொடர்கின்றது. டுவீட்டரில் எத்தனையோ ஹேஷ்டேக்குகள் பிரபலமாகின்றன. ஒரு ஹேஷ்டேக் டிரெண்டிங்கில் முதலிடம் வந்ததும், அடுத்த நாள் அடுத்த ஹேஷ்டேக் பதியப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பிரச்சனைகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ஹேஷ்டேக்காக பதிவிடுவதற்குப் பதிலாக, 2013 இல் ஆரம்பித்து இன்றுவரை #Black lives matter என்னும் ஹேஷ்டேக்கின் கீழ், கருப்பின மக்களின் துன்பங்களும் துயரங்களும், என்ன தீர்வு என்பதற்கான விவாதங்களும் தொடர்ந்து நடைபெறுவது இந்தக் கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கத்தின் வெற்றி எனலாம். தங்களது கொள்கையை, போராட்டத்தை ஓர் ஒற்றை ஹேஷ்டேக் மூலமாக உலகில் வாழும் மக்கள் அனைவரின் கவனத்திற்கும் கொண்டு சென்றது கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே இயக்கத்தின் வெற்றியாகும்.

"எல்லோருக்கும் எல்லாம்; அனைவருக்கும் அனைத்தும்" என்பதுதான் திராவிட இயக்கத்தின் இறுதிக் குறிக்கோளாகும். பெண் விடுதலை நோக்கில் திராவிட இயக்கத்தின் சாதனைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அனைவரும் பொது உரிமை, பொது உடைமை அடிப்படையில் சமமாக வேண்டும் என்பதுதான் திராவிட இயக்கம் அடையத் துடிக்கும் இலட்சியமாகும். திராவிடர் சங்கம் தொடங்கி 106 ஆண்டுகள் கடந்திருக்கின்றன. திராவிட இயக்கத்தினால் அடைந்த பயன்கள் எண்ணிலடங்காதவை. ஆனால் இன்னும் போகவேண்டிய தூரம் இருக்கிறது. உலகம் பொதுவுரிமை, பொதுவுடைமை உலகமானால், எல்லோருக்கும் எல்லாம் - அனைவர்க்கும் அனைத்தும் என்னும் இலட்சியம் நிறைவேறும் அதை நோக்கிய பயணத்தைத் திராவிட இயக்கம், குறிப்பாக இன்றைய நிலையில் திராவிடர் கழகம் அதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது, போராட்டம், பிரச்சாரம் என்னும் வழிமுறைகளால் திராவிட இயக்கத்தின் குரல் டெல்லியில் உள்ள மக்களையெல்லாம், புதிய உறுப்பினர்களின் பதவி ஏற்பின்போது எதிரொலித்தது. இந்தக் குரல் உலகம் முழுவதும் கேட்பதற்கான ஹேஷ்டேக்குகளைச் சமூக ஊடகங்களில் உருவாக்க வேண்டும். உலகத்தில் எந்தப் பகுதியில் திராவிடர்கள், தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும், ஜாதிக்கொடுமையும் நிறுவெறிக்கொடுமையும் ஒன்றே என்பதனை உலக மக்கள் உணரவேண்டும். அப்படி உணரும்போது ஜாதி ஒழியும். புதிய உலகம் உருவாகும். 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கம் தங்கள் இணையதளத்தில், உலகம் முழுவதும் இருக்கும் கருப்பினத்தவர்களை, நாட்டுப்பற்று என்னும் கோட்டைத் தாண்டி ஒருங்கிணைப்பதே தங்கள் குறிக்கோள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு மொழிப்பற்றோ, இனப்பற்றோ, நாட்டுப்பற்றோ கிடையாது, மானுடப்பற்று மட்டுமே உண்டு என்னும் தந்தை பெரியாரின் சொற்களைத்தான் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கமும் குறிப்பிடுவதாகக் கருதுகின்றேன். மனித அறிவீனத்தினால் விளைந்த வேதனைகளை மனித அறிவினாலேயே நீக்கிவிட முடியும்" என்ற தந்தை பெரியாரின் கருத்தின்படி, மனித அறிவீனத்தால் விளைந்த நிறுவெறியும், ஜாதி வெறியும் மனித அறிவினாலேயே நீக்கப்படும் என்னும் எதிர்கால உலகத்தை நோக்கி நடைபோடும் இயக்கங்களாக, திராவிட இயக்கமும் 'கருப்பின உயிர்களும் உயிர்களே' இயக்கமும் விளங்குகின்றன.

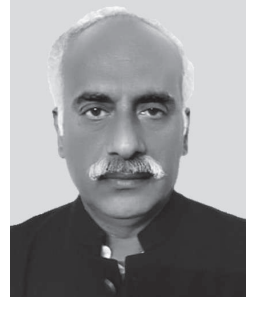
அடிக்குறிப்புகள்:

1. திராவிட இயக்க வரலாறு தொகுதி -1 முரசொலி மாறன், சூரியன் பதிப்பகம், சென்னை-4, பக்கம்-17
2. 'கருப்பு அடிமைகளின் கதை 'UNCLE TOM'S CABIN' ஹேரியட் பீச்சர் ஸ்டவ், தமிழில் வான் முகிலன், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை - 24 முதல் பதிப்பு 2003. பக்கம்-5
3. மேலது, பக்கம் - 6
4. "பெரியார் திராவிடம் இந்துத்துவம் ' தொகுப்பாசிரியர் முனைவர் சகாயராஜ், வைகறை பதிப்பகம் திண்டுக்கல், பக்கம்- 21
5. "பெரியார் களஞ்சியம் ஜாதி தீண்டாமை பாகம்(14)" தந்தை பெரியார் -10.09.1949-ல் குடி அரசில் எழுதிய கட்டுரை, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார வெளியீடு, சென்னை-7, பக்கம் - 24,
6. "வருண ஜாதி உருவாக்கம்" - குவெ.கி. ஆசான், திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை-7.
7. கீதையின் மறுபக்கம் (சுருக்கப்பட்ட புதிய பதிப்பு), - கி.வீரமணி, திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை-7 பக்கம்- 34
8. பார்ப்பனியத்தின் வெற்றி-பி.ஆர். அம்பேத்கர், சமூக நீதி பதிப்பகம், திருப்பூர்- 02, முதல் பதிப்பு ஜூலை 1992. பக்கம் 52,53
9. "திராவிட இயக்க வரலாறு " முரசொலி மாறன், சூரியன் பதிப்பகம், சென்னை-4, மூன்றாம் பதிப்பு, நவம்பர் 2012, பக்கம் 46-47
10. பார்ப்பனியத்தின் வெற்றி, பி.ஆர். அம்பேத்கர், சமூக நீதி பதிப்பகம், திருப்பூர்-02, முதல் பதிப்பு ஜூலை 1992. பக்கம் - 58
11. "வருண ஜாதி உருவாக்கம்" கு.வெ.கி.ஆசான், திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை-7.
12. 'கருப்பு அடிமைகளின் கதை 'UNCLE TOM'S CABIN' ஹேரியட் பீச்சர் ஸ்டவ், தமிழில் வான் முகிலன், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை -24 முதல் பதிப்பு 2003. பக்கம்- 21
13. "நூற்றாண்டு காணும் நீதிக்கட்சியும் 90-ஆம் ஆண்டு காணும் சுயமரியாதை இயக்கமும் சாதித்தது என்ன?", "கி.வீரமணி, திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை-7 பக்கம் 16, 29-30
14. மேலது, பக்கம் 29-30
15. "சிந்து வெளிப்பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம்", ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், பாரதி பதிப்பகம், 2017, பக்கம் -14
16. மேலது, பக்கம்-31
17. கீழடி வைகை நதிக்கரையில் சங்க கால நகர நாகரிகம்.. தொல்லியல் துறை, தமிழ்நாடு அரசு, பக்கம் XII
18. உண்மை இதழ் (அக்டோபர் 16-31, 2020)... கோ. ஒளிவண்ணன், பக்கம் 46-47
19. "சாதி ஒழிப்பு " பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார், தென்மொழி பதிப்பகம், சென்னை-100. 2ஆம் பதிப்பு, தி.பி.2046, சிலை (ஜனவரி, 2015), பக்கம்-32
20. நூற்றாண்டு காணும் நீதிக்கட்சியும் 90ஆம் ஆண்டு காணும் சுயமரியாதை இயக்கமும் சாதித்தது என்ன? "கி.வீரமணி, திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை-7, பக்கம் 91

ஆசிரியர்குறிப்பு:

முனைவர். நேரு, தமிழகப் பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் மாநிலத் தலைவர் ஆவார். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழிலக்கியத் துறையில், இறையன்பு படைப்புகளில் தன்னம்பிக்கையும் மனித நேயமும்' என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பெரியார் பட்டயச் சான்றிதழும் பெற்றவர். பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்தில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்ற இவர், தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டம் சாப்டூரில் பிறந்தவர். இவர், 'பங்குனி உத்திரமும் பள்ளிக்கூடமும்', 'சூரியக்கீற்றுகள்' எனும் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளும், 'நேருப்பினுள் துஞ்சல்' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். திருக்குறள் வலியுறுத்தும் உயிர்ச்சூழலும் இன்றைய உலகச்சூழலும்', 'கடவுளையும் சடங்குகளையும் வள்ளுவம் புறக்கணிக்கிறது', 'தமிழ்த் துறவிகளும் வள்ளுவர் கூறும் தவமும்', 'ஆரிய எதிர்ப்புக்கு முன்னுரை- திருக்குறளின் பாயிரம்', 'செல்வமும் குடிமையும்', 'ஊழும் கூழும் பகுத்தறிவுப் பார்வை' போன்ற தலைப்புகளில் இவரின் கட்டுரைகள் திருக்குறள் ஆய்வுத் தொகுப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன. உலக/இந்திய மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அளித்தவர். பல்வேறு இலக்கிய இதழ்களிலும், சமூக இதழ்களிலும், இணையத்திலும் பரவலாக எழுதி வருபவர். ♦

நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய சைவசபையில் திராவிடமும் ஆரியமும்

பேரா. முனைவர். இரா.அறவேந்தன்
சுவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

உலகில் ஒவ்வொரு இயக்கமும், தன்னடையாளத்தை அறிதல், அறிவித்தல், தக்கவைத்தல் என்னும் செயல்திட்டத்தோடு போராடுகின்றன. அவ்வகையில் 19ஆம் நூற்றாண்டில், பாளையங்கோட்டையில் இருந்த சைவ சபையின் திராவிடப் பங்களிப்பை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது. பார்ப்பனரல்லாதோர் இயக்கம் தோன்றும் முன்னரே, சைவ சபையில் பார்ப்பனரல்லாதோரை மட்டுமே உறுப்பினராக்கியதை நோக்குகிறது. 1912இல் சைவ சபையின் வெளியீடுகளை இக்கட்டுரை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டு, திராவிட இயக்கக் கருத்தியல் உருவாக்கத்தில் பாளையங்கோட்டை சைவ சபையின் பங்களிப்பு என்னும் தலைப்பில், சந்தியா பதிப்பகம் 2017-இல் நூலாக வெளியிட்டதைச் சுட்டி, அந்த நூலின் முன்னுரையில் பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் அளிக்கும் மாறுபட்ட கோணத்தையும் இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

மேற்கண்ட நூலில் தமிழர் சூத்திரரர்? என்னும் பதிவை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது. தமிழர் என்பதும் திராவிடர் என்பதும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பவைகளாக இங்கு பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன" என்று கூற்றைக் கூர்ந்து, நிற/உருவ

அடிப்படையிலான வேறுபாட்டால், ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் எப்படி வேறுபட்டவர்கள் என்ற அக்கால உரையாடலையும், இயற்கைச்சாதி/செயற்கைச்சாதி என்று விவரிப்பதையும் ஆய்கிறது. ஆரியர்கள் மனு நீதியை எப்படிப் பயன்படுத்தித் திராவிடர்களை இழிபெயரிட்டு அழைத்தார்கள் என்பதையும், திருக்குறள் எப்படி மனுஸ்மிருதிக்கு எதிரானது என்பதையும் இக்கட்டுரை நோக்குகிறது.

தம் சமய வளர்ச்சிக்கு எதிராக இருந்த கிறித்துவர்களின் ஆய்வு முடிவுகளைக் கூட ஏற்றுக் கொண்டு, தம் சமய வளர்ச்சிக்குத் துணையாகவே இருந்த ஆரியத்தைத் துணிந்து எதிர்க்கும் மாறுபட்ட போக்கினை ஆராய்ந்து, அன்றைய சைவ சபை, கிறித்துவம்/சைவம் என்ற கருத்தியலைத் தவிர்த்து, ஆரியம்/திராவிடம் என்னும் கருத்தியலை ஆதரித்ததை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

உலகில் உருக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு இயக்கமும் தம் சுய அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளப் போராடுகின்றன. அப்போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய கூறாகத் தன்னடையாளத்தை அறிதல், அறிவித்தல், தக்கவைத்தல் எனும் செயல்திட்டம் அமைகின்றது. இந்தச் செயல் திட்டத்தின் அடிப்படையில் உலக இயங்கியலை இயக்கங்கள் உள்வாங்குகின்றன. அவ்வகையில் கிறிஸ்துவரான இராபர்ட் கால்டுவெல்

முன்வைத்த 'திராவிடம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை, அன்றைய சைவ மரபு தன்பார்வையில் தனக்கேற்ப அர்த்தப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. இதனைப் பாலையங்கோட்டைச் சைவசபை மலர்வழி(1912) அறியமுடிகின்றது. இம்மலரைச் சந்தியா பதிப்பகம் 'திராவிட இயக்கக் கருத்தியல் உருவாக்கத்தில் பாலையங்கோட்டை சைவசபையின் பங்களிப்பு' எனும் தலைப்பில் நூலாக அண்மையில் (2017) வெளியிட்டுள்ளது. இந்நூலில் 15 கட்டுரைகள் உள்ளன. இவற்றில் 13 கட்டுரைகள் இலக்கியம் சார்ந்தவையாக உள்ளன. இரண்டு கட்டுரைகள் 'தமிழர் சூத்திரரர்?' 'திருவிடமும் சைவமும்' எனும் தலைப்புகளில் அமைந்துள்ளன. இந்தக் கட்டுரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, பதிப்பாசிரியர் ச. நவநீதகிருஷ்ணன், திராவிட இயக்கம் சார்ந்த அடையாளத்தை நூல் தலைப்பாக்கியுள்ளார்; நூல் முன்னுரையில் திராவிடம் சார்ந்த சில குறிப்புகளை அளித்துள்ளார். அவற்றில், நாம் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன வருமாறு:

- ▶ திராவிட மகாபாடியம் இயற்றிய மாதவ சிவஞான முனிவர் மறைந்த (1785) ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் பாலையங்கோட்டையில் 'சைவசமய அபிவிருத்தி சபை' (1886) தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ இதே காலகட்டத்தில் அயோத்திதாச பண்டிதரால் 'திராவிட பாண்டியன்' இதழ் வெளியிடப்பெற்றது.
- ▶ பாலையங்கோட்டைச் சைவசமய அபிவிருத்தி சபையின் பெயர் 1912 இல் 'சைவ சபை' என மாற்றப் பெற்றது. இச்சபைக்கெனச் சட்டதிட்டம் வகுக்கப் பெற்றது. அதில், 'தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள திராவிடரை மேன்மை அடையச் செய்வதே தலையாய நோக்கம் என்றும், திராவிடராகப் பிறந்த எவரும் உறுப்பினராக ஆகலாம்' என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.
- ▶ இதே காலகட்டத்தில் நடேச (முதலியார்)ரால் 'திராவிடசங்கம்' தொடங்கப்பட்டது.

இந்தக் கருத்துகள் வெளிப்படுத்தும் நீரோட்டத்தை, இந்நூலுக்கு முகவுரை எழுதிய

தொ. பரமசிவன் வேறு ஒரு கோணத்தில் நீட்டித்துள்ளார். அவர் தம் கருத்தின் மய்யங்கள் வருமாறு:

- ▶ நீதிக்கட்சி மூலவர்களில் ஒருவரான பி.நடேச (முதலியார்) சென்னையில் 'திராவிட மாணவர் விடுதி' தொடங்குவதற்கு (1912) முன்னரே பாலையங்கோட்டைச் சைவ சபையின் வெள்ளிவிழா மலர் வெளியிடப்பட்டது (1911).
- ▶ சைவசபையில் 1910 இல் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆய்வுப் பொழிவுகளே அடுத்த ஆண்டில் (1911) மலராக வெளியிடப் பெற்றன.
- ▶ 1831 இல் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட வரிடம் கிறிஸ்துவம் வேகமாகப் பரவிற்று. இதைத் தடுக்கச் சைவ வேளாளர்களும் பார்ப்பனரும் 1840 இல் சதுர்வேத சித்தாந்த சபை எனும் அமைப்பை உருவாக்கினர். விபூதி சங்கமும் உருவாயிற்று.
- ▶ பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார் 1869 இல் பிரம்மஞான சபையை உருவாக்கினார். இவரும் கர்னல் ஆல்காட்டும் நெல்லைக்கு வந்த போது, பிராமணர் நெல்லையப்பர் கோவிலில் பூரணகும்பமரியாதை அளித்தனர். கோமாமிசம் உண்பவர்களுக்குக் கோவிலில் மரியாதை அளித்ததில் சைவர்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை. வேதம் எனும் கடலுக்குள் சைவம் கரைக்கப் பெறுவதாக உணர்ந்தனர். தமக்கெனச் சபைகள் உருவாக்கி, சபைகளில் பார்ப்பனரல்லாதவர்களை உறுப்பினராக்கினர்.

இவ்வாறு பதிப்பாசிரியரும் முகவுரை வழங்கியவரும் அளித்துள்ள கருத்தியல், 'தமிழர் சூத்திரரர்?', 'திருவிடமும் சைவமும்' எனும் இரண்டு கட்டுரைகளையும் நாம் எந்தப் பின்புலத்தில் வாசிக்கவேண்டும் என்பதற்கு வழி காட்டுவதாகவும் உள்ளது.

தமிழர் சூத்திரரர்? என்னும் கட்டுரையை ஸ்ரீமான் வி. பி. சுப்பிரமணிய (முதலியார்) எழுதியுள்ளார். இவர் தன் கட்டுரையில் தமிழர் சூத்திரர் இல்லை என்பதனைப் பல்வேறு அணுகுமுறைகள் வழி விளக்குகின்றார். அவற்றைக் கீழ்வரும் மூன்று

கருத்துகளாக வடிவமைத்துக் கொள்ளலாம்.

- ▶ இழித்துப் பேசுவோர் படைப்புகளில் இருந்து, இழிக்கப்படுவோர் தொடர்பான தரவுகளைத் திரட்டுதல் தவறு.
- ▶ நடைமுறைவாழ்வியல்வழிச்சொற்களுக்கான பொருளை அடையாளப்படுத்த வேண்டும்.
- ▶ இழிவை மறுதலிக்க வேண்டும்; உண்மை அடையாளத்தை இனம்காண வேண்டும்.

இவற்றில், குறிப்பிட்ட மக்களுக்கான அடையாளத்தை இனம் காண்பதற்கான தரவுகளாக எவற்றைக் கருதவேண்டும் என்பதனை முதலில் தெளிவுபடுத்துகின்றார் சுப்பிரமணியர். தமிழர்க்குரிய பெயர் அடையாளத்திற்கு, அவரை இழிவுபடுத்துவோரின் படைப்புகளிலிருந்து தரவு திரட்டுவதைத் 'தப்பு' என்றே குறிக்கின்றார். இக்கருத்து, தமிழரை இழிவுபடுத்த விரும்பும் ஆரியர், அவரை எப்படி உயர்வாகக் கருதுவர் என்று வினவுகின்றது. 'தாஸ் (Dasyur) என ஆரியர் குறிப்பிட்டது தமிழரை என்று கருதவேண்டாம்' என்கிற மனோன்மணியம் சுந்தரம் (பிள்ளை)யின் கருத்தைத் தன் கருத்திற்கு அரணாக்குகின்றார். இங்கு தமிழர், திராவிடர் என்னும் இரண்டு சொற்களுக்குமான பொருளைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்கிறார். அத்தெளிவை நடைமுறை வாழ்வியல் வழி உருவாக்குகின்றார். அது வருமாறு:

இந்து தேசத்தவர்களை ஹிந்துக்கள், முகமதியர், கிறிஸ்துவரென்று மதம் பற்றிப் பிரிப்பது போல, தென்னிந்தியர்களை ஜாதி பற்றி ஆரியர், தமிழர் என்று பாகுபாடு செய்யலாம். அப்படிப் பாகுபாடு செய்வதில் பெரும்பான்மை காரணமாகத் தமிழர் என்ற பெயர்ப்பொருளில் தெலுங்கர், கன்னடர், மலையாளிகள் என்ற பெயர்ப் பொருள்களும் அடங்கும். ஹிந்துக்களும், முகமதியரும் மிகுந்து வாழும் சென்னைப் பட்டினத்திலே, ஹிந்துக்கள், முகமதியரென்று கூறவேண்டிய சமயங்களில் "தமிழாள், துலுக்காள்" என்று சாதாரண ஜனங்கள் சொல்வதுண்டு. இந்த வெகுஜனவழக்குச் சொற்றொடரில் "தமிழாள்" என்பது "தெலுங்கானை" உள்ளிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு மேற்கூறிய தமிழர் என்பதில் தெலுங்கர் முதலிய

திராவிட ஜாதிகள் அடங்குவது சபாவமானதே, தமிழர் என்பதும் திராவிடர் என்பதும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பவைகளாக இங்கே பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (ப.39).

இதேபோன்றே, நிற அடிப்படையிலான வேறுபாட்டாலும் உருவஅடிப்படையிலான வேறுபாட்டாலும் மனிதர்களைப் பிரித்துப் பார்க்கும் பழக்கமும் காலப்போக்கில் வளர்ந்துள்ளது என்கிறார். ஆரியர் குளிர் தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இதனால் வெள்ளை நிறத்தவராய் இருந்தனர். திராவிடர் வெப்ப மண்டலமான இந்தியாவில் நெடுங்காலம் வசித்ததால் மங்கின நிறத்தவராய் இருந்தனர். இத்தகு நிற வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பெற்றதுதான் வருணதருமம். வெள்ளையாய் இருப்பவர் உத்தம தருமத்தினர், மங்கலாயிருப்பவர் மத்திம தருமத்தினர், கருப்பாய் இருப்பவர் அதம தருமத்தினர் என்றனர். இதுவே, ஆரியர் இந்தியாவிற்குள் வருவதற்கு முன்னர், இங்கு நிலவிய வேறுபாடு, நில அடிப்படையில் இருந்தது. அதில் உயர்வு தாழ்வு என்கிற கருத்தியல் இல்லை என்கிறார். ஆரியரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள 'தேகம்' அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் காலப்போக்கில் மறைவுற்றன என்கிறார். இதற்கு ஆரியர் திராவிடர்களிடையே நிகழ்வுற்ற மண உறவைக் காரணமாகக் காட்டுகின்றார். இந்த மண உறவால் தேகம் அல்லது உருவம் அல்லது நிற அடிப்படையிலான வேறுபாடு இல்லாமல் போனதை இயற்கை ஜாதி/ செயற்கை ஜாதி எனும் கருத்தியல் வழி விளக்குகின்றார். விவரம் வருமாறு:

நீக்ரோக்கள் கருத்த நிறத்தினர். சீனர் மஞ்சள் நிறத்தினர். அமெரிக்கஇந்தியர் செம்பு நிறத்தினர். இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே நிறத்தைப் பூசி ஒரே வகையிலான உடை அணிவித்தாலும் ஒருவரிலிருந்து மற்றொருவரை அவர்தம் உருவம் வேறுபடுத்திக் காட்டிவிடும்; அவர்களின் உதடு, மூக்கு, கன்னம் முதலானவை அவர்களை வேறுபடுத்திவிடும். இத்தகு வேறுபாட்டை இயற்கை ஜாதி வேறுபாடு என்கிறார். இந்த இயற்கை ஜாதியிலிருந்து செயற்கை ஜாதியைக் கீழ்வருமாறு கட்டுரையாளர் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார்.

திராவிடருள் அடங்கிய வேளாளர், மறவர், இடையர், கம்மாளர் முதலிய ஜாதிகள், செயற்கை

ஜாதிகளாயும், ஒரே இயற்கை ஜாதியாயும் இருக்கின்றனர். பிராமணரிற் சிலர், வேளாளரிற் சிலர், மறவரிற் சிலர், இடையரிற் சிலர், கம்மாளரிற் சிலர், மற்றைய தென்னிந்திய ஜாதிகளொவ்வொன்றிலும் சிலர் ஆகிய இவர்களை ஒரே வகையாகச் சவரம் செய்வித்து, ஒரே விதமாக உடை உடுப்பித்து ஒருசேரத் திரட்டினால், அவர்களுள் இன்னார் இன்ன ஜாதி, இன்னார் இன்ன ஜாதி என்று 'மனிதநூல்' வல்லாரே பகுத்தறிய மாட்டார்கள் (ப. 41).

இந்த விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இரண்டு கருத்துகளை வலியுறுத்திச் சொல்கின்றார் சுப்பிரமணியர். அவை வருமாறு:

ஒரு ஜாதியார் மற்றொரு ஜாதியாரை, ஒரு மதத்தார் மற்றொரு மதத்தாரை 'இழிபெயரிட்டு அழைப்பது சகஜம்' என்கிறார். அவ்வகையில் ஆரியர் அநாரியர்களைச் சூத்திரர் என்று குறிப்பிடுவது அவர்தம் கொள்கையோடு பொருந்தியது தான். ஆனால், நாம் அதனை ஏற்க வேண்டியது இல்லை; சுமக்க வேண்டியது இல்லை. ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சியர் முதலானவர்களையும் சூத்திரர் என்றுதான் ஆரியர் அழைத்திருக்க வேண்டும். இதுதான் அவர்தம் கொள்கைப்படி சரியானது. ஆனால், ஆங்கிலேயர் முதலானவர் அத்தகு இழிபெயரிட்டை ஏற்கமாட்டார்கள், சுமக்க மாட்டார்கள். இதனால், அவர்களைச் சூத்திரர் எனக் குறிப்பிடவில்லை. அதுபோல், நாம் அப்பெயரைத் தவிர்த்தால், சூத்திரப் பட்டம் போகும் எனக் கருதுகின்றார். இங்கு ஆரியர், தமிழரைச் சூத்திரர் என்று குறிப்பிடுவதற்கான வாழ்வியல் சார்ந்த புரிதலையும் கவனப்படுத்துகின்றார். இதற்காக, மனுநீதியில் சூத்திரர்களை இழிவுபடுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ள கருத்துகளை எல்லாம் (அத். XI.379, அத். IX.132, அத். VI.317, அத். VII.318, அத். VIII.20, 413, 417, 270, 271, 272, 280, 282) திரட்டி நிரல்படுத்தி அளிக்கின்றார். இந்த மேற்கோள் அளிப்புடன், திருக்குறளின் முக்கியமான கருத்தை எடுத்துக் கீழ்வருமாறு ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

மேற்கூறிய ஆரிய தர்ம விதிகளுக்கும் "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்ற தமிழர்

அறநெறிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் சற்று ஊன்றி நோக்குவோர்க்கு விளங்காதிராது (ப.45).

இவ்வாறு புராணங்களில், அறநூல்களில் திராவிடர் - தமிழர் - நிலை எவ்வாறு பதிவாகியுள்ளது என்பதனை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதன்வழித் தமிழர் தமக்கான அடையாளத்தை எங்கிருந்து சேகரிக்க வேண்டும் என்கிற தம் கருத்தியலைத் தெளிவாக்குகின்றார். தமிழர் மனுநீதிவழித் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டால் இழிபெயரினராகவே திகழ்வர்; திருக்குறள்வழி அடையாளப்படுத்திக் கொண்டால் சமதர்ம மனநிலைக்குரியவர் ஆவர் என்கிற தம் கருத்தாக்க முறையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார். தமிழரைச் சூத்திரர் என்று அடையாளப்படுத்துவதால், அவர்கள் அன்றாட வாழ்வியலில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினையையும் இங்கு எடுத்துரைக்கின்றார். மைசூரில் சங்கராச்சாரியார் உருவாக்கிய சமஸ்கிருதக் கல்வி நிறுவனத்திற்கான பொருள் திராவிடர் உழைப்பால் வந்தது. ஆனால், அக்கல்வி நிறுவனத்தில் திராவிடருக்கு இடமில்லை. இந்நிலையைத் திராவிடர் நெற்றி வேர்வை நிலத்திற் சிந்தப் பாடுபட்டு உழைத்ததனால், திராவிடர் பொருளைக் கொண்டு ஸ்தாபித்து நடத்தப்பெறும் கலாசாலையின் உட்பக்கத்தைத் திராவிடர் பார்க்க ஒட்டாமற் செய்வது தர்மாநுஷ்டானங்களில் ஒன்று' என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், அக்கல்வி நிறுவனத்தில் கற்பிக்கப் பெறும் கருத்தும் திராவிடர்க்கு உரியது என்பதனைக் கீழ்வருமாறு சான்றுடன் விளக்குகின்றார்.

பிருஹத் ஆரணியகத்தில் பிரவாஹனராஜன் என்பவன், உத்தாலகன் என்னும் பிராமணனை நோக்கிக் கூறுமிடத்து வெளியிட்ட கட்டுரை சரித்திர சம்பந்தமாக விசேஷ அர்த்தத்தை உட்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வரசன் கூறியதாவது. "இந்த ஞானம் இதுவரையும் எக்காலத்தும் எந்தப் பிராமணனிடத்தும் இருந்ததில்லை" என்பது (பக் 46,47).

அதாவது, திராவிடக் கருத்தியல் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பெற்று ஆரியமாக்கப்பெற்றுவிட்டது என்பது சுப்பிரமணியர் கருத்து. இங்கு, விசுவாமித்திரர், பகவத் கீதைக்குரிய கிருஷ்ணன் முதலானவர்களையும் திராவிடர் எனக் குறிப்பிட்டுக் கீழ்வருமாறு தம் கட்டுரையை நிறைவு செய்துள்ளார்.

புதிதாக ஸ்தாபிக்கும் ஸமஸ்கிருத கலாசாலையில் பிராமணரல்லாதார் பிரவேசிக்கக் கூடாதென்னும் தடையாகிய புதுச்சுமையை இப்போது திராவிடர் மேல் ஏற்ற முயலும் ஆரியர்கள் முன்னமே ஏற்றியிருக்கிற சூத்திரப்பேர்ப் பழஞ்சுமையைத் தாங்களே இறக்கி விடுவார்களா? இறக்கார்கள். சுமப்போரே அதை இறக்கவேண்டும் (ப.47).

திராவிடச் சிந்தனை ஆரியமாக்கப்பெற்றது என்னும் சுப்பிரமணியரின் கருத்தியல், ஸ்ரீமான் பி. பொன்னம்பல (பிள்ளை)த்தின் 'திருவிடமும் சைவமும்' எனும் கட்டுரையிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. பொன்னம்பலம், சைவசித்தாந்தக் கருத்தியல் தமிழில் தோன்றிச் சமஸ்கிருதத்திற்குச் சென்றது என்கிறார். இதற்கு, 'கோயில்களில் ஆராதனை முடியும் போது வைதீக கானமும், திராவிட கானமும், அதாவது வேத பாராயணமும் தேவாரமும் ஒதுவதும் வேண்டும்' என்று ஆகமத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்தைச் சான்றாக அளிக்கின்றார். ஆகமங்கள் முதன்முதலில் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பெற்று இருக்குமானால், திராவிடகானம் பாடவேண்டும் என்ற கருத்து அதில் இடம் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை என்கிறார். இதேபோன்றே, தமிழ் - திராவிடம் எனும் கருத்தியலிலும் சுப்பிரமணியர் கருத்துடன் ஒத்துச்செல்கின்றார். 'தமிழ், தென்பாலாராகிய எல்லாருக்கும் தாய் மொழியேயாம். இதில் வடுக, கன்னடம், மலையாளம், துளு, பேசுகின்ற மக்களும் உள்படுவார்கள்' (ப. 169) என்கிறார். பொன்னம்பலர் கட்டுரையை வாசிக்கும்போது, இராமாயண மகாபாரதக் கருத்துகளைத் தரவாகக் கொண்டு திராவிடச் சொல்லாராய்ச்சி செய்வதாகத் தோன்றும். இப்போக்கு சுப்பிரமணியர் கருத்திலிருந்து வேறுபடுவதாகத் தோன்றும். ஆனால், உண்மை அவ்வாறு இல்லை. பொன்னம்பலம் இராமாயணக் கதையைத் தென்னகத்திற்குரிய கதையாகக் கூறுகின்றார். இராமாயணப் போரில் பங்கேற்றவர்களில் இராமன், இலட்சுமணன் ஆகிய இருவர் மட்டுமே வட இந்தியப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர், ஏனையவர் தென்னகத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே, இராமாயணப் போரைத் தென்னகத்தைச் சேர்ந்த இரு குழுக்களுக்கிடையே நிகழ்ந்ததாகக் கருதவேண்டும் என்கிறார். மேலும், நாடு பிடித்தலாக இராமனின் வெற்றி அமையாமல், வீடணனிடம் ஆட்சிப்பொறுப்பு அளிக்கப்பெற்றதைக் கவனப்படுத்துகின்றார். அதாவது, ஆரியர்

தென் நாட்டை வென்று ஆட்சி புரியவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில்தான் இராமாயணத்தைத் தரவாகக் கொண்டுள்ளார். இதே போன்ற பார்வையில் மகாபாரதத்தையும் அணுகமுடியும் என்கிறார். எனவே, தென்னாட்டு வளத்தைச் சுட்டும் முறையில், 'திரு' இருக்கும் 'இடம்' திரு + இடம் = திருவிடம் என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்கிறார். இந்தத் திருவிடம் எனும் சொல்லினை, ஆரியர் தம்முடைய மொழியியல்புக்கு ஏற்பத் திராவிடம் எனக் குறித்தனர் என்கிறார். இந்தத் திருவிடத்திற்கான நில எல்லையை வரையறுக்கையில் கிறிஸ்துவ அறிஞர் கருத்துகளைக் கீழ்வருமாறு கவனப்படுத்துகின்றார்.

அய்ரோப்பிய பாதிரிமார் நமக்குச் செய்த நன்மைகளில், நமது மொழிகளைச் சமயம் பார்த்துப் பாதுகாத்தது பெரிய உபகாரமாக இருக்கின்றது. அவ்விதம் செய்த நன்மை உலகெங்கும் பரவியிருக்கின்றது. அவர்களுடைய பரோபகாரத்தை நியூசீலாண்டில் (New Zealand) காலத்தில் அவர்களுடைய நாட்டம், மேஓரி (Maoris) என்று பண்டுள்ள அத்தேயத்தவரின் மொழியியற் சென்றது. அதை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் அது தமிழுக்கு எவ்வளவோ அடுத்ததாக காணப்பட்டு அதைப்பற்றி Taylor என்னும் பாதிரியார் முப்பது வருடத்திற்கு முன்னமே வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

மேற்கூறிய காரணங்களால் தென்னிந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலிருந்து நியூசீலாண்டு (New Zealand) வரைக்கும் ஒரே மொழி நடைபெற்று வந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இதில் ஆஸ்திரேலியா (Australia) வும் உடன் பட்டிருக்கலாம். (ப.170)

ஆக, இதுவரை விளக்கப்பெற்ற இரண்டு கட்டுரைகளிலும் இழையோடும் உள்ளார்ந்த கருத்தியல் ஒற்றுமையைக் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

திராவிடர்-தமிழர் எனும் அடையாளங்களுக்கான ஆராய்ச்சியில், அதனைச் சமயம் சார்ந்த அரங்கில் நின்று மேற்கொண்டாலும், நம்பிக்கைசார் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கருதக்கூடாது.

இந்த உள்ளார்ந்த இயங்கியலால்தான் இருவருமே சைவ சபையில் உரையாற்றிய

போதும், கிறிஸ்துவ எதிர்ப்பரசியலை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழலிலும் மேற்கொள்ளவில்லை; வைதிக நம்பிக்கை அடிப்படையில் பிராமணருடன் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டிய சூழலிலும் ஒன்றுபடவில்லை. அதாவது, தம்மைச் சமயம்வழி அடையாளப்படுத்த வேண்டிய சூழலில், மொழிவழி அடையாளப்படுத்துகின்றனர்; தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள மொழிகளுக்குத் தமிழைத் தாயாக்கித் திராவிடம் எனக் குறிக்கின்றனர். ஆரியத்திலிருந்து திராவிடத்தை வேறுபடுத்துகின்றனர். தம் சமய வளர்ச்சிக்கு எதிராக அமையும் கிறிஸ்துவரின் ஆய்வு முடிவுகளை ஏற்கின்றனர்; தம் சமய வளர்ச்சிக்குத் துணைநிற்கும் ஆரியத்தை எதிர்க்கின்றனர். இவற்றுக்கு, மொழியும் மொழியுடன் கூடிய வாழ்வியலும், எந்தச் சூழலில் மீட்கப் பெறுகின்றன, எந்தச் சூழலில் கவிழ்க்கப்பெறுகின்றன என்கிற தெளிவு அவர்களிடம் உருவானதே காரணம் எனலாம். இதனால், அன்றைய சைவசபைகள் கிறிஸ்துவம் X சைவம் என்னும் கருத்தியலைத் தவிர்த்து, ஆரியம் X திராவிடம் என்னும் கருத்தியலில் கவனம் செலுத்தின எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. பாலையங்கோட்டைச் சைவசபை மலர் (1912)
2. திராவிட இயக்கக் கருத்தியல் உருவாக்கத்தில் பாலையங்கோட்டை சைவசபையின் பங்களிப்பு (2017)
3. மனுஸ்மிருதி (அத்தியாயங்கள் VI, VII, VIII, IX, XI)

ஆசிரியர்குறிப்பு:

முனைவர். அறவேந்தன் என்கிற இரா. தாமோதரன், புதுதில்லி சவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் (JNU) தமிழ்த் துறையில் பணிபுரியும் பேராசிரியர். இதற்கு முன்னதாகப் பாரதிதாசன் அழகப்பா பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராக விளங்கியவர். திராவிட மொழிக்குடும்பத் துறைகளில் புலமை வாய்ந்தவர். தெலுங்கு உட்பட திராவிட மொழி இலக்கணங்களின் வரலாறு, குறுந்தொகை ஆய்வுகளின் வரலாறு போன்ற ஆய்வுகள் செய்துள்ளவர். இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் விருது, தமிழ்நாட்டு அரசின் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளவர்.

ஓப்பியல் இலக்கணம் சமூக வரலாற்றுத் துறைகளில் ஆய்வாளரான அறவேந்தன், 20-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும், பல ஆய்வுத் தாள்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பெரியாரிய நோக்கில் குறுந்தொகை, பெரியாரிய நோக்கில் மு.வ. தாய்க்கோழி பெரியார் இலக்கியம், செவ்வியல் அழகியல், சமூக வரலாற்றியல் நோக்கில் தமிழும் தெலுங்கும், தமிழ் சிங்கள இலக்கண உறவு போன்றன அவற்றுள் சில. இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கும் ஆய்வுப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ள இவர், பல்கலைக்கழக மானியக் குழு (UGC) செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவன ஆய்வுத் திட்டங்களிலும் பங்கேற்றுள்ளார். ◆

Notes

[illegible]

[illegible]

Similar to the word ‘Tamil’, the word ‘Dravidam’ is also a very ancient ethnonym.

The stem ‘izh’ in Thamizh denotes both the language and ethnicity. Likewise the stem ‘idam’ in Dravidam denotes the place and a conjugate of ‘thirai’ (sea) and ‘idam (place)’. Both the stems ‘izh’ and ‘idam’ are related. ‘Idam’ denotes the place of that ‘izh’ ethnicity, and also generically the place thereof. The stem ‘izh’ in Eezham also denotes the same ethnicity of the people and Eezham denotes their place of living.

The Dravidian Civilization has been rich in culture from ancient times and was sea-faring too, that extended that culture. Whereas, the nomadic and pastoral Aryan civilization was not rooted in sea-faring. It sometimes even abhors the crossing of the seas. But in the Indian subcontinent, the Dravidian ethnic group has an immense history of sea-faring and that relates to the conjugate ‘Dravidam’.

(History Speaks—Arunothayam Publications, 1955, pp.130-132)

Panmozhi Pulavar Ka. APPADURAIYAR, M.A., L.T.,
Editor, English-Tamil Lexicography Project (1963-65),
University of Madras.

The word I have chosen is '**Dravidian**' - from Drâvida, the adjectival form of Dravida.

It thus appears that **the word 'Drâvida'** from which the term *Dravidian* has been formed, **as equivalent to Tamil**, is better fitted, notwithstanding for use as a generic term.

I have, therefore, no doubt of the propriety of adopting it.

(A comparative grammar of the Dravidian or South-Indian family of languages - London, Trübner, 1875. pp. 4-7)

Rev. ROBERT CALDWELL, D.D., LL.D.

Honorary Member of the Royal Asiatic Society,
Fellow of the University of Madras.

The key Dravidian philosophies - Social Justice, Equality, Self-Respect, Casteless Collective, Tamil Pride, Theism & Atheism, Feminism and Rational Inquiry - are all traced to their roots in Sanga Tamil. The Story of Anti-Casteism in Kali Thogai!

- **Prof. Dr. Kannabiran Ravishankar**, Paris, France

Caste system is a fake system. We shall end the caste discrimination using Genetics & Science. mtDNA testing - All castes trace to the same Mitochondrial Eve!

- **Dr. Madhvi Potluri**, Vancouver, Canada

Sanskrit Education in British India opposed by Raja Ram Mohan Roy and Sir Henry Maine. Yet, it flourished only because of the British objective to foster an era of dark-skinned savage Indian vs. the fair-skinned civilized European.

- **Prof. Dr. P. Jagadeesan**,
Former Vice-Chancellor, Bharathidasan University

தமிழ்நாடு என்ற சொல்லாட்சி, முதன்முதலாக இலக்கியத்தில் சிலப்பதிகாரம்; சமூகத்தில் தந்தை பெரியார்! தமிழ்நாடு என்ற பெயரின் நெடுங்கதை!

- **பேரா. முனைவர் ப.காளிமுத்து**,

அமெரிக்க Black Lives Matter & திராவிடஇயக்கம் ஒர்ஒப்பீடு.

- **முனைவர் வா.நேரு**

19-ஆம் நூற்றாண்டு, பாளையங்கோட்டை சைவ சபை, கிறித்துவம் x சைவம் என்ற கருத்தியலைத் தவிர்த்து, ஆரியம் x திராவிடம் என்ற கருத்தியலுக்கு ஆதரவு.

- **பேரா. முனைவர் இரா.அறவேந்தன்**, JNU, புதுதில்லி

**PERIYAR
MANIAMMAI**
INSTITUTE OF SCIENCE & TECHNOLOGY
(Deemed to be University)
Established under Sec. 2(f) UGC Act 1956 - 100AC Accredited
think • innovate • transform

Periyar Nagar, Vallam, Thanjavur - 613 403, Tamil Nadu, India.

dravidapozhil.pmu.edu